

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

L. CAELIVS FIRMIANVS LACTANTIVS
DIVINARVM INSTITVTIONVM
LIBRI SEPTEM

FASC. 2
LIBRI III ET IV

EDIDERVNT
EBERHARD HECK
ET
ANTONIE WLOSOK

BEROLINI ET NOVI EBORACI
WALTER DE GRUYTER MMVII

 Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-019506-4
ISSN 1864-399X

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in
der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten
sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

© Copyright 2007 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, 10785 Berlin
Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany

Satzaufbereitung: Eberhard Heck

Satz: pagina GmbH, Tübingen

Druck und Bindung: Druckhaus „Thomas Müntzer“ GmbH, 99947 Bad Langensalza

PRAEFATIONIS SVPPLEMENTVM

Primum Lactantii Diuinarum institutionum editionis fasciculum, qui a. 2005 publici iuris factus continet libros I *De falsa religione* et II *De origine erroris*, hic sequitur alter, qui praebet libros III *De falsa sapientia* et IV *De uera sapientia et religione*. Iam pridem indicauimus¹⁶¹ his libris praefationis supplementum praemissum iri, cuius paginae per numeros q. d. Romanos numeratae continent praefationem prioris fasciculi, i. e. ab LVII incipiant (similiter notarum numeri ab 161), quo modo etiam paginae textus per numeros q. d. Arabicos inde a p. 201 numerentur. In hoc supplemento 1. addentur quaedam de codicibus, 2. agatur de locis Sacrae scripturae in libro IV laudatis, 3. addentur uel corrigentur alia. Conspectus siglorum (p. LVI) nonnullis mutatis p. LXX repetetur.

1. *De Institutionum codicibus addenda*

B (u. p. XIV sq.): Fol. 55 (3, 3, 6 | *mare id . . . 4, 7 quam suam*) B pro pristino folio, quod damna cepisse (ut et fol. 56) uidetur, a manu paulo recentiore saec. VI¹⁶² litteris uncialibus suppletum est. – In Graecis inde a 4, 6, 5 (u. adn. ad p. 327, 6: δ pro α) B pro litt. Δ nonnumquam habet rhombum ◊, e. g. 4, 7, 7 in δεμωται, 16, 17 bis in ελπιδα δωκει, 18, 15 bis in δωκουει δε.

¹⁶¹ V. primi fasc. p. VII. Cum paginarum numeri continentur, et in praefationis supplemento et in notis textui subiectis abhinc lectores nonnisi ad hos numeros relegamus nusquam fasciculo primo uel altero ipso appellato. – De commentationibus laudandis u. p. VIII n. 1 et XLIX n. 158; cf. infra p. LXIX.

¹⁶² Cf. Lowe, CLA III 280, etiam de manibus praeter B³ eadem fere aetate marginalia addentibus.

- G (u. p. XV sq.): In hoc fasciculo extant 15 + 12 folia his locis in apparatus sectione 'Codd.' indicata¹⁶³: 3, 1, 1–8. 2, 6 – 3, 6. [6, 15 / 8, 4 sqq.] (2 foll.). 9, 1–13. [9, 13 sqq. / 10, 1 sqq.]. 12, 33 / 13, 3 sqq. 14, 10–21. 15, 18 – 16, 3 sqq. 17, 31–42. 18, 17 – 19, 6 sqq. [27, 6 sqq.]. 28, 1–6 sqq. 29, 3 – 30, 5 (2 foll.). 4, 1, 1–10. [1, 10 sqq.]. 10, 1–14. 11, 15 – 12, 19 (2 foll.). 13, 19 – 14, 3. [fere 18, 14 – 24. 20, 4–13 in 2 foll.; u. ad 4, 20, 10]. 24, 9 – 25, 9 (2 foll.). 26, 22 – 27, 3 (2 foll.).
- A (u. p. XIX et n. 56): De his fragmentis maximam partem ad librum V pertinentibus fusius agemus in praefationis tertiū fasciculi supplemento, sed de iis, quae in codice Auerbodensi (*Scherpenheuvel–Zichem, Abdij van Averbode, archief IV*) 44 seruata ad librum IV attinent, haec¹⁶⁴: Supersunt codicis Lactantii 4 folia interiora quaternionis (uel similis fasciculi), sed primi et quarti supremae tantum partes. Ergo in fol. 1 ex libro IV non 4, 29, 12 – 30, 15¹⁶⁵, sed quattuor frustula locorum 4, 29, 11/12. 30, 2. 6. 12 extant a nobis in sectione 'Codd.' indicata. Subscriptio libri IV et inscriptio libri V, quas fuisse uerisimile est, cum maxima parte fol. 1^v col. dextr. perierunt.

¹⁶³ Uncis [ ] inclusimus folia bis rescripta fere nusquam legibilia; nota 'sqq.' indicamus paginam non usque ad finem legi, ergo ubi desinat dici non posse.

¹⁶⁴ Imagines foliorum, quae 1–4 numerauit Cappuyns, 1964, 40, eximia comitate nobis cursu q. d. electronico miserunt P. Herman Janssens O. Praem. et P. Filip Noël O. Praem. ex monasterio Belgico *Norbertinenabdiij Averbode* (prope Leodium [*Luik / Liège*] sito), quas in chartas comiter transtulit Miriam Bräuer Tubingensis.

¹⁶⁵ Bischoff, 1998, 40 nr. 172 dixit folia Auerbodensia inst. 4, 29, 12 – 5, 2, 6 continere, at codicem non ipse uidit, sed rem descripsit Cappuyns 40 sq. secutus, qui uarias lectiones a 4, 29, 12 ad 5, 2, 6 attulit; quod nos comiter docuerunt Birgit Ebersperger catalogo edendo in Academia Monacensi dedita et Monika Köstlin schedarum a Bernhard Bischoff Bibliothecae publicae Bauaricae legatarum curatrix. In foliis 2 et 3 exhibentur inst. 5, 1, 1 – 2, 8 columnis exterioribus resectis, in folii 4 parte suprema frustula inst. 5, 2, 8. 13. 3, 1. 6.

H et M (u. p. XX): In libro IV HM a 4, 6, 4 ad 4, 7, 3 Graeca HM
 quoad exhibent Graecis litt. reddunt, sed inde a 4, 7, 7 rursus (ut
 iam a 1, 8, 3) Latinis litt. perperam dant, ergo a 4, 13, 11 noniam
 notantur; plerumque Graeca omnino omittunt, quod indicamus.
 R (u. p. XXIII sq.): In R fol. 83 (3, 19, 20 *praedita* . . . 20, 12 R
habebat) in margine exteriori resectum est ita, ut nonnumquam
 singulae litterae perirent, sed quid habuerit dubium non est nisi
 3, 20, 7 o in uar. l. *opinibus*.

2. De locis Sacrae scripturae in libro IV laudatis

(pp. LX–LXIII et nn. 169–195 scripsit E. Heck)

In libro IV Lactantius 71 locos¹⁶⁶ Sacrae scripturae uerbo tenus
 laudat fonte, i. e. libro uel auctore indicato. Unde hos sumpserit,
 adhuc certum non est, praesertim, quatenus Cypriani *Testimo-*
niis ad Quirinum usus sit. Qui cum diu unicus uel praecipuus
 Lactantii in laudanda Sacra scriptura fons habitus esset, quod
 quidem 1961 A. Wlosok¹⁶⁷ correxisset monendo eam magna ex
 parte aliunde Lactantio innotuisse, acerrime 1982 contradixit
 P. Monat¹⁶⁸ in commentatione, qua librum ‘Lactance et la Bible’
 inscriptum comitatus est, et Cypriano nisum esse Lactantium
 omnino negauit. Quamquam nostrum est Lactantii constituere

¹⁶⁶ Huc referimus etiam 4, 12, 3 (Od. Sal. 19, 6–7) et 4, 8, 1 (locum
 apocr. Ieremiae) et 4, 18, 22 (locum apocr. Esdrae), sed non
 4, 21, 2–4 ex ‘praedicatione Petri et Pauli’. Accedunt 5 loci 4, 12, 17.
 15, 3. 18, 4. 26, 31. 30, 1, ubi Sacra scriptura laudatur fonte non
 dicto, ex quibus Cyprianus habet Ioh. 10, 18 testim. 2, 24 l. 9–10 et
 Ier. 2, 13 testim. 1, 3 l. 15–16. Numerus 71 + 5 locorum efficitur
 app. nostri sectionem ‘Auct.’ recolendo; alii aliter computauerunt.
 De locis librorum I–VII ad Sacram scripturam referendis in tabulam
 redactis u. infra n. 177.

¹⁶⁷ Wlosok, 1990 (1961), passim; u. infra p. LXI sq.

¹⁶⁸ P. Monat, Étude sur le texte des citations bibliques dans les Institu-
 tions divines: la place de Lactance parmi les témoins des ‘Vieilles
 Latines’, REAug 28, 1982, 19–32. Hoc hic breuiando laudamus
 ‘Monat, Étude’, cum ‘Monat, 1982’ magnum eius opus indicet.

textum huiusque testes ad unumquemque locum exponere, tamen, quia aliqua ratio inter Cyprianum et Lactantium intercedere uidetur, illam controuersiam breuiter recolemus.

Primus rem amplissime tractauit 1871 H. Rönisch¹⁶⁹, Veteris q. d. Latinae (quae tum 'Itala' nuncupabatur) indagator, nisus Cypriani editione recens a W. Hartel (CSEL 3, 1, 1868), Lactantii a J. L. Bünnemann 1739 curata. Eum non fugit 20 fere locos a Lactantio laudatos omnino non uel breuiore apud Cyprianum esse, sed eos aut ex Cypriani codice extantibus ampliore aut ex alia collectione testimoniorum Latina sumpsisse Lactantium putauit¹⁷⁰; praeterea saepius opinatus est eum ipsum elocutionem quam inuenisset expoliuisse.

Deinde 1890 Brandt cum Institutiones ederet, diligentissime de Sacrae scripturae locis egit¹⁷¹. Rönisch quidem laude ornauit, sed monuit unoquoque loco uariis rationibus perpendendum esse, quid Lactantius scripsisset, quid ex aliis Veteris Latinae testibus et ex Vulgata in codices inrepsisset. Nonnumquam Cypriano nimium confisus tradita mutauit, e. g. 4, 11, 12 *generauit*. 17, 3 *deteget*, quod Monat¹⁷² recte uituperat, sed saepe indicauit Lactantii textum a Cypriani alienum, e. g. 4, 12, 12 Dan. 7, 13–14. 18 Is. 45, 1. 20, 12 Is. 42, 6–7. Unde ea uenerint quae Cypriano desunt, incertum esse dixit¹⁷³.

¹⁶⁹ H. Rönisch, Beiträge zur patristischen Bezeugung der biblischen Textgestalt und Latinität II. Aus Lactantius, ZHTh 41, 1871, 531–629. Brandt eum fere ad omnes Sacrae scripturae locos laudat, nonnumquam et Eund., Itala und Vulgata, Marburgi 1869. 1875².

¹⁷⁰ Rönisch l. c. 618–620. Rönisch et Brandt, Ed. I, XCIX n. 2 illi non adsensus non de codice Cypr. 'interpolato' (Monat, Étude 19 n. 3, falsius 25 n. 32; u. infra n. 180) loquuntur, sed de codice extantibus postea breuiatis ampliore, qui Lactantio praesto fuerit.

¹⁷¹ Brandt, Ed. I, XCVII–CII.

¹⁷² Cf. Heck, 2000, 601. Monat, Étude 19 sq. nihil fere refert nisi hoc tamquam temeritatis testimonium neque commemorat, quantis cum scrupulis Brandt l. c. hanc quaestionem tractauerit.

¹⁷³ Brandt, Ed. I, XCIX n. 2; paulo aliter Pichon (infra n. 175).

Aliter rem tractauit Pichon 1901¹⁷⁴; Lactantii ut hominis eruditi fuisse non Sacram scripturam ipsam adire, sed quae laudaret ex collectionibus sumere, plurima ex Cypriano, sed quae ille non haberet ex libro aliquo ‘aduersus Iudaeos’ scripto¹⁷⁵; ex Cypriano Lactantium sibi apta elegerit et nonnulla pro sua elocutione Tulliana et legentibus placendi causa expoliuisse¹⁷⁶.

Adhuc in quaerendis Lactantii biblicis fontibus Africa sola spectabatur, cum 1961 Wlosok¹⁷⁷ latius de re egit: Statuit Lactantium nonnullis locis Cypriano usum esse¹⁷⁸, sed plures aut textum a Cypriano alienum praebere aut illi omnino deesse¹⁷⁹. Quaerendo, quomodo Lactantius Cypriani *Testimonia* excesserit, primum singulos locos inuenit, praesertim in enarrandis Christi uita miraculis passione resurrectione, Sibyllinis adiunctos, quos Lactantius, cum apud Cyprianum non inuenisset, aliunde petierit¹⁸⁰; ueri simile esse eum haec Iudaeos refellendi causa colle-

¹⁷⁴ Pichon, 1901, 199–207. Monat, Étude 21 ei minus iudicii proprii tribuit eumque hic omnino e Brandt pendente facit; cf. infra n. 175.

¹⁷⁵ Pichon l. c. 202 sq. Ergo fontis a Cypriano alieni, unde Lactantius quae ille non haberet cognouisset, iam genus indicauit, quod a posteris, praesertim Monat, Étude 21 negligitur.

¹⁷⁶ Pichon l. c. 205 sq. Monat, Étude 25–31 haec refutauit diligenter, sed quaedam restare uidentur; u. infra p. LXVI–LXVIII.

¹⁷⁷ Wlosok, 1961 = 1990, 201–216 passim. Monat, Étude 25 n. 32 unicum mentionem eius facit falsam; u. infra n. 180. Nihili aestimandus J. P. McGuckin, *The non-Cyprianic scripture texts in Lactantius’ Divine institutes*, VChr 36, 1982, 145–163, qui quae reprehendit a Wlosok scripta (cf. infra n. 186) ‘manu secunda’, i. e. non ipsa lecta, sed ex aliis libris Anglice scriptis sumpta et distorta profert; commemoramus tamen eum fere omnia, quae in libris I–VII ad Sacram scripturam referri possunt, in tabulam redelegerit (l. c. 161–163).

¹⁷⁸ Wlosok, l. c. 201 n. 3 cum exemplis; cf. infra p. LXIV sq.

¹⁷⁹ Ibid. 204 cum n. 13 (loci non in Cypr.) et 14 (loci textu a Cypr. alieni, praeterea de leuigatis testibus).

¹⁸⁰ Ibid. 204 sq. – Monat, Étude 25 n. 32 Wlosok l. c. 205 (= 1961, 238) non intellegens scribit eam existimasse „que Lactance pouvait disposer d’un exemplaire interpolé des *Testimonia*“! Cf. infra n. 183.

gisse fontibusque Graecis usum esse non solum in recipiendis locis apocryphis, sed etiam in enarrandis rebus ad Christi historiam pertinentibus¹⁸¹. Deinde duas locorum Sacrae scripturae inter se coniunctorum series examinat¹⁸²: 4, 20 de electis gentilibus et 4, 12 de secunda Christi natiuitate. In hoc capite enarrationem praecipue niti loco *Odorum Salomonis* 4, 12, 3 laudato ostendit¹⁸³. Ea Wlosok non ex Africana collectione, sed ex fontibus e regione ad orientem spectante sumpta confirmat¹⁸⁴.

1967 F. Gloning enarrationem libri IV potius theologi quam philologi more confecit publici iuris non factam¹⁸⁵, in qua de Sacrae scripturae locis egit plerumque Rönisch secutus Lactantium Cyprianum nonnumquam leuigatum reddere ratus, sed in enarrando cap. 12¹⁸⁶ respexit quae Wlosok de alio fonte Graeco quaerendo dixerat.

¹⁸¹ Ibid. 205 sq., e. g. 4, 7, 4–7 (*Christus*). 4, 14, 12 (*Iesus*; de fontibus cf. l. c. 206 n. 23).

¹⁸² Ibid. 207 sq. (de 4, 20); 208–210 et 213–216 (de 4, 12).

¹⁸³ Ibid. 208–210 (= 1961, 242–244). Monat, 1982, 117 cum n. 69 ea, quae Wlosok n. 32 (= 1961, 242 n. 3) contra eos disputat, qui de fonte Lactantii et Cypriani communi egerunt, pro eius ipsius sententia habet, unde ei et hic fabulam de ‘Cypriani codice interpolato’ (cf. supra n. 180) attribuit.

¹⁸⁴ Ibid. 210–213, etiam de fontibus, unde fidem Christianam Lactantius adeptus sit; cf. Wlosok, 1960, 191 n. 28 et Eand., Fondation Hardt, Entretiens 51, 2005, 243.

¹⁸⁵ F. Gloning, De vera sapientia et religione. Kommentar und Untersuchungen zum vierten Buch der ‘Divinae institutiones’ des Laktanz, diss. phil. Salzaburgensis 1967 (dactylogr.; ex bibliotheca uniuerstitatis Eichstetensis nobis commodauit Stefan Freund). Eum in editione laudare nonnisi ad 4, 26, 42 opus est.

¹⁸⁶ Ibid. 116–120. Sed ibid. 260 sq. ad inst. 4, 20, 12 sq., ubi Is. 42, 6 sq. laudatur, Wlosok 1990, 207 sq. (= 1961, 141 sq.) quasi reformidat, ne Lactantius e cogitationibus q. d. gnosticis pendens minus recta fide fuisse uideatur. Eadem de causa, sed ineptius illam insectatur McGuckin (supra n. 177), 148 sq. cum nn. 22–33.

1972 prodiiit noua Cypriani *Testimoniorum* editio, quam curauit R. Weber¹⁸⁷. Qui recensionem ab Hartel propositam correxerat codicibus aliter aestimatis pluribusque adlatis, unde illius textum fere irritum faceret¹⁸⁸. Varias lectiones solius Cypriani codicum notauit, sed unicuique Sacrae scripturae loco in apparatu proprio testes adiunxit, qui quolibet modo cum Cypriano coniungi possent, i. e. Lactantium aliosque posteriores, quibus cum nunc et Cypriani et Lactantii textus comparari potest¹⁸⁹.

Hac editione nisus 1982 de Lactantii Sacrae scripturae usu egit Monat et in opere maiore et in commentatione iam laudata¹⁹⁰. Acriter reprehensis antecessoribus primum¹⁹¹ demonstrat in laudanda Sacra scriptura Cypriano Lactantium Euagrium alios adfines esse, sed deinde¹⁹² contendit Lactantium etiam in locis, quos Cyprianus habet, ex illo omnino non pendere: Textum eius et saepius et grauius a Cypriani decedere quam ut solummodo uariis lectionibus mutatum Cyprianum praebeat¹⁹³, atque errare eos, qui Lactantium Cypriani textum elocutionis causa leuigasse putauerint, praesertim cum Lactantius saepissime elocutionem minime Tullianam retinuerit uel etiam rudiora uerba exhibuerit quam Cyprianus¹⁹⁴. Concludit ergo Lactantium non Cypriano, sed alio et unico fonte Africano usum esse¹⁹⁵.

¹⁸⁷ Cypriani Ad Quirinum ed. R. Weber, CCL 3, Turnholi 1972, 1–179.

¹⁸⁸ Weber LIV sq. LIX (cf. iam Wlosok, 1961, 237 n. 5, fere = 1990, 204 n. 14). Cypr. testim. laudantes addimus numeros lin. Weber.

¹⁸⁹ Inde inspeximus, quomodo quosdam locos laudauissent saec. V Euagrius Gallus, *Altercatio inter Simonem et Theophilum*, ed. E. Bratke, CSEL 45, 1904, 1–54, et *Consultationes Zacchaei et Apollonii*, ed. (sub nomine Firmici Materni) G. Morin, Florilegium Patristicum 39, Bonnae 1935.

¹⁹⁰ V. supra n. 168; cf. quae reprehendimus n. 170. 180. 183.

¹⁹¹ Monat, Étude 21 sq.

¹⁹² Ibid. 23–32.

¹⁹³ Ibid. 23–25.

¹⁹⁴ Ibid. 25–31; haec diligenter recolenda, quaedam redarguenda.

¹⁹⁵ Ibid. 31 sq. In Ed. libri IV, 22 Monat eum fontem inducit Aristonis

Cui sententiae quamvis firmissime dictae quia repugnari potest, 'adhuc sub iudice lis est', neque nos existere uolumus litis iudices. Sed forsitan posteris, qui de locis Sacrae scripturae a Lactantio laudatis iudicaturi sint, auxilio esse possimus, si protulerimus, quae uidimus textum Lactantii a nobis ex nostris testibus quoad fieri posset constitutum cum Cypriani textu a Weber ex suis testibus edito conferendo aliis fontibus qui Lactantio praesto esse potuerunt respectis. Quod ut hic quam breuissime fiat et ut lectores rem diligentius inuestigaturos ad adnotationem nostram criticam relegare possimus, in eam recepimus, siquidem alicuius momenti sunt, lectiones quibus siue uariis siue unanimis Cyprianus a Lactantio differat. Sed praemonemus quibusdam locis adhuc incertum esse et quod Cyprianus scripserit et quod Lactantius legerit uel scripserit¹⁹⁶. Notamus haec:

1. Ut est certum Cyprianum non esse unicum uel etiam praecipuum Lactantii fontem, ita non potest omnino negari hunc illo usum esse. Saepe enim Lactantius siue singulis locis eundem fere textum exhibet quem Cyprianus siue etiam locorum series uel totas uel breuiatas ex *Testimoniis*, etiam cum titulo, recipit¹⁹⁷. Qui hoc excludere uult, quia pluribus locis et a Cypriano et a Lactantio laudatis uterque proprium textum exhibet (u. infra 2.), non potest non opinari, ubi Cyprianus et Lactantius eundem uel paulo differentem textum praebent, utrumque ex fonte communi

Pellaei *Dialogum Iasonis et Papisci* in Latinam linguam translatus, quem Lactantius in Africa cognoscere potuerit. Hic nec Graece nec Latine extat, sed praefatio tantum, sc. Celsi cuiusdam *Epistula ad Vigilium episcopum de Iudaica incredulitate* Cypriani operibus adiuncta (ed. Hartel, CSEL 3, 3, 119–132), in qua Sacrae scripturae 17 loci laudantur, ex quibus Is. 1, 3 etiam Lact. inst. 4, 11, 12 habet, sed ex recensione aliena; cf. Heck, 2000, 602 et n. 14.

¹⁹⁶ De Cypriano u. Weber (n. 187) LIV (cf. H. Gültzow, HLL 4 [1997], 539 = § 478 Lit. 23), de Lactantio infra p. LXIX cum n. 219.

¹⁹⁷ Cf. Wlosok, 1990, 201 n. 1. Huiusmodi series sunt e. g. 4, 13, 7–9. 17, 8–10. 19, 3–4.

pendere, i. e. ex collectione iam ante Cyprianum in Africa confecta, quod quomodo confirmari possit non habemus¹⁹⁸.

2. Si in locis ab utroque laudatis Lactantius, quantum possumus uidere, textum a Cypriano alienum praebet, hoc fere duabus de causis fieri potuit: Aut Lactantius Cypriano usus est, sed, quod per quinquaginta annos inde ab a. 250 facile fieri potuit, textu siue erroribus librariorum siue lectoribus se interponentibus mutato¹⁹⁹, aut Lactantius non Cypriano, sed alio fonte uel aliis fontibus (u. infra 3.) usus est, quod non solum pro certo habendum est iis in locis, quos Cyprianus omnino non laudat²⁰⁰ uel breuius quam Lactantius²⁰¹, sed etiam in nonnullis, quos eadem quidem mensura laudant, sed textu magis discrepante quam ut causa prior dicta intercedere possit²⁰².

3. Priusquam quis unicum tantum extra Cyprianum fontem quaerat uel se inuenisse putet, non solum Africa, sed etiam imperii ad orientem sitae partes spectandae sunt, praesertim cum Lactantius plus quam decem annos Nicomediae uixerit²⁰³ ibique Institutiones primum composuerit. Et quamquam uerisimile est eum magnam locorum duodeuiginti non a Cypriano laudatorum partem ex alia Latina testimoniorum collectione sumpsisse²⁰⁴,

¹⁹⁸ Cf. Wlosok, 1990, 208 n. 32 (cf. supra n. 183); Gülzow l. c.

¹⁹⁹ Cf. Weber (n. 187) LIV. E. g. 4, 11, 10 inter *audierunt* et *gloriam* om. Lact. *nomen* . . . *uiderunt*, quae iam antea excidisse uidentur; similisne error leuigatus 4, 18, 25 *traditus* . . . *mortem*? Expoliendi textus causa inter Cypr. et Lact. mutata uidentur e. g. 4, 13, 10 *cognouit*. 18, 16 *immolandum*; cf. 4, 8, 16 adn. crit.

²⁰⁰ Hi sunt ex 71 (u. n. 166) locis 18, sc. 4, 8, 1. 12, 3. 7 al., ubi in app. sectione 'Auct.' Cypr. non apparet; cf. Wlosok, 1990, 204 n. 13.

²⁰¹ E. g. 4, 14, 6–10 (Zach. 3, 1–8) Lact. plura habet quam Cypr. De Lact. nonnumquam Cypr. breuiante u. infra n. 217.

²⁰² Cf. Wlosok l. c. 204 n. 14 et e. g. 4, 12, 12 (Dan. 7, 13–14). 4, 20, 12 (Is. 42, 6–7).

²⁰³ 303–313 et aliquot annos antea; cf. Heck, Fondation Hardt, Entretiens 51, 2005, 209 sq.

²⁰⁴ Fortasse et locos Sacrae scripturae in fontibus Graecis inuentos cum Vetere Latina quam ipse habebat contulit; cf. Wlosok l. c. 206 n. 20.

tamen cum Graecae linguae satis compos esset, ut Hermetica Sybillina aliaque ad res diuinas pertinentia Graece et legeret et laudaret necnon Latine transferret, fieri potuit, ut etiam locos Sacrae scripturae a se Graece lectos ipse in Latinam linguam conuerteret. Quod praesertim in locis extra canonem laudatis 4, 8, 1. 4, 12, 3. 4, 18, 22 putare licet²⁰⁵. Opinamur Lactantium fonte Graeco usum esse similem iis, quos Eusebius in operibus ad Sacram scripturam pertinentibus adhibuit (dicimus *Eclogas prophetarum*, *Demonstrationem euangelicam*, *Praeparationem euangelicam*, quibus cum operibus Institutiones, praesertim libri IV et VII diligenter comparentur necesse est)²⁰⁶.

4. Denique subicimus quaedam de Lactantio ipso a Cypriano discrepantium lectionum auctore. Quod cum et Rönisch et Pichon abundanter contendissent, Monat²⁰⁷ maximam partem recte refutauit, immo hic illic Lactantium magis e Cypriano pendentem fecit quam priores²⁰⁸, sed de quibusdam locis haud recte iudicauit. Nam etsi nusquam pro certo habendum est Lactantium ipsum textum Cypriani uel alterius collectionis mutasse, quia ante eum alius lector se interponere potuit, tamen his paucis locis licet putemus fieri potuisse, ut Lactantius ipse textum leui-

²⁰⁵ Cf. Wlosok l. c. 206 n. 20. Loci 4, 8, 1 et 4, 12, 3 laudati Graece non extant, ergo de Lactantii textu Latino iudicari uix potest. Esdrae locus 4, 18, 22 cum Iustino comparari potest, unde apparet Lactantium Graeca fere uerbo tenus reddere elocutione Sacrae scripturae obseruata; e. g. *habemus humiliare eum* respondet μέλλομεν αὐτὸν ταπεινοῦν ut futurum compositum (omisit hunc locum Brandt, Ed. II 2, 398 et 445, ergo et V. Bulhart, Thes. VI 2455, 75 – 2456, 11; aliter Monat, Étude 27 n. 40 sec. Hofmann–Szantyr 314 sq.).

²⁰⁶ Cf. iam Wlosok l. c. 206; extra Sacram scripturam cf. e. g. app. sectionem ‘Auct.’ ad 4, 14, 12. Cf. et quae disputauimus Fondation Hardt, Entretiens 51, 2005, 243 sq.

²⁰⁷ Monat, Étude 25–31, quae conferenda sunt cum adnotatione nostra, quia Monat in Ed. nonnumquam errat. Tamen quae collegit recolere operae pretium est.

²⁰⁸ E. g. l. c. 26 n. 34 ad 4, 11, 10 (u. supra n. 199).

garet²⁰⁹: 4, 11, 4 = Ier. 25, 4/5 *cum dicerem uobis*; Cypr. testim. 1, 2 habet *dicens* pendens ex *misi* . . . *mittebam* sec. LXX λέγων pendens ex ἀπέστελλον . . . ἀποστέλλων. Lact. unicus suae lectionis testis est, ergo opinari licet eum, cum intercederet parenthesis q. d. *et non audiebatis* . . . *uestris*, pro participio *dicens* longius a *mittebam* remoto posuisse enuntiatum secundarium, quo clarius redderet, quis cui quid diceret²¹⁰. – 4, 14, 5 = I reg. 2, 35 *in conspectu meo*; Cypr. testim. 1, 17 habet *in conspectu christorum meorum*, LXX ἐνώπιον χριστοῦ μου, nisi quod Origenis *Hexapla* pro LXX habent ἐνώπιον τῶν χριστῶν μου²¹¹. Cyprianus ergo uel fons eius ex singulari LXX recensione pendere uidetur, unde textus fortasse corruptior ad Lactantium peruenit, qui, cum sit lectio eius unica, fortasse locum breuiando leuigauit²¹². – 4, 14, 6 = Zach. 3, 1 *ut contradiceret ei*; Cypr. testim. 2, 13 (ut posteriores uelut Consult. Zach. 2, 6) habet *aduersari ei* sec. LXX ἀντικεισθαι αὐτῷ. Lact. primus, sed non unicus testis est, et quia Vulg. seruato uerbo priore exhibet *ut aduersaretur ei*, conici potest Lact. textu iam antea

²⁰⁹ Horum locorum (et Ioh. 1, 3 = inst. 4, 8, 16 necnon aliorum minoris momenti) testimonia inspexit Heck in Instituto Veteri Latinae edendae destinato Beuronensi comiter adiuuante Eva Schulz-Flügel; ibidem uidit editiones n. 211 laudatas.

²¹⁰ Monat, Étude 26 n. 38 hic concedit elocutionem magis Tullianam effici *dicens* pro anacolutho q. d. habito. Etiam Vulg. post *misi* . . . *mittens* et parenthesis similem exhibet *cum diceret*.

²¹¹ Cf. Origenis *Hexaplorum* quae supersunt ed. F. Field, Oxonii 1875. Monat, Étude 29, falso profert eam lectionem exhibere LXX cod. Alexandrinum, sed hic habet ἐνώπιον χ̅ρ̅ μου (imagines ed. F. G. Kenyon, 1890). Habent Aquila εἰς πρόσωπον ἡλειμμένου μου (cf. n. 212), Symmachus ἔμπροσθεν τοῦ χριστοῦ μου.

²¹² Lact. 4, 7, 7 cum egit de Graecis interpretibus ἡλειμμένος pro χριστός ponentibus, non habuit, quod Aquilam I reg. 2, 35 laudaret (aliter Monat l. c. 25 n. 33a), ergo de fonte quo usus est iudicare non possumus. Extat in *Hexaplis* uox Aquilae etiam psalm. 83, 10. 88, 39 (et Dan. 9, 26, ubi LXX habet χρῖσμα, solus Symmachus χριστός).

leuigato nisum esse²¹³. – 4, 14, 8 = Zach. 3, 4 *tunicam talarem*²¹⁴; Cypr. habet *poderem* ex LXX ποδήρη, quod et Hier. in Zach. 3, 4 l. 31–34 Adriaen refert adiungens *quam nos tunicam talarem possumus dicere, eo quod usque ad talos et pedes defluat*. Cum etiam paulo post²¹⁵ Hieronymus ex Lact. pendere uideatur, uerisimile est eum etiam istam uersionem Lactantio debere, quem Graecam uocem noniam recipere, sed in linguam Latinam conuertere uoluisse probabile est. – 4, 16, 10 = sap. 2, 22 *excaecauit . . . illos stultitia* singularis lectio est; ceteri testes (et cum iis HM) pro *stultitia* habent *malitia* sec. LXX κακία. Hic Lact. textum quem legerat fere cum Cypriano congruentem consulto mutasse uidetur cognita enarratione locorum Sacrae scripturae, in qua ignorantia i. e. *stultitia* prima peccati causa posita erat²¹⁶.

5. Postremo monemus Lactantium locos, ubi uerba a Cypriano data omittit, non solum errore librarii mutilatos reddere nec ex alio ac Cypriano fonte sumpsisse, sed etiam consulto breuiasse²¹⁷, sicut etiam locos Ciceronis aliorumque auctorum hic illic breuiatos laudat²¹⁸.

²¹³ Cf. Monat, Étude 27 n. 38.

²¹⁴ Haec lectio Lactantio uindicanda est a codicibus tradita, nisi quod P abl. pro acc. ponit et R *tunicam poderem*, quod fortasse ex Cypriano uel Hieronymo inrepsit. Monat R secutus monet (Ed. p. 259) *tunicam talarem* apud Ciceronem et Catullum uiri effeminati esse signum atque Lactantio uitandum fuisse, sed hic non de lasciui hominis, sed de sacerdotis Iudaei uestimento agitur.

²¹⁵ Hier. in Zach. 3, 2 l. 41 Adriaen *torrem quem uulgo titionem uocant* ex Lact. 4, 14, 14.

²¹⁶ Cf. Wlosok, 1990, 210 n. 37. Rönsch (ut n. 169) 606 sq. putauit Lact. *stultiia* ex 4, 16, 5 *stultitia et errore caecati* in § 10 transtulisse; putamus potius uerba § 5 quasi praeludere loco Sapientiae mutato.

²¹⁷ Certe 4, 13, 22 = II reg. 7, 12 om. *qui erit de utero tuo*; incertum exciderintne ante Lact. an ab eo consulto omissa sint quaedam 4, 6, 6–8 = prou. 8, 22–31. 16, 7 = sap. 2, 12.

²¹⁸ E. g. 3, 29, 4 = Cic. off. 2, 19 om. *uel secundas . . . aduersas*; 4, 28, 4 = Cic. nat. deor. 2, 71 om. *quod nomen . . . latius*.

Ex his putamus apparere Lactantii Sacrae scripturae usum adhuc non satis exploratum penitus fere retractandum esse. Nostrium fuit libri IV textum quantum fieri potuit diligenter constituere eiusque testes proponere, neque negare possumus adhuc esse locos, ubi quid Lactantius scripserit incertum reliquimus²¹⁹.

3. *Alia addenda uel corrigenda*

Commentationibus (pp. LI–LIII) adde pp. LIX–LXII dictas Monat (n. 168), Rönsch (n. 169), Gloning (n. 185), praeterea²²⁰: C. L. Struve, *Opuscula selecta* ed. J. T. Struve, I, Lipsiae 1854. C. Wachsmuth, critica communicata ap. Brandt (Ed. I, XCVII).

Corrigenda in primo fasc.: p. VII l. 26 ‘alterius’; XII n. 33 ‘(1986), 23 sq.’; XIV l. 6 ‘coniuncti’; XXX n. 30 ‘The making of a’; ad 2, 2, 13 *suspicit* adn. crit. ‘suspiciat D, suscipiat V’. – P. LII l. 18 post ‘in:’ suppleas ‘Antiquité tardive et humanisme’.

Gratias denique agimus iis, quae uel qui nobis in hoc fasciculo edendo auxilio fuerunt; ultra p. L hic notis indicatis appellamus: Miriam Bräuer (n. 164), Birgit Ebersperger (n. 165), Stefan Freund (n. 185), P. Herman Janssens (n. 164), Monika Köstlin (n. 165), P. Filip Noël (n. 164), Eva Schulz–Flügel (n. 209). In relegendo libro nos denuo adiuit Katrin Fürst Stutgardiensis.

Tubingae et Moguntiacy,
mense Iunio a. MMVII

E. H.
A. W.

²¹⁹ Quod saepe indicatur lectioni non receptae adiuncta uoce ‘ft. recte’; cf. et e. g. 4, 6, 6–8. 8, 16. 18, 14 *me derisum*. 16 *se*. – In Epitome ex 71 Sacrae scripturae locis laudantur 30 (acced. 37, 8 apoc. 19, 12); discedit cod. unicus T ab inst. 4, 11, 8 *quoniam*. 16, 10 *ipsorum*. 18, 14 *super*. 29 *ac*. 33 *propter*. 20, 7 *ideo* (praeterea quaedam omis- sa uel distorta); confirmantur ex epit. lectiones singulorum codd. receptae inst. 4, 13, 10 *eos et*. 16, 9 *tormenta*. 18, 32 *in improprium*.

²²⁰ Fasc. 1 recensuerunt C. Moreschini, BMCR 2006. 07. 08; S. Freund, Plekos 9, 2007, 63–78 (abundans nec omnino carens erroribus).

CONSPECTVS SIGLORVM
CODICVM EDITORVM CRITICORVM

(De siglis B¹ B² B³ D^{ac} D^{pc} Par P^{pr} sim. u. p. XLVIII)

A	fragmenta lib. IV / V in codd. Auerbodensi 44 et Florentino Laur. Ashb. 1899, saec. IX; u. p. XIX. LVIII
B	codex Bononiensis bibl. uniu. 701, saec. V (m. 3 saec. V / VI); u. p. XIV sq. LVII
D	Cameracensis bibl. mun. 1219, saec. IX; u. p. XVI sq.
G	Sangallensis 213 (rescriptus) saec. V; u. p. XV sq. LVIII
H	Palatino-Vaticanus 161, saec. IX; u. p. XIX sq. LIX
K	Casinensis 595, saec. XI; u. p. XXI sq.
M	Montepessulanus schol. med. 241, saec. IX; u. p. XX. LIX
P	Parisinus BN lat. 1662 (Puteani), saec. IX; u. p. XVIII
R	Parisinus BN lat. 1663 (Regius), saec. IX; u. p. XXIII sq. LIX (supplementum libri II et III saec. XII in apparatu 'Codd.' R ^p , in adnotatione R)
S	Parisinus BN lat. 1664, saec. XII; u. p. XXII
V	Valentianensis bibl. mun. 147, saec. IX; u. p. XVII
recc.	codices recentiores; cf. p. XLIII
edd.	editores omnes uel plurimi (saepe de coniectura incerti auctoris ante Brandt uulgo recepta; cf. p. X n. 17)
Br	Brandt (1890)
Buen	Bünemann (1739)
Fr	Fritzsche (1842)
Hm	Heumann (1736)
Le	Le Brun – Lenglet-Dufresnoy (1748)
Mo	Monat (1992 inst. IV; u. p. LI)
St 230	Stangl (1915) p. 230
Win	Winger (1999, 93–126 partes inst. III et IV; u. p. XI n. 28; extra ed. suam notatur plene, e. g. ad 3, 16, 5)

DIVINARVM INSTITVTIONVM

LIBER TERTIVS

DE FALSA SAPIENTIA

- 5 1. Vellem mihi, *Constantine imperator*, quoniam ueritas in 1
 obscuro latere adhuc existimatur uel errore atque imperitia uulgi
 uariis et ineptis superstitionibus seruientis uel philosophis pra-
 uitate ingeniorum turbantibus eam potius quam inlustrantibus,
 etsi non qualis in Marco Tullio fuit, quia praecipua et admira-
 10 bilis fuit, aliquam tamen proximam eloquentiae contingere fa-
 cultatem, ut quantum ueritas ui sua propria ualet, tantum ingenii
 quoque uiribus nixa exsereret se aliquando et discussis conuic-
 tisque tam publicis quam eorum qui sapientes putantur erroribus
 humano generi clarissimum lumen inferret. quod quidem du- 2
 15 abus ex causis fieri uellem: uel quod magis possent credere
 homines ornatae ueritati, qui etiam mendacio credunt capti ora-

Codd.: *ab initio extant BG DV P HM R^p; nota: in G p. 19 praeter § 1 potius quam et lis in marco nihil legi potest; desunt K a 2, 8, 6 add. 3 ad 3, 12, 35, S a 2, 8, 35 ad 3, 14, 11, R a 2, 9, 8 ad 3, 4, 4*

4 *de inscriptione u. p. XXV sq. XXVIII* **5** *constantine imperator R tantum; cf. p. XXIV et Heck, 1972, 128. 173* **7** *ineptis] in P¹ in fine lin., eptis ante proximam lin. P² saeuientis sic B¹, seruientes B³ M^{ac}*
9 *marco BGHM, m. DVR; om. P* **11** *uim Dar Vac; uis Har*
12 *quodque Har M ut saepe; u. ad 2, 9, 10 se] sed HM*
et] ut B **14** *inferre B* **15** *quod] d del. P³ credere possint (sic) P*
16 *hominem P¹, corr. P²; -ne H^{ac} M^{ac} ornate M^{pr} ornatam*
ueritatem H¹

- tionis ornatu lenocinioque uerborum, uel certe ut ipsi philosophi
suis armis potissimum, quibus placere sibi et confidere solent,
3 opprimerentur a nobis. sed quoniam deus hanc rei uoluit esse
naturam, ut simplex et nuda ueritas esset luculentior, quia satis
ornata per se est ideoque ornamentis extrinsecus additis fucata 5
corrumpitur, mendacium uero specie placeret aliena, quia per se
corruptum uanescit ac diffluit, nisi ornatu aliunde quaesito cir-
cumlitum fuerit ac politum, aequo animo fero ingenium mihi
4 mediocre esse concessum. uerum ego non eloquentiae, sed
178 ueritatis fiducia suscepi hoc opus maius fortasse quam ut possit
meis uiribus sustineri; quod tamen, etiamsi ego defecerim, deo 10
5 cuius hoc munus est adiuuante ueritas ipsa complebit. etenim
cum sciam maximos quoque oratores a causidicis mediocribus
saepe uictos, quod tanta est potentia ueritatis, ut se ipsa quamuis
in rebus exiguis sua claritate defendat, cur hanc ego in maxima 15
causa ab ingeniosis quidem illis ac disertis uiris, sed tamen falsa
6 dicentibus oppressuiri putem, ac non illa si minus oratione
nostra, quae de tenui fonte admodum exilis emanat, lumine ta-
men suo clara et inlustris appareat? nec si philosophi doctrina
litterarum mirabiles extiterunt, ego illis etiam scientiam ueri 20

Epit.: 3, 1, 5–9] 25, 2–3

Codd.: 9 a sed incipit G p. 20 fere tota lecta

3 deus] dominus HM rei s.l. B³, om. HM 4 qua HMac
5 ideo quia HM fugata P¹, corr. P³ 7 ornatur B 7–8 aliunde . . .
politum om. B 8 fero] fore Vac 9 mediocres P¹, corr. P³
eloquentia B 10 posset BR 11 uisceribus V¹ (in D extat uiri)
defecero G 13 quoque BGPR, quosque DVHM recc., edd., Br; cf.
q. post superl. 5, 9, 17 14 ueritas V¹ ipsa BGP, -am V HMR (D
deest) 17 oppressuiri BPV (iri m.2 sup. ras.), -suuiri ut uid. G, -suri
D¹, -sum iri D² HMR; cf. 1, 6, 13 illis (s.l.) si P orationem Dac
18 de tenui] detinuit G exillis P¹, corr. P³ 19 clara et] clareat et
(s.l. m.3 ut uid.) B si s.l. V², om. M 19–20 doctrina litterarum]
litteris BG 20 sup. extiterunt add. uel rint V²

cognitionemque concesserim, quam nemo cogitando aut disputando adsequi potest. neque ego nunc reprehendo eorum studium, qui ueritatem scire uoluerunt, quia naturam hominis deus ueri adipiscendi cupientissimam fecit, sed id arguo, id reuincō,
 5 quod honestam illorum et optimam uoluntatem non sit secutus effectus, quia neque quid esset uerum ipsum sciebant neque quomodo aut ubi aut qua mente quaerendum. ita dum succurrere humanis erroribus cupiunt, ipsi se in plagas et in errores maximos induerunt. ad hoc igitur me opus coarguendi philosophiam susceptae materiae ordo ipse deduxit. nam cum error
 10 omnis aut ex religione falsa oriatur aut ex sapientia, in eo conuincendo necesse est utrumque subuertere. cum enim sit nobis diuinis litteris traditum cogitationes philosophorum stultas esse, id ipsum re et argumentis docendum est, ne quis honesto sapi-
 15 entiae nomine inductus aut inanis eloquentiae splendore deceptus humanis malit quam diuinis credere. quae quidem tradita sunt breuiter ac nude. nec enim [aliter] decebat, ut cum deus ad hominem loqueretur, argumentis adsereret suas uoces, tamquam <aliter> fides ei non haberetur, sed ut oportuit locutus est tamquam rerum omnium maximus iudex, cuius est non argumentari,

Auct.: 13 diuinis litteris] cf. I Cor. 3, 20

Codd.: 9 in filoso|desinit G p. 20; hinc extant B DV P HM R^p

1 aut] ac HM 2 ego] enim DV 3 scire] post i 1 litt. eras. D
 4 cupidissimam B, cupidissima G 5 sit secutus] insec- P
 6 ipsum om. P 8 humani Pac et in errores] seterrores G; et err- P
 9 maximas HM induerunt D¹ VP¹ HM; induxe- BD² R et P
 m. rec. (G legi nequit), peiore numero 11-12 aut ex sapientia ...
 necesse est bis, n. est ... conuincendo del. M 11 in eo] ideo B¹,
 corr. B³ 13 diuinis om. P 14 re et] recte HM et in ras. m.3? P
 argumentaris H¹ M 16 traditae B¹, corr. B³ 17 nudae B¹, corr. B³
 aliter hinc post pr. tamquam transpos. Betuleius (1563), Hm, Buen cl.
 1, 18, 16, Br; trad. seruant Le (laudato Buen), Fr; cf. Heck, 1972, 197
 n. 10 19-20 fides ... tamquam om. DV 19 tamquam] quasi P
 20 index B¹, corr. B³

12 sed pronuntiare. uerum ipse, ut deus. nos autem cum ad res
singulas testimonia diuinae uocis habeamus, profecto monstra-
bimus, quanto certioribus argumentis possint uera defendi, cum
13 etiam falsa sic defendantur, ut uera soleant uideri. quare non
est quod philosophis tantum honoris habeamus, ut eorum elo- 5
14 quentiam pertimescamus. loqui enim bene potuerunt ut homi-
nes eruditi, uere autem loqui nullo modo, quia ueritatem non
15 didicerant ab eo, qui eius potens esset. nec sane magnum
aliquid efficiemus, quod illos ignorantiae redarguemus, quam
16 ipsi saepissime confitentur. in eo solo his quoniam non creditur 10
in quo solo credi debuit, conabor ostendere numquam illos tam
ueridicos fuisse quam cum sententiam de sua ignoratione dixe-
runt.

1 2. Nunc, quoniam duobus prioribus libris religionum falsitas
demonstrata est nec non origo ipsa totius erroris exposita, huius 15
libri munus est philosophiam quoque ostendere quam inanis
et falsa sit, ut omni errore sublato ueritas patefacta clarescat.
180
2 ordiamur itaque a communi philosophiae nomine, ut ipso capite
destructo facilius nobis aditus pateat ad excindendum omne cor-
pus, si tamen potest corpus uocari, cuius partes ac membra dis- 20
cordent nec ulla compage inter se cohaereant, sed quasi disiecta
et dissipata palpitare potius uideantur quam uiuere.

1 ipsum M ut om. HM res om. HM 2 singula ex -las HM
3 possunt Par 4 defendatur D¹ V^{ac} P¹ (corr. P³) 5 quod] d del. P³
ante philosophis s.l. a D² habemus D¹ ut V² (a exp.), edd., Buen
cl. 7, 5, 7, Br; aut V¹ cet. (etiam R); cf. Hofmann-Szantyr 500
loquentiam P¹, corr. P³ 6 hominis P¹, corr. P³ 7 uerum HM
8 didicerunt BHM (ded-) R qui] i s.l. B² 9 redarguimus HM
10 eo recc., edd., Br; quo codd. his B³ (s.l.) R, hiis, h eras., P; om.
B¹ DVHM quoniam om. HM 11 illis M¹ 12 ueridicos BP³
(alt. e ex i) sententia (deinde e eras.) in se de (s.l. m.3) sua B
14 num B duobus] in d. R regionum Bac 15 demons | ta P
nec om. DV 16 inans sic D¹ V¹ 17 ueri ueritas H^{ar} ueritate facta
HM clarescit B¹, corr. B² 18 ordinamur H^{ar} 19 excindendum
R, -cid- cet. 20 corpus potest HM 21 inter se compage HM
coheret B¹, corr. B³; -rent H¹ M¹ deiecta HM

Philosophia est, ut nomen indicat ipsique definiunt, studium
 sapientiae. unde igitur probem philosophiam non esse sapien-
 tiam quam ex ipsius nominis significatione? qui enim sapientiae
 studet, utique nondum sapit, sed ut sapere possit studet. in
 5 ceteris artibus studium quid efficiat et quo tendat apparet; quas
 cum discendo aliquis adsecutus est, iam non studiosus artificii,
 sed artifex nominatur. — at enim uerecundiae causa studiosos se
 sapientiae, non sapientes uocauerunt. — immo uero Pythagoras,
 10 qui hoc primus nomen inuenit, cum paulo plus saperet quam illi
 priores qui se sapientes putauerant, intellexit nullo humano stu-
 dio posse ad sapientiam perueniri et ideo non oportere incom-
 prehensae atque imperfectae rei perfectum nomen imponi. ita-
 que cum ab eo quaeretur quemnam se profiteretur, respondit
 philosophum, id est quaesitorem sapientiae. si ergo philosophia
 15 sapientiam quaerit, nec ipsa sapientia est, quia necesse est aliud
 esse quod quaerit, aliud quod quaeritur, nec quaesitio ipsa recta
 est, quia nihil potest inuenire. ego uero ne studiosos quidem
 sapientiae philosophos esse concesserim, quia illo studio ad sa-
 pientiam non peruenitur. nam si facultas inueniendae ueritatis
 20 huic studio subiaceret, si esset id studium tamquam iter ad sa-
 pientiam, aliquando esset inuenta. cum uero tot temporibus, tot

Epit.: 3, 2, 3–10 | 25, 4–7 (*nonnulla aliter*)

Auct.: 1–2 *cf.* Cic. Tusc. 1, 1. 5, 9   8 Pythagoras | *cf.* ibid. 5, 8 sq.

Codd.: 9–8 *litt. ante nomen incipit G p. 108, in qua ex §§ 6–7 pauca, 9–10 et 3, 3, 1 init. fere omnia leguntur; extant BG DV P HM R^p*

1 ipsosque B^{ac}   2 sapientiae] philosophia, *s.l. m.2 uel sapientiae V (D deest)*   post probem in *mg.* magis P³   3 post quam *s.l.* mag[is] D²
 4 studet bis, *pr. del. m.2 V*   5 quam HM   6 aliquid B¹, *corr.* B³
 7 ad P^{ac}   studiosus B^{ac} D^{ac}   se *om.* HM   8 sapientes] -ter D^{ac},
 -tis V^{ac}   uocauerunt] iudicau- P   10 putauerunt BVHM (*G et D non leguntur*)
 11 oporteret DV   13 quamnam V (*D deest*)
 14 quaestorem, *ante t eras. i ut uid.*, P   16 quaestio B (*a del. m.3*)
 P¹ (*corr.* P²)   20 id *s.l.* B³, *om.* HM   21 inuentum H (*alt. u ex a*) M
 inuenta cum] a *in ras.*, c *s.l.* B

ingeniis in eius inquisitione contritis non sit comprehensa, ap-
 9 paret nullam ibi esse sapientiam. non ergo sapientiae student
 qui philosophantur, sed ipsi studere se putant, quia illud quod
 10 quaerunt ubi aut quale sit nesciunt. siue igitur sapientiae stu-
 dent siue non student, sapientes non sunt, quia numquam re- 5
 periri potest, quod aut non recte quaeritur aut omnino non quaeritur.
 uideamus tamen id ipsum, possitne hoc studio reperiri ali-
 quid an nihil.

1 3. Duabus rebus uidetur philosophia constare, scientia et
 2 opinatione, nec ulla re alia. scientia uenire ab ingenio non 10
 potest nec cogitatione comprehendendi, quia in se ipso habere pro-
 3 priam scientiam non hominis, sed dei est. mortalis autem na-
 tura non capit scientiam nisi quae ueniat extrinsecus. idcirco
 enim oculos et aures et ceteros sensus patefecit in corpore diuina
 4 sollertia, ut per eos aditus scientia permanet ad mentem. nam 15
 causas naturalium rerum disquirere aut scire uelle sol utrumne
 tantus quantus uidetur an multis partibus maior sit quam omnis
 haec terra, item luna globosa sit an concaua et stellae utrumne

Epit.: 3, 3, 1 – 7, 5] 26, 1 – 27, 5 (*ordine mutato*) 3, 3, 1] 27, 1 . . .
 opinatio 2–3] *cf.* 27, 3 . . . 5 possunt

Test.: 9 § 1] Isid. orig. 2, 24, 1 15 § 4] *ibid.* § 2

Codd.: 9 in filosofia desinit G p. 108, seq. p. 107 fere tota lecta

2 esse ibi BG (*sec. Br*) R *contra numerum* 4 *pr. siue*] *post u s.l. r*
 (*uoluitne si re?*) P³ 4–5 sapientiae . . . non student *om.* P
 5 sunt] s. hi B, s. hii G repperiri BPHM (G *inc.*); u. *ind. form.*
 6 non recte aut HM omnino non] omni (*inc.*) homine G
 non] nec HM 7 repperiri GDPHM 8 an] ad G 9 uideatur
 H^{ac} M scientiae H^{ar} 10 opinione B^{pr} (at *eras.*) G non *om.*
 B (2–3 *litt. eras.*) G (*spatio indice*) HM 11 in se] ipse P¹, *corr.* P²; a
 (*s.l. m.2*) se HM 12 conscientiam P¹, con *del.* P³ sed . . . est] e. s.
 d. R 14 enim] e. et HM 15 permaneat B^{ac} G H^{ar} nam] nec BG
 16 causa V uellet M 17 tantus] t. sit HM uideatur HM
 sit *om.* HM 18 sit an concaua] sitam (*sic*) c (*deinde 6 litt. inc.*) | s. a.
 c. G sit an] titan M¹; *hoc sit s.l.* H

adhaereant caelo an per aerem libero cursu ferantur, caelum
 ipsum qua magnitudine, qua materia constet, utrum quietum sit 182
 et immobile an incredibili celeritate uoluatur, quanta sit terrae
 crassitudo aut quibus fundamentis librata et suspensa sit, haec, 5
 5 inquam, disputando et coniecturis uelle comprehendere tale est
 profecto, quale si disserere uelimus, qualem esse arbitremur
 cuiuspiam remotissimae gentis urbem, quam numquam uidimus
 cuiusque nihil aliud quam nomen audiuius. si nobis in ea re 6
 scientiam uindicemus quae non potest sciri, nonne insanire
 10 uideamur qui adfirmare id audeamus, in quo reuinci possimus?
 quanto magis qui naturalia, quae sciri ab homine non possunt,
 scire se putant, furiosi dementesque sunt iudicandi! recte ergo 7
 Socrates et eum secuti Academici scientiam sustulerunt, quae
 non disputantis est, sed diuinantis. superest ut opinatio in phi- 8
 15 losophia sola sit; nam unde abest scientia, id totum possidet
 opinatio. id enim opinatur quisque quod nescit. illi autem, qui de
 rebus naturalibus disputant, opinantur ita esse ut disputant. ne-
 sciunt igitur ueritatem, quoniam scientia certi est, opinatio in-
 certi. redeamus ad superius illud exemplum. age, opinemur de 9
 20 statu et qualitate urbis illius, quae nobis rebus omnibus praeter

Epit.: 3, 3, 7–8] 26, 5 recte . . . 6 ignorat

Codd.: 10 a | mare id incipit B fol. 55 usque ad 3, 4, 7 quam suam
 manu posteriore litt. uncialibus scriptum; u. p. LVII 11 in possimus
 quā | desinit G p. 107; hinc extant B DV P HM R^p

2 que magnitudine D^{ac} 3 immobile] immortale DV 5 disputare, re
 ex ndo, B² uelle om. B 6 sidus serere D^{ar} V¹; si dissere P
 8 cuius nihil P ea re] aere G; aerem D; ea rem V¹ 9 non s.l. P³,
 om. DV 10 audemus D; aut eamus P¹, corr. P³ qua HM
 reuincimus D^{ar} possumus V^{ac} R 11 quanto magis om. P
 qui] qua P¹ (corr. P³), om. M 12 scire putant se H^{ac}; qui (s.l.) sc- se
 p. M dementes quae B H^{ac} M 14 disputandis D^{ac} 17 ribus B
 19 ad] in P illum B 20 quae] quam D¹; quae a D² V² (q̄ a in ras.)
 omnibus rebus P

- nomen ignota est. ueri simile est in plano sitam, lapideis moenibus, aedificiis sublimibus, uis pluribus, magnificis ornatisque delubris. describamus si placet mores habitumque ciuium. sed cum haec dixerimus, alius contraria disputabit, et cum hic quoque perorauerit, surget tertius et alii deinceps et opinabuntur multo disparia quam nos opinati sumus. quid ergo ex omnibus erit uerius? fortasse nihil. — at omnia dicta sunt quae in rerum naturam cadunt, ut necesse sit aliquid eorum esse uerum. — at nescietur quis uerum dixerit. potest fieri, ut omnes ex parte aliqua errauerint, ex parte attigerint ueritatem. stulti ergo simus, si hoc disputatione quaeramus; potest enim superuenire aliquis, qui opinionem nostras derideat nosque pro insanis habeat, qui uelimus id quod nesciamus quale sit opinari. uerum non opus est longe posita conquirere, unde nemo fortasse ueniat qui nos redarguat. age, opinemur quid nunc in foro geratur, quid in curia. longum est id quoque. dicamus interposito uno pariete quid fiat. nemo id potest scire nisi qui audierit aut uiderit. nullus igitur audet id dicere, quia statim non uerbis, sed re ipsa praesenti refutabitur. atquin hoc idem faciunt philosophi, qui disputant in caelo quid agatur, sed eo se impune id facere arbitrantur, quia nullus existit, qui errores eorum coarguat. quodsi existimarent descensurum aliquem qui eos delirare ac mentiri

1 ignorata DV lapidosis H; -des, e *in ras.*, M moeniis DHM, -neis V^{ar}, -nis V^{pr} 2 uis] suis HM uis . . . magnificis *om.* P subornatisque R 3 habitum ciuium P sed] id B^{ac}; et HM 4 disputauit BD V^{ac} et] et qui R haec B 5 surget] s. et P; exurget HM 6 ergo] enim P 7 at] ad BP¹ (*corr.* P³), *om.* HM sunt] possunt B 8 ut *om.* DV 9 at] ad P¹ (*corr.* P³); ac B; *om.* HM nec scietur HM quid D¹ fieri] enim B 9–10 *exx (sic)* aliqua parte B 10 sumus HMR 11 si *ins.* P³ 12 opinationes R 13 hid D^{ac}, ad V^{ac} 14 ueniet R nos quim, m *exp.*, *ord. lineolis rest. (u. p. XV)*, B 15 feratur V^{ac}; geretur M 17 id *s.l.* H² potest id R aut] et BP 18 audeat B id dicere] addic- D qui BHM 19 adquin BH^{ac} M, atquin DV idem *in mg.* V² 21 extitit D (*exst-*) HM 22 aestimarent B

doceret, numquam quidquam de his rebus quas scire non possunt disputarent. nec tamen ideo felicius putanda est eorum impudentia et audacia, quia non redarguuntur; redarguit enim deus, cui soli ueritas nota est, licet coniuere uideatur, eamque hominum sapientiam pro summa stultitia computat.

4. Recte igitur Zenon ac Stoici opinionem repudiarunt. opinari enim te scire quod nescias non est sapientis, sed temerarii potius ac stulti. ergo si neque sciri quidquam potest, ut Socrates docuit, neque opinari oportet, ut Zenon, tota philosophia sublata est. quid quod non tantum ab his duobus euertitur qui philosophiae principes fuerunt, sed ab omnibus, ut iam uideatur iam pridem suis armis esse confecta? in multas sectas philosophia diuisa est et omnes uaria sentiunt. in qua ponimus ueritatem? in omnibus certe non potest. designemus quamlibet; nempe in ceteris omnibus sapientia non erit. transeamus ad singulas; eodem modo quidquid uni dabimus, ceteris auferemus. una quaeque enim secta omnes alias euertit, ut se suaque confirmet, nec ulli alteri sapere concedit, ne se desipere fateatur. sed sicut alias tollit, sic ipsa quoque ab aliis omnibus tollitur.

Epit.: 3, 4, 1–2 | 26, 1–2 3–4. 8–10 | 27, 1. 4

Auct.: 4–5 cf. I Cor. 3, 19 6–10 SVF I 54. III 553

Codd.: 19 alias] *hinc redit* R (u. p. XXIII sq.); extant B DV P HM R
1 diceret BH (i ex o m. 2) M num P quidquam om. B
his codd., iis edd., Br possent, e pro u, P³ 2 ideo exp. P
inprudencia V (D deest) 3 et audacia s.l. P² redarguantur HM
4 conibere HM; co|hibere B 6 zenon BHM, -no cet.; cf. I, 5, 20
7 sapientia P¹, corr. P³ temerari V¹ H^{ac} M^{ac} 8 ac] ac et B
sciri] nesc- H; nescire, ne del., M 9 zenon B, -no cet.
10 tanta B is P^{ac} 11 sed] s. et H (et s.l.) M hominibus M^{ac}
11–12 ut iam ui|deatur (pr. u in ras. 2 litt.) ut iam pridem B pr. iam
om. P, alt. om. R; ft. unum deleas 13 omnia B ponemus, e ex i, P³
14 in] et P¹, corr. P³ 15–16 singula si eodem HM 16 dauimus B
17 quaque D^{ac} secta s.l. D² omnis V¹ R alas, spatio (ras.?)
post l, B 18 fateantur R^{ac} 19 alias] alio P^{ac}

- 5 nihilominus enim philosophi sunt qui eam stultitiae accusant.
 6 quamcumque laudaueris ueramque dixeris, a philosophis uitu-
 peratur ut falsa. credemusne igitur uni se suamque doctrinam
 laudanti an multis unius alterius ignorantiam culpantibus? rec-
 7 tius sit necesse est quod plurimi sentiunt quam quod unus. 5
 nemo enim de se potest recte iudicare; quod nobilis poeta tes-
 tatur:
 185 'itan comparatam esse hominum naturam omnium,
 aliena ut melius uideant et diiudicent
 quam sua.' 10
 8 cum igitur omnia incerta sint, aut omnibus credendum est aut
 nemini. si nemini, sapientes ergo non sunt, quia singuli sapi-
 entes esse se putant; si omnibus, aequae non sunt sapientes, quia
 9 singuli ab omnibus negantur esse sapientes. pereunt igitur
 uniuersi hoc modo et tamquam Sparti illi poetarum sic inuicem 15
 iugulant, ut nemo ex omnibus restet. quod eo fit, quia gladium
 10 habent, scutum non habent. si ergo singulae sectae multarum
 sectarum iudicio stultitiae conuincuntur, omnes igitur uanae

Auct.: 8–10 Ter. Haut. 503–505   15 poetarum] cf. Ou. met.
 3, 101–130

Codd.: 11 a cum B fol. 56^r rursus manu prima, sed damnis adfectum

1 nihihomine sic P; nihilhom- M eam] e in ras. V² (D deest)
 2 ueram quam, quā ex que m. rec., R 3 credamne P; -damusne HM
 4 laudant H an] ac B; in HM^{ac} 6 recte potest BV (ord. lineolis
 rest.; D deest) nobis BV¹ 6–7 nobilis . . . testatur] nobiles poetae
 statuerunt HM 8 itan V Br (D deest); itane HM; ita BPR; uariant
 et codd. Ter. 9 aliena in ras. P; -am H diiudicant D¹ V¹ (et d. bis.,
 alt. del.) 10 suam BHM 12 non s.l. P³ singulae ut uid. B^{ar}
 sapientes] -tis R¹; diuersa adfirmantes s. B 13 esse . . . sapientes hic
 om., post § 11 omnium ins. M se esse H se s.l. P putent B¹,
 corr. B² omnes, es ex ibus, B² non om. V (D deest)
 15 Sparti Parrhasius (1509), edd., Br cl. 6, 10, 19; spartiatæ codd. (D
 inc.); an Spartoe? cf. Hyg. fab. 178, 5 (-tae trad.) et Cens. 4, 12 (uaria
 trad.) sic exp. et s.l. se V²; post sic s.l. se P² 16 iugulantur B
 18 stultae P; uel stulte s.l. add. m. post. R igitur om. P

- atque inanes reperiuntur; ita se ipsam philosophia consumit et
 conficit. quod cum intellexeret Arcesilas Academiae conditor, 11
 reprehensiones inter se omnium collegit confessionemque igno-
 rantiae clarorum philosophorum armauitque se aduersus omnes;
 5 ita constituit nouam non philosophandi philosophiam. eo igitur 12
 auctore duo philosophiae genera esse coeperunt, unum illud
 uetus, quod scientiam sibi uindicat, alterum nouum repugnans,
 quod eam detrahit. in his duobus generibus uideo discidium et
 quasi ciuile bellum. sapientiam, quae distrahi non potest, in 13
 10 qua parte ponemus? si natura rerum sciri potest, haec tironum 186
 caterua interibit; si non potest, ueterani conficientur; si pares
 fuerint, nihilominus peribit dux omnium philosophia, quia dis-
 tracta est; nihil enim potest sine interitu sibi esse contrarium.
 si autem, ut docui, nulla in homine potest esse interna et propria 14
 15 scientia ob fragilitatem condicionis humanae, Arcesilae manus
 uincit. sed ne ipse quidem stabit, quia non potest omnino nihil
 sciri.
 5. Sunt enim multa quae scire nos natura ipsa et usus fre- 1
 quens et uitae necessitas cogit. itaque pereundum est, nisi scias,

Epit.: 3, 4, 11 – 5, 8] 27, 2–3

14 ut docui] 3, 3, 2–7

Codd.: 19 in B fol. 56^r col. dext. angulo abscisso usque ad § 2 uarii
 nonnulla perierunt

1 repperiuntur *codd.* (D *inc.*); u. *ind. form.* ita se] i. esse, *ord.*
lineolis mutato (u. p. XV), B ipsa HM *Br* filosofiam B;
 filosofiac, c *s.l. m.3*, P 2 quod] ut HM arcesilas R, arch- *cet.*
 academicae B^{ar} D 3 colligit V¹ (D *deest*) 4 cterorum *sic ex*
c[la]rorum B³ conphilosophorum, con *exp. m.3*, P 5 eo] o in *ras.*
m.2 V 6 auctor[e duo philo]sophiae in B *lituris et foraminibus euan.*
uel deleta 9 detrahi B² (e *ex is*) P 10 ponimus HM
 11 confitentur HM pare D^{ac} 13 sine interitu] contra -um HM
 14 autem *om.* HM 15 ob *om.* HM arcesilae R, arch- *cet.*
 16 ipsa P *prob. Br* 18 nos] n. et R 19 e[st] B

- quae ad uitam sint utilia, ut appetas, quae periculosa, ut fugias et
 2 uites. praeterea multa sunt quae usus inuenit. nam solis ac
 lunae uarii cursus et meatus siderum et ratio temporum depre-
 hensa est, et natura corporum a medicis herbarumque uires, et
 ab agricolis natura terrarum nec non imbrum futurorum ac tem- 5
 pestatum signa collecta sunt; nulla denique ars est quae non
 3 scientia constet. debuit ergo Arcesilas, si quid saperet, distin-
 guere quae sciri possent quaeue nesciri. sed si id fecisset, ipse se
 4 in populum redegisset. nam uulgus interdum plus sapit, quia
 tantum quantum opus est sapit. a quo si quaeras utrum sciat 10
 aliquid an nihil, dicet se scire quae sciat, fatebitur nescire quae
 5 nesciat. recte ergo aliorum sustulit disciplinas, sed non recte
 fundauit suam. ignoratio enim rerum omnium non potest esse
 sapientia, cuius est scire proprium. ita cum philosophos expug-
 nauit ac docuerit nihil eos scire, ipse quoque nomen philoso- 15
 187 6 phi perdidit, quia doctrina eius est nihil scire. nam qui alios
 reprehendit, quod nesciant, ipse debet sciens esse. cum autem
 nihil sciat, quae peruersitas quaeue insolentia est ob id ipsum se
 philosophum constituere propter quod ceteros tollat? possunt
 7 enim sic respondere: si nihil nos scire conuincis et ideo non 20

Codd.: 16 in B fol. 56^v col. sin. angulo abscisso usque ad § 6 inso|
 nonnulla perierunt

1 si[nt] B, om. DV ut] et ex ut D² per[icu]losa B
 ut] sunt aut HM 2 pra[ete]rea B; -eaeque M qua[e] usus in]uenit B
 2-3 solis ... uarii in B desunt 5 nec in ras. B³ 6 ars] pars R
 7 inscientia, in exp. m.3, B; scientiae M^{ar} debuit om. P
 arcesilas R, arch- cet. sapere B¹, corr. B²; sapuit HM
 distingueret P 8 possint P si in fine lin. B² 9 redigisset DV¹
 10 quantum in mg. V 11 anni. nil HM dicit BP 11-12 fatebitur
 ... nesciat s.l. P² 12 disciplinam H 13 sua B¹, corr. B³
 ignorance, ne exp. m.3, B; ignorantia P 14 sapientia] alt. a del. P³
 16 est om. HM scire P¹ cet., edd., -ri P³ Br; cf. Sen. epist. 88, 44
 nam] non HM quia V^{ac} HM alius V^{ac} 17 repraehe[dit] B
 nesciat ut uid. B sci[ens] esse] B 18 sciat] faciat HM quae
 peruersitas in B deest 20 conuincis ut uid. B^{ar}, conicis B^{pr}

- esse sapientes, quia nihil sciamus, ergo ne tu quidem sapiens es,
quia te quoque confiteris nihil scire. quid ergo promouit Ar- 8
cesilas nisi quod confectis omnibus philosophis se quoque
ipsum eodem mucrone transfixit?
- 5 6. Nusquamne igitur sapientia est? immo uero inter ipsos 1
fuit, sed nemo uidit. alii putauerunt posse sciri omnia; sapientes
utique non fuerunt. alii nihil; ne hi quidem sapientes fuerunt –
illi, quia plus homini dederunt, hi, quia minus; utrisque in
utramque partem modus defuit. ubi ergo sapientia est? ut neque 2
10 omnia scire te putes, quod est dei, neque omnia nescire, quod
pecudis. est enim aliquid medium quod sit hominis, id est scien-
tia cum ignoracione coniuncta et temperata. scientia in nobis ab 3
animo est, qui oritur e caelo, ignoratio a corpore, quod ex terra,
unde nobis et cum deo et cum animalibus est aliqua communi- 4
15 tas. ita quoniam ex his duobus constamus elementis, quorum
alterum luce praeditum est, alterum tenebris, pars nobis data est
scientiae, pars ignorantiae. per hunc quasi pontem transire sine
cadendi periculo licet; nam illi omnes, qui se in alteram partem
inclinauerunt, aut dextro aut sinistro uersus ceciderunt. utraque
20 autem pars quomodo errauerit dicam. Academici contra phy- 5 188
sicos ex rebus obscuris argumentati sunt nullam esse scientiam,

Epit.: 3, 6, 5–6. 20] cf. 27, 5 . . . labat

Codd.: 10 ab om[nia] usque ad § 3 unde | liturae et foramina in B
14 a nobis incipit B fol. 57 integrum; extant B DV P HM R

1 sapiens V^{ac} ne om. H 2 confiteris quoque, que s.l. m.3?, P
promouet P; -monuit D^{ac} arcesilas R, arch- cet. 3 confectis] con
s.l. B² sed H^{ar} 6 scire P¹, corr. P² 7 hi om. HM
desapientes, de exp. m.3?, P fuerunt om. HM 8 hii HM
9 utram DV¹ ibi ras. ex ubi R 10 te s.l. V 11 aliqui[d me-
dium] B [h]omini[s i]d B 12 ign[ora]tione B 13 quia ex qui B³
oritu[r] e] B; e s.l. P³ c[orpor]e B quod] qui R 15 iis R
16–17 pars . . . scientiae om., s.l. m.3 pressum P 19 inclinauerant P
uersum DV 20 errauerunt H 21 ex] et P^{ac} esse om. HM

- et exemplis paucarum rerum incomprehensibilium contenti amplexi sunt ignorantiam, tamquam scientiam totam sustulissent, quia in parte sustulerant. physici contra ex iis quae aperta sunt argumentum trahebant sciri posse contentique perspicuis retinebant scientiam, tamquam totam defendissent, quia ex parte defenderant. ita neque hi clara neque illi obscura uiderunt, sed utrique dum solam scientiam consertis manibus uel retinent uel eripiunt, non uiderunt in medio constitutam forem, quae illos ad sapientiam transmitteret. uerum Arcesilas ignorantiae magister cum Zenoni obtrectaret principi Stoicorum, ut totam philosophiam euerteret, auctore Socrate suscepit hanc sententiam, ut adfirmaret sciri nihil posse. itaque coarguit existimationem philosophorum, qui putassent ingeniis suis erutam esse atque inuentam ueritatem. uidelicet quia mortalis fuerat illa sapientia paucisque ante temporibus instituta ad summum iam incrementum peruenerat, ut iam necessario consenesceret ac periret, exstitit repente Academia tamquam senectus philosophiae, quae illam conficeret iam deflorescentem, recteque Arcesilas uidit adrogantes uel potius stultos esse qui putent scientiam ueritatis coniectura posse comprehendere. sed tamen falsa dicentem redarguere non potest nisi qui scierit ante quid uerum sit. quod

Auct.: 11–12 cf. Plato apol. 21 d et Cic. ac. 1, 45

1 et om. HM rerum] r. et B 2 ignorantia P 3 partes P sustulerunt B iis R, his cet. (D deest) 4 scire B¹, corr. B³ <omnia> sciri edd., Br cl. §§ 1. 20, sed hic agitur de ipso sciendo, non de sciendis omnibus; cf. 14 posse sciri 5 ante scientiam 2 litt. eras. B 6 defenderunt B hii P Dar 7 utique B^{ac}; utrimque HM consecretis V¹ (D inc.) 8 forem Dar V¹ (s.l. uel portam V²), fore D^{pr} cet. 9 arcesilas VR, arch- cet. (D inc.) 10 cum s.l. P 11 auctorem, m exp., B 12 nihil sciri HM posset V (D inc.) aestimationem B 13 erutam] seruutam HM 14 ueritam B¹, corr. B² 16 ut s.l. B³ ut etiam necessaria HM 17 senectus s.l. H² 18 recte HM arcesilas D (-caes-) VR, arch- cet. 19 esse] se V¹ putant PHM 21 quod] ut HM

Arcesilas ueritate non cognita facere conatus introduxit genus
 philosophiae asystatum, quod Latine instabile uel inconstans 189
 possumus dicere. ut enim nihil sciendum sit, aliquid sciri ne- 11
 cesse est; nam si nihil omnino scias, id ipsum, sciri nihil posse,
 5 tolletur. ita qui uelut sententiae loco pronuntiat nihil sciri, 12
 tamquam perceptum profitetur et cognitum; ergo aliquid sciri
 potest. huic simile est illud quod in scholis proponi solet in 13
 asystati generis exemplum, somniasse quendam ne somniis cre-
 deret. si enim crediderit, tum sequetur ut non sit credendum, si
 10 autem non crediderit, tum sequetur ut credendum sit. ita si nihil 14
 sciri potest, necesse est id ipsum sciri, quod nihil sciatur, si
 autem scitur non posse sciri, falsum est ergo quod dicitur nihil
 sciri posse. sic inducitur dogma sibi ipsi repugnans seque dis-
 soluens. sed homo uersutus ceteris philosophis scientiam uo- 15
 luit eripere, ut eam domi absconderet – nam sibi illam profecto 16
 non adimit qui aliquid adfirmat, ut ceteris adimat –, sed nihil
 agit; apparet enim ac furem suum prodit. quanto faceret sapi-
 entius ac uerius, si exceptione facta diceret causas rationesque

Codd.: 15 *ab abscon[deret] incipit G p. 166 bis rescripta (u. p. XV n. 44; in l. 1–2 perpauca legit Br); ceterum extant B DV P HM R*

1 arcesilas DVR, arch- *cet.* 2 ausustutum, *tert. u inc.*, B¹, *corr.* B³; ἀσύστατον *edd. ante Br; cf. § 13* 3 nihil] n. sciri posse B
 aliquod R¹ scire PHM 4 omni H 5 ita qui DVP; itaque id, e
s.l. m.2, B; itaque HMR 6 praeceptum B¹, *corr.* B³; per certum V¹
 (D *deest*) profiteretur B scire H 7 est *om.* B quod] q.
 philosophis HM scholis PHM (D *inc.*) proponi *s.l.* D
 8 asystita V^{ac}, -tatin H^{ar} somniasse] *pr. s sup. litt. eras.* B; -nia se D
 somnis HM 9 si] se P^{ac} sequetur VPR, -quitur *cet.* (D *deest*)
 non sit credendum] c. n. *tantum* P; n. c. s. HM 9–10 si autem . . . sit
om. BPHM 10 sequitur R ita *om.* P 11 sciatur] a *eras.* H
 12 sciatur D quo P^{ac} 13 scire P^{ac} dogma] *dicam?* B¹, *corr.* B³;
 digma D¹ V¹ ipsi R^{pr} *solus, recc., edd., -sum* R^{ar} *cet., ex anteced.*
 ipsum 16 ademit HM 17 ac . . . prodit *om.* P furem BR
 17–18 sapientius ac] hoc HM

- dumtaxat rerum caelestium seu naturalium quia sunt abditae nec
 sciri posse, quia nullus doceat, nec quaeri oportere, quia inueniri
 17 quaerendo non possint. qua exceptione interposita et physicos
 admonuisset, ne quaerent ea quae modum excederent cogita-
 tionis humanae, et se ipsum calumniae inuidia liberasset et nobis 5
 190 18 certe dedisset aliquid quod sequeremur. nunc autem cum ab
 aliis sequendis nos retraxerit, ne uelimus plus scire quam pos-
 19 sumus, non minus a se quoque ipso retraxit. quis enim uelit
 laborare, ne quidquam sciat, aut eiusmodi suscipere doctrinam,
 ut etiam communem scientiam perdat? quae si doctrina est, 10
 scientia constet necesse est; si non est, quis tam stultus, ut dis-
 cendum id putet, in quo aut nihil discitur aut etiam dediscitur?
 20 quare si neque omnia sciri possunt, quod physici putauerunt,
 neque nihil, quod Academici, philosophia omnis extincta est.
 1 7. Transeamus nunc ad alteram philosophiae partem quam 15
 ipsi moralem uocant, in qua totius philosophiae ratio continetur,
 siquidem in illa physica sola oblectatio est, in hac etiam utilitas.
 2 et quoniam in disponendo uitae statu formandisque moribus
 periculo maiore peccatur, maiorem diligentiam necesse est ad-
 3 hiberi, ut sciamus quomodo nos oporteat uiuere. illic potest 20

Epit.: 3, 7, 1–5] 27, 5 illa . . . pertinet; cf. 28, 13–14

Codd.: 17 a |tas et incipit G p. 165 bis rescripta (u. supra ad 3, 6, 15);
 nihil habemus nisi perpauca quae legit Brandt, 1884, 281 sq. ex l. 1–16

1 ne DV   2 scire M   nullum B   3 possunt BHM
 quae Bar P¹ (corr. P³) M   4 nec HM   quaerent D¹ P¹ (corr. m. rec.)
 modum] adm- HM   post cogitationis eras. i B   7 relaxerit D¹ V
 possumus H (o pro i m.2) M   8 retraxerit PHM   9 nec HM
 aut] ut D¹ V¹   10 perdat] dat DV¹   11 scientiam Pac
 stultum V¹   12 putet] ut et D; et ut V¹   aut post quo om. HM
 discitur] dis s.l. pro eras. litt. H²   13–14 quare . . . est om. M
 13 scire P¹, corr. P³   putauerunt] potue- H¹   15 partem s.l. P²
 16 mortalem D^{ac} V¹   17 in ante illa om. HM   haec DV¹ R
 19 adhibere B¹ (corr. B³) PHM   20 uidere DV¹   illuc DV

uenia concedi, quia siue aliquid dicunt, nihil prosunt, siue delirant, nihil nocent, hic uero nullus discidio, nullus errori locus est. unum sentire omnes oportet ipsamque philosophiam uno
 5 euertitur. in illa priore parte ut periculi minus, ita plus difficultatis est, quod obscura rerum ratio cogit diuersa et uaria sentire, hic ut plus periculi est, ita minus difficultatis, quod usus
 191 ipse rerum et cotidiana experimenta possunt docere, quid sit melius et uerius. uideamus ergo utrumne consentiant aut quid
 5 nobis adferant, quo rectius uita degatur. non necesse est omnia
 6 circumire, unum eligamus ac potissimum, quod est summum ac principale, in quo totius sapientiae cardo uersatur. Epicurus
 7 summum bonum in uoluptate animi esse censet, Aristippus in uoluptate corporis; Callipho et Dinomachus honestatem cum
 15 uoluptate iunxerunt. Diodorus in priuatione doloris summum bonum posuit, Hieronymus in non dolendo, Peripatetici autem

Epit.: 3, 7, 6–9, 3] 28, 1–14 *ordine mutato* 3, 7, 6] *cf.* 28, 1 . . . dirigantur. 13 cardine . . . formatur 7 Epicurus] 28, 6 Aristippus] 28, 3 Callipho – Dinomachus] 28, 7 Diodorus – Hieronymus] 28, 4 Peripatetici] 28, 8

Auct.: 12 §§ 7–8] *cf.* Cic. ac. 2, 129–131. Tusc. 5, 84 sq. fin. 2, 19. *al.*; Epicurus] frg. 452 Usener 13 Aristippus] frg. 183 A Mannebach 14 Callipho et Dinomachus] *cf.* Cic. fin. 5, 21 15 Diodorus] frg. 3–5 Wehrli 16 Hieronymus] frg. 8 W. Peripatetici] *cf.* Cic. fin. 3, 43

1 ueni B^{ac} prosunt] ro *in ras.* P 2 nocens DV¹ discido V¹; *ante c eras.* s? R discidio nullus *om.* G *ut uid.*; u. Br *ad l.* 4 ergatum sic DV^{ac} omnis] om D (*deinde 1 litt. eras.*?) V¹; *cf.* 1, 3, 20 6 diuerse Pac sentiri, *alt. i ex e*, B³ 7 hic ut] in hac sicut HM ita *om.* P 8 cotidiana, *pr. t eras.*, B, *cotid- cet.*; *cf.* 1, 4, 3 quod BDV 9 aut] ad DV¹ 10 denegatur D^{ac} V¹; *dirig-* V² 11 unum] cum u. BR ac *post* eligamus *om.* HM 12 in *om.* P quod P¹, *corr.* P³; qua M corda M 13 uoluntate HM *post esse 1 litt. eras.* V; *esset* M 14 uoluntate HM callipho P; -fo B (*alt. 1 ex d? m.3*) DVR, -fon HM Dinomachus] d. curenaici HM 16 ponit HM ieronymus BP; -rgon- V (*D deest*)

- 8 in bonis animi et corporis et fortunae. Herilli summum bonum
est scientia, Zenonis, cum natura congruenter uiuere, quorun-
dam Stoicorum, uirtutem sequi. Aristoteles in honestate ac uir-
tute summum bonum collocauit. hae sunt fere omnes omnium
sententiae. in tanta diuersitate quem sequimur? cui credimus? 5
par est in omnibus auctoritas. si eligere possumus quod est me-
lius, iam non est nobis philosophia necessaria, quia sapientes
192 10 iam sumus, qui de sapientium sententiis iudicemus. cum uero
discendae sapientiae causa ueniamus, qui possumus iudicare qui
nondum sapere coeperimus, maxime cum praesto adsit Acade- 10
micus, qui nos pallio retrahat ac uetet cuiquam credere nec ta-
men ipse adferat quod sequamur?
- 1 8. Quid ergo superest nisi ut omissis litigatoribus furiosis ac
pertinacibus ueniamus ad iudicem, illum scilicet datorem sim-
plicis et quietae sapientiae, quae non tantum formare nos et 15

Epit.: Herilli] 28, 11   8 Zenonis] 28, 5   Stoicorum] 28, 9
Aristoteles] 28, 10

Auct.: 1 Herilli] *cf.* Cic. fin. 5, 23; SVF I 411. 421   2 Zenonis] SVF
I 179   3 Aristoteles] *cf.* Cic. fin. 2, 19

Codd.: 2 a [ue]re [quorundam] incipit G p. 156 bis rescripta (u. ad
3, 6, 15); in l. 1–2 pleraque legit Br, ceterum minima uestigia extant

1 herilli HM, erilli B¹ V (D *deest*), erili R¹; erillis P; erilis B³ R²
2 est] in, *sed eras.*, B; esse P   scientia B¹ DV (ci m.2 in *eras.*
api) HM; -am B³ PR (*s.l. m.2 secundum*)   zenon B   quorundam
B; *cf. cod. T epit. 34, 3*   3 uirtutem P¹, *corr.* P³   4 haec
DVP¹ (*corr.* P³)   omnes om. V (*et D; extat omni*)   ominum P¹,
corr. P³   5 qui Vac   6 ominibus R   7 iam om. HM
8 sapientium] sapi in *ras.* V   sententiis sapientium HM
iudicemur V¹ (D *inc.*); -camus HM   9 discenda B¹, *corr.* B³
qui ante possumus] quid DV; *s.l. add. m. post.* uel quomodo R
10 coeperimus sapere B   coepimus P   10–11 adsit Academicus om. P
12 quod] quid HM   13 ut om. P, *del. St 236*   omissis] obuias his B
furiosis om. HM   14 ueniamus] manus demus u. B   15 quae et § 2
haec *def. Br cl. 3, 11, 3*   et] ac R

inducere in uiam possit, uerum etiam de controuersiis istorum
ferre sententiam? haec nos docet quod sit hominis uerum ac
summum bonum. de quo priusquam dicere incipio, illae omnes
sententiae refellendae sunt, ut appareat neminem illorum fuisse
5 sapientem.

Cum de officio hominis agatur, oportet summum summi ani-
malis bonum in eo constitui, quod commune cum ceteris ani-
malibus esse non possit. sed ut feris dentes, armentis cornua,
uolucris pinnae propria sunt, sic homini aliquid suum debet
10 adscribi, sine quo rationem suae condicionis amittat. nam quod
uiuendi aut generandi causa datum est omnibus, est quidem bo-
num naturale, summum tamen non est, nisi quod est uni cuique
generi proprium. sapiens ergo non fuit, qui summum bonum
5 credidit animi uoluptatem, quoniam siue illa securitas siue gau-
dium est, communis est omnibus. Aristippo ne respondendum
15 quidem duco, quem semper in corporis uoluptates ruentem ni-
hilque aliud quam uentri et Veneri seruientem nemini dubium

Epit.: 3, 8, 3] 28, 1 cum ... quaeratur 5] 28, 6 6 ... 10
discernit] 28, 3

Auct.: 13 § 5] Epicurus; u. 3, 7, 7 15-p. 220, 2 Aristipp. frg. 81
Mannebach

Codd.: 10 *hinc fere coepit* G p. 155 *bis rescripta nusquam legibilis;*
ceterum extant B DV P HM R

1 induere M 1-2 controuersis eorum efferre HM 2 quid V¹ HM
(D *deest*) 3 de et dicere om. HM incipio VPHR¹ (D *deest*), *edd.*,
Win; -iam BR *m. post.*, *Br dubitanter*; in principio M illa P¹,
-lorum P³ 4 appareant DV¹ 6 agatur om. V¹, in *mg.* agitur V² (D
deest) 9 pennae, *pr. e ex i*, R² propriae HM omini B¹ P¹,
corr. B² P³; hominis R suum aliquid HM; a. summum R
10 quo om. DV mittam P¹, omittat P³ 13 generis P
14 uoluntatem D illas V (D *deest*) 15 commune B
est] et, *sed s.l. s ut uid.*, B arisuppo DV ni, i ex e, B²
16 in *s.l.* D², om. V uoluptatis P^{ac} tuentem, *pr. t ex r*, V²
nihil BDV

- est hominem non fuisse. sic enim uixit, ut nihil inter eum pecudemque distaret nisi unum, quod loquebatur. quodsi asino aut sui aut cani facultas loquendi tribuatur quaerasque ab iis, quid sibi uelint, cum feminas tam rabide consecretantur, ut uix diuelli queant, cibos etiam potumque neglegant, cur aut alios mares uiolenter abigant aut ne uicti quidem abstinent, sed a fortioribus saepe contriti eo magis insectentur, cur nec imbres nec frigora pertimescant, laborem suscipiant, periculum non recusent, quid aliud respondebunt nisi summum bonum esse corporis uoluptatem? eam se appetere, ut adficiantur suauissimis sensibus eosque esse tanti, ut adsequendorum causa nec laborem sibi ullum nec uulnera nec mortem ipsam recusandam putent.
- 8 ab hisne igitur praecepta uiuendi petemus, qui hoc idem sentiunt
 9 quod animae rationis expertes? aiunt Cyrenaici uirtutem ipsam ex eo esse laudandam, quod sit efficiens uoluptatis. 'uero' inquit obscenus canis aut sus ille lutulentus; 'nam ideo cum aduersario summa uirium contentione depugno, ut uirtus mea pariat mihi uoluptatem, cuius expertus sim necesse est, si uictus abscessero'.
 10 ab his ergo sapere discamus, quos a pecudibus ac beluis non sententia, sed lingua discernit? priuationem doloris summum

Auct.: 14–15 Aristipp. frg. 221 B (cf. 184) Mannebach 16 obscenus ... lutulentus] cf. Hor. epist. 1, 2, 26 20–p. 221, 5 Epicur. frg. 419 Usener

1 uixi Vac 2 staret Mac 3 suis Var (D inc.) quaeresquae DV¹ iis R, his cet. 4 uellint Pac rapide HM 6 aut ante ne] ut P¹, corr. P³ 7 contriti eo] coneo P cur om. DV umbres D^{ar} Var 9 bonum om. B¹, post esse in mg. B² 10 appetere] apparet DV¹ suauissimis] ua ex ae, is ex e? B³; -mi V¹ 11 tanti esse B 13 hiisne P, iisne R prob. Br praecepta] p. dari B uidentendi D putemus DV¹; petamus Mac idem] quid- HM 14 ratione D aiunt] dicunt V¹ cyrenaei HM ipsam s.l. P² 15 esse s.l. M sit om. R¹, post uoluptatis s.l. R² effigies P uere ex -ro V², -rum HM; non (s.l. m.3) u. P 16 canis] canus c. R aut] et HM 17 summa uirium bis, pr. del. m. post., D; s. uirum V¹ pareat B¹, corr. B³ 18 expes B¹, corr. B²; exper DV¹ 19 discemus P

bonum putare non plane Peripateticorum aut Stoicorum, sed cli-
 nicorum philosophorum est. quis enim non intellegat ab aegro- 11
 tis et in aliquo dolore positus esse hoc disputatum? quid tam
 ridiculum quam id habere pro summo bono, quod medicus pos-
 5 sit dare? dolendum est ergo, ut fruamur bono, et quidem grauiter
 ac saepe, ut sit postea non dolere iucundius. miserrimus est 12
 igitur, qui numquam doluit, quia bono caret; quem nos felicis-
 simum putabamus, quia malo caruit. ab hac uanitate non longe 13
 10 afuit, qui omnino nihil dolere summum bonum dixit. nam prae-
 ter quod omne animal doloris est fugiens, quis potest sibi hoc
 bonum praestare, quod nobis ut eueniat, nihil aliud possumus
 quam optare? summum autem bonum non potest efficere 14
 quemquam beatum, nisi semper fuerit in ipsius potestate; hoc
 autem non uirtus homini, non doctrina, non labor, sed natura 15
 ipsa cunctis animantibus praestat. qui uoluptatem cum hones- 15
 tate iunxerunt, communionem hanc effugere uoluerunt, sed ef-
 fecerunt repugnans bonum, quoniam qui uoluptati deditus est,
 honestate careat necesse est, qui honestati studet, uoluptate.
 Peripateticorum bonum nimium multiplex et exceptis animi bo- 16 195
 20 nis, quae ipsa quae sint magna contentio est, commune cum

Epit.: 3, 8, 13–14] 28, 4   15] *cf.* 28, 7   16–19] 28, 6

Auct.: 1 Peripateticorum ... clinicorum] *cf.* Cypr. epist. 69, 16
 p. 765, 18   9 qui] Hieronymus; *u.* 3, 7, 7   15 qui] Dinomachus et
 Callipho; *u.* 3, 7, 7

1 peripaticorum B   3 hoc *in mg.* V, *om.* R   4 quod] *od in ras.* P³
 6 dolore B V^{ac} HMR¹   7 num B¹, *corr.* B²   8 haec DV
 9 dolore B V^{pc} H¹ MR¹, dolore V^{ac} D¹   10 qui HM   11 quod] quam
 HM   ueniat B; non e. HM   12 obtare HM; obtauere DV
 13 beatum] *tū in ras. m.2?* V   in *in mg.* V, *s.l.* P²   14 non *post*
 autem *s.l.* P²   15 animalibus HM   quo B   uoluntatem DV¹
 16 effecerunt] et fec- DV   17 uoluntati D¹ V   17–19 deditus ...
 Peripateticorum *om.* R   19 bonum] quorum b. R   multiplex et]
 multiplicet DV¹   excepti B

- 17 beluis potest uideri. nam corporis bona, id est incolumitas
indolentia ualetudo, non minus sunt mutis quam homini neces-
saria ac nescio an etiam magis, quia homo et medellis et minis-
18 teriis subleuari potest, muta non possunt. item, quae appellant
fortuna bona; nam sicut homini opibus ad uitam tuendam, sic 5
19 illis praeda et pabulis opus est. ita inducendo bonum, quod non
sit in hominis potestate, totum hominem alienae dicioni subiugauerunt. audiamus etiam Zenonem; nam is interdum uirtutem
20 somniat. 'summum' inquit 'est bonum cum natura consentaneum
uiuere.' beluarum igitur nobis more uiuendum est. nam quae 10
21 abesse debent ab homine, in his omnia deprehenduntur: uoluptates
appetunt, metuunt fallunt insidiantur occidunt et, quod ad
22 rem maxime attinet, deum nesciunt. quid ergo me docet ut
uiuam secundum naturam, quae ipsa in deterius prona est et
23 quibusdam blandimentis lenioribus in uitia praecipitat? uel si 15
24 aliam mutorum, aliam hominis dicit esse naturam, quod homo
ad uirtutem sit genitus, non nihil hoc, sed tamen non erit definitio summi boni, quoniam nullum est animal quod non secundum naturam suam uiuat. qui scientiam summum bonum fecit,

Epit.: 3, 8, 20–23 | 28, 5   24–31 | 28, 11

Auct.: 8 Zenonem | SVF I 179   19 qui | Herillus; *u.* 3, 7, 8

1 bona] uana B   3 ac *om.* H; an B   medellis B^{pc} D^{ac} V^{ac} H^{ar} MR, -elis D^{pc} V^{pc} P^{Hpr}; medull- B^{ac}; *u. ind. form.*   4 subleuare DV qui HM   5 fortunae] fortitudinis HM   bonam P^{ar}; -num HM nam *om.* H   sicuti B   6 illius D   indocendo B   quo R¹ quod non *om.* DV   7 ad sit *s.l.* uel situm V²   totum] bonum R aliena R¹   dicionis R   subiugarunt HM; -gauerint V (D *deest*) 8 his P^{ar} H   9 consentanae H, -ne M   10 namque PHMR¹ 11 hiis, h *del. m.3*, P, iis R   omnibus V (D *inc.*)   12 metuunt *s.l.* P² fallunt *om.* R   12–13 quo darem V¹ (D *inc.*)   13 me] e in *ras. m.2* V 15 lenioribus] n ex u? B³   si *om.* DV   17 hoc DV *edd.*, Br; dicit *cet.*, Win; *anted.* dicit esse   18 quoniam R, qua V (D *inc.*), quia *cet.*, *edd.*, Br   nullam R^{ac}   19 summum *om.* M   fecit *s.l.* P²

- aliquid homini proprium dedit, sed scientiam alterius rei gratia
homines appetunt, non propter ipsam. quis enim scire conten- 25
tus est non expetens aliquem fructum scientiae? artes ideo dis- 196
cuntur ut exerceantur, exercentur autem uel ad subsidia uitae uel
5 ad uoluptatem uel ad gloriam. non est igitur summum bonum,
quod non propter se expetitur. quid ergo interest, utrum scien- 26
tiam summum bonum putemus an illa ipsa, quae scientia ex se
parit, id est uictum gloriam uoluptatem? quae non sunt homini
propria et ideo ne summa quidem bona; nam uoluptatis et uictus
10 appetentia non homini solum, sed etiam mutis inest. quid cu- 27
piditas gloriae? nonne in equis deprehenditur, cum uictores
exultant, uicti dolent?
- ‘tantus amor laudum, tantae est uictoria curae.’
nec immerito summus poeta experiendum esse ait,
15 ‘et quis cuique dolor uicto, quae gloria palmae.’
quodsi ea quae parit scientia communia sunt cum aliis anima-
libus, non est ergo summum bonum scientia. praeterea non 28
mediocre huius definitionis est uitium, quod scientia nude po-
nitur. incipient enim beati omnes uideri qui artem aliquam scie-

Auct.: 13 Verg. georg. 3, 112   15 ibid. 102

1 dedit] fecit B¹, corr. B³   3 artes] partes P¹, corr. P²; unius B
4 exercentur s.l. P³, -cuntur D^{ac}, -ceantur H^{ar}   6 interest] -r se M
utrum] uerum B¹, corr. B³   7 scientia quae HM   scientia] sapi-
entiam, m exp. m.3, P   9 et om. HM   summae, ae ex a m.2, R
quidem om. HM   uoluptates HM   10 adpenitentia P^{ac}
quo id V¹ (D deest)   12 exultent V¹ (D deest)   13 tantae est edd.
(-taest uel -tae est plurimi codd. Verg.); tantae B¹ (deinde s.l. et B³)
VR cum parte codd. Verg. saec. IX; tanta|est P, -ta-est H, -taest M; D
deest   14-15 nec . . . palmae om. B¹, nec immerito hd. in spatio lin.,
summus . . . palmae hs. in mg. inf. suppl. B³   14 experiendum H
15 et] ei V (D deest)   uictor HM   gloriae M   16 pariunt
scientiam P   sunt om. V (D deest)   17 scientiam praestare non HM
18 scientiae M   nudae B^{ar} HM; -da P   19 incipiunt V^{ac} P
beati omnes] beatiore P

rint, immo uero qui et res malas scierint, ut tam beatus sit qui
 29 uenena didicerit temperare quam qui mederi. quaero igitur, ad
 quam rem scientia referenda sit. si ad causas rerum naturalium,
 quae beatitudo mihi erit proposita, si sciero unde Nilus oriatur
 uel quidquid de caelo physici delirant? quid quod earum rerum 5
 197 30 non est scientia, sed opinatio, quae pro ingeniis uaria est? restat
 ut scientia bonorum ac malorum summum bonum sit. cur ergo
 scientiam maluit quam ipsam sapientiam summum bonum di-
 cere, cum sit utriusque significatio et uis eadem? nemo tamen
 usque adhuc summum bonum dixit esse sapientiam, quod me- 10
 31 lius dici potuit. nam scientia parum est ad bonum suscipien-
 dum malumque fugiendum, nisi accedat et uirtus. multi enim
 philosophorum cum de bonis malisque dissererent, aliter tamen
 quam loquebantur natura cogente uixerunt, quia uirtute carue-
 runt. uirtus autem cum scientia coniuncta sapientia est. super- 15
 32 est ut eos etiam refellamus, qui uirtutem ipsam summum bonum
 putauerunt, in qua opinione etiam Marcus Tullius fuit. in quo
 multum inconsiderati fuerunt, non enim uirtus ipsa est summum
 bonum, sed effectrix et mater est summi boni, quoniam perue-
 niri ad illud sine uirtute non potest. utrumque intellectu facile 20

Epit.: 3, 8, 32–37] 28, 9

Auct.: 17 Tullius] *cf.* Cic. fin. 5, 77–79. Tusc. 5, 1. 18. 21. *al.*

Codd.: 13 a philosophorum ad § 34 iacet (*fol. 60^v col. sin.*) in B multa
 euan. rest. B³; extant B DV P HM R

1 malis D¹ V¹ beatum V¹ (D *deest*) 2 temporare DV
 quid B^{ar} meri B¹, *corr.* B³ 3 scientiam HM 4 Nilus] nihil usui
 B; nilius M oritur HM 5 quidquid] quid B rerum *s.l.* B³
 6 scientiam HM opinio V (D *inc.*) quae *om.* P ingentis P¹,
corr. P³ 6–7 uaria . . . ut scientia *om.* P 7 scientiam HM
 sit *om.* P 9 ueriusquae B^{ac} 10 quod] quam HM 11 dicere *ex*
 dicere R² scientiam R^{ar} 13 desererent D 14 dixerunt HM
 16 ipsam] suam M 17 reputarunt, re *exp. m.2?*, B opinatione
 H^{ar} M marcus BPHM, m DV, m R qua H 19 et *s.l.* B³ P²
 peruenire D^{ac} V^{ac} 20–p. 225, 2 ad . . . perueniri *om.* R

est. quaero enim utrumne ad praeclarum illud bonum facile 33
perueniri putent an cum difficultate ac labore. expediant acumen
suum erroremque defendant. si facile ad illud ac sine ullo 34
labore perueniri potest, summum bonum non est. quid enim nos
5 cruciemus, quid conficiamus enitendo diebus ac noctibus, quan-
doquidem tam in promptu id quod quaerimus iacet, ut illud qui-
libet sine ulla contentione animi comprehendat? sed si com- 35
mune quoque ac mediocri quodlibet bonum non nisi labore
adsequimur, quoniam bonorum natura in arduo posita est, ma-
10 lorum in praecipiti, summo igitur labore summum bonum adse-
qui necesse est. quod si est uerissimum, ergo altera uirtute opus
est, ut perueniamus ad eam uirtutem, quae dicitur summum bo-
num; quod est incongruens et absurdum, ut uirtus per se ipsam
perueniat ad se ipsam. si non potest ad ullum bonum nisi per 36
15 laborem perueniri, apparet uirtutem esse per quam perueniatur,
quoniam in suscipiendis ac perferendis laboribus uis officium-
que uirtutis est. ergo summum bonum non potest esse id, per
quod necesse est ad aliud perueniri. sed illi cum ignorarent 37
20 quid efficeret uirtus aut quo tenderet, honestius autem nihil re-
perirent, substiterunt in ipsius uirtutis nomine, quam nullo pro-
posito emolumento appetendam esse dixerunt, ut bonum sibi

1 enim *om.* P ad . . . bonum *om.* P illum D¹ V¹ 2 peruenire Vac
3 defendat DV¹ si] sed si B ullo] illo D¹ V¹ 4 quid *ex* quin B³
enim] eni *in ras.* 4 *litt.* B³ 5 cruciemus] erudie- B¹, *rest.* B³
qui DV¹ ac] et HM 6 ut] ut et B 7 sin Pac si *s.l.* V², *om.*
HM communione Vac 8 quodque HM quolibet Pac HM
9 adsequitur M 10 praecipitio HM 13 quod] quodsi BHMR; *cf.*
3, 9, 7 absurdum DV¹ ut *ex* et P uirtutibus *ut uid.* B¹, *corr.* B³
13-14 per . . . perueniat] tendat per se P 14 ad se] ad semet B
si *s.l.* B 15 apparet] ap *in ras.* B² per quam *om.* DV; *s.l.* si V²
16 ante quoniam *s.l.* uel et V² ac perseuerandis D uis] uirtus B;
om. DV officium, quae *eras.*, V 17 uirtus M¹ ergo *om.* DV
bonum *om.* HM 19 tenderent DV repperirent *codd.* ut *saepe*;
hinc noniam notatur 20 subsistiterunt B; *ante pr.* t 1 *litt.* *eras.* V
uirtutis *om.* DV post proposito *s.l.* et B³ 21 ut] et P

- 38 constituerent quod bono indigeret. Aristoteles ab his non longe
 recessit, qui uirtutem cum honestate summum bonum putauit;
 39 quasi possit ulla esse uirtus inhonesta ac non, si quid habuerit
 turpitudinis, uirtus esse desinat. sed uidit fieri posse, ut de
 uirtute prauo iudicio male sentiatur, et ideo existimationi homi- 5
 num seruiendum putauit; quod qui faciat, a recto bonoque dis-
 cedet, quia non est in nostra potestate, ut uirtus pro suis meritis
 honestetur. nam quid est honestas nisi honor perpetuus ad ali-
 40 quem secundo populi rumore delatus? quid ergo fiet, si errore
 ac prauitate hominum mala existimatio subsequatur? abiciemus- 10
 ne uirtutem, quia flagitiosa et turpis ab insipientibus iudicetur?
 199 41 quae quoniam inuidia premi ac uexari potest, ut sit ipsa pro-
 prium ac perpetuum bonum, nullo extrinsecus adiumento indi-
 42 gere debet, quin suis per se uiribus nitatur et constet. itaque nec
 ullum ei ab homine bonum sperandum est nec ullum malum 15
 recusandum.
- 1 9. Venio nunc ad uerae sapientiae summum bonum. cuius
 natura hoc modo determinanda est: primum ut solius hominis sit
 nec cadat in ullum aliud animal, deinde ut solius animi nec
 communicari possit cum corpore, postremo ut non possit 20

Epit.: 3, 8, 38–42] 28, 10 3, 9, 1–13, 7] 29, 1–10, 6 *multis ali-*
unde insertis 3, 9, 1 ... bonum] 29, 1 ... bonum 1–3] *cf.* 28, 2

Codd.: 17 *hinc fere coepit* G p. 16; *legitur* § 1 [mod]o ... cum tantum
 1 constituerunt BP quo R¹ indigerent HM 3 poterit uel potest
 B¹, *corr.* B³; posset R esse *post* uirtus *lineolis transpos.* B³; u. p. XV
 inhonesta] nisi hon- P 4 uirtutis B 6 faciat DV¹ HM; -cit BPR
Win, ft. recte; -ciet V² arrecto B^{ar}; a rectore P^{ac} discedit PHM
 7 ut *om.* HM 8 ad *om.* M 9 populo M deletus D¹ (*et ft.* V¹; a in
ras. m.2) 10 existimatio *om.* HM aci|emusne V (D *deest*)
 11 ab] ab in HM iudicatur B 13 addimento B indicere V¹ (D
inc.) 14 quini B^{ar} HM uirtutibus DVPHM utique P
 15 *post* ei 2 *litt.* (ut? Br) eras. B ei ... ullum *om.* M
 malum] ei ab omine (*sic*) m. P 16 recusandum] r. est R
 19 ne cadat R in illum animal alium HM aliud ullum P
 solius] s. sit B (G *inc.*) ne DV

cuiquam sine scientia et uirtute contingere. quae circumscriptio 2
 illas omnes sententias excludit ac soluit; eorum enim quae di- 3
 xerunt nihil tale est. dicam nunc quid sit, ut doceam quod 3
 institui, philosophos omnes caecos atque insipientes fuisse, qui
 5 quod esset homini summum bonum constitutum nec uidere nec
 intellegere nec suspicari aliquando quierunt. Anaxagoras, 4
 cum ab eo quaeretur cuius rei causa natus esset, respondit
 caeli ac solis uidendi. hanc uocem admirantur omnes ac philo-
 sopho dignam iudicant. at ego hunc puto non inuenientem quid 5
 10 responderet effudisse hoc passim, ne taceret; quod quidem se-
 cum, si sapiens fuisset, commentatum meditatumque habere de-
 buit, quia si quis rationem sui nesciat, ne homo sit quidem. sed
 putemus non ex tempore dictum illud effusum. uideamus in 6
 tribus uerbis quot et quanta peccauerit: primum, quod omne
 15 hominis officium in solis oculis posuit nihil ad mentem referens,
 sed ad corpus omnia. quid? si caecus fuerit, officiumne homi- 7 200
 nis amittet? quod fieri sine occasu animae non potest. quid ce-
 terae corporis partes? num carebunt suis quaeque muneribus?
 quid quod plus est in auribus quam in oculis situm, quoniam 8
 20 doctrina et sapientia percipi auribus solis potest, oculis solis non

Auct.: 6 Anaxagoras] cf. Diog. Laert. 2, 10 = VS 59 A 1 et 3, 23, 11

Codd.: 17 ab animae incipit G p. 15 paene tota lecta; abhinc extant
 BG DV P HM R

1 scientiam Pac 2 illas BV² HMR; -la DV¹ P¹; -lorum P² edd., Br
 omnis DV¹ R; -ne Pac qui V (D deest) 3 quid] quod B¹, corr. B³
 4 instituit V (D deest) omnis DV¹ 5 est B¹ (corr. B³) HM; esse
 P¹, corr. P³ hominis R constituit, sed del. P 6 quierunt B;
 potuerunt cet.; u. St 237 7 quaeretur Pac 8 admiratur B¹, corr. B³
 9 digna V; prodign- HM ergo Var (D deest) 11 commentatumque
 solum P 12 quia] et q. DV nec PR; cf. I, 19, 7 quidam Pac
 14 quot] quod BP¹ (corr. P³) HMR quanta] facta V¹ (D inc.)
 16 qui B 17 admittit Bar; amittit Pac quod] -dsi BPHM; cf.
 3, 8, 35 18 num carebunt] non c. HM; carebuntne P quaecum-
 que R numeribus B¹, nomini- B² 20 doctrina sapientiae G
 oco|lis, alt. o m.3?, B; oculis post solis s.l. R² solis om. BG

- 9 potest? caeli ac solis uidendi causa natus es. quis te in hoc
spectaculum induxit aut quid caelo rerumque naturae uisio tua
confert? nimirum ut hoc immensum et admirabile opus laudes.
10 confitere igitur esse rerum omnium constitutorem deum, qui te
in hunc mundum quasi testem laudatoremque tanti sui operis 5
11 induxit. magnum esse credis uidere caelum atque solem. cur
ergo non gratias agis ei qui huius beneficii auctor est? cur non
ipsius uirtutem prouidentiam potestatem metiris animo, cuius
opera miraris? necesse est enim multo mirabilior sit qui mira-
12 bilia perfecit. si te quispiam uocasset ad cenam in eaque op- 10
time acceptus esses, num sanus uiderere, si pluris faceres ipsam
uoluptatem quam uoluptatis auctorem? adeo philosophi ad cor-
pus referunt omnia, nihil prorsus ad mentem nec uident amplius
13 quam quod sub oculos uenit. atquin remotis omnibus officiis
corporis in sola mente ponenda est hominis ratio. non ergo ideo 15
201 nascimur, ut ea quae sunt facta uideamus, sed ut ipsum factorem
14 rerum omnium contemplemur id est mente cernamus. quare si

Epit.: 3, 9, 13–14] *cf.* 29, 5 . . . intellegat

Codd.: 16 in ipsum fac| desinit G p. 15, seq. p. 170 bis rescripta, in qua nihil legi potest; ceterum extant B DV P HM R

1 natus es] nates Pac 2 quid] qui V (D *deest*) caelo rerumque] c.
rerum G; soli (*add. m.2*)|caelorumque R natura G 3 confer Rac
et] atque R 4 confiteri R¹ esse rem G; rerum e. P
constitutorem DV¹ 5 tantis R^{ar} 6 induxerit R 7 ego Bac
agis *om.* V¹; *s.l. et in mg.* reddis V² (D *deest*) 8 prouidentiam] -des
[et] (*inc.*) G potestate metiris Rac 9 enim] e. ut V (D *inc.*)
10 si] etsi R caenam Bar G *cet.* 11 acceptos V¹ (D *inc.*)
numquid HM uidere V¹ Pac; uidere se HM plures B¹ (*corr.*
B³) Pac Mac 12 uoluntatem G (uolū|t-) D¹ V¹ uoluntatis G
ante auctorem *exp.* adeo D 12–13 philosophia corpus *sic* Pac
13 prosus P metem R¹ 14 oculis G adquin Bac Pac (*n exp. m. I,*
t pro d s.l. m.3) M¹; ad (*inc.*)| quid G remotis] in r. R
15 ergo *om.* HM 17 id est mente V² PM²; mentem i. e. mente B;
i. e. mentem mente DV¹ HM¹ R

quis hominem qui uere sapiat interroget, cuius rei causa natus sit, respondebit intrepidus ac paratus colendi se dei gratia natum, qui nos ideo generauit, ut ei seruiamus. seruire autem deo nihil aliud est quam bonis operibus tueri et conseruare iustitiam. sed ille ut homo diuinarum rerum imperitus rem maximam redegit ad minimum duo sola deligendo, quae sibi diceret intuenda. quodsi natum se esse dixisset, ut mundum intueretur, quamquam omnia comprehenderet ac maiore uteretur sono, tamen non impleret hominis officium, quia quanto pluris est anima quam corpus, tanto pluris est deus quam mundus, quia mundum deus et fecit et regit. non ergo mundus oculis, quia utrumque corpus est, sed deus animo contemplandus est, quia deus ut est ipse immortalis, sic animum esse uoluit sempiternum. dei autem contemplatio est uenerari et colere communem parentem generis humani. quod si a philosophis afuit proiectique in terram fuerunt diuina ignorando, existimandus est Anaxagoras ea, ad quae uidenda natum esse se dixerit, nec caelum uidisse nec solem. expedita est igitur hominis ratio, si sapiat; cuius propria est humanitas. ipsa humanitas quid est nisi iustitia? quid iustitia nisi pietas? pietas autem nihil aliud quam dei parentis agnitio.

Epit.: 3, 9, 19] *cf.* 29, 4–6

2 colendis | adei B¹; e *post* s, a *eras.* B² natum *s.l. et in mg.* V²
 3 quia P 4 est aliud, *ord. lineolis rest.* V est *s.l.* B³
 5 redigit V 6 deligendo P³ *recc., edd., dil-* DVP¹ R; diligenda HM;
 adfingendo B¹, adfligendo B² 7 quod se natum esse HM
 8 omnium HM ac] ad HM impleteret HM 9 quantao D^{ac} V¹
 10 corpus ... quam *om.* P deus et] et d. P; et *om.* HM
 11 et regit] erexit DV¹; *om.* HM 12 sed ... contemplandus est *in mg. inf.* D est *ante* quia *om.* HM est *post* ut *om.* P
 13 esse *om.* DV 14 est *om.* M 15 a] ad H proiectique D¹ V¹
 16 est *om.* B ea ad *Betuleius* (1563), *alii, Heck, 1972, 197*; ad ea *codd.* (ea *exp.* V², ae *sic* M¹); ea *del. recc., edd. plurimi, Br ft. recte*
 17 uiuenda M uel dixit *sup.* dixerit V²; -rat HM 18 si *s.l.* B³
 19 ipsa] nam i. P; (sed) i. Br; *trad. def. St 237 sq.* 19–20 iustitia quid ... nisi *om.* P; quid iustitia *om.* R quid] q. est DV 20 parentes H

- 1 10. Summum igitur hominis bonum in sola religione est.
 nam cetera, etiam quae putantur esse homini propria, in ceteris
 2 quoque animalibus reperiuntur. cum enim suas uoces propriis
 inter se notis discernunt atque dinoscunt, colloqui uidentur. ri-
 dendi quoque ratio apparet in his aliqua, cum demulsis auribus 5
 contractoque rictu et oculis in lasciuiam resolutis aut homini
 adludunt aut suis. quid? coniugibus ac fetibus propriis nonne
 3 aliquid amoris mutuo et indulgentiae simile impertiunt? iam illa
 quae sibi prospiciunt in futurum et cibos reponunt, habent utique
 prudentiam. rationis quoque signa in multis deprehenduntur. 10
 nam quando utilia sibi appetunt, malo cauent, periculum uitant,
 latibula sibi parant in plures exitus disparentia, profecto aliquid
 4 intellegunt. potest aliquis negare illis inesse rationem, cum
 hominem ipsum saepe deludant? nam quibus 'generandi mellis'
 officium est, cum adsignatas incolunt sedes, castra muniunt, do- 15
 micilia inenarrabili arte componunt, regi suo seruiunt, nescio an

Epit.: 3, 10, 1–2] *cf.* 28, 4. 6. 29, 5

Auct.: 14 Verg. *georg.* 4, 205; *ceterum cf.* 4, 8. 153 sq. 108. 179. 159. 210–219

Test.: 14–16 generandi . . . regi] Isid. *orig.* 12, 8, 1

Codd.: 1 *hinc fere uel paulo antea coepisse uid.* G p. 169 bis *rescripta nusquam legibilis; ceterum extant* B DV P HM R

2 esse homini] hominis HM in s.l. B² 4 natis Vac
 5 apparet in mg. V hiis P, iis R *ft. recte* aliquam Pac
 demultis DVac Pac 6 rictu] c eras. B; ritu Pac Mac resolis B¹,
corr. B² 7 quid] quique HM ac fetibus] aut f. HM; adfectibus
 R¹, aut affect- R² 8 impertiunt, in in eras. 2–3 *litt.*, t s.l. m.3, B
 9 habent] et h. B 10 prudentiam *codd.*; prouidentiam *edd.*, *Br cl. ira*
7, 10, contra numerum multis] l *sup. eras. litt.* P 11 utilitas ut
uid. Pac mala, *alt.* a ex o, Dpc V² P³ carent Pac uitant] uita in
ras. B²; u. quando P 12 sibi] sua M parent Dac pluris DVac
 disparentia (*sup. ten m.2 uel ren*) V; disputantia R¹, -putant iam R²
 14 homines ipsos P diludunt R 16 inenarrabili B¹, *corr.* B²; -lia
 Var (D *deest*)

in his sit perfecta prudentia. incertum igitur est, utrumne illa 5 203
 quae homini tribuuntur communia sint cum aliis uiuentibus, re-
 ligionis certe sunt expertia. equidem sic arbitror, uniuersis 6
 animalibus datam esse rationem, sed mutis tantummodo ad
 5 uitam tuendam, homini etiam ad propagandam. et quia in ho-
 mine ratio ipsa perfecta est, sapientia nominatur, quae in hoc
 eximium facit hominem, quod soli datum est intellegere diuina.
 qua de re Ciceronis uera sententia est: 'ex tot' inquit 'generibus 7
 nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam ali-
 10 quam dei, ipsisque in hominibus nulla gens est neque tam man-
 sueta neque tam fera, quae non etiamsi ignoret qualem haberi
 deum deceat, tamen habendum sciat. ex quo efficitur ut is 8
 agnoscat deum, qui unde ortus sit quasi recordetur.' qui ergo 9
 philosophi uolunt animos omni metu liberare, tollunt etiam re-
 15 ligionem et orbant hominem suo proprio ac singulari bono, quod
 est a recte uiuendo atque ab omni humanitate diiunctum, quia
 deus ut cuncta uiuentia subiecit homini, sic ipsum hominem
 sibi. nam quid est cur idem ipsi disputent eo dirigendam esse 10

Auct.: 1 §§ 5-6] *cf.* Cic. leg. 1, 22   8-13 *ibid.* 1, 24; *cf.* *Win ad l.*
 18 *idem*] *ibid.* 1, 26. nat. deor. 2, 140

1 in] non HM   iis R, *ft. recte*   utrum P   2 sunt Vac HM
 2-3 certe sunt religionis (is ex es) P   3 expertia HM; -tes B (*ante s I*
litt. eras.) P; -ti R; experientia DV (*in mg. m.1?* uel expertia)
 et quidem BHMR   4 animalibus] aliquam a. P   tantum (modo
exp.) P   5 etiam om. DV; autem P   et om. V (D *deest*)
 7 quod s.l. V² (D *inc.*)   post soli s.l. eidem R²   9 aliquam om. HM
 10 omnibus P¹, *corr.* P³   11 non etiamsi] notitiam si HM (si s.l.)
 habere *codd. Cic.*   12 ex om. P   quod P¹, *corr.* P³   effigitur
 Dac V¹ P¹ (*corr. m.3?*)   ut] illud ut *codd. Cic.*   is] si HM
 13 sit] est HM   retortur V (D *deest*)   quia, a s.l. m.2, V
 14 philosophos HM   omnium metu sic DV^{ar}   15 ornant sic ras. ex
 urbane? B³   16 a om. HM   recto P¹, *corr.* P³   diiunctum BR^{ac},
 disiun- R^{pc} *cet.*; *cf.* 4, 3, 4   quia . . . ut] qui tantum B¹, s.l. *suppl.* B³;
 quatenus (*in ras. m.1?*) ut *et in mg. m.2* uel quia deus V (D *deest*)

204

mentem quo uultus erectus est? si enim nobis in caelum spectandum est nihil utique aliud quam ob religionem, si religio tollitur, nulla nobis ratio cum caelo est. itaque aut eo spectandum est aut in terram procumbendum. in terram procumbere ne si uelimus quidem possumus, quorum status rectus est. in caelum igitur spectandum est, quo natura corporis prouocat. quod si constat esse faciendum, aut ideo faciendum est, ut religioni seruiamus, aut ideo, ut rationem rerum caelestium cognoscamus. sed rationem rerum caelestium cognoscere nullo modo possumus, quia nihil eiusmodi potest cogitando inueniri, sicut supra docui. religioni ergo seruiendum est, quam qui non suscipit, ipse se prosternit in terram et uitam pecudum secutus humanitate se abdicat. sapientiores igitur imperiti, qui etiamsi errant in religione deligenda, tamen naturae suae condicionisque meminerunt.

11. Constat igitur totius humani generis consensu religionem suscipi oportere. sed quomodo in ea erretur explicandum est. naturam hominis deus hanc esse uoluit, ut duarum rerum cupidus et appetens esset, religionis et sapientiae. sed homines ideo falluntur, quod aut religionem suscipiunt omissa sapientia aut sapientiae soli student omissa religione, cum alterum sine altero uerum esse non possit. cadunt ergo ad multiplices religiones,

11 supra] 3, 3, 4 sq.

1 quod V (D *deest*) 2 nihil] ad n. HM; u. *Br ad l.* aliud utique R
4 terra R procumbentem DV¹ terra R procumbe V¹ D (*ut uid.*)
ne si BP², nec si R; si DVP¹; nisi HM 5 quidem *bis, pr. exp.* B
8-9 cognoscamus . . . caelestium *om.* BHR 9 sed] si VP¹ (*corr.*
P³; D *deest*) rerum *in mg.* V celestium *s.l.* P² recognoscere
HM 10 possumus B (*i ex u?*) H (*i ex u*) M eiusmodi] eius HM
cogitato H, -tatio M 11 sicuti R quam] qua HMP^r, quia Mar
12 suspicit H in terram prosternit HM 14 ante deligenda *eras.*
a? B; dil- DVP¹ (*corr.* P³) M (*i ex e*) 16 generis humani R
16-17 consensum religione suspicio parcere sed HM 17 ea erretur]
exilaretur *ut uid.* B¹, *corr.* B³ 19 sed] et DV 20 post quod aut 2
litt. eras. H 22 possit] sapit M

sed ideo falsas, quia sapientiam reliquerunt, quae illos docere poterat deos multos esse non posse, aut student sapientiae, sed ideo falsae, quia religionem summi dei omiserunt, qui eos ad ueri scientiam potuit erudire. sic homines, qui alterutrum suscipiunt, uitam deuiam maximisque erroribus plenam sequuntur, quoniam in his duobus inseparabiliter conexis et officium hominis et ueritas omnis inclusa est. miror itaque nullum omnino philosophorum extitisse, qui sedem ac domicilium summi boni reperiret. potuerunt enim sic quaerere: quodcumque est summum bonum, necesse est omnibus esse propositum. uoluptas est quae appetitur a cunctis, sed haec et communis est cum beluis et honesti uim non habet et satietatem adfert et nimia nocet et processu minuitur aetatis et multis non contingit; nam qui opibus carent, quorum maior est numerus, etiam uoluptate careant necesse est. non est igitur summum bonum, sed ne bonum quidem uoluptas. quid diuitiae? multo magis; nam et paucioribus et plerumque casu et inertibus saepe et nonnumquam scelere contingunt et optantur ab iis qui eas iam tenent. quid regnum ipsum? ne id quidem; non enim cuncti homines regnare possunt et necesse est uniuersos summi boni capaces esse. quaeramus

Epit.: 3, 11, 7-9] 29, 7 necesse ... 8 caduci 9-11] 30, 1; cf. 28, 9

Auct.: 15-16 non ... uoluptas] cf. Sen. dial. 7, 10, 3

1 falsus D qui B¹, corr. B³ reliquaerunt B; -linquer- Har M
2 potuerunt M¹ 3 qua DV dei summi R 5 deuitam Var
poenam DV 6 duobus] d. atque R inserabiliter R¹
et ante officium om. HM 8 sedem] edem Bac, dem Vac
atque B 9 repperirent HM quocumque DV est ante summum
om. HM 10 necesse] est in mg. D² ante uoluptas 2 liit. (si?)
eras. B 12 habent P¹, corr. P³ et ante nimia s.l. P
13 continget B operibus R 14 careat B; -rent Dac
15 sed ne bonum om. P 16 magis] minus coni. Br; trad. def. non sunt
summum bonum subaudiendo Buen et post nam om. HM
17 nouum quam DV¹ 18 contingant HM optantur] non o.
BHMR; dubitat Win; cf. Le ad l. iis R, his cet. 20 est] es Rac

- igitur aliquid quod propositum sit omnibus. num uirtus? negari non potest, quin et bonum sit et omnium certe bonum. sed si beata esse non potest, quia uis et natura eius in malorum perferentia posita est, non est profecto summum bonum. quaeramus aliud. at nihil uirtute pulchrius, nihil sapiente dignius inueniri potest. si enim uitia ob turpitudinem fugienda sunt, uirtus igitur appetenda est ob decorem. quid ergo? potestne fieri ut, quod bonum, quod honestum esse constat, mercede ac praemio careat sitque tam sterile, ut nihil ex se commodi pariat? labor ille magnus et difficultas et eluctatio aduersus mala, quibus haec uita plena est, aliquid magni boni pariat necesse est. id uero quid esse dicemus? num uoluptatem? at nihil turpe ex honesto nasci potest. num diuitias? num potentatus? at ea quidem fragilia sunt et caduca. num gloriam? num honorem? num memoriam nominis? at haec omnia non sunt in ipsa uirtute, sed in aliorum existimatione atque arbitrio posita. nam saepe uirtus et inuisa est et malo adficitur. debet autem id bonum quod ex ea nascitur ita cohaerere, ut diuelli atque abstrahi nequeat, nec aliter summum bonum uideri potest, quam si et proprium sit uirtutis et tale, ut neque adici quidquam neque detrahi possit. quid quod in his omnibus contemnendis uirtutis officia consis-

1 igitur *om.* R quo R 2 non *om.* M sed] et P
 3 in] et R perseuerentia *sic* D 4 bonum *om.* DVHM *contra*
numerus 5 at] ad Pac; an HM sapienter? Bar; -tiae D; -tia HM
 6 uita V¹ 9 sterile, *tert. e ex i m.3*, B 10 et eluctatio] et *s.l.* B³; et
 luct- HM 11 ante aliquid *s.l.* at R² magni *om.* P boni] mali
 DV¹ 12 quod HM dicimus HM at] ac HM
 13 diuitiae B potestatus D, -testates, *alt. e in ras.*, V; potestas? Pac
 at] ad Pac HM 14-15 num honorem num memoria (*sic*) *s.l.* B³ (*in*
mg. inf. habuit m.1, sed nunc eras.) 15 at] ad Vac Pac HM
 ante non eras. s V 16 et inuisa] quae est i. B 17 id *om.* B
 ex *s.l.* V² 18 nequeat] at *s.l.* B² nec *om.* D, *in mg.* V²
 alter H¹ 19 sum R¹ uirtutis sit P 20 et] sed HM
 ut neque] utque HM dici B¹ (*corr.* B³) HM quic[quam] (*ma-*
cula; cf. 3, 12, 9-10) B 21 quid *macula perit; deinde s.l.* quin B³
 officio P¹, *corr.* P²

- tunt? nam uoluptates opes potentias honores eaque omnia quae
 pro bonis habentur non concupiscere, non appetere, non amare,
 quod ceteri faciunt uicti cupiditate, id est profecto uirtus. aliud 15
 ergo sublimius atque praeclarius efficit nec frustra his praesen-
 5 tibus bonis reluctatur, nisi quod maiora et ueriores desiderat.
 non desperemus inueniri posse, modo uerset se cogitatio in om- 16 207
 nia; neque enim leuia aut ludicra petuntur praemia.
12. Sed quaeritur, quid sit propter quod nascimur, quid 1
 efficiat uirtus. possumus sic inuestigare: duo sunt ex quibus ho-
 10 mo constat, animus et corpus. multa sunt propria animi, multa
 propria corporis, multa utrique communia, sicut est ipsa uirtus;
 quae quotiens ad corpus refertur, discernendi gratia fortitudo
 nominatur. quoniam igitur utrique subiaceret fortitudo, utrique 2
 proposita dimicatio est et utrique ex dimicatione uictoria. corpus
 15 quia solidum est et comprehensibile, cum solidis et comprehen-
 sibilibus confligat necesse est, animus autem quia tenuis est et
 inuisibilis, cum iis congredditur hostibus, qui uideri tangique non
 possunt. qui sunt autem hostes animi nisi cupiditates uitia 3
 peccata? quae si uicerit uirtus ac fugauerit, immaculatus erit
 20 animus ac purus. unde igitur colligi potest, quid efficiat animi 4
 fortitudo? nimirum ex coniuncto et pari, hoc est ex corporis

1-2 potentias . . . concupiscere *om.* P 2 concupiscere] cupere B
 3 uirtus *codd.*, *Hm*, *Buen* (*dubitanter*); -tutis *Parrhasius* (1509), *alii*,
Br; cf. *Hofmann-Szantyr* 442 4 praeclarus H¹ praesentibus]
 frequent- HM 5 eluctatur HM maiore V¹ (*D deest*)
 et ueriores *om.* P 6 inuenire M 8 sed *codd.*, *def. Buen*; si et uirgulam
 post uirtus *Hm*, *Br* quaeramus B 9 efficit HM uir[tus] D; uitus
 V¹ Pac (*r s.l.*, it in *ras.*) inuestigare] inuenire B 10 propriae animi
 DVH^{ar} M, -ie a. H^{pr} R multa] m. sunt R 11 proprie DH^{pr} R, -iae
 VH^{ar} M 13 utique B¹ (*corr.* B²); ubique R¹, utrobique R²
 subiaceret] s. et HM 14 disposita HM ex *s.l.* P 15 et post est
om. R 16 quia tenuis] quatenus V^{ac} (*D inc.*) est ante et *om.* B
 17 iis R¹, hiis R², his *cet.* 18 hostis V animi (*alt.* i ex a) post finem
lin. D² nisi *om.* HM 20 quidefficiat D; q. efficit HM
 21 fortitudo] turpi- P¹, *corr.* P³ coniuncti H¹ ex] et HM

fortitudine. quod cum in aliquam congressionem certamenque
 uenerit, quid aliud ex uictoria quam uitam petit? siue enim cum
 5 homine siue cum bestia dimices, pro salute certatur. ergo ut
 corpus uincendo id adsequitur, ut non intereat, sic et animus, ut
 permaneat, et sicut corpus ab hostibus suis uictum morte mul- 5
 6 tatur, ita superatus a uitiiis animus moriatur necesse est. quid
 ergo intererit inter animi et corporis dimicationem nisi quod
 7 corpus temporalem uitam expetit, animus sempiternam? si ergo
 208 uirtus per se ipsam beata non est, quoniam in perferendis ut dixi
 malis tota uis eius est, si omnia quae pro bonis concupiscuntur 10
 neglegit, si summus eius gradus ad mortem patet, quandoqui-
 dem uitam quae optatur a ceteris saepe respuit mortemque quam
 ceteri timent fortiter suscipit, si necesse est ut aliquid ex se
 magni boni pariat, quia suscepti et superati usque ad mortem
 8 labores sine praemio esse non possunt, si nullum praemium 15
 quod ea dignum sit reperitur in terra, quandoquidem cuncta quae
 fragilia et caduca sunt spernit, quid aliud restat nisi ut caeleste
 aliquid efficiat, quia terrena uniuersa contemnit, et ad altiora
 nitatur, quia humilia despicit? id uero nihil potest esse aliud
 9 quam immortalitas. merito ergo philosophorum non obscurus 20

Epit.: 3, 12, 7–8] 30, 1

9 dixi] 3, 11, 9

Auct.: 20 § 9] cf. Cic. ac. 2, 129

1 fortitudinem P¹, corr. P³ in om. V (D deest) certamen B
 3 dimicet HM 4 id om. DV 5 pereat M^{ac} uictus B
 6 superatis? D a om. V (D deest) 7 interest B 9 se s.l. B
 ipsa BPHM 10 est eius HM 11 si s.l. B³ ad s.l. P
 12 uita D¹ V¹; ista B¹, corr. B³ qua D¹ V¹ optantur B¹, corr. B³
 qua D^{ac} 13 si eras. M; sic R 14 pareat DV¹ suscepti] sustenti
 DV separati HM 16 quod] quam D¹ V¹ repperietur B
 17 sint DV aliud om. B caelestia M 18 ad om. B
 19 nititur HM humili P^{ac}; humiliora B despicit BP; respicit D¹,
 -spuit D² 20 opusculis DV¹

Euclides, qui fuit Megaricorum conditor disciplinae, dissentiens
a ceteris id esse dixit summum bonum, quod simile sit et idem
semper. intellexit profecto quae sit natura summi boni, licet id 10
non explicauerit, quid sit; id est autem immortalitas nec aliud
5 omnino quidquam, quia sola nec imminui nec augeri nec im-
mutari potest. Seneca quoque imprudens incidit, ut fateretur 11
nullum esse aliud uirtutis praemium quam immortalitatem. lau-
dans enim uirtutem in eo libro, quem de immatura morte con-
scripsit, 'una' inquit 'res est uirtus, quae nos immortalitate do-
10 nare possit et pares diis facere.' sed et Stoici, quos secutus est, 12 209
negant sine uirtute effici posse quemquam beatum. ergo uirtutis
praemium beata uita est, si uirtus, ut recte dictum est, beatam
uitam facit. non est igitur ut aiunt propter se ipsam uirtus 13
expetenda, sed propter uitam beatam, quae uirtutem necessario 14
15 sequitur. quod argumentum docere eos potuit, quod esset sum-
mum bonum. haec autem uita praesens et corporalis beata esse
non potest, quia malis est subiecta per corpus. Epicurus deum 15
beatum et incorruptum uocat, quia sempiternus est. beatitudo
enim perfecta esse debet, ut nihil sit quod eam uexare aut mi-
20 nuere aut immutare possit, nec aliter quidquam existimari be- 16
atum potest nisi fuerit incorruptum. incorruptum autem nihil est

Epit.: 3, 12, 16–19] 30, 2–3

Auct.: 9–10 Sen. frg. 27 Haase; cf. Lausberg, 1970, 160–163
10 Stoici] SVF III 47 17 Epicurus] frg. 360 Usener

1 dissentens D¹ V¹ 2 s[imile] (macula; cf. 3, 11, 13–14) B
3 in[tellex]it B id om. P 4 quod P est om. R¹, post autem s.l. R²
5 mutari B 6 feteretur Dac V¹ 7 alium B immrtalitis V¹
8 quam V^{ac} conscribit DV 9 nos in inmortalitatem HM^{ar}
dona D¹ V¹ 11 officii Dac V¹ Pac 13 ipsa BHM 14 beatam
om. P 16 corporis DV ante beata exp. uita P 17 per corpus]
er corp in ras. m.3, post s 2–4 litt. eras. B 18 et om. HM
19 eam] ex ea HM inminuere HMR (imm-) 20 aut] au in ras.
D; reat V¹ inmutari B^{ac} aestimari, pr. a s.l. m.2, B
21 alt. incorruptum s.l. m.3 ut uid. B

nisi quod est immortale. sola ergo immortalitas beata est, quia
 17 corrumpi ac dissolui non potest. quodsi cadit in hominem
 uirtus, quod negare nullus potest, cadit et beatitudo; non potest
 enim fieri, ut sit miser, qui uirtute est praeditus. si cadit beati- 5
 tudo, ergo et immortalitas cadit in hominem, quae beata est.
 18 summum igitur bonum sola immortalitas inuenitur, quia nec
 aliud animal nec corpus attingit nec potest cuiquam sine scientia
 19 et uirtute, id est sine dei cognitione ac iustitia prouenire. cuius
 appetitio quam recta, quam uera sit, ipsa uitae huiusce cupiditas
 210 indicat, quae licet sit temporalis et labore plenissima, expetitur 10
 tamen ab omnibus et optatur; hanc enim tam senes quam pueri,
 tam reges quam infimi, tam denique sapientes quam stulti cu-
 20 piunt. tanti est, ut Anaxagorae uisum est, contemplatio caeli ac
 21 lucis ipsius, ut quascumque miseras libeat sustinere. cum igitur
 laboriosa haec et breuis uita non tantum hominum, sed etiam 15
 ceterarum animantium consensu magnum bonum esse ducatur,
 manifestum est eandem summum ac perfectum fieri bonum, si
 22 et fine careat et omni malo. denique nemo umquam extitisset,
 qui hanc ipsam breuem contemneret aut subiret, nisi spe uitae
 longioris. nam illi qui pro salute ciuium uoluntariae se neci ob- 20
 tulerunt, sicut Thebis Menoeceus, Athenis Codrus, Romae Cur-

Auct.: 13 Anaxagorae] *u. supra* 3, 9, 4   21-p. 239, 1 Thebis . . .
 Codrus] *cf.* Cic. Tusc. 1, 116; Romae . . . duo] *cf.* Val. Max. 5, 6, 2. 5-6

1 nisi *s.l.* P²   sola *om.* DV   2 homine V   3 cadet HMR
 4 ut sit *om.* M   sit] si P¹, *corr.* P³   cadet H; cadit et R
 5 et *om.* DV   5-6 cadit in . . . immortalitas *in mg. inf.* V
 6 quia *om.* P¹, *s.l.* quae P²   7 scientia et] scientiae DVP¹ (*corr.* P³)
 9 quam recta *om.* P   ipsi DV¹; ipsius V²   huius (*ce exp.*) D
 10 expetitur] et p- Vac   12 reges] res H¹   infirmi H^{ar} M
 capiunt B   15 hac M   et *om.* HM   16 consensum HM^{ar}
 esse bonum HM   17 eadem HM   eandem . . . perfectum *om.* P
 perfecti R^{ac}   18 extitit B   19 aut] ac HM   subiret <mortem> *edd.*,
Br male cl. epit. 30, 1; *trad. def. Win*   spes HM   20 nam ex
 quam? B³   qui *om.* V (D *deest*)   uoluntaria est seneci V (D *deest*)
 21 menoeceus PM, meneceus R (*in D extar* | cus)   athonis R¹

tius et Mures duo, numquam mortem uitae commodis praetulis-
 sent, nisi se immortalitatem opinione ciuium consequi putauis-
 sent. qui tametsi nescierunt immortalitatis uiam, res eos tamen
 non fefellit. si enim uirtus diuitias et opes ideo contemnit, quia 23
 5 fragiles sunt, uoluptates ideo, quia breues, ergo et uitam fragi-
 lem breuemque ideo contemnit, ut solidam et perpetuam con-
 sequatur. ipsa igitur cogitatio per ordinem gradens et uniuersa 24
 considerans perducit nos ad eximium illud ac singulare cuius
 causa nascimur bonum. quod si fecissent philosophi, non quod 25
 10 semel apprehenderant tueri pertinaciter maluissent, profecto per-
 uenissent ad uerum hoc, ut ostendi modo. quod si non fuit
 eorum, qui caelestes animas una cum corporibus extinguunt, illi
 tamen, qui de immortalitate animae disputant, intellegere de- 211
 buerunt ideo propositam nobis esse uirtutem, ut perdomitis li-
 15 bidinibus rerumque terrestrium cupiditate superata purae ac
 uictrices animae ad deum id est ad originem suam reuertantur.
 idcirco enim soli animantium ad aspectum caeli erecti sumus, ut 26
 summum bonum nostrum in summo esse credamus, ideo re- 27
 ligionem soli capimus, ut ex hoc sciamus humanum spiritum
 20 non esse mortalem, quod deum qui est immortalis et desiderat et
 agnoscit. igitur ex omnibus philosophis qui aut scientiam pro 28
 summo bono aut uirtutem sunt amplexi, tenuerunt quidem ue-
 ritatis uiam, sed non peruenerunt ad summum. haec enim duo 29

Epit.: 3, 12, 24–27] *cf.* 30, 3 ad hanc . . . 4 adsequamur

1 mures *exp.*, *s.l.* marii *m. post.* R; mucius, *ante c. eras.* r, B
sup. duo *add.* uel qui V² 2 nisi se *om.* V¹, *in mg.* uel nisi V² (*in D*
extat nisi s.l. m.2?) opinione] de o. B 3 tametsi BR; tamenetsi
cet., Br, Win 4–6 quia . . . uoluptates quia (*om.* ideo) breues . . . ideo
 contemnit *in mg. inf.* P² 7 ipsa igitur *ex* igitur P³ *ante ordinem l*
litt. eras. P 8 ac] et DV 9 causam B^{ar} non DVR¹; si n. BP; et
 n. HMR² 10 adpraehenderunt HM 12 *post una l–2 litt. eras.* V (*D*
deest) extinguunt BDVHMR; *cf.* 6, 1, 9 15 ac *om.* R
 17 ad] id HM 19 capiamus R^{ar} 20 mortale HM

sunt, quae simul efficiant illud quod quaeritur: scientia id prae-
 stat, ut quomodo et quo perueniendum sit nouerimus, uirtus, ut
 perueniamus. alterum sine altero nihil ualet; ex scientia enim
 30 uirtus, ex uirtute summum bonum nascitur. beata igitur uita,
 quam philosophi quaesierunt semper et quaerunt siue in cultu 5
 deorum siue in philosophia, nulla est et ideo non potuit ab his
 reperiri, quia summum bonum non in summo quaesierunt, sed in
 31 imo. summum autem quid est nisi caelum et deus, unde animus
 32 oritur? imum quid nisi terra, unde corpus est? itaque licet
 quidam philosophi summum bonum non corpori, sed animo de- 10
 derint, tamen quoniam illud ad hanc uitam rettulerunt quae cum
 corpore terminatur, ad corpus reuoluti sunt, cuius est omne hoc
 33 tempus quod transigitur in terra. quare non immerito summum
 bonum non comprehenderunt, quia quidquid spectat ad corpus
 34 et immortalitatis est expers, imum sit necesse est. non cadit 15
 ergo in hominem beatitudo illo modo quo philosophi putau-
 erunt, sed ita cadit, non ut tunc beatus sit, cum uiuit in corpore,
 212 quod utique ut dissoluatur corrumpi necesse est, sed tunc, cum
 35 anima societate corporis liberata in solo spiritu uiuit. hoc uno
 beati esse in hac uita possumus, si minime beati esse uideamur, 20
 si fugientes inlecebras uoluptatum solique uirtuti seruietes in
 omnibus miseriis laboribusque uiuamus, quae sunt exercitia et
 corroboramenta uirtutis, si denique asperam illam uiam diffici-

Codd.: 13 *ab immerito incipit G p. 10 tota lecta* 21 *si fugientes] hinc redit K (u. p. XXI); hinc extant BG DV P HM K R*

1 quod *om.* M 2 perueniendum, *alt. n ex m, P* 4 uita *ex beata B*³
 6 iis R 7 qui DV summum bonum *om.* P in *s.l.* P³
 8 himo HM animus *s.l.* P 9 himum HM *ante nisi eras. est D*
 10 non *om.* P sed] et P 11 ad illud DV 13 tempus] opus HM
 14 expectat BGHM 15 immortalitatis . . . sit] mortale et perituum
 HM imum] humum G 16 ullo HM quod HMR
 17 ut tunc] ut tum, *pr. t s.l. m.2, H, ut cum M* 18 tunc *s.l.* G
 19 post corporis *eras. liberis P liberati M* 20 in . . . esse *om.* DV
 23 corporamenta G (po *inc.*) DV¹ (uel temperamenta *s.l.* V²) R; cor-
 roboraramenta H^{ar} uirtutum s[i] si G illam] i ras. *ex u, ã m.2 V*

lemque teneamus, quae nobis ad beatitudinem patefacta est. summum igitur bonum quod beatos facit non potest esse nisi in ea religione atque doctrina, cui spes immortalitatis adiuncta est.

13. Res exigere uidetur hoc loco, ut quoniam docuimus immortalitatem esse summum bonum, id ipsum, immortalem esse animam, comprobemus. qua de re ingens inter philosophos disceptatio est, nec quidquam tamen explicare aut probare potuerunt ii, qui uerum de anima sentiebant. expertes enim diuinae huius eruditionis nec argumenta uera quibus uincerent attulerunt nec testimonia quibus probarent. sed opportunius hanc quaestionem tractabimus in ultimo libro, cum de uita beata nobis erit disserendum. superest pars illa philosophiae tertia quam uocant λογικήν, in qua tota dialectica et omnis loquendi ratio continetur. hanc diuina eruditio non desiderat, quia non in lingua, sed in corde sapientia est nec interest, quali utare sermone. res enim, non uerba quaeruntur. et nos non de grammatico aut oratore, quorum scientia est quomodo loqui deceat, sed de sapiente disserimus, cuius doctrina est quomodo uiuere

Epit.: 3, 13, 1–3] 30, 4 de ... disseremus 4 ... 5 sermone] 30, 5

11 in ultimo libro] 7, 8, 1 – 13, 11

Codd.: 10 in sed op| desinit G p. 10; seq. p. 9, in qua nihil legitur; ceterum extant B DV P HM K R 16 a uerba usque ad § 7 philo| in K p. 61^a parte folii abscissa linearum partes dext. desunt

2 beatos om. DV 3 cuius HM immortalitati K 4 exige D^{ac}
5 id] i sup. eras. litt. V, ad D; eo HMK ipso HMK
immortale P² (m final. del.) K; -litem DM^{ar} 6 animum G; om. P
comprobamus H¹ M^{ac} ingenus R^{ar} 8 ii edd., hii BG, hi cet. (in R
hi ex ii?) qui om. DV uero D sentiebat K expers K
9 traditionis HM 10 oportunus V¹ 11 cum s.l. B³
12 philosophiae] -phi ac K tertiae R 13 quam uocant s.l. P²
14 traditio HM 15 corda M quali ex siali B³ utare] e exp. P;
utar R sermo B¹ (corr. B³); sermonem HM 16 res] r in ras., sup.
s eras. m? B 17 aut] a. ex HM debeat HM

- 6 oporteat. quodsi neque physica illa ratio necessaria est neque
haec logica, quia beatum facere non possunt, restat ut in sola
ethica totius philosophiae uis contineatur; ad quam se abiectis
7 omnibus Socrates contulisse dicitur. in qua etiam parte quo-
niam philosophos errasse docui, qui summum bonum cuius capi- 5
piendi gratia generati sumus non comprehenderunt, apparet fal-
sam et inanem esse omnem philosophiam, quia nec instruit ad
iustitiae munera nec officium hominis rationemque consummat.
8 sciant igitur errare se qui philosophiam putant esse sapientiam;
non trahantur auctoritate cuiusquam, sed ueritati potius et faue- 10
ant et accedant. nullus hic temeritati locus est, in aeternum stul-
titiæ poena subeunda est, si aut persona inanis aut opinio falsa
9 deceperit. homo autem, qualiscumque est, si sibi credit hoc est
si homini credit, ut non dicam stultus, qui suum non uideat
errorem, certe adrogans est, qui sibi audeat uindicare quod hu- 15
mana condicio non recipit. ipse ille Romanae linguae summus
auctor quantum fallatur, licet ex illa sententia peruidere: qui
cum in libris officiorum 'philosophiam nihil aliud esse' dixisset
214

Epit.: 6–7] 30, 6 3, 13, 9–10] 26, 2 sapientia . . . sapientia; cf. 29, 6

5 docui] 3, 7, 1 – 8, 42

Auct.: 3–4 ad . . . dicitur] cf. Cic. Tusc. 5, 10 18–p. 243, 12 Cic. off.
2, 5 sq.; cf. 1, 153

1 *post* fysica *del.* est D 3 *ethica s.l.* P 5 errare VP (D *deest*)
capiendi] a *ex* u? B³ 6 sunt DV 7 esse et inanem B
7–9 quia nec . . . qui philosophiam *bis, pr. eras.* K 7 nec *post* quia
om. R 8 *omnis* M confirmat B³ (*fir ex sum?*) P 9 errasse
BHK se *om.* HM 10 et *post* potius *om.* R fabeant HM
11 cedant, ac *eras.*, B hic *s.l.* P³, *om.* DV temeritati *ex-merari?*
B³; -tatis DV est locus K; est *om.* DV stultitiæ] iustitiæ DV
12 si autem H^{ar} opinio] immo o. HM 13 est *om.* HMK
si *s.l.* VP³ 13–14 hoc . . . credit *s.l. m.3 ut uid.* B 14 si *om.*
PHMK 15 est] et R 16 recepit VHK (D *deest*)
ille ipse HMK 18 philosophia K esse *om.* P dixerit P

- ‘quam studium sapientiae, ipsam autem sapientiam rerum diuinarum et humanarum scientiam’, tum adiecit: ‘cuius studium qui uituperat, haud sane intellego, quidnam sit quod laudandum putet. nam si oblectatio quaeritur animi requiesque curarum, 11
 5 quae conferri cum eorum studiis potest, qui semper aliquid anquirunt quod spectet et ualeat ad bene beateque uiuendum? siue ratio constantiae uirtutisque ducitur, aut haec est ars aut nulla omnino, per quam eas adsequamur. nullam dicere maximarum rerum artem esse, cum minimarum sine arte nulla sit, hominum
 10 est parum considerate loquentium atque in maximis rebus errantium. si autem est aliqua disciplina uirtutis, ubi ea quaeretur, cum ab isto discendi genere discesseris?’ equidem tametsi 12
 operam dederim, ut quantulumcumque dicendi adsequerem facultatem propter studium docendi, tamen eloquens numquam
 15 fui, quippe qui forum ne attigerim quidem. sed necesse est ipsa me faciat causae bonitas eloquentem, ad quam diserte copioseque defendendam scientia diuinitatis et ipsa ueritas sufficit. uellem igitur Ciceronem paulisper ab inferis surgere, ut uir 13 215

Codd.: 1 *ab ipsam ad § 11 rerum K p. 61^b folii parte abscissa deest*

2 *dum HM cuius] ante i eras. m? B* 3 *haut BP (t pro d m.3); aut HM; spatio relicto om. R; cf. 5, 10, 8 sanae Bar quin nam HM quod in mg. V², om. D* 4 *si] siue codd. Cic. requiesaeque Bar* 5 *anquirunt D (extat an) V ut codd. Cic.; inq- BHM; adq- PR* 6 *expectet B et] aut s.l. B² siue] si uero, ro s.l. m.3, P* 7 *uirtutis quae M sup. ducitur hoc uel disertur V²; dicitur M ars est codd. Cic. nullo DV^{ac} P¹ (corr. P³)* 8 *adsequimur V (D deest)* 9 *minimarum] inim- DV; m. rerum R siue V (D deest)* 10 *parum considerate om. P eloquentium P* 11 *disciplina in mg. V², om. D quaeritur HM* 12 *isto] hoc codd. Cic. generis D^{ac} V¹ et quidem B* 13 *quantulumcumque D (extat umcumque) V* 14 *docendi] dic- V (D deest) tamen om. P numquam eloquens HMK* 15 *attingerim DV* 15-16 *ipsam efficiat P^{ac} HM* 16 *bonitatis M ad quam] atque ad H, atque M disserte Bar HM* 17 *scientiam Bar P¹ (corr. P³) K¹; sententiam HM* 18 *paulisper ciceronem HMK resurgere HM*

- eloquentissimus ab homunculo non diserto doceretur: primum
 quidnam sit quod laudandum putet qui uituperat id studium
 quod uocatur philosophia; deinde neque illam esse artem qua
 uirtus et iustitia discatur nec aliam ullam, sicut putauit; postre-
 mo quoniam est uirtutis disciplina, ubi quaerenda sit, cum ab
 illo discendi genere discesseris, quod ille non audiendi discen-
 dique gratia quaerebat. a quo enim posset audire, cum sciret id
 14 nemo? sed ut in causis facere solebat, interrogatione uoluit
 arguere ad confessionemque perducere, tamquam confideret re-
 sponderi prorsus nihil posse, quominus philosophia esset ma-
 15 gistra uirtutis. quod quidem in Tusculanis disputationibus aperte
 professus est ad eam ipsam conuersa oratione, tamquam se de-
 clamatorio dicendi genere iactaret: 'o <uitae> philosophia dux'
 inquit 'o uirtutis indagatrix expultrixque uitiorum! quid non
 modo nos, sed omnino uita hominum sine te esse potuisset? tu
 16 inuentrix legum, tu magistra morum et disciplinae fuisti'; quasi
 uero aliquid per se ipsa sentiret ac non potius ille laudandus

Auct.: 13–16 Cic. Tusc. 5, 5 (*om. tu urbis . . . iunxisti*)

Codd.: 6 a discendique ad § 15 expul | K p. 62^a folio abscisso deest

1 deserto D¹ V¹ 2 quin nam HM putent P¹, corr. P³
 id *om.* B 3 quia P^{ac} Har 4 sicut] ut P; sic K 5 ante ubi *s.l.*
 quae B² 6 discendi genere R¹; querendi g. K discenditue R
 7 quaerebat] fereb- P adire D¹ V¹ consciret D; cum scieret P¹,
 corr. P³ 8 nemo sed ut *bis*, s. u. n. *del. m.3* P 9 arguere BDVP¹,
 -gere P³ HMR; *u. ind. form.* 10 prorsum B 11 quo DV¹
 disputationibus] uirtutibus HM 12 conuersam orationem B; -so o.
 D^{ac} V^{ac}; -sa orationem HM; conuersationem R 13 lactaret V¹
 uitae *ex Cic. add. edd.; ft. Lact. incuria omisit uel non legit in suo Cic.*
 14 o *om.* BPR uirtutis] ueritatis HM expultrixque BP³ R;
 excult- DVP¹; ult- HM; *in K extat | trixque; uariant et codd. Cic.; cf.*
Thes. V 2, 1512, 73–78 quis *ex* quid D² 15 nos sed] nosse B;
 nosset HM potuisset] potui sed B¹ (*corr. B³*); puto isset D¹ V¹;
 putet, *pro u. s.l.* et, isset *del.*, D²; *om.* K 16 legum *om.* P
 17 se *s.l.* B ipsam HMK

esset qui eam tribuit. potuit eodem modo gratias agere cibo et potui, quod sine his rebus constare uita non possit, in quibus ut sensus ita beneficii nihil est. atquin ut illa corporis alimenta sunt, sic animae sapientia.

14. Rectius itaque Lucretius, cum eum laudat qui sapientiam
primus inuenit, sed hoc inepte, quod ab homine inuentam pu-
tauit; quasi uero illam alicubi iacentem homo ille quem laudabat
inuenerit tamquam 'tibus ad fontem', ut poetae aiunt. quodsi
repertorem sapientiae ut deum laudauit – ita enim dicit:

10 'nemo ut opinor, erit mortali corpore cretus.
nam si, ut ipsa petit maiestas cognita rerum,
dicendum est, deus ille fuit, deus, inelyte Memmi' —,
tamen non erat sic laudandus deus, quod sapientiam inuenerit, 3
sed quod hominem fecerit qui posset capere sapientiam; minuit
15 enim laudem qui partem laudat ex toto. sed ille ut hominem 4
laudauit, qui tamen ob id ipsum deberet pro deo haberi, quod
sapere inuenerit. nam sic ait:

'nonne decebit

hunc hominem numero diuum dignarier esse?

unde apparet aut Pythagoram uoluisse laudare, qui se primus ut 5

Auct.: 8 poetae] *cf.* Ou. fast. 6, 701–704   **10–12** Lucr. 5, 6–8
18–19 *ibid.* 5, 50 sq.

Codd.: 16 a deberet ad § 6 magna si in K p. 62^b folii parte abscissa linearum partes sin. desunt; ceterum extant B DV P HM R

1 potuit ... cibo et *bis* DV (t eodem ... cibo et potui *del.* V²)
2 hiis Par, is R uita constare B posset B in quibus *bis*, *pr. del.*
m.3, P 3 adquin BHM, atqui K sunt *om.* DV 5 eum *om.* HM
6 hoc] in eo B 7 illicubi H 8 inuenit HM tibias] uas P
10 immortalis P creatus HM 11 sicut HM 12 dicendus, s
eras., B inclyte BPHMR *ut codd. Lucr., Le.*, -clute DV¹ *edd., Br.*
-*clite* V² K Memmi] meinmi HM 13 quod] quod sic, c *s.l.*
m.2, B 14 possit P 17 nam *om.* HM 19 dignari uerum esse HM
19-20 esse unde] esseum de D¹ V¹ (*post esse ins. m.2 t, sed postea*
eras. uid.) 20 primus] prucius sic D

- 217 6 dixi philosophum nominauit, aut Milesium Thalen, qui de rerum
 7 natura primus traditur disputasse. ita dum hominem quaerit
 8 extollere, rem ipsam depressit; non est enim magna, si ab homi-
 9 ne potuit inueniri. uerum potest ut poetae dari uenia. at ille
 10 idem perfectus orator, idem summus philosophus, ne Graecos
 reprehendam quorum leuitatem semper accusat et tamen sequi-
 tur, ipsam sapientiam, quam alias 'donum' alias 'inuentum de-
 orum' uocat, poetice figuratam laudat in faciem. grauiter etiam
 queritur extitisse aliquos qui eam uituperarent. 'quisquamne' in-
 quit 'uituperare uitae parentem et hoc parricidio se inquinare
 audeat et tam impie ingratus esse?' nos ergo, Marce Tulli,
 parricidae sumus et insuendi te iudice in culleum, qui philoso-
 phiam negamus 'parentem' esse 'uitae', an tu, qui aduersus
 deum tam impie ingratus es, non hunc cuius effigiem ueneraris

1 dixi] 3, 2, 6; *ad* Thalen *cf.* 1, 5, 16

Auct.: 7-8 Cic. Tusc. 1, 64   9-11 *ibid.* 5, 6

Codd.: 3 *ab* | ne potuit *extat* K *p. 63 integra*

1 philosophorum BHM   talem HM   2 naturam *ut uid.* Bar
 traditur] dicitur B   disputasse et *ex-tasset* D²   ita dum *om.* D, sed
 (*in ras. m.2?*) d. V   quaerit] *t in ras. m.3* B   3 depressisti, *sola i*
final. eras., B   4 uerum . . . ut] uerum *tantum* HM; p. ut uerum K
 ueniam P¹ (*corr.* P³) H^{ar} M; *deinde* potest HM   ille *ex illa?* B
 5 *pr.* idem] idest V¹   filosofos DV¹   ne] nec H; et B
 6 repraehendit, *post d eras.* a, B   quos P   leuitatis, *is s.l. pro del.*
em m.3?, P   7 donum] domum D^{ac}; deum B   8 uocant DV¹,
 -cauit V²   poeticae (*a eras.*) uocat B   poeticae (-ce K) figuratum
 HMK   etiam *om.* HM   9 queritur P³ H^{pr} K, quaer- P¹ H^{ar} *cet.*
 eos uituperent HM   9-10 uituperare quisquamne *codd.* Cic.
 10 uituperare *om.* P   se inquinare se, *pr. se eras.*, B   11 audet B *ut*
codd. Cic., Br dubitanter   Marce] m̄ DVP, m̄ R¹   12 summus
 Pac R^{ar}   culleum Vac Pac (D *deest*)   13 negamus *in mg.* V², *om.* D
spatio indice   aduersum *ex diuersum* B³   14 tantam P¹, *corr.* P³
es om. V (2 *litt. eras.*) P (D *inc.*)   ueneratis B¹, *corr.* B³; -rari R

in Capitolio sedentem, sed illum qui mundum fecit hominemque
generauit, qui sapientiam quoque ipsam inter cetera caelestia
sua beneficia largitus est? 'magistram' tu 'uirtutis' aut 'paren-
tem uitae' uocas? ad quam si quis accesserit, multo sit incertior
5 necesse est quam prius fuerit. cuius enim uirtutis? quae ipsa 11 218
ubi sita sit, adhuc philosophi non expediunt. cuius uitae? cum
ipsi doctores ante fuerint senectute ac morte confecti quam con-
stituerint, quomodo uiui deceat. cuius 'ueritatis indagatricem'
profiteri potes, qui saepe testaris, 'cum tanta multitudo fuerit
10 philosophorum, sapientem tamen extitisse adhuc neminem'? 12
quid ergo te 'magistra' illa 'uitae' docuit? an ut potentissimum
consulem maledictis incesseres eumque hostem patriae uenenatis
orationibus faceres? sed omittamus illa, quae possunt excusa-
ri fortunae nomine. studuisti nempe philosophiae et quidem sic, 13
15 ut nullus umquam diligentius, quippe qui omnes cognoueris dis-
ciplinās, sicut ipse gloriari soles, eamque ipsam Latinis litteris

Auct.: 8 cf. 3, 13, 15 9–10 ex Cic. Tusc. 2, 51 et orat. 18 (*de disertis et eloquente*) conflatum uid.; cf. etiam Heck, *Eos* 75, 1987, 344 n. 37
11 cf. 3, 13, 15, 15, 10 16 ipse] Cic. nat. deor. 1, 6. diu. 2, 1. al.

Codd.: 4 a uoces incipit G p. 96, in qua plura usque ad § 11 ubi et ex §
13 paucae litt. leguntur 10 a | pientem tamen redit S (fol. 62^r; u.
p. XXII); hinc extant BG DV P HM KS R

1 illi H^{ac} R¹ (*post alt. i eras. m?*) 2 quoque ex quo P²; quodque
H^{ar} M 3 magistrā tu uirtutis] tu om. P; magistratum u. B; magis-
trum u. tu K aut ex ut B³ 4 uoces BG ad] at Pac; aut M
quem B 5 prius] primum BG cuius om. V (D inc.)
6 sita] sit aut B; sit an, n s.l. m.2, R 7 constituerit V (D inc.)
8 ante uiui exp. deceat D; uiuere ex uiui R² doceat V¹; deceat aut
(s.l. m.3) P; -ceant M^{ar} 9 potest B^{ar} HMKR^{ar} 10 adhuc extitisse
HMK S 11 qui V¹ (D deest) magistrā S^{ac} uita edocuit K S
potissimum B 12 ingessereumque, g ex c m.2, eum ex sem? m.3, B
13 orationibus] oni in ras. m.3 B illam Pac excusare DV¹
14 studuisti ex studiustis B et quidem] nomine HM; om. KS
14–15 sic ut] nulluscut D; sic S 15 qui s.l. H² omnis DV¹ R¹
16 sic KS ipse om. P

- 14 inlustraueris imitatoremq̃ te Platonis ostenderis. cedo igitur
 15 quid didiceris aut in qua secta ueritatem deprehenderis. in Aca-
 demia scilicet, quam secutus es, quam probasti. at haec nihil
 docet nisi ut scias te nihil scire. tui ergo te libri arguunt, quam
 nihil a philosophia disci possit ad uitam; haec tua uerba sunt: 5
 219 'mihi autem non modo ad sapientiam caeci uidemur, sed ad ea
 ipsa, quae aliqua ex parte cerni uideantur, hebetes et obtunsi.'
 16 si ergo philosophia uitae magistra est, cur tibi ipse caecus et
 hebes et obtunsus uidebare, quem oportuit illa docente et sentire
 17 et sapere et in clarissima luce uersari? at quam confisus fueris 10
 philosophiae ueritate, docent ad filium composita praecepta,
 quibus mones 'philosophiae quidem praecepta noscenda, uiuen-
 dum autem esse ciuilitur'. quid tam repugnans dici potest? si
 18 noscenda sunt praecepta philosophiae, ideo utique noscenda
 sunt, ut recte sapienterque uiuamus, uel si ciuilitur uiuendum est, 15
 non est igitur philosophia sapientia, siquidem melius est ciuilitur
 19 quam philosophe uiuere. nam si sapientia est quae dicitur

Auct.: 6–7 Cic. ac. frg. 18 Müller = p. 25, 5–7 Plasberg (1922)
 12–13 Cic. epist. frg. 8, 4 Watt

Codd.: 7 ab [bet]es et incipit G p. 95 praeter § 17 fere tota lecta

1 te s.l. H² caedo HMK; cedo significat dicit in mg. m. post. R
 2 dixeris HM in om. HMK S defenderis HM academica, alt.
 c s.l., B 3 at] ad HMR¹; et KSR² 5 dici B¹ (corr. B²); disci posci
 HM 6 mihi] nihil m. R uidentur HM 7 alia DV
 cerni uideantur] c. uidentur B; cernuntur HM haebetes, a del. m.3,
 B; habet V (D inc.); habetes MR^{ac} et] est DV obtunsi] n del.
 P³, s.l. R (opt-) 8 magistraest, st m.2, V (D inc.) 9 haebes B^{ac};
 hab- D uidebar HM; -ris R quem] et q. G; aequae H, atque,
 antea ras., M docentem B (G inc.) 10 at] ad BDHMR^{ac}
 confusus P¹, -fessus P³ R 11 ueritatem PR; -ti HM 12 quibus ex
 qui B³ mone D¹ V¹ 13 si om. B 14–15 praecepta . . . sunt om. P
 15 uel . . . uiuendum est om. P est non om. G 16 melius est] e.
 maius BG 17 philosophe B (-fe) P, filosofe V¹, -phae HM; -phiae
 KS, filosofiae GR¹; filosofice V² R² (D deest) quae] illa q. HM

philosophia, stulte profecto uiuet qui non secundum philosophiam uiuet. si autem non stulte uiuit qui ciuilitate uiuit, sequitur ut stulte uiuat qui philosophia uiuit. tuo itaque iudicio philosophia stultitiae inanitatisque damnata est. idem in Consolatione, 20
 5 id est in opere non ioculari, hanc de philosophia sententiam tulisti: 'sed nescio qui nos teneat error ac miserabilis ignoratio ueri.' ubi est ergo 'philosophiae magisterium' aut quid te docuit illa 'uitae parens', si uerum miserabiliter ignoras? quodsi haec 21
 10 erroris ignorationisque confessio paene inuito tibi ab intimo pectore expressa est, cur non tibi uerum fateris aliquando, philosophiam, quam tu nihil docentem in caelum laudibus extulisti, 'magistrum uirtutis' esse non posse?

15 15. Eodem ductus errore Seneca – quis enim ueram uiam teneret errante Cicerone? – 'philosophia' inquit 'nihil aliud est quam recta ratio uiuendi uel honeste uiuendi scientia uel ars rectae uitae agenda. non errabimus, si dixerimus philosophiam esse legem bene honesteque uiuendi, et qui dixerit illam regulam uitae, suum illi reddidit.' hic plane non respexit ad com- 2

Auct.: 6–7 Cic. consol. frg. 2 Vitelli = phil. frg. IX 8 Müller 14–18 Sen. frg. 17 Haase; cf. Lausberg, 1970, 102–105

Codd.: 9 in pectore ex] desinit G p. 95; extant B DV P HM KS R

1 prouecto KS uiuit P 1–2 qui ... stulte uiuit om. P
 1 non secundum philosophiam] ciuilitate HM philosophia KS
 2 si] sicut K, sic S non stulte] sapienter HM stultae G
 uiuit] utroque loco uiuet BGHM; post alt. add. si autem sapienter
 uiuet qui ciuilitate uiuet KS 3 uiuat] uiuit D¹ V philosophe P,
 filosofe BGV¹, -phae HMK (in D extat fē); -phiae S, filosofiae R¹;
 filosofice V² R² uiuet BG philosophie P¹, corr. P³
 5 ioculariter G 6 tenet PHM 8 parens] parum D 9 paene om. G
 ab intimo ex antimo B² peccatore B 10 cur non tibi om. P
 fatearis P 11 sustulisti P 13 senecta D uitam KS
 14 aliud nichil KS 15 recte HMK S uel ... uiuendi s.l. D
 16 recte B¹ (corr. B²) MR 18–p. 250, 4 suum ... uitae om. R
 18 respexerit P¹, corr. P³ communem P¹, corr. P²

mune philosophiae nomen. quae cum sit in plures sectas disci-
 plinasque diffusa nihilque habeat certi, nihil denique de quo
 uniuersi una mente ac uoce consentiant, quid potest esse tam
 falsum quam regulam uitae philosophiam nominari, in qua di-
 uersitas praeceptorum rectum iter impediat et turbet aut legem
 bene uiuendi, cuius capita longe dissonant, aut scientiam uitae
 agenda, in qua nihil aliud efficitur contraria saepe dicendo
 3 quam ut nemo quidquam sciat? quaero enim utrumne Acade-
 miam philosophiam putet esse an non. negaturum non arbitror.
 quod si est, nihil ergo illorum cadit in philosophiam, quae ut
 22/ omnia reddat incerta, legem abrogat, artem nullam putat, rati-
 onem subuertit, regulam deprauat, scientiam funditus tollit. falsa
 4 igitur illa omnia, quia in rem semper incertam et adhuc nihil
 explicantem cadere non possunt. nulla itaque ratio uel scientia
 uel lex bene uiuendi nisi in hac unica et uera et caelesti sapientia
 5 constituta est, quae philosophis fuerat ignota. nam illa terrena
 quoniam falsa est, uaria et multiplex sibiue tota contraria est. et
 sicut unus est huius mundi constitutor et rector deus, una ueritas,
 ita unam esse ac simplicem sapientiam necesse est, quia quid-
 quid est uerum ac bonum, id perfectum esse non potest, nisi
 6 fuerit singulare. quodsi philosophia uitam posset instruere,
 nulli alii nisi philosophi essent boni, et qui eam non didicissent,
 7 essent omnes semper mali. cum uero innumerabiles existant et

1 pluris D¹ V¹ HK   2 nihil habeat P   denique om. HM
 5 et om. P   8 enim] igitur P   achademia KS   9-10 putet
 ... philosophiam om. DV   9 an non] an non sit HMKSR
 10 est] esset B   illorum ergo R   in] quod in HM
 philosophia HM   ut om. P   11 reddit P   incerte H
 lege HM   putet R¹   rationes P   13 illa in mg. V omnia illa KS
 14 itaque Bar; igitur HM   15 una HM   et post uera om. P
 16 nam om. R   17 falsa] fallax P   uaria] fit u. P   contra D¹ V¹
 18 mundi V¹; modi D   una ex uni P³   19 simplice K
 est] fuerit P   20 id om. S   21 singularem H^{ar} M^{ar}   philosophiam B
 instituere HM   22 qui eam] e in ras. 1-2 litt. B³; quia KS
 23 semper om. HM   et om. BHMKS

- semper extiterint qui sint aut fuerint sine ulla doctrina boni, ex philosophis autem perraro fuerit qui aliquid in uita fecerit laude dignum, quis est tandem, qui non uideat eos homines uirtutis, qua ipsi egent, non esse doctores? nam si quis mores eorum
 5 diligenter inquirat, inueniet iracundos cupidos libidinosos adrogantes proteruos et sub obtentu sapientiae sua uitia celantes, tum domi facientes ea quae in scholis arguissent. mentior fortasse
 9 accusandi gratia. nonne id ipsum Tullius et fatetur et queritur? 'quotus quisque' inquit 'philosophorum inuenitur qui sit ita moratus, ita animo ac uita constitutus, ut ratio postulat? qui disciplinam
 10 <suam> non ostentationem scientiae, sed legem uitae putet? qui obtemperet ipse sibi et decretis pareat suis? uidere licet alios tanta leuitate et iactatione, ut his fuerit non didicisse melius, alios pecuniae cupidos, alios gloriae, multos libidinum seruos, ut cum eorum uita mirabiliter pugnet oratio.' Nepos
 15 10

Auct.: 9–15 Cic. Tusc. 2, 11 sq.

1 semperque HMKs extiterintque, que s.l. m.2, B; extiterunt DV aut] aut qui P aut fuerint om. HM illa HM 2 fuerint KS; fuitur, pr. t exp., D fecerit] fuerit, u exp., D 3 qui est HM qui non] quin D; qui HM eos om. B omnes PKS 4 quia Par mores] in m. DVP¹ (in del. P³), prob. Br eorum mores KS 5 inueniat V¹ P iracundus D^{ac} cupidos] c. et M adrogantis D¹ V¹ 6 proterbos B; proteruos H^{ar} MR; cf. 6, 18, 11 et] et qui R ob]tentu, ob in ras. m.3, B celantes] -lestes, pr. s exp., D, -letes V¹ tum] cum PHM 7 faciunt P scholis BDHMS; u. ind. form. arguunt P fortes se P¹, corr. P² 8 non DV pr. et om. HM quaeritur B^{ar} H^{ar} MKR 9 quotus] q. ergo codd. Cic. ita post sit] a B¹, corr. B³ 10 ita ante animo] tamen B disciplinam] d. ueram P 11 <suam> Buen ex Cic., Br.; cf. B infra scientiae] suae sc- B legum R^{ac} uitae om. V (et D ut uid.) 12 ipsi codd. Cic. potiores suis pareat codd. Cic. 13 alio P¹, corr. P² tantae leuitatis et iactationis V² ut s.l. P³ his BV² HMKSR, is V¹ (et D ut uid.), om. P; iis edd., Br; uariant codd. Cic. 14 alios gloriae] g. nonnullos codd. Cic. 15 ut] at H, ad M uitia, alt. i s.l. m.3?, B; uitiiis P

- quoque Cornelius ad eundem Ciceronem ita scribit: 'tantum ab-
 est ut ego magistram putem esse uitae philosophiam beataeque
 uitae perfectricem, ut nullis magis existimem opus esse magis-
 tros uiuendi quam plerisque qui in ea disputanda uersantur.
 uideo enim magnam partem eorum, qui in schola de pudore, de
 continentia praecipiant argutissime, eosdem in omnium libidi-
 num cupiditatibus uiuere.' item Seneca in Exhortationibus
 11 'plerique' inquit 'philosophorum tales sunt, disertis in conuicium
 suum. quos si audias in auaritiam, in libidinem, in ambitionem
 perorantes, indicium professos putes; adeo redundant ad ipsos
 12 maledicta in publicum missa. quos non aliter intueri decet quam
 medicos, quorum tituli remedia habent, pyxides uenena. quos-
 223 13 dam uero nec pudor uitiorum tenet, sed patrocina turpitudini
 suae fingunt, ut etiam honeste peccare uideantur.' — 'faciet
 sapiens' inquit idem Seneca 'etiam quae non probabit, ut etiam
 ad maiora transitum inueniat, nec relinquet mores bonos, sed

Auct.: 1–7 Nep. frg. 39 Marshall   8–p. 253, 4 Sen. frgg. 18–20
 Haase; cf. Lausberg, 1970, 105–120

1 ita *om.* HM   describit KS   2 ego *om.* DV   uitae putem, *om.*
 esse, HMKS   filosofiae R   3 nullius R^{ar}   existimem *om.* HM
 magistris B; -tri HM; -tro R¹, -terio R²   4 uiuendi] recte u. HM
 plerisque] s *eras.* B, *exp.* P; plur- D   disputando, do *pro da s.l.* V²
 5 qui *ex* quod P²   scola DVHMS   de HM, *om. cet., ft. recte* (cf.
St 451); (et) *edd., Br*   6 argumentissime V (*in D extat sime*)
 7 exorationibus DV, exortat- MKS   8 inquit] instituit V¹
 sunt] sunt ut sint HM   disserti B^{ar} DV   9 si *s.l.* B³
 10 perorantis DV; -ant R   indicium professos] i. suum p. P;
 professionis i. HM; professionis i. p. KS   professor D, -sso *ut uid.* V¹
 11 quos] q. nos P   12 pyxides DVKSR, pux- BHM *Br*, pixyd- P
 13 patrocinae B^{ar}   turpitudine V¹ (*D deest*), -nis V² HMKSR (*s. s.l.*
m. 2?)   14 figunt P   uideatur D   faciat V¹ (*D inc.*)
 15 sapiens inquit *edd., Br, Heck, 1972, 197*; i. s. *codd., def. Lausberg*
auctis quae adferunt Hofmann-Szantyr 402   etiam] enim HM
 probauit BP (*D deest*)   etiam *del. Lausberg ft. recte*   16 inuenit P^{ac}
 bonos mores R *Lausberg, numero peiore*

- tempori aptabit, et quibus alii utuntur in gloriam aut uoluptatem,
 utetur agenda rei causa.' deinde paulo post: 'omnia quae 14
 luxuriosi faciunt quaeque imperiti, faciet et sapiens, sed non
 eodem modo eodemque proposito.' atquin nihil interest, quo
 5 animo facias quod fecisse uitiosum est, quia facta cernuntur,
 animus non uidetur. Aristippo Cyrenaicorum magistro cum 15
 Laide nobili scorto fuit consuetudo. quod flagitium grauis ille
 philosophiae doctor sic defendebat, ut diceret multum inter se et
 ceteros Laidis amatores interesse, quod ipse haberet Laidem, alii
 10 a Laide haberentur. o praeclara et bonis imitanda sapientia! 16
 huic uero liberos in disciplinam dares, ut discerent habere me-
 retricem? aliquid inter se ac perditos interesse dicebat, scilicet
 quod illi bona sua perderent, ipse gratis luxuriaretur. in quo 17
 plane sapientior meretrix fuit, quae philosophum habuit pro le-
 15 none, ut ad se omnis iuuentus doctoris exemplo et auctoritate 224
 corrupta sine ullo pudore concurreret. quid ergo interfuit, quo 18

Epit.: 3, 15, 15–19] 34, 7

Auct.: 6–10 Aristipp. frg. 57 F Mannebach; cf. *Lausberg* 120

Test.: 4–6 Ps. Sen. mor. 3 (*non in mon.*); cf. *Lausberg* 118 sq.

1 tempori . . . et] temporaplabit (*sic*) ut V (D *deest*); tempora a. e. HM
 1–2 in . . . uoluntatem (*sic*) utatur (a *pro e s.l. m.2*) in mg. V
 2 causam B 3 luxuriose V¹ (D *deest*); -xoria Mac 4 eodemque]
 -dem uero R atqui P^{pc} (n *exp. m.3?*) KS; ad HM 5 facies P
 quo DV¹ fata K^{ac} 6 cirenaecorum, *alt. e exp.*, D; cirenae quorum
 V¹, *pro quorum s.l. eg corum* V² 7 grauiter P 8 ut diceret *om. B*
ante se ins. es, s.l. esse R² et *s.l. BV²* (D *deest*) 8–9 et . . .
 interesse *om. R* 9 laudis B¹, *corr. B³* laudem B¹, *corr. B³*
 10 a *s.l. B³ D, om. V* laude B¹, *corr. B³*; laidem K¹ a Laide] alia de
 Har (*i eras.*) M laberentur B¹, *corr. B³* 11 uiro *ex uero* P³
 discederent P¹, *corr. P³* 12 aliqui id HM; *ante a. s.l. ab eo qui* R²
 14 plane BPHM; tamen V (D *deest*), *edd., Br*; sane KS, *om. R*
 meretrix sapientior HMK S quae] q. *sic, c s.l. m.2, V* (D *deest*)
 pro leno D¹ V¹ P¹ (*corr. P³*); prole nonne HM 16 ergo *om. P*

- animo philosophus ad meretricem famosissimam commearet,
 cum eum populus et riuales sui uiderent omnibus perditis ne-
 19 quiores? nec satis fuit ita uiuere, sed docere etiam libidines
 coepit ac mores suos de lupanari ad scholam transtulit disserens
 uoluptatem corporis esse summum bonum. quae doctrina exse- 5
 crabilis et pudenda non in corde philosophi, sed in sinu mere-
 20 tricis est nata. nam quid ego de Cynicis loquar, quibus in
 propatulo coire cum coniugibus mos fuit? quid mirum si a ca-
 nibus, quorum uitam imitantur, etiam uocabulum nomenque tra-
 21 xerunt? nullum igitur in hac disciplina magisterium uirtutis est, 10
 cum etiam illi, qui honestiora praecipunt, aut non faciant ipsi
 quae suadent aut si faciunt, quod raro accidit, non disciplina eos
 ad rectum, sed natura producat, quae saepius etiam indoctos
 impellit ad laudem.
- 1 16. Verum enim cum se perpetuae desidia tradant nullam- 15
 que uirtutem capessant et omnem suam uitam nihil aliud quam
 in eloquendo peragant, quid aliud quam inertes debent putari?
 2 sapientia enim nisi in aliquo actu fuerit quo uim suam exercent,
 inanis et falsa est recteque Tullius ciuiles uiros, qui rem publi-
 cam gubernent, qui urbes aut nouas constituent aut constitutas 20

Epit.: 3, 15, 20–21] 34, 6

Auct.: 3–5 Aristipp. frg. 183 B Mannebach 19 Tullius] cf. Cic. rep.
 1, 2 sq. 11 sq.; *sunt qui* §§ 2–8 *Hortensio tribuant*

Test.: 7–10 Isid. orig. 8, 6, 14

Codd.: 1 *ab animo incipit* G p. 94 *fere tota lecta*

1 formosissimam BG commeare KS 2 uiderunt HM
 4 ac om. P lupanaria Par, lupinari H scolam BDHM; schola K,
 scola S 5 uoluntatem Dac V¹ 9 imitantur] tur *inc., ft. in ligatura* G
 10 in s.l. B³ 11 faciant BGPR¹, -iunt R² *cet.* 12 quae] qua D¹ V¹
 accedit Dac; accidunt KS disciplina] ad d. Dac V¹ 13 producit
 BGHMK 15 enim] etiam HM 16 omnes G nihil] ad n. BG
 17 in eloquendo] ne loqu- G; in loqu- KSR perdant B
 18 actum HM^{ar} fuit ex fuerit V² 19 ciuilib Dac V¹ P
 19–20 rem pre gubernent D (*plene*) V (*compendio* p); cf. 3, 17, 3

aequitate tueantur, qui salutem libertatemque ciuium uel bonis 225
legibus uel salubribus consiliis uel iudiciis grauibz conseruent,
philosophiae doctoribus praefert. bonos enim facere oportet 3
potius quam inclusos in angulis facienda praecipere, quae ne
5 ipsi quidem faciant qui loquuntur; et quoniam se a ueris actibus
remouerunt, apparet eos exercendae linguae causa uel auocandi
gratia artem istam philosophiae repperisse. qui autem docent
tantum nec faciunt, ipsi praeceptis suis detrahunt pondus. quis
enim obtemperet, cum ipsi praeceptores doceant non obtempe-
10 rare? bonum est autem recta et honesta praecipere, sed nisi et 4
facias, mendacium est, et est incongruens atque ineptum non in
pectore, sed in labris habere bonitatem. non ergo utilitatem ex 5
philosophia, sed oblectationem petunt. quod quidem Cicero tes-
tatus est. 'profecto' inquit 'omnis istorum disputatio quamquam
15 uberrimos fontes uirtutis et scientiae continet, tamen collata cum

Auct.: 14–p. 256, 3 Cic. Hortens. frg. 55 Grilli (= phil. frg. V 42 Müller = 18 Straume–Zimmermann); *refertur et ad rep. siue* 1, 1 *siue* 1, 30; *u. Heck, Eos* 75, 1987, 335–351; *aliter Winger, 1999, 460 n. 3080*

Codd.: 1 in qui sa| desinit G p. 94, seq. p. 93, in qua usque ad § 3 bonos nonnulla leguntur; ceterum extant B DV P HM KS R

1 libertatem qui D 2 iudiciis] ci s.l. B³ (in G extat u|dici)
conseruentur Bar 3 oportet facere oportet, alt. o. eras., M
4 faciendo K, -di, i in ras., S 5 ipsis Var faciunt PKS
qui] quae KS¹, ut S² loquantur B a s.l. H² ueris] e ex i, i ex e
uel o B² 6 remouerunt] re tantum DV¹, remouent in mg. V²
uacandi ex auocandi P³; a. se H; adu- KS *edd.*; a. <animi> Br; *trad. def.*
St 234 sq. 7 repperis R¹ 8 nec] et V¹ faciant K^{ac}
pondus om. P 9 cum . . . praeceptores] eorum uerbis quorum mores P
10 sed s.l. D et post nisi om. HMKS 11 facies DV¹
12 labiis BHM 13 quod quidem] quid quod idem HM
14 ipsorum HMKS quamquam] quam qui DV¹; quamuis s.l. V²
15 scientia, s.l. ras., R continent B; -neat DV tamen] nec t. HM
conlocata DV 15–p. 256, 1 cum horum BDVR, cum eorum PKS
Br (et ft. Cic.); quorum eorum HM

- horum actis perfectisque rebus uereor ne non tantum uideatur utilitatis attulisse negotiis hominum quantam oblectationem
 6 otiiis.' uereri quidem non debuit, cum uerum diceret, sed quasi
 226 timeret ne proditi mysterii reus a philosophis citaretur, non est
 ausus confidenter pronuntiare quod fuit uerum, illos non ideo
 disputare ut doceant, sed ut se oblectent in otio. qui quoniam
 auctores sunt rerum gerendarum nec ipsi quidquam gerunt, pro
 7 loquacibus sunt habendi. sed profecto quia nihil ad uitam boni
 adferebant, nec ipsi decretis suis obtemperauerunt nec quisquam
 per tot saecula inuentus est qui eorum legibus uiueret. abicienda
 est igitur omnis philosophia, quia non studendum sapientiae,
 quod fine ac modo caret, sed sapiendum est et quidem mature.
 8 non enim nobis altera uita conceditur, ut cum in hac sapientiam
 quaeramus, in illa sapere possimus; in hac utrumque fieri ne-
 cesse est. cito inueniri debet, ut cito suscipi possit, ne quid per-
 9 eat ex uita, cuius finis incertus est. Ciceronis Hortensius contra
 philosophiam disserens circumuenitur arguta conclusione, quod
 cum diceret 'philosophandum non esse', nihilominus philoso-

Epit.: 3, 16, 7 abicienda . . . 8 incertus est] *cf.* 25, 7

Auct.: 16–p. 257, 2 Cic. Hortens. frg. 49 Straume–Zimmermann = 54 Grilli = phil. frg. V 12 Müller

1 actibus B uereor *ex uero* P tam B^{ac} 2 utilitatis B, *om. cet.*
 quantum B oblectationemque HM 3 otiiis] *s. del. V²; otio coni.*
Br, plur. def. St 238 3–4 quasi timeret *om.*, ne *s.l. m.3* P
 4 rebus KS scitaretur DV 5 ausus] autem uisus B
 ideo *ex adeo?* B; deo DV¹ 7 sum V¹ generendarum B¹, *corr.* B³
 quidquam] qui equam KS pro] cum P 8 boni *om.* KS
 11 omnis igitur B 12 quod . . . caret *om.* P finem KS, fide R
 et quidem] equ- HM (aeq-) maturaе B^{ar}; naturaе V¹ (D *deest*) KS
 (-re) 13 concedatur K^{ac} ut *om.* HM sapientia KS
 14 possumus DV¹ HR 15 *post pr.* cito *s.l.* ergo R² nequit DV
 16 uita cuius *bis*, c. u. *del. m.3*, P est *om.* HM 18] nihilominus D,
 itini] ominus V¹

- phari uidebatur, quoniam philosophi est et quid in uita facien-
 dum uel non faciendum sit disputare. nos ab hac calumnia 10
 immunes ac liberi sumus qui philosophiam tollimus, quia hu-
 manae cogitationis inuentio est, sophiam defendimus, quia diui-
 5 na traditio est, eamque ab omnibus suscipi oportere testamur.
 ille cum philosophiam tolleret nec melius aliquid adferret, sa- 11
 pientiam tollere putabatur eoque facilius de sententia pulsus est,
 quia constat hominem non ad stultitiam, sed ad sapientiam nas-
 ci. praeterea illud quoque argumentum contra philosophiam 12 227
 10 ualet plurimum, quo idem est usus Hortensius, 'ex eo posse
 intellegi philosophiam non esse sapientiam, quod principium et
 origo eius appareat'. 'quando' inquit 'philosophi esse coepe- 13
 runt? Thales ut opinor primus. recens haec quidem aetas; ubi
 ergo apud antiquiores latuit amor iste inuestigandae ueritatis?'
 15 idem Lucretius ait: 14
 'denique natura haec rerum ratioque reperta est
 nuper, et hanc primus cum primis ipse repertus
 nunc ego sum in patrias qui possim uertere uoces.'
 et Seneca 'non sunt' inquit 'mille anni, ex quo initia sapientiae 15

Auct.: 9–14 Cic. *ibid.* frg. 52 Straume–Zimmermann = 52 Grilli = phil.
 frg. V 32 Müller 16–18 Lucr. 5, 335–337 19–p. 258, 1 Sen. frg. 21
 Haase; cf. Lausberg, 1970, 120–123

1 philosophis KS est et B (*prob. Br*); esset DVHMR; est PKS
recc., edd., Br in] de P faciundum V (D *deest*) 2 uel non
 faciendum *om.* HM ab *ex* ad V² 3 immin[es] D^{ac}, innunies *ut*
uid. V¹ immunes ac *om.* HM 4 sophiam] philosophia (*sup. a eras.* ~)
 sapientiam B; phy (*ante lin. m.2?*) sofiam D; philosophiam KSR (f
pro ph) 5 oportere suscepi *sic* KS oporteret est amor D
 7 putabat R 10 primum V¹; primum KS quod HM
 est] idest, *sed exp. m.3*, B eo *ex* quo B³ posset BV²; -sit V¹ (D
deest) 13 tales BPH^{ac} primus *om.* P, -mis M hac *ex* haec, aetate
ex -tas V² 15 item *ex* idem P³ 16 ratio quae VHMS (D *deest*)
 17 haec B; hac PHM primus *codd. Lucr.*, -mum *codd. Lact.* (*in D*
extat pri), *ft. huius errore* 18 patria H, -ae M 19 nondum *ex* non V²
 sunt] possunt DV¹

mota sunt.' multis igitur saeculis humanum genus sine ratione uixit. quod inridens Persius

'postquam' inquit 'sapere urbi

cum pipere et palmis uenit',

tamquam sapientia cum saporis mercibus fuerit inuecta. quae si
est secundum hominis naturam, cum homine ipso coeperit ne-
cesse est, si uero non est, nec capere quidem illam posset hu-
mana natura. sed quia recipit, a principio igitur fuisse sapien-
tiam necesse est. ergo philosophia quia non a principio fuit, non
est eadem uera sapientia. sed uidelicet Graeci quia sacras ueri-
tatis litteras non attigerant, quemadmodum deprauata esset sa-
pientia nescierunt; et ideo cum uacare sapientia humanam
uitam putarent, philosophiam commenti sunt, id est latentem
atque ignotam sibi ueritatem disserendo eruere uoluerunt, quod
studium per ignorantiam ueri sapientiam putauerunt.

17. Dixi de philosophia ipsa quam potui breuiter. nunc ad
philosophos ueniamus, non ut cum his decertemus, qui stare non
possunt, sed ut eos fugientes atque deiectos nostro campo in-

Epit.: 3, 17, 1 – 19, 19 *passim*] 31, 1–10 3, 17, 1] 31, 1 . . . dicam

Auct.: 3–4 Pers. 6, 38 sq.

1 motas, *om.* sunt KS ratio B^{ac} 2 inridens B¹, *corr.* B³; *cf.* *Thes.*
VII 2, 414, 37 sq. 3 inquit] igitur P saepere B^{ar}; saperet PHM
3–4 urbi . . . et *om.* P 4 piper et BHM uenit *om.* P
5 saporibus R si est *in fine lin.* B³ 7 est *post* non] e. quod HM
ne KR¹ *edd.*, *Br.* sed *cf.* 2, 5, 25 illam quidem HMKS
7–8 posse humanā naturā, ~ *m.*3, P 8 quia *om.* HM recepit
P¹ (*corr.* P³) HM sapientiam] scientiam DV 9 est *post* necesse
in fine lin. B² 10 uidelicet] uellemlic- B¹, *corr.* B³; ut scilic- KS
qui KS sacris DV¹ 11 attingerant DV depraua V¹
esset] est et D 12 uacaret P 12–13 humanam . . . putarent *om.* P
14 dissoluendo P 16 de] per V¹ filosofiam V^{ar} ipsa *om.* B; ipsam
D^{ac}; ipsi V¹ 17 ut *ante* cum *om.* KS his *ex* iis? R² hisdem
certemus DV; his decertem P 18 diiectos KS; abiectos HM

- sequamur. Epicuri disciplina multo celebrior semper fuit quam 2
 ceterorum, non quia ueri aliquid adfert, sed quia multos popu-
 lare nomen uoluptatis inuitat. nemo enim non in uitia pronus est.
 praeterea ut ad se multitudinem contrahat, apposita singulis qui- 3
 5 busque moribus loquitur. desidiosum uetat litteras discere, au-
 arum populari largitione liberat, ignauum prohibet accedere ad
 rem publicam, pigrum exerceri, timidum militare. inreligiosus 4
 audit deos nihil curare, inhumanus et suis commodis seruiens
 iubetur nihil cuiquam tribuere; omnia enim sua causa facere
 10 sapientem. fugienti turbam solitudo laudatur, qui nimium par- 5 229
 cus est, discit aqua et polenta uitam posse tolerari. qui odit uxo-
 rem, huic enumerantur caelibatus bona, habenti malos liberos
 orbitas praedicatur, aduersus parentes impio, nullum uinculum
 esse naturae. impatienti ac delicato dolorem esse omnium ma-
 15 lorum maximum dicitur, forti etiam in tormentis beatum esse

Auct.: 1 §§ 2–3] Epicur. frg. 553 Usener; *Id.*, GGA 1892, 386 = *Kl. Schr.* II 362 sq. §§ 2–7 *Ciceronis Hortensio uindicat* 7 § 4] *ibid.* frg. 581 10 fugienti . . . laudatur] frg. 571 10–11 qui . . . tolerari] frg. 467 11–13 qui odit . . . praedicatur] frg. 526 13–14 aduersus . . . naturae] frg. 529 14–p. 260, 1 impatienti . . . sapientem] frg. 401

1 disciplinam D^{ac} caelerior, a *del.*, B fuit semper B
 2 adfert (*uel* aff-) *codd.*, -ferat *recc.*, *edd.*, Br B *falso lecto*; cf. *Hofmann-Szantyr* 588 3 uoluptatis] ac u. HM; pietatis V^{ac}
 4 propterea KS quibuscumque B 5 moribus *om.* P
 loquimur D^{ac} desidiosos B¹, *corr.* B³ litteris HM
 6 prohibet *om.* KS 7 rem prepigrum D; cf. 3, 16, 2 publicam *om.* S
 inreligiosis D^{ac}; inrelisos V^{ac} KS 7–8 inreligiosus . . . curare *om.* P
 8 deus DV¹; deum V² HM inhumanus et] i. in B; -nu sed HM;
 -nis et KS seruiens *om.* P; seu- HM 9 facerem Dar
 10 sapientiam V¹ partus D¹ V^{ac} 11 disci P¹, *corr.* P³
 pulenta HM uita B¹, *corr.* B³; uituitam DV¹ tolerare PHMK S
 (toll- HM) odit] dicit M uxorem] pudorem B 12 habentia
 malos DV¹, *alt.* a *exp.*, *s.l.* uel amarus V² 13 redigatur DV¹
 aduersum KS parentes *om.* D, *s.l.* V² impio D¹ (*s.l. m. post.*)
 V¹ *Buen* (*in nota*), Br; -os V² *cet.*, *edd.* 14 deligato DV¹
 15 forte V¹

- 6 sapientem. qui claritati ac potentiae studet, huic praecipitur
reges colere, qui molestiam ferre non potest, huic regiam fugere.
7 ita homo astutus ex uariis diuersisque moribus circulum cogit et
dum studet placere omnibus, maiore discordia secum ipse pug-
nauit quam inter se uniuersi. unde autem disciplina eius tota 5
8 descendat, quam originem habeat, explicandum est. uidebat
Epicurus bonis aduersa semper accidere, paupertatem labores
exilia carorum amissiones, malos contra beatos esse, augeri po-
tentia, honoribus adfici; uidebat innocentiam minus tutam, sce-
lera impune committi; uidebat sine dilectu morum, sine ordine 10
ac discrimine annorum saeuire mortem, sed alios ad senectutem
peruenire, alios infantes rapi, alios iam robustos interire, alios in
primo adulescentiae flore immaturis funeribus extinguui, in bellis
9 meliores potius et uinci et perire. maxime autem commouebat
homines in primis religiosos grauioribus malis adfici, his autem, 15
230 qui aut deos omnino neglegerent aut non pie colerent, uel mi-
nora incommoda euenire uel nulla; ipsa etiam saepe templa ful-
minibus conflagrare. quod Lucretius queritur, cum dicit de deo:
10 'tum fulmina mittat et aedes

Auct.: 1 § 6] Epicur. frg. 557 Usener 6 §§ 8–9] ibid. frg. 370
19–p. 261, 3 Lucr. 2, 1101–1104

1 potentiae] sapientiae HM 2 molestiam] miles militiam B
3 cogit] colligit V² (s.l.) H¹ M 5 disciplina eius tota] -nae historia B
tota om. HM 6 descendet K (tert. e ex a m. l) S 7 accedere H¹
8 augere D¹ V¹ 10 delectu P² (pr. e ex i) K² (u ex ū) S
11 seuerē D¹ V¹, seueri D²; seru- S¹ sed . . . senectutem om. P
12 interisse HM 13 prima HM adulescentiae D; adulescentia M
immaturae B¹, corr. B³ 14 et ante uinci s.l. m.2? P 15 religiones
KS grauius HM his] duos KS; iis edd., Br 16 deo D^{ac} V¹;
deum ut uid. D^{pc} piaie HMS 17 incommoda] a s.l. pro ē in fine
lin. D² euenire] prou- B; uen- D (init. lin.) HMKS ipsa s.l. B³
fluminibus P¹, corr. P³ 18 conflagrare D V, -fragla- HM, -flagla- R;
-flare KS quaeritur B^{ar} D V^{ar} H^{ar} M 19 flumina P¹, corr. P³
aedis V¹ (D deest), Br

- ipse suas disturbet et in deserta recedens
 saeuat exercens telum, quod saepe nocentes
 praeterit exanimatque indignos inque merentes.’
 quodsi uel exiguum ueritatis auram colligere potuisset, num- 11
 5 quam diceret ‘aedes’ illum ‘suas disturbare’, cum ideo disturbet,
 quia non sint suae. Capitolium, quod est Romanae urbis et 12
 religionis caput summum, non semel, sed saepius fulmine ictum
 conflagrauit. homines autem ingeniosi quid de hoc existima- 13
 uerint, ex dicto Ciceronis apparet, qui ait ‘diuinitus extitisse
 10 illam flammam, non quae terrestre illud domicilium Iouis de-
 leret, sed quae sublimius magnificentiusque deposceret’. qua 14
 de re etiam in libris consulatus sui eadem dixit quae Lucretius:
 ‘nam pater altitonans stellanti nixus Olympo
 ipse suas arces atque inclyta templa petiuit
 15 et Capitolinis iniecit sedibus ignes.’
 pertinaci ergo stultitia non modo uim maiestatemque ueri dei 15 231
 non intellexerunt, sed etiam impietatem sui erroris auxerunt, qui
 templum caelesti iudicio saepe damnatum restituere contra fas
 omne contenderint. cum haec igitur cogitaret Epicurus, earum 16

Epit.: 3, 17, 16 . . . prouidentiam] 31, 1 Epicuri . . . prouidentiam

Auct.: 9–11 Cic. Verr. II 4, 69 13–15 Cic. diu. 1, 19. 2, 45 = *carm.*
 frg. 6, 36–38 Blänsdorf 19 §§ 16–21] Epicur. frg. 370 Usener

1 ipse] saepe *codd. Lucr.* sua P¹ (*corr.* P³) R^{ac} in *om. codd. Lucr.*
potiores 2 exercente HM 3 indignos inque] -osque P
 merentis B¹, *corr.* B² 4 exigua D^{ac} V 5 diceret] haec d. HMK S
 aedis V¹ (*D deest*), Br suas] suis (*del. m.2*) s. DV disturbaret S¹;
 disputare D¹ V¹ 6 sunt HMR sua HM est *s.l.* P²
 7 sed] s. et H; et MKS flumine P¹, *corr.* P³ 7–8 fulmineo ictu
 conflagrauit HM 9 qui ait] quia ut KS 10 terrestres H^{ar} K;
 caeleste B 12 dixit quae] -tque, que *eras.*, DV 13 altitonans DV
 stillanti HMK S 14 suas . . . inclyta] suos quondam tumultos ac Cic.
uiroque loco arcessatque D^{Var} inclita KS peti|uit ex pat|uit
ut uid. m.1? B 15 aedibus BR; saed- HM 16 pertinaciter B, -ces R
 stulti B modo *s.l.* B³ 17 auxerunt] adfer- B¹, auser- B³

- rerum uelut iniquitate inductus – sic enim causam rationemque ignorantem uidebatur – existimauit nullam esse prouidentiam.
- 17 quod cum sibi persuasisset, suscepit etiam defendendum. sic in errores inextricabiles se ipse coniecit. si enim prouidentia nulla est, quomodo tam ordinate, tam disposite mundus effectus est? 5
 'nulla' inquit 'dispositio est; multa enim facta sunt aliter quam fieri debuerunt.' et inuenit homo diuinus quae reprehenderet.
- 18 quae singula si uacaret refellere, facile ostenderem nec sapientem hunc fuisse nec sanum. item si nulla prouidentia est, quomodo animalium corpora tam prouidenter ordinata sunt, ut singula quaeque membra mirabili ratione disposita sua officia 10
 19 conseruent? 'nihil' inquit 'in procreandis animalibus prouidentiae ratio molita est. nam neque oculi ad uidendum facti sunt neque aures ad audiendum neque lingua ad loquendum neque pedes ad ambulandum, quoniam prius haec nata sunt quam esset 15
 20 sunt, sed usus ex illis natus est.' si nulla prouidentia est, cur imbres cadunt, fruges oriuntur, arbusta frondescunt? 'non' in-

Epit.: 3, 17, 17 ... effectus est] *cf.* 31, 3 unde ... curat

Auct.: 6–7 *ex* Lucr. 5, 195–234 *condensata uid.* 12–17 *cf.* *ibid.* 4, 822–857 18–p. 263, 2 *cf.* *ibid.* 5, 156–194

1 ueluti HMKS iniquitatem HM si H¹ 2 nulla K
 3 sibi *s.l.* H defendum V (*et* D?) sic *s.l.* V² 4 errores] e. et B¹,
 et *exp.* B³ extricabiles HM coniecit] non iec- V (D *deest*);
 conclusit P 5 ordinatae B^{ar} DV^{ar} (*ut uid.*) tam om. DV¹, *post*
finem lin. et V² disponite D^{ac} V¹ 6 dispositio] ratio B; disputatio
 V¹ (D *deest*); dispotio P 7 reprehenderat R 8 refellere] r. et *ut uid.*
 D¹, -ret V¹ KS, -rem D² V² eostenderem, *pr.* e *del. m.3*, B
 10 prudenter HMKS ordinata BD² P; ornati D¹, ornata *cet.*
 11 membra *in mg.* P² 14 ad *post* aures om. HM neque *ante*
 lingua] nec P 15 essent B¹, *corr.* B³ 16 loqui ... ambulare] qui
 loqueretur uideret audiret ambulet P; u. aud- l. amb- *Br ft. recte; cf.*
anteded. et 2, 2, 15 (*loqui deest opif.* 6, 8; *duas series exhibet Lucr.*)
 usus P nata sunt om. HMKS 18 imbres B fruges] frigores
 HM oriantur DV; o. *ex orri-* P³ iniquiunt HMKS

- quit 'animantium causa ista fiunt, quoniam prouidentiae nihil
prosunt, sed omnia sua sponte fieri necesse est.' unde ergo 21
nascuntur aut quomodo fiunt omnia quae geruntur? 'non est'
inquit 'prouidentiae opus; sunt enim semina per inane uolitantia,
5 quibus inter se temere conglobatis uniuersa gignuntur atque con-
crescunt.' cur igitur illa non sentimus aut cernimus? 'quia nec 22
colorem habent' inquit 'nec calorem ullum nec odorem. saporis
quoque et umoris expertia sunt et tam minuta, ut secari ac diuidi
nequeant.' sic eum, quia falsum in principio suscepit, con- 23
sequentium rerum necessitas ad deliramenta perduxit. ubi enim
sunt aut unde ista corpuscula? cur nemo illa praeter unum Leu-
cippum somniauit, a quo Democritus eruditus hereditatem stul-
titiæ reliquit Epicuro? quae si sunt corpuscula et quidem solida 24
ut dicunt, sub oculos certe uenire possunt. si eadem est
15 natura omnium, quomodo res uarias efficiunt? 'uario' inquit
'ordine ac positione conueniunt sicut litterae; quae cum sint
paucae, uarie tamen collocatae innumerabilia uerba conficiunt.'

Epit.: 3, 17, 21–27 | 31, 4–5

Auct.: 3–6 ex Lucr. 1, 483–634. 2, 62–166. 1048–1066 *condensata uid.* 6 §§ 22–27 | Epicur. frg. 287 Usener 6–8 quia . . . sunt | cf. Lucr. 2, 737 sq. 842–864 8–9 tam . . . nequeant | cf. ibid. 1, 528–535. 599–618 15–17 cf. ibid. 2, 478–480. 686–699

Codd.: 15 *post omnium ad § 33 inquit sine distinctione uel nota transiliunt* DV; *hinc extant* B P HM KS R

1 animantium] semper a. DV 3 egeruntur Var; geruntur KS
4 opus *bis, alt. exp.* D uoluntantie M; uolantia KS 5 conglobati
sunt uersa D¹ (*pro i s.l. a D²*) V¹ crescunt HM 7 calorem HM
inquit *om.* HM colorem HM 8 et umoris] tum- DV¹, *antea in*
fine lin. ac V²; et hum- KS experta Bar tamquam Bar
minuta] m. inquit HM 10 deliramenta D^{ac}, delire- V^{ac}, dilaram-
P¹, *corr.* P³ 11 unde] u. sint B cur *s.l.* V Leucippum] *le m. l.*
cetera in ras. m.3 B; pr. p s.l. P³ 13 et quidem] equ- HM KS
solidata DV 15 hominum HM KS 16 compositione KS
sic S 17 pauca P¹, *corr.* P³ uarie B^{pr} P³ *edd.*, -riae B^{ar} P¹ *cet.*

- 25 at litterae uarias formas habent. 'ita' inquit 'et haec ipsa prim-
 233 ordia; nam sunt aspera, sunt hamata, sunt leuia.' secari ergo ac
 diuidi possunt, si aliquid inest illis quod emineat. si autem leuia
 sunt et hamis indigent, cohaerere non possunt. hamata igitur
 26 esse oportet, ut possint inuicem concatenari. cum uero tam 5
 minuta esse dicantur, ut nulla ferri acie dissici ualeant, quomodo
 hamos aut angulos habent? quos, quia extant, necesse est posse
 27 diuelli. deinde quo foedere inter se, qua mente conueniunt, ut
 ex iis aliquid construatur? si sensu carent, nec coire tam dis-
 posite possunt, quia non potest quidquam rationale perficere nisi 10
 28 ratio. quam multis coargui haec uanitas potest! sed properat
 oratio. hic est ille,
 'qui genus humanum ingenio superauit et omnes
 restinxit, stellas exortus ut aetherius sol'.
 29 quos equidem uersus numquam sine risu legere possum. non 15
 enim de Socrate hoc saltem aut Platone dicebat, qui uelut reges
 habentur philosophorum, sed de homine, quo sano ac uigente
 nullus aeger ineptius delirauit. itaque poeta inanissimus leonis
 30 laudibus murem non ornauit, sed obruit et obtruiuit. at idem nos

Epit.: 3, 17, 30–33] *cf.* 31, 6 . . . facit

Auct.: 1–2 *cf.* Lucr. 2, 333–477 *passim* 13–14 *ibid.* 3, 1043 sq.

1 litterae *ex* litera P³ 2 amata B¹ (*corr.* B³) P^{pr} (*h. eras.*) MKS
 3 inest] est in B; inest in HM emineat *ex* imi- P³ 4 hamis *ex* amis
 B³; humoris PKS, umoris HMR cohere H¹; cohercere KS
 amata B^{ar} P^{pr} (*h. eras.*) S; amant R 5 esse *ex* se P³; sese R
 7 amos BP habeant HKS 8 diuellit B^{ar} deinde *ex* denique B³
 ut *s.l.* B³ 9 iis R *edd.*, hiis P, his *cet.* conseratur B *Usener, ft. recte*
 dispositae B^{ar} HM; -ta P 11–12 quam . . . oratio *om.* R
 14 extinxit P; restri- M exortus] et ort- P uti P acrius *codd.*
Lucr. 15 risu] uersu KS legeris R^{ac} 16 aut Platone hoc saltim P
 17 (eo) homine *coni. Br (in addendis), sed u. St 239* ac *om.* HKMS
 18 inertius B leonum HM; -nem KS 19 exornauit HM
 obtruiuit *ex* obstruit B³

- liberat metu mortis, de qua haec ipsius expressa uerba sunt:
 'quando nos sumus, mors non est, quando mors est, nos non
 sumus. mors ergo nihil ad nos.' quam argute nos fefellit! quasi 31
 uero transacta mors timeatur, qua iam sensus ereptus est, ac non 234
 5 ipsum mori, quo sensus eripitur. est enim tempus aliquod, quo et
 nos iam non sumus et mors tamen nondum est, idque ipsum
 uidetur esse miserum, quo et mors esse incipit et nos esse de-
 sinimus; nec frustra dictum est: 'mors misera non est, aditus ad 32
 mortem est miser', hoc est morbo tabescere, ictum perpeti, fer- 33
 10 rum corpore excipere, ardere igni, dentibus laniari. haec sunt
 quae timentur, non quia mortem adferunt, sed quia dolorem
 magnum. quin potius effice, ne dolor malum sit. 'omnium' in-
 quit 'malorum maximum est.' qui ergo possum non timere, si id
 quod mortem antecedit aut efficit, malum est? quid quod totum
 15 illud argumentum falsum est, quia non intereunt animae? '(mi- 34
 nime) uero;' inquit 'nam quod cum corpore nascitur, cum cor-

Auct.: 2-3 Epicur. ap. Diog. Laert. 10, 125 8-9 Quint. inst. 8, 5, 5 =
 Trag. inc. 203 Ribbeck; cf. Lausberg, 1970, 163 12-13 quin ...
 maximum est] Epicur. frg. 401 Usener 14-p. 266, 1 quid ... 34
 necesse est] ibid. frg. 336

Codd.: 4 a uero incipit G p. 101 paene tota (pars § 33 inc.) lecta
 12 ab inquit redeunt DV (u. § 24); hinc extant BG DV P HM KS R
 2 est nos in ras.? P 4 qua PH^{pr} MS^{pr}, quia BGH^{ar} R, quam KS^{ar}
 iam om. KS 6 iam s.l. K idque] et i. R 7 esse om. HM
 quo BGP (respondet idque sc. tempus; cf. Hm et Buen ad l.); quod R
 edd., Fr, Br; cum HMKs edd., Hm, Buen, Le 8 est post dictum om.
 HM aditum H¹ 9 morte HM est morbo] ergo genere m. HM
 ictu KS 10 igne ex igni R² 12 quin potius effice ne PR (G inc.,
 sed spatio indice sim.; cf. Brandt, 1884, 286); q. p. efficit ut KS; inquit
 p. efficit ut HM; quae res p. efficit ut B; cf. 2, 3, 4 inquit omnium P
 13 est s.l. P² qui] quid BV² (G inc.) possum non R; n. p. B³; n.
 possunt B¹ (et G?); non p. n. cet.; recte dist. Br 14 quid om. HM
 15 illum DV^{ac} argumentum illud KS intereant D (minime) uero
 Thilo, Br; uero DV¹ PHMKSR¹, uix recte def. Cellarius (1698),
 Buen; -rum BG; -re V²; uero inquit del. R² 16 quod s.l. V²

- pore intereat necesse est.' iam superius dixi differre me hunc locum et operi ultimo reseruare, ut hanc Epicuri persuasionem, siue illa Democriti siue Dicaearchi fuit, et argumentis et diuinis
 35 testimoniis redarguam. uerum ille fortasse impunitatem uitii
 235 suis spondit; fuit enim turpissimae uoluptatis adsertor, cuius
 36 capiendae causa nasci hominem putauit. quis cum hoc adfirmari audiat, uitii et sceleribus abstineat? nam si periturae sunt animae, appetamus diuitias, ut omnes suauitates capere possimus. quae si nobis desunt, ab his qui habent auferamus clam
 10 dolo ui; eo magis, si humanas res nullus deus curat, quandocumque
 37 spe impunitatis adriserit, rapiamus necemus. sapientis est enim male facere, si et utile sit et tutum, quoniam si quis in caelo deus est, non irascitur cuiquam. aequae stulti est bene facere, quia sicut ira non commouetur, ita nec gratia tangitur.
 38 uoluptatibus igitur quoquo modo possumus seruiamus; breui
 15 enim tempore nulli erimus omnino. ergo nullum diem, nullum denique temporis punctum fluere nobis sine uoluptate patiamur, ne quia ipsi quandoque perituri sumus, id ipsum quod uiuimus

1 superius] 3, 13, 3

Auct.: 15 § 38] Epicur. frg. 491 Usener

Codd.: 7 in [pe] | desinit G p. 101, a | riturae seq. p. 102 fere tota lecta

1 dixit Vac disserere HM me] melius DV 2 seruarem sic HM
 persuasione B¹, corr. B³ 3 illam HM archi | dice B¹, lineolis (u.
 p. XV) corr. B³ et diuinis s.l. P² 4 inpuni tamen D¹ V¹; i. tamen
 D²; inpune tamen V² 5 suis s.l. P² spondit H¹, spospon- H²;
 spoponte R¹ 6 hoc om. P 7 audeat HMSR² (e ex i); audat K
 diuitiis Vac 8 omnis R¹ possumus Dac 9 his codd., iis edd., Br
 10 ui in ras. 4-5 litt. P³ eo] ego G deus nullus KS
 11 necemus om. DV sapi | enī, i. e. -nter R 12 enim om. G
 13 caelis HMKS cuiquam om. DV aequae ex et quae B³
 stultitia V¹ 14 mouetur HM 15 quoquo] quo BP enim breui
 D¹ V¹ 16 erumus G diem nullum om. P 17 nobis sine]
 nouissime B uoluptatibus HM patiamus DVac 18 nec B
 quando D diximus HM; uiuimus Usener cl. Sen. epist. 99, 31, Br

- pereat. haec ille tametsi non dicit uerbo, re tamen ipsa docet. 39
nam cum disputat omnia sapientem sua causa facere, ad utilita-
tem suam refert omnia quae agit. ita qui audit haec flagitia, nec 40
boni quidquam faciendum putabit, quoniam bene facere ad uti-
litem spectat alienam, nec ab scelere abstinendum, quia ma-
leficio praeda coniuncta est. archipirata quispiam uel latronum 41 236
ductor si suos ad grassandum cohortetur, quo alio sermone uti
potest quam ut eadem dicat quae dicit Epicurus? deos nihil 42
curare; non ira, non gratia tangi; inferorum poenas non esse
metuendas, quod animae post mortem occidant nec ulli omnino
sint inferi; uoluptatem esse maximum bonum; nullam esse hu-
manam societatem; sibi quemque consulere; neminem esse qui
alterum diligat nisi sua causa; mortem non esse metuendam forti
uiro nec ullum dolorem, qui etiamsi torqueatur, si uratur, nihil
curare se dicat. est plane cur quisquam putet hanc uocem uiri 43
esse sapientis, quae potest latronibus aptissime commodari!

Epit.: 3, 17, 39 ... docet] *cf.* 31, 3 uerbo ... re

Auct.: 2-3 cum ... agit] Epicur. frg. 581 Usener 9-11 inferorum
... inferi] *ibid.* frg. 341 11-12 nullam ... consulere] *ibid.* frg. 523
12-13 neminem ... causa] *ibid.* frg. 540 13-15 mortem ... dicat]
ibid. frg. 601

Codd.: 10 in [metuendas] *desinit* G p. 102; *extant* B DV P HM KSR
1 pereat] pareat B¹, *corr.* B³; perdere (peruidere M) uideamur HM
illa KS tametsi] thales si B; talis si G dicit *om.* BG
uer[bis] *ut uid.* G rem? D^{ar} V^{ar} ips[u]m uel ips[a]m G; ipse R^{ac}
docet] dicit HM 2 sapiente HM 2-3 ad ... refert] fert *tantum* P
3 post suam *l. litt. eras.* D itaque qui BG *prob. Br* audi H¹, -diet
H² M (-iaet) 4 faciendum] ita f. R putauit G V^{ac} P¹ (*corr.* P²)
KSR facere *s.l.* P³ 5 a DPR 6 archipirata BG
quisquam DV 7 quod D^{ar} V¹ 8 dicat] -cit V^{ac} dicit] -cet G
deum HM 9 ira] ita KS tanti S 10 animas, s *ex e.* R²
11 uoluntatem P¹, *corr.* P³ 12 nemine K¹ S 13 deligat P¹, *corr.* P³
14 quin P etiamsi] si B si *om.* B 15 quisquam] qui *in ras.*, s
s.l. V² (D *inc.*) putat R; inputet P 16 possit B; post D¹ V¹
apertissime KS

- 1 18. Alii autem contraria his disserunt, superesse animas post
mortem, et hi sunt maxime Pythagorei ac Stoici. quibus etsi
ignoscendum est, quia uerum sentiunt, non possum tamen non
reprehendere eos, quia non scientia, sed casu inciderunt in ue-
ritatem. itaque in eo ipso, quod recte sentiebant, aliquid errarunt. 5
2 nam cum timerent argumentum illud, quo colligitur necesse esse
ut occidant animae cum corporibus, quia cum corporibus nas-
cuntur, dixerunt non nasci animas, sed insinuari potius in cor-
pora et de aliis in alia migrare. non putauerunt aliter fieri posse
237 3 ut supersint animae post corpora, nisi uideantur fuisse ante cor- 10
pora. par igitur ac prope similis error est partis utriusque. sed
4 haec in praeterito falsa est, illa in futuro. nemo enim uidit quod
est uerissimum, et nasci animas et non occidere, quia cur id
5 fieret aut quae ratio esset hominis nescierunt. multi ergo ex iis,
qui aeternas esse animas suspicabantur, tamquam in caelum 15
migraturi essent, sibi ipsi manus intulerunt, ut Cleanthes, ut
Chrysippus, ut Zenon, ut Empedocles, qui se in ardentis Aetnae
specus intempesta nocte deiecit, ut cum repente non apparuisset,

Epit.: 3, 18, 1-3] cf. 31, 7 3, 18, 5-11] 34, 8-12

Auct.: 16 Cleanthes] cf. Diog. Laert. 7, 176 17 Chrysippus] cf. ibid.
7, 184 sq. Zenon] cf. ibid. 7, 28 Empedocles] cf. ibid. 8, 69
18 intempesta nocte] cf. Lucr. 5, 986. Verg. Aen. 3, 587

1 iis R 2 hii P¹ (corr. P³) HM, ii R hi sunt] his K¹ S
maxime] max in ras., i s.l. m.3, sup. e eras. a B pythagore B^{ac};
-gorici P; -gora rei S 3 possunt DV; -sumus R 4 qui DVR
inciderint P 5 quo HM sentiebat K^{ac} 6 illum B¹, corr. B³
quod HM colligitur] igi in ras. 3-4 litt. B³ est B¹ (corr. B³) V
(D deest); est esse HM 7 cum corporibus om. P quae P
8 corpore R 9 in om. P¹, ad s.l. P³ potauerunt P^{ac}
alter K¹ S 10 ut om. P superstites animas P antea? Par
11 error om. B¹, post est in fine lin. B³ 12 illa s.l. B³
14 fieret] f. et V (D deest); ferit P¹, corr. P³ homines V² (e ex i; D
inc.) PS iis R, his cet. 15 quia KS 16 luceanthes B¹, corr. B³
17 seno DV ut] aut R Aetnae] aeternae KS 18 specus om.
V¹, in mg. uel igne V² (D deest); -cui B noctis S (K inc.)

- abisse ad deos crederetur, et ex Romanis Cato, qui fuit in omni
sua uita Socraticae uanitatis imitator. nam Democritus in alia 6
fuit persuasione, sed tamen
'sponte sua leto caput obuuius obtulit ipse',
5 quo nihil sceleratius fieri potest. nam si homicida nefarius est,
quia hominis extinguitur est, eidem sceleri obstrictus est qui se
necat, quia hominem necat. immo uero maius esse id facinus 7
existimandum est, cuius ultio soli deo subiacet. nam sicut in
hanc uitam non nostra sponte uenimus, ita rursus ex hoc do- 238
micilio corporis, quod tuendum nobis adsignatum est, eiusdem
iussu recedendum est, qui nos in hoc corpus induxit tamdiu
habituros, donec iubeat emitti. et si uis aliqua inferatur, aequa
mente patiendum, cum extincta innocentis anima inulta esse non
possit habeamusque iudicem magnum, cui soli uindicta in in-
15 tegro semper est. homicidae igitur illi omnes philosophi et ipse 8
Romanae sapientiae princeps Cato, qui antequam se occideret,
perlegisse Platonis librum dicitur, qui est scriptus de aeternitate

Auct.: 2 Democritus] Cic. ac. 2, 121 = VS 68 A 80 4 Lucr. 3, 1041
17 dicitur] cf. Plut. Cato min. 68, 2

Test.: 5–7 cf. Aug. ciu. 1, 17 p. 28, 24–27 15 §§ 8–12] cf. ibid.
1, 23 sq. *passim*

1 a deos P 1–2 in . . . uita] in omnis uani] (*cet. desunt*), in *et uani*
exp., D 2 uita sua KS socraticae *codd.* (D *inc.*), *error auctoris*;
Stoicae *Betuleius* (1563), *edd.*, *Br cl.* § 11, *sed cf.* § 8 *et Heck*, 1993,
410 democritos D^{ac} V^{ac} 4 laeto KS obuicis KS
ipso, o *s.l. pro e m.3*, P; ipse *bis* S 5 quod D; quoque P
sceleratius nichil KS celeratus V¹; sceleratus P¹ (*corr.* P³; in D *extat*
eleratius) est *ante* quia *om.* PR 6 idem HM 7 negat Par
qui B negat P¹, *corr.* P³ esse *ex* est B³ 8 sicut] c *s.l.* P³;
sicum R 9 hac uita BDV *post non exp.* in P³ rursum B
10 adsignandum V^{ac}; acsi- P¹, *corr.* P³ eius dei *ex* eiusdem H²
11 tamdiu] namd- R 12 inhabituros B; -tatores R aequa *ex*
aeque B²; aequae K¹ S 13 mentes KS patiendum] p. est BP;
inferendum KS 14 in *om.* DVKS integra DV 15 illi *om.* HM
homines P 16 principes B^{ac} 17 scriptum D¹ V¹ (-bt-)

- animarum, et ad summum nefas philosophi auctoritate compul-
 9 pulsus est. et hic tamen aliquam moriendi causam uidetur ha-
 buisse, odium seruitutis. quid Ambraciotes ille, qui cum eun-
 dem librum perlegisset, praecipitem se dedit nullam aliam ob
 10 causam nisi quod Platoni credidit? execrabilis prorsus ac fu-
 gienda doctrina, si abigit homines a uita. quodsi scisset Plato
 atque docuisset, a quo et quomodo et quibus et quae ob facta et
 quo tempore immortalitas tribuatur, nec Theombrotum impegis-
 11 set in mortem uoluntariam nec Catonem, sed eos ad uitam et
 iustitiam potius erudisset. nam mihi Cato uidetur causam quae-
 12 sisse moriendi non tam ut Caesarem fugeret, quam ut Stoicorum
 decretis obtemperaret, quos sectabatur, suumque nomen grandi
 239 aliquo facinore clarificaret; cui quid mali potuerit accidere, si
 uiueret, non inuenio. Gaius enim Caesar ut erat clemens, nihil
 aliud efficere uolebat etiam in ipso belli ciuilis ardore, quam ut
 bene mereri de re publica uideretur duobus optimis ciuibus Ci-
 cerone et Catone seruatis. sed redeamus ad eos, qui mortem pro

Auct.: 3 §§ 9–10] *cf.* Cic. Scaur. 4. Tusc. 1, 84 *ex* Callim. epigr. 23

Test.: 3 §§ 9–10] *cf.* Aug. ciu. 1, 22 p. 36, 26–30

1 philosophia M; -iae KS   2 et *om.* P   tamen *om.* HM
 moriendi aliquam B   3 ambraciotes *edd.*, -achi- B (*bra in ras.* 4 *litt.*
m.3) *cet.*   4 praecipitem] -cepit et D¹ V¹   dedit <de muro> Br (*in*
addendis) cl. Cic. et Aug.   4–5 nulla alia causa HM   7 et *ante*
 quibus *om.* HMKS   quae ob] qua ob V^{ac}; quo D   ob facta]
 confacta KS   8 theombrotum D (*u pro o s.l. m.1*) V (*pr. m exp.*)
 HMKR *ut codd. Cic.*, -opro-, p *in eras.* mb?, B, -brit- P, -osbr- S;
 cleo- *edd. ex Callim.*   pegisset P¹, *corr.* P²; peregisset HMKS
 9 ne catonem HM   et iustitiam] et ad i. PHMKSR *ft. recte*
 11 ut *post* quam *om.* B   stoicum K¹ S   12 quos *om.* HM
 suumque] -m quoque H^{pr} KS, -m quodque H^{ar} M   13 clarificare HM
 quod DV   occidere K^{ac}   14 uiuere K¹ S   Gaius] -c. R
 15 etiam] quam ut HM   ardorem P¹, *corr.* P³   quam ut *om.* HM
 16 mereri de] merende R   de . . . uideretur] praeuideretur D (*preu-*) V;
cf. 3, 17, 3   17 redeamus *s.l.* S²   qui] quaeui D^{ac} V¹; quae D^{pc}

- bono laudant. de uita quereris, quasi uixeris aut umquam tibi 13
ratio constiterit, cur omnino sis natus. nonne igitur tibi uerus ille
et communis omnium pater Terentianum illud iure increpauerit:
‘prius disce quid sit uiuere,
5 si displicebit uita, tum istoc utitor.’
indignaris te malis esse subiectum, quasi quidquam merearis 14
boni qui patrem, qui dominum, qui regem tuum nescis, qui
quamuis clarissimam lucem intuearis oculis, mens tamen caeca
est et in profundis ignorantiae tenebris iacet. quae ignorantia
10 effecit, ut quosdam dicere non puderet idcirco nos esse natos, ut
scelerum poenas luemus; quo quid delirius dici possit non
uideo. ubi enim uel quae scelera potuimus admittere qui om- 15
nino non fuimus? nisi forte credemus inepto illi seni, qui se in
priori uita Euphorbum fuisse mentitus est. hic credo quod erat 240
15 ignobili genere natus, familiam sibi ex Homeri carminibus ad-
optauit. o miram et singularem Pythagorae memoriam et o 16
miseram obliuionem nostrum omnium, qui nesciamus qui ante

Epit.: 3, 18, 15–18] 31, 9–10

Auct.: 4–5 Ter. Haut. 971 sq., *om. quaeso et ubi scies* 8–9 mens . . .
iacet] *cf. Lucr. 2, 14–16* 10 quosdam] *u. § 18* 13–16 *cf. e. g. Ou.*
met. 15, 160–164

1 bona P¹, *corr.* P³ quereris P³ H^{pr} KS, quaer- B (*alt. e ex i?*) P¹
H^{ar} cet. 2 uerus] unus B 3 et *om.* DV terentianus B¹, *corr.* B³
4 quit B 5 uita tum] uitam M istoc utitor B^{ar} HMKS, istuc u. R;
i. utito B^{pr}; -tudcu- DV¹ (uel discutitor *s.l.* V²), -tude u., *c del. m.3*, P
6 indigneris H; -nans *ex* -naris S² 8 mente P *recc., edd.*; mens (tua)
coni. Br caeca est BV² HMKS, caecest D (cec-) V¹, -ca es R;
-cus es P *recc., edd.* 9 iaces P *recc., edd.* 10 effecit *recc., edd.*, Br;
-fic- *codd.* (*etiam* R) pudoret D^{ac} V^{ac} 11 caelorum V^{ac}
luemus KS quo] quod H^{ar} MKS posset R 13 credamus *ex*
-dem- D²; -dim- HM illo HM 14 priori PH (*alt. i ras. ex*
a) MKS uitae P¹, *corr.* P³ euphorbium D^{ar} S, eupo- V^{ac}
16 et o] o S 17 miseram] miram HMKS nostram omnium P;
o. nostrum MKS; o. nostrorum H quia nesciamus H^{ar} M^{ar}
quid ante, *d s.l. m.3*, P; *u. Br ad l.*

fuerimus! sed fortasse uel errore aliquo uel gratia sit effectum,
 ut ille solus Lethaeum gurgitem non attigerit nec obliuionis
 aquam gustauerit. uidelicet senex uanus, sicut otiosae aniculae
 17 solent, fabulas tamquam infantibus credulis finxit. quodsi bene
 sensisset de iis quibus haec locutus est, si homines eos existi- 5
 masset, numquam sibi tam petulanter mentiendi licentiam uin-
 18 dicasset. sed deridenda hominis leuissimi uanitas. quid Cice-
 rone faciemus? qui cum in principio Consolationis suae dixisset
 'luendorum scelerum causa nasci homines', iterauit id ipsum
 postea quasi obiurgans eum qui uitam non esse poenam putet. 10
 recte ergo praefatus est 'errore ac miserabili ueritatis ignorantia
 se teneri'.

- 1 19. At illi qui de mortis bono disputant quia nihil ueri sciunt,
 sic argumentantur: si nihil est post mortem, non est malum
 mors; aufert enim sensum mali. si autem supersunt animae, 15
 2 etiam bonum est, quia immortalitas sequitur. quam sententiam
 241 Cicero de legibus sic explicauit: 'gratulemurque nobis, quoniam
 mors aut meliorem quam qui est in uita aut certe non deteriorem

Auct.: 7 § 18] Cic. consol. frg. 1 + 2 a + 7 Vitelli = phil. frg. IX 8
 Müller; cf. 3, 14, 20 17-p. 273, 2 Cic. leg. frg. 1 Ziegler-Görler =
 4 Powell

Codd.: 6 a numquam incipit G p. 87 fere tota lecta; hinc extant BG
 DV P HM KS R

1 aliqua V¹ (D *deest*) sit effectum] esse fact- HM 3 sic S
 odiosae B¹, *corr.* B³ 4 infantulis P 5 iis R, *om.* P, his *cet.*
 haec *om.* HM est] es P^{ac} aestimasset HMKS 6 tam sibi R
 tam *om.* GHM 7 deridenda] d. est BG cicerone D¹ V¹ KSR; de
 c. BG; -ni D² V² (*et s.l. de*) PH; -nem M; cf. 2, 3, 3 9 nasci *om.* H;
 nacendi P^{ac} iterat ad ipsam B¹, *corr.* B³ 10 poenam non esse
 HMKS 11 profanatus, na *exp. m.2*, V (*in D extat profa*)
 est *s.l.* V² 13 at] et HM ille H^{ac} quidē] ortis G; quidē m. S
 14 si argumentatur H¹ si *om.* B; quia HM 15 auferat S
 sensu G 16 est *om.* R sententia G 17 explicabit P¹, *corr.* P³
 gratuleturque P, -lamurque KS 18 meliorem] leuiorem DV
 quam *om.* G; qua K¹

adlatura est statum; nam sine corpore animo uigente diuina uita
 est, sensu carente nihil profecto est mali.' argute, ut sibi ui- 3
 dentur, quasi nihil esse aliud possit. atquin utrumque hoc falsum
 est. docent enim diuinae litterae non extinguere animas, sed aut
 5 pro iustitia praemio adfici aut poena pro sceleribus sempiterna.
 nec enim fas est aut eum, qui sceleratus in uita feliciter fuerit, 4
 effugere quod meretur aut eum, qui ob iustitiam miserrimus
 fuerit, sua mercede fraudari. quod adeo uerum est, ut idem 5
 10 Tullius in Consolatione non easdem sedes incolere iustos atque
 impios praedicauerit. 'nec enim omnibus' inquit 'idem illi 6
 sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere. nam
 uitii et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras atque in
 caeno iacere docuerunt, castos autem animos, puros integros
 incorruptos, bonis etiam studiis atque artibus expolitos leui quo-
 15 dam et facili lapsu ad deos id est ad naturam similem sui per-
 uolare.' quae sententia superiori illi argumento repugnat. illud 7
 enim sic adsumptum est, tamquam necesse sit omnem hominem
 natum immortalitate donari. quod igitur erit discrimen uirtutis 8

Epit.: 3, 19, 3 docent . . . animas] cf. 31, 6

Auct.: 10–16 Cic. consol. frg. 22 Vitelli = phil. frg. IX 12 Müller

Codd.: 8 in sua mer] *desinit* G p. 87, *seq. p. 88, in qua usque ad § 6*
 tene[bras] *plurima et ex §§ 7–9 perpauca legi possunt; ceterum extant*
 B DV P HM KS R

1 est] sit P statu K¹ sine] si in HM 2 carente] pereunte BG
 argutae B^{ar} G uidentur] -ebatur locutus est HMK 3 esse *om.* V
 (D *deest*); esset HM posset H¹ atqui KS hoc *om.* V (D *deest*)
 4 aut *om.* HMK 5 adfeci B 6 aut eum *om.* B feliciter fuerit]
 fuerit *tantum* BGPR² (*s.l. pro del. fel- potuerit [sic]*) 9 consolati-
 onem P¹, *corr.* P³ incolore V¹ M 10 impio H¹ praedicarit BG
ft. recte numeri causa 11 cursus D¹ V 12 scelere HM
 tenebris B (G *inc.*) 14 laeui B¹, *corr.* B³ 15 sui similem BHMKS
post peruolare 1 litt. eras. B; prouocari P 16 sententia] scientia DV¹
 superiore D¹ V¹; -ior R¹ 17 sumptum B neces sit B¹, *corr.* B³
 18 igitur] autem V¹

- ac sceleris, si nihil interest utrumne Aristides sit aliquis an Phalaris, utrum Cato an Catilina? sed hanc repugnantiam rerum
 9 sententiarumque non cernit nisi qui tenet ueritatem. si quis
 igitur nos roget utrumne bonum sit mors an malum, responde-
 bimus qualitatem eius ex uitae ratione pendere. nam sicut uita 5
 ipsa bonum est, si cum uirtute uiuatur, malum, si cum scelere,
 10 sic et mors ex praeteritis uitae actibus ponderanda est. ita fit, ut
 si uita in dei religione transacta sit, mors malum non sit, quia
 translatio est ad immortalitatem; sin aliter, malum sit necesse
 11 est, quoniam ut dixi ad aeterna supplicia transmittit. quid ergo 10
 dicemus nisi errare illos, qui aut mortem appetunt tamquam bo-
 num aut uitam fugiunt tamquam malum? nisi quod sunt iniquis-
 12 simi, qui pauciora mala non pensant bonis pluribus. nam cum
 omnem uitam per exquisitas et uarias traducant uoluptates, mori
 cupiunt, si quid forte iis amaritudinis superuenit, et sic habent, 15
 tamquam illis numquam fuerit bene, si aliquando fuerit male.
 damnant igitur uitam omnem plenamque nihil aliud quam malis
 13 opinantur. hinc nata est inepta illa sententia, hanc esse mortem
 quam nos uitam putemus, illam uitam quam nos pro morte ti-
 meamus; ita primum bonum esse non nasci, secundum, citius 20

Auct.: 18–20 *cf.* Cic. rep. 6, 14; *u. et* Eur. Polyid. TrGF F 638
 20–p. 275, 1 *cf.* Cic. Tusc. 1, 114

1 ac] et R si] sint DV¹ fallaris D (*alt.* 1 *s.l.*) P; fala- *cet.*
 2 utrum . . . an] utrum *tantum* B¹; ne cato an *s.l.* B³ catillina
 Bar GHMR haec B¹, *corr.* B³ repugnantia B¹ (*corr.* B³) HM
 rerum] *pr.* r *s.l.* B² 3 sententiamque B 4 interroget BPHM *ft.*
recte 5 ipsa uita B 6 uiuatur] utatur R 7 pondera B¹, *corr.* B³
post ita *eras.* ut P 8 malum] bonum sit m. HM qui D¹
 9 si DV alter V^{ac}; autem BP 10 quoniam] quia HM ad
 aeterna ut dixi HMKS aeternam P¹, *corr.* P³ 11 *post* qui aut 1 *litt.*
eras. P 13 quia? P^{ar} 14 traducunt KSR 15 iis P^{pr} R, his P^{ar} *cet.*
 haberent K¹ 17 damnat R omnem . . . malis] o. bonis plenam
 quam solis malis (*s.l.* m.2) P 18 opinantur] *alt.* n *exp.* R
 19 *pr.* quam *s.l.* V², *om.* D 20 ita] si i. R¹, sit itaque R²

- mori. quae ut maioris sit auctoritatis, Sileno attribuitur. Cicero 14
in Consolatione 'non nasci' inquit 'longe optimum nec in hos
scopulos incidere uitae, proximum autem, si natus sis, quam
primum tamquam ex incendio effugere fortunae.' credidisse il- 243
lum uanissimo dicto exinde apparet, quod adiecit de suo aliquid,
ut ornaret. quaero igitur cui esse optimum putet non nasci, cum 15
sit nullus omnino qui sentiat; nam ut bonum sit aliquid aut ma-
lum, sensus efficit. deinde, cur omnem uitam nihil esse aliud 16
quam scopulos et incendium putauerit; quasi aut in nostra fuerit
10 potestate, ne nasceremur, aut uitam nobis fortuna tribuat, non
deus, aut uiuendi ratio quidquam simile incendio habere uide-
atur. non dissimile Platonis illud est, quod aiebat 'se gratias 17
agere naturae: primum quod homo natus esset potius quam mu-
tum animal, deinde quod mas potius quam femina, quod Grae-
cus quam barbarus, postremo quod Atheniensis et quod tem-
poribus Socratis.' dici non potest quantam mentibus caecita- 18
tem, quantos pariat errores ignoratio ueritatis. ego plane conten-
derim numquam quidquam in rebus humanis dictum esse deli-
rius. quasi uero si aut barbarus aut mulier aut asinus denique

Auct.: 2-4 Cic. consol. frg. 9 Vitelli = phil. frg. IX 9 Müller
12-16 cf. Plut. Marius 46, 1

1 sinelo P 2 in] sic in HMKS optimum] o. est HM
hos] huius HM 3 scopulas M uitam R proximus B
qua D¹; quia V¹ 4 ex om. DV fortunae] f. uiolentiam HM
illo P 5 nauissimo V¹ docto D^{ac} 6 ut s.l. B³ 6-7 ut . . . aliquid
om. P¹, in mg. inf. P²; cf. § 21 in fine 6 ornaret] ret in ras. B³
quero, ro in ras., B³ 8 sensu KS post esse eras. d P aliud esse
DVHMK 9 scopulas M et] aut B putauit B
aut om. P 9-10 nostram fuerit potestatem M 11-12 uidere
habeatur R uidebatur H (b s.l. m.2) M 12 quo P agebat KS
se om. B gratias se P 13 est B 14 masculus HMKSR; u. Heck,
1972, 182 15 athenienses P¹, corr. P² 16 Socratis] i ex e? B²;
sacr- DV¹ quamtam P^{ac} 17 quantos] quos B pariet P^{ac}
erroris P¹, corr. P³ contenderim] nt et nd in ras. m.3 B
19 asianus D denique om. KS; post d. del. quod M

- natus esset, idem ipse Plato esset ac non illud ipsum quod natus
 19 fuisset. sed uidelicet Pythagorae credidit, qui ut uetaret homi-
 nes animalibus uesci, dixit animas de corporibus in aliorum ani-
 244 malium corpora commeare. quod et uanum et impossibile est: 5
 uanum, quia necesse non fuit ueteres animas in noua corpora
 inducere, cum idem artifex, qui primas aliquando fecerat, po-
 tuerit semper nouas facere; impossibile, quia rectae rationis ani-
 ma tam immutare naturam status sui non potest quam ignis aut
 20 fundere. existimauit igitur homo sapiens potuisse fieri, ut ani- 10
 ma quae tunc erat in Platone, in aliquod mutum animal inclu-
 deretur essetque humano sensu praedita, ut intellegeret ac do-
 21 leret incongruenti se corpore oneratam. quanto sanius faceret,
 si gratias agere se diceret, quod ingeniosus, quod docilis natus
 22 esset, quod in iis opibus, ut liberaliter erudiretur! nam quod 15
 Athenis natus est, quid in eo beneficii fuit? an non plurimi ex-
 titerunt in aliis ciuitatibus excellenti ingenio atque doctrina uiri,
 23 qui meliores singuli quam omnes Athenienses fuerunt? quanta

Epit.: 3, 19, 19 ... commeare] 31, 7

Auct.: 2-4 qui ... commeare] *cf.* Ou. met. 15, 171-175

1 ipse] inde HM   platon DR^{ar}; -oni HM   illum B¹ (*corr.* B³)
 DV¹ ipsum illud KS   quo natuse P¹, *corr.* P²   natum HMK S
 2 ut *om.* HM   3 animalibus ... dixit] -busue scidit HM
 aliorum *om.* M   animalibus V^{ac}   4-6 quod ... inducere *om.* KS
 5 qui D¹ V¹   ueteres *om.* P   6 ante idem 4 *litt.* (idem?) eras. B
 7 nouas] naues M   7-8 rectae ... tam] anima *tantum* P   recte
 HMK SR   8-10 quam ... fundere *om.* P   quam] tamquam B
 9 moda V¹ (D *deest*)   suam *om.* KS   11 aliquid HM
 12 ut] aut R   ac] aut R   doceret DV   13 sanius] nan- DV¹
 (inan- *m. post.*)   14 si ... diceret *om.* P   15 iis KR, is S, his *cet.*
post erudiretur *add.* P¹ § 14 *omissa* ut ornaret ... igitur qui (*sic*) esse
 ... bonum sit aliquid, *del.* P²   16 in *s.l.* B³   in eo] ei HM
 17 excellentie B¹, -tiae B²; -te B³ D² R; incellente D¹ V¹; praecellente
 V²   18 fuerint KSR   quanto HM

- hominum milia fuisse credamus, qui et Athenis nati et temporibus Socratis indocti tamen ac stulti fuerint? non enim parietes aut locus, in quo quisque est effusus ex utero, conciliat homini sapientiam. quid uero attinuit Socratis se temporibus natum
 5 gratulari? num Socrates ingenia discentibus potuit commodare? non uenit in mentem Platoni Alcibiaden quoque et Critian eiusdem Socratis assiduos auditores fuisse, quorum alter hostis patriae acerrimus fuit, alter crudelissimus omnium tyrannorum? 24 25 245
20. Videamus nunc quid in Socrate ipso tam magnum fuerit, 1
 10 ut homo sapiens merito gratias ageret illius temporibus esse se natum. non infitior fuisse illum paulo cordatiorem quam ceteros, qui naturam rerum putauerint ingenio posse comprehendere. in quo illos non excordes tantum fuisse arbitror, sed etiam impios, quod in secreta caelestis illius prouidentiae curiosos oculos
 15 uoluerint immittere. Romae et in plerisque urbibus scimus esse quaedam sacra, quae aspici a uiris nefas habeatur. abstinent 3

Epit.: 3, 20, 1 – 22, 11 | 32, 1 – 33, 5 3, 20, 1–2. 5–9 | 32, 1–2

Auct.: 6 § 25 | cf. Cic. de orat. 3, 139

1 fuis credemus P¹; f. credimus P³ nati om. DV 2 socrates B¹, corr. B³ indoctrina Var fuerint B¹ D^{pc} HM; -runt B³ D^{ac} cet. numero peiore 3 quis M¹ est effusus] e. sit P conciliati HM 4 sapientiam] s. sumministrat H, s. sumministrant, alt. n s.l. m.2, M quod B; qui id DV¹ attinuit] addidit B sorcates P¹, corr. P³ 5 nam S socratis BDV¹ commodare] dare P 6 alcibiaden PH¹, -dē KS, -dem H² cet. (acili- V, -cipi- R; D deest) 6–7 quoque ... eiusdem om. D (spatio indice) V 6 critian PR, -iā K, -iam cet. (criam M¹), Br 7 adiutores P¹, corr. P³ alteri Par hostes P¹, corr. P³ 8 fuit om. KS; fuerit B aliter P¹, corr. P² post omnium s.l. ex V² 10 illius] se (s.l. m.2) i. B; i. se KS; illis P se PR², om. R¹ cet.; cf. 3, 19, 24, 20, 17 11 infiteor B; -fortior M; -ficio S ceteros] et (s.l. m.1?) c. V; a (sic) c. H 12 putauerunt KS comprehendere D 13 illis V¹ non s.l. V (D inc.) 14 secreta V (D inc.) 15 uoluerunt Pac HM 16 a om. KS habeantur, n s.l. m.2, B; -betur DVHM astinent B¹, corr. B²

igitur aspectu quibus contaminare illa non licet, et si forte uel
 errore uel casu quopiam uir aspexit, primo poena eius, deinde
 4 instauratione sacrificii scelus expiatur. quid his facias qui in-
 concessa scrutari uolunt? nimirum multo sceleratiores qui ar-
 cana mundi et hoc caeleste templum profanare impiis disputa-
 5 tionibus quaerunt quam qui aedem Vestae aut Bonae Deae aut
 Cereris intrauerit. quae penetralia quamuis adire uiris non liceat,
 246 5 tamen a uiris fabricata sunt. hi uero non tantum impietatis
 6 crimen effugiunt, sed, quod est multo indignius, eloquentiae fa-
 mam et ingenii gloriam consequuntur. quid si aliquid inuesti-
 10 gare possent? sunt enim tam stulti in adseuerando quam improbi
 in quaerendo, cum neque inuenire quidquam possint nec defen-
 7 dere, etiamsi inuenerint. nam si uerum uel fortuito uiderint,
 quod saepius contingit, committunt ut ab aliis id pro falso re-
 fellatur. non enim descendit aliquis e caelo, qui sententiam de
 15 singulorum opinionibus ferat. quapropter nemo dubitauerit eos
 9 qui ista conquirant stultos ineptos insanos esse. aliquid ergo
 Socrates habuit cordis humani, qui cum haec intellegebat non

1 aspectus HMKs   comminare DV   et om. DV
 2 quispiam BHMKS R; cf. Heck, 1972, 182   aspexit, c del. m.3, B;
 -xerit HMKs   eius deinde] eiusdem in P   3 instaurationes HM
 quod KS   his facias] hi HM   4 uoluit KS   nimirum P¹, corr.
 P³, nimum R   sceleratiores] s. sunt BR ft. recte; -tiones DVM
 archanam, m del. m.3, P   6 qui aedem] quidem B^{ac}, qui eadem B^{pc}
 7 ceteris DV; cele-, le in ras. m.2?, H   intraueris DV¹
 quae exp. B²   penetralia om. P; -trabilia R   quamuis D^{ar} Var
 uires P¹, corr. P³; uis M   8 a s.l. DV²   fabricatae P
 hic? Var; hii R   9 effugiat K^{ac}; -git S   multa HM   10 genii P¹,
 corr. P²; indigni HM   quid si] quasi HM   11 enim om. DV
 tam s.l. P²   12 in quaerendo] inquir- P¹, corr. P³; in inquir- HM
 inueniri DV   possit M¹   13 uero P^{ac}   fortuitu PM; cf. I, 2, I
 14 contigit DVP¹ (corr. P³)   committunt om. HM   15 descendit
 D¹ V   e] ae VP^{ac}, & KS; de HM   16 opibus KS; |[o]pinibus R
 (mg. resecto; u. p. LIX)   quipropter D¹ V¹   18 socratis B¹, corr. B²
 haec om. KS   intellegere DV^{ac}

posse inueniri, ab eiusmodi quaestionibus se remouit, uereorque
 ne in eo solo. multa enim sunt eius non modo laude indigna, sed
 etiam reprehensione dignissima, in quibus fuit suorum simillimus.
 ex his unum eligam, quod ab omnibus sit probatum. 10
 5 celebre hoc prouerbum Socrates habuit: 'quod supra nos, nihil
 ad nos.' procumbamus igitur in terram et manus ad praeclara 11
 opera nobis datas conuertamus in pedes; nihil ad nos caelum, ad
 cuius contemplationem sumus excitati, nihil denique lux ipsa
 pertineat. certe uictus nostri causa de caelo est. quodsi hoc 12
 10 sensit, non esse de rebus caelestibus disputandum, ne illorum
 quidem rationem poterat comprehendere quae sub pedibus ha-
 bebat. quid ergo? num errauit in uerbis? ueri simile non est, sed 247
 nimirum id sensit quod locutus est, religioni minime seruien-
 dum; quod si aperte diceret, nemo pateretur. quis enim non 13
 15 sentiat hunc mundum tam mirabili ratione perfectum aliqua pro-
 uidentia gubernari, quandoquidem nihil est quod possit sine ullo
 moderatore consistere? sic domus ab habitatore deserta dila- 14

Epit.: 3, 20, 10–12 | 32, 3

Auct.: 5–6 Min. Fel. 13, 1 (*Epicuro tribuit Tert. nat. 2, 4, 15*)

1 quaestionibus R uereorque] que *eras.* B; -quae Par S
 2 ne *om.* KS solo] loco R eius] reus D (*r in ras.*) V¹ (*n ex r,*
deinde exp. m.2); quae HMKS non *om.* HM digna PR
 4 ex] et DV¹ hiis P, iis K 5 socratis B¹, *corr.* B²
 nihil *in mg.* P² 6 nos *s.l.* P³ 7 data PR caelum] in c. B
 8 summus R^{ar} ipsa *ex ipse* P³ 9 pertiat DV <at> certe *Br*
uictus] uita B 11 potuit P qua R¹ sub pedibus] superius P
 habeat M¹ 12 quid] o *pro i s.l.* V² num errauit] n. errauerit B;
 numerauit DVP^{ac}; nunc e. HM 13 nimirum] mirum B; enim
 mirum P¹, *corr.* P² (*ult. i ras.*) sentit B¹, *corr.* B³ minimae P¹,
corr. P³ 14 aperti D¹ V¹ 15 sentiat] sen *s.l.* B³ hunc] nc *s.l.* H²
 16 quid D^{ac} V¹ 17 consisteret K¹ S sic] c *exp.* P
 ab] ad P¹, *corr.* P²; sine *in ras.*, e *s.l.*, B² abitatore H, abitore M
 diserta M delabatur P

- bitur, nauis sine gubernatore abit pessum et corpus relictum ab
 anima diffluit, nedum putemus tantam istam molem aut construi
 15 sine artifice aut stare tamdiu sine rectore potuisse. quodsi
 publicas illas religiones uoluit euertere, non improbo, quin etiam
 laudabo, si ipse quod est melius inuenerit. uerum idem per ca- 5
 nem et anserem deierabat. o hominem 'scurram', ut ait Zeno
 Epicureus, ineptum perditum desperatum, si cauillari uoluit re-
 ligionem, dementem, si hoc serio fecit, ut animal turpissimum
 16 pro deo haberet! quis iam superstitiones Aegyptiorum audeat
 reprehendere quas Athenis Socrates auctoritate sua confirmauit? 10
 illud uero nonne summae uanitatis, quod ante mortem familiares
 suos rogauit, ut Aesculapio gallum quem uouerat prosecrarent?
 248 17 timuit uidelicet ne apud Rhadamanthum reciperentem reus uoti
 fieret ab Asclepio. dementisse hominem putarem, si morbo ad-

Epit.: 3, 20, 15–17 | 32, 4 quam . . . 5 probauit

Auct.: 5–6 *cf.* Theophil. Autol. 3, 2, 4. Tert. apol. 14, 7 6–7 scurram
 . . . Epicureus | Cic. nat. deor. 1, 93; *cf.* Min. Fel. 38, 5 11–12 *cf.*
 Plato Phaed. 118 a. Tert. apol. 46, 5

1 abiit Par HM relictum] et r. HM ab *om.* BDVR
 2 defluit DV necdum P; nondum V¹ tantum DV
 3 stare] const- HM potuisse] fuisse HM 4 publica H¹
 5 carnem Bar V¹ 6 deierebat MK¹ S; defereb- R o *om.* P
 scurram DV^{ac} 6–7 scurram . . . Epicureus] scurramuta id zenoni
 epicurus HM 6 zeno *codd.* (z *in ras.* m.3 B) *praeter* HM, *edd.*
 7 epycureus KS post perditum fere 15 *litt. eras.* B desperatum P
 sic B 8 sic B 9 quis] is *in ras.* m.3 B 10 socrates (e *ex i* m.3)
 athenis P sua *om.* P, *s.l.* H² 11 uanitatis] est u. B
 12 rogitaui V (D *inc.*) callum DV uocauerat DV
 prosecrarent P¹ R *et epit.* (u. Heck-Wlosok, 1996, 151 et n. 24), *Buen*;
 proseca- B Br; procura-, u *s.l.* m.2, V (D *deest*); pro se sacra-, sa *s.l.*, P³
recc., *edd.*; seca- HM; consecra- KS 13 rhadamanthum HM, -tum
 B, ra- VPR (D *inc.*); iha- K, yha-, y *ins.* m.2, S reciperentem BR,
 -cup- V² HMKS; retip- D¹ V¹; imp- D²; recept- P uoti *om.* P
 14 dementisse BD¹ (-tasse D²) HR¹ (-tis se; -tem se R²; -tisse *in mg.*
m. post.); -tissime VM; -tissimum PKS hominum KS

fectus perisset. cum uero sanus hoc fecerit, est ipse insanus, qui eum putat fuisse sapientem. en cuius temporibus natum esse se homo sapiens gratuletur!

21. Videamus tamen quid illum Socrates docuerit. qui cum
 5 totam physicam repudiasset, eo se contulit, ut de uirtute atque
 officio quaereret. itaque non dubito, quin auditores suos iustitiae
 praeceptis erudierit. docente igitur Socrate non fugit Platonem
 iustitiae uim in aequitate consistere, siquidem omnes pari con-
 ditione nascuntur. 'ergo nihil' inquit 'priuati ac proprii habeant,
 10 sed ut pares esse possint, quod iustitiae ratio desiderat, omnia in
 commune possideant.' ferri hoc potest, quamdiu de pecunia
 dici uidetur. quod ipsum quam impossibile sit et quam iniustum,
 poteram multis rebus ostendere, concedamus tamen ut possit
 fieri; omnes enim sapientes erunt et pecuniam contemnent.
 15 quo ergo illum communitas ista perduxit? 'matrimonia quoque' 4

Epit.: 3, 21, 1 qui . . . repudiasset] cf. 32, 2 . . . oportebat 2 ergo . . .
 10 natura] 33, 1 in primis . . . 4 alienam

Auct.: 7 21, 2 – 22, 11] *sunt qui haec necnon epit. 33, 1–5 ex Cic. rep. lib. IV sumpta putent; cf. Winger, 1999, 327 n. 2188; 517 n. 3447 9–11 cf. Plato resp. 3, 416 d; ad iustitiae ratio cf. ibid. 4, 420 b 15–p. 282, 1 cf. ibid. 5, 457 c sq.*

Test.: 4 §§ 1–2. 4–12. 22, 6–8] Salu. gub. 7, 101–105

1 hoc sanus P est *in ras.*, t *s.l.* B³ 2 eam Vac; tum M
 esse DV en] eum, *exp. m.3*, B; in, i *pro exp. e s.l. m.2*, D
 3 hosmo D¹ V¹ gratulet V¹; -latur V² H (*in ras. m.2*) MKS
 4 socratis B¹, *corr.* B² 6 non *eras.* M dubito quin *om.* HM
 7–8 praeceptis . . . iustitiae *om.* P 8 aequitatem DV 9 inquit] quid,
del. m.3, P priuatim R 10 quod] ut B; sed H; *eras.* M
 omne M 11 possidebunt B fieri B¹ (*corr.* B³) HMR
 potest] non p. HM quemdiu DV¹ 12 uideatur P
 quod] quam R¹ sit] est HM iustum V¹ 13 poterat B¹, *corr.* B³
 ut *eras. in spatio fere 6 litt.* M posset HM (*t. eras.*) 14 et] ut HM
 15 cum unitas D

249

- inquit 'communia esse debebunt', scilicet ut ad eandem mulie-
rem multi uiri tamquam canes confluant et is utique obtineat qui
uiribus uicerit aut, si patientes sunt ut philosophi, expectent, ut
5 uicibus tamquam lupanar obeant. o miram Platonis aequitatem!
ubi est igitur uirtus castitatis? ubi fides coniugalis? quae si tol- 5
6 las, omnis iustitia sublata est. at idem dixit 'beatas ciuitates
futuras fuisse, si aut philosophi regnarent aut reges philoso-
pharentur'. huic uero tam iusto, tam aequo uiro regnum dares,
(qui) aliis abstulisset sua, aliis condonasset aliena, prostituisset
pudicitiam feminarum? quae nullus umquam non modo rex, sed 10
7 ne tyrannus quidem fecit. quam tamen intulit rationem turpis-
simi huius consilii? 'sic' inquit 'ciuitas concors erit et amoris
mutui constricta uinculis, si omnes omnium fuerint et mariti et
8 patres et uxores et liberi.' quae ista confusio generis humani
est? quomodo seruari caritas potest, ubi nihil certum est quod 15

Auct.: 6-8 cf. Plato resp. 5, 473 c sq. 12-14 cf. ibid. 5, 463 c - 464 a

1 debunt K¹; debent K² S (*alt. e in ras. m.2*) ad s.l. B²
eadem HM 2 et] ex HM his B^{ar} HMS 3 patientes PH; sapi-
cet. ut] et V (D *deest*); aut HMK S philosophia HM
expectabunt HM ut om. HM; et KSR 4 lupar sic DV
habeant P 5 fidis B¹, corr. B³ coniugalis] post n l *lit. eras*. D;
-les P^{ac} M (e ex i?); -gatis R 5-6 quae si tollas] quaesito illas V¹,
quam cito illa V² (D *deest praeter final. as*); quam si t. HM
6 sublato D^{ac} at ex ad P³ R, om. HM dicit B ciuitas K¹,
-ites S¹ 7 fuisse futuras P fuisse, *pr. e ex i m.2*, V (D *deest*), unde
esse coniecisse uid. Br philosophantur DV¹ M^{ac} K¹ S; -sofauerent
P¹, -sofarent P³ 8 tam post uero] tamquam H^{ar} post uiro s.l. si R²
9 qui solum V² s.l., om. V¹ cet., dubitanter recepinus cum recc., edd.,
Br, sed postea aliter distinximus; ft. cogites de asyndeto cl. 3, 23, 1,
signo interrogationis post dares, exclamationis post feminarum posito
abstulisses B condonaret HM alienam B, -nas HM
10 pudicitiam ex prudent-? P femineam, ~ m.2, B 11 nec B^{ar}
12 consiliis H^{ar} amores P¹, corr. P³ 13 mutuis B^{ar}, motui D^{ac} Vac
omnes om. P fuerint om. P 14 qua M confusio] c. est B
15 est om. BHM certi B est om. P quod] aut V

- ametur? quis aut uir mulierem aut mulier uirum diligit, nisi habitauerint semper unanimes, nisi deuota mens et seruata inuicem fides indiuiduam fecerit caritatem? quae uirtus in illa promiscua uoluptate locum non habet. item si omnes omnium
 5 liberi sint, quis amare filios tamquam suos poterit, cum suos esse aut ignoret aut dubitet? quis honorem tamquam patri deferet, cum unde natus sit nesciat? ex quo fit, ut non tantum
 10 alienum pro patre habeat, sed etiam patrem pro alieno. quid quod uxor potest esse communis, filius non potest? quem concipi non nisi ex uno necesse est. perit ergo illi uni communitas
 11 ipsa reclamante natura. superest ut tantummodo concordiae causa uxores uelit esse communes. at nulla uehementior discordiarum causa est quam unius feminae a multis maribus appetitio. quod Plato si ratione non potuit, exemplis certe potuit
 12 admoneri et mutorum animalium, quae ob hoc uel acerrime pugnant, et hominum, qui semper ob eam rem grauissima inter se bella gesserunt.
22. Restat ut communio ista nihil aliud habeat praeter adulteria et libidines, propter quas funditus eruendas uirtus est uel

1 amotur D^{ac} V^{ac}; amat- V^{pc} M aut uir] a tuis DV¹ diligit, a ex e m.3?, P 2 unanimes R Heck, 1972, 185 n. 90 cl. 4, 29, 8; una cet., edd., Br nisi ex si P³ 3 in s.l. B³ promiscuam, ~ m.3, B; -ca D¹ V¹ P¹ (corr. P³) HM; cf. 1, 16, 11 4 uoluptatem, locum om., B habent B^{ar} 6 ferat P¹, deferat P² 7 unde] de D^{ac} nesciat DV; nescit P¹, corr. P² tantum edd.; etiam codd.; cf. Heck, 1972, 198 9 concipi] pr. i in ras. m.3 B 10 illa, a ex i, K¹ S² uni DV, una cet. 11 tantummodo ut P 12 uxoris V^{ac} uellit DV¹; uelit PHM at] a in ras. m.2 D nulla] ne illa HM uehementius K^{ac} S 13 moribus D¹ V¹; amar- M 14 quod] in quo P 15 admoueri KS et om. HM multorum H^{ac} mutorum ... quae] multorum animaliumque DV¹ (que del. V²) uel in ras. B³ pugnent DV 16 qui] quae P^{ac} semper] s. est, est exp., DV¹; saepe V² grauissime HMKSR se om. D, s.l. V² 17 cesserunt D; cessarunt V¹; gesserint K² (i pro a ex u facta) S 18 praeterea B^{ar} adulteri D¹; -rium HM 19 et s.l. D²; ac s.l. V² propterea? R^{ar} eruendas B^{ar} V² P³ K¹ S^{ar}, -da B^{pr} DV¹ P¹ HMK² S^{pr} R

- 2 maxime necessaria. itaque non inuenit concordiam quam quae-
 rebat, quia non uidebat unde oriatur. nam iustitia in extra positis
 nihil momenti habet, ne in corpore quidem, sed tota in hominis
 3 mente uersatur. qui ergo uult homines adaequare, non matri-
 monia, non opes subtrahere debet, sed adrogantiam superbiam 5
 tumorem, ut illi potentes et elati pares esse se etiam mendicis-
 4 simis sciant. detracta enim diuitibus insolentia et iniquitate
 nihil intererit, utrumne alii diuites, alii pauperes sint, cum animi
 pares fuerint, quod efficere nulla res alia praeter religionem dei
 251 5 potest. putauit igitur se inuenisse iustitiam, cum eam prorsus 10
 euerteret, quia non rerum fragilium, sed mentium debet esse
 communitas. nam si iustitia uirtutum omnium mater est, cum
 6 illae singulae tolluntur, ipsa subuertitur. tulit autem Plato ante
 omnia frugalitatem, quae utique nulla est ubi proprii nihil ha-
 betur, tulit abstinentiam, siquidem nihil fuerit quo abstinence 15
 alienum, tulit temperantiam, tulit castitatem, quae uirtutes in
 utroque sexu maximae sunt, tulit uerecundiam pudorem modes-
 tiam, si honesta et legitima esse incipiunt quae solent flagitiosa
 7 et turpia iudicari. sic uirtutem dum uult omnibus dare, omnibus
 ademit. nam rerum proprietates et uitiorum et uirtutum materiam 20

2 nam] iam R in extra bis, pr. del. DV 3 monenti Vac
 ne om. P 4 adaequatur Pac 6 pares] p. suos B esse se] esse
 BHM; e. sed DV¹; se P¹, sese P² mendicissimi D; -dac- K¹
 7 deuitibus D insolentiam et iniquitatem, sed utroque loco ~ = m ab
 m.2 add. postea eras., B 8 utrumnam alii HM ante diuites I litt.
 eras. V 9 fuerunt H^{ar}, -rit S¹ efficeret K¹ 10 igitur] ergo B
 inuenisse se P prorsus P¹, corr. P³ 11 euerterit B³ (i ex e) HMK S
 quia] cum HM 12 iustitiam M^{ar} 13 antea DV 14 fragilitatem
 B¹, corr. B³ proprium HM 15 nihil] ni ras. ex null?, deinde s.l.
 m.2 us B; cum (s.l. m.2) n. D quo DV edd., Buen, Br; qui B; quod
 PHMKSR Isaacs (1646, repet. Migne, PL 6, 951) cl. 7, 17, 2 et Liu.
 8, 24, 18, Le, ft. recte (Thes. I 193, 30 – 194, 15 nihil stricte respondet)
 abstinent B^{ar}, -net B^{pr}, -netur DV 16 alieno B temperantiam . . .
 quae] castitatem temperantiam quae (ult. a eras.) P 18 flagitiosa et]
 -osae HM 19 uirtutum P¹, corr. P³ dum] cum BDV MR
 20 adimit B P¹ (corr. P³) proprietates rerum HMK S

continet, communitas autem nihil aliud quam uitiorum licen-
 tiam. nam uiri, qui multas mulieres habent, nihil aliud dici 8
 possunt quam luxuriosi ac nepotes. item mulieres, quae a multis
 habentur, non utique adulterae, quia certum matrimonium nul-
 lum est, sed prostitutae ac meretrices sint necesse est. redegit 9
 ergo humanam uitam ad similitudinem non dicam mutorum, sed
 pecudum ac beluarum. nam uolucres paene omnes matrimonia
 faciunt et paria iungunt et nidos suos tamquam geniales toros
 concordī mente defendunt et fetus suos quia certi sunt amant et
 si alienos obieceris abigunt. at homo sapiens contra morem 10
 hominum contraque naturam stultiōra sibi quae imitaretur elegit,
 et quoniam uidebat in ceteris animalibus officia marum femi-
 narumque non esse diuisa, existimauit oportere etiam mulieres 252
 militare et consiliis publicis interesse et magistratus gerere et
 imperia suscipere. itaque his arma et equos assignauit; conse-
 quens est ut lanam et telam uiris et infantium gestationes. nec 11
 uidit impossibilia esse quae diceret et ex eo, quod adhuc in orbe
 terrae neque tam stulta neque tam sapiens ulla gens extitit, quae
 hoc modo uiueret.

Epit.: 3, 22, 10] 33, 5 . . . occupabunt

3 luxuriosi HM ac s.l. B¹, inde et B³ nepotes] perditī HM
 5 redigit R 6 hominis uitam B 7 matrimonia] moenia P
 8 coniungunt H (alt. n s.l. m.2) M; -nter S¹, -ntur S² genia P
 9 concordia Dar V et ante si om. V (D deest) 10 obieceris
 BHMKS R; abi- D (s ex t m.2?); adi- P; -rit V; subi- Wölfflin, ALL 4,
 1887, 298 (dubitanter), Br; cf. Thes. IX 2, 59, 24–36 11 eligit P¹,
 corr. P³; legit KS 12–13 marium (i s.l. m.2) ac feminarum non R
 13 mulierem B¹, corr. B³ 14 gerere] agere P; genere Kac Sac
 14–15 gerere . . . suscipere] ge|pere H¹, rere . . . susci in mg. H²
 15 itaque] tam P hiis, h s.l. m.2, R arma et equos] armacte
 quosquos D (c exp.) V 16 ut] ut etiam B; ut et P (et s.l.) KSR
 et s.l. P, om. R tela HM infantibus B gestationis P¹, corr. P³
 17 uidit] dit in fine pag. eras. R diceris Kac et DV Br, om. cet.,
 edd. uix recte 18 sapiens] uana P recc., edd., Buen, Le
 ex|istit R; ex(s)titerit recc., edd. (non V) 19 mundo KS

- 1 23. Cum igitur in tanta uanitate ipsi philosophorum princi-
pes deprehendantur, quid illos minores putabimus? numquam
sibi tam sapientes uideri solent quam cum pecuniae contemptu
2 contemptus euadat. tradita sibi a parentibus patrimonia tam- 5
quam malum fugiunt ac deserunt et, ne in tempestate naufragi-
um faciant, in tranquillum se ultro praecipitant, non uirtute, sed
peruerso metu fortes, sicut illi, qui cum timent ne ab hoste iugu-
3 lentur, ipsi se iugulant, ut mortem morte deuitent. sic isti unde
possent gloriam liberalitatis acquirere, sine honore, sine gratia 10
4 perdunt. laudatur Democritus, quod agros suos reliquerit eos-
que pascua publica fieri passus sit. probarem, si donasset. nihil
autem sapienter fit, quod si ab omnibus fiat, inutile est ac ma-
5 lum. sed haec neglegentia tolerabilis. quid ille qui patrimonium
253 in nummos redactum effudit in mare? ego dubito, utrumne sanus 15
an demens fuerit. 'abite' inquit 'in profundum malae cupiditates,
6 ego uos mergam, ne ipse mergar a uobis.' si tantus pecuniae
contemptus est, fac illam beneficium, fac humanitatem, largire

Epit.: 3, 23, 1 – 24, 10] 33, 6–8. 34, 1–4 3, 23, 1 ... 2 deserunt] *cf.*
33, 4 4 ... passus sit] 34, 3

Auct.: 11 Democritus] *cf.* VS 68 A 15. 169 = Cic. fin. 5, 87
14 ille] Crates Thebanus; *cf.* Hier. adu. Iouin. 2, 9, PL 23, 312 a

1 ipsi *om.* HMKS; et i. P 2 minores *om.* KS putauimus DV
numquam] qui n. HM 4 glorianur] n *exp.* D fortis animus
om. HM faciunt DV; -ciat HM quos HM 5 contentus, *alt.* n
ex m, R matrimonia B¹ (*corr.* B³) HM 6 fugiant ac deserant B¹,
corr. B³ 7 faciunt V¹ K^{ac} (D *deest*) tranquillo HMKS
uirtutes P¹, *corr.* P³ 8 fortis V (D *deest*) 9 morte *s.l.* B³
diuient P^{ac} H, diuid- M 10 possent] putant HMKS libertatis B
11 demotus B^{ac} quos DV¹ 13 fuit M¹; sit S 13–14 si ab ...
malum] i. sit ac m. si ab o. fiat HM 13 hominibus KS
inutili P¹, *corr.* P³ esse V ac *in ras.* P malum] m. est P
14 neglegentia] putanda est n. HM 15 infudit HM 16 an] ac KS
inquit *om.* HMKS in *s.l.* K², *om.* S male DHMKS
17 inmergar B 18 illum BP

pauperibus; potest hoc quod perditurus es multis succurrere, ne fame aut siti aut nuditate moriantur. imitare insaniam saltem
 7 furoremque Tuditani; sparge populo diripiendam. potes et pecuniam effugere et tamen bene collocare, quia saluum est quid-
 5 quid pluribus profuit. Zenonis autem paria peccata quis probat? 8
 sed omittamus id quod est ab omnibus semper inrisum; illud satis est ad coarguendum furiosi hominis errorem, quod inter uitia et morbos misericordiam ponit. adimit nobis adfectum quo
 9 ratio humanae uitae paene omnis continetur. cum enim natura
 10 hominis imbecillior sit quam ceterorum animalium, quae uel ad perferendam uim temporum uel ad incursiones a suis corporibus arcendas naturalibus munimentis prouidentia caelestis armauit,
 homini autem quia nihil istorum datum est, accepit pro istis omnibus miserationis adfectum qui plane uocatur humanitas,
 15 qua nosmet ipsos inuicem tueremur. nam si homo ad conspectum alterius hominis efferaretur, quod facere uidemus animantes 10
 quarum natura soliuaga est, nulla esset hominum societas, nulla urbium condendarum uel cura uel ratio, sic ne uita quidem satis

Epit.: 3, 23, 8–10] 33, 6–8

Auct.: 3 Tuditani] cf. Cic. Phil. 3, 16 5 Zenonis] cf. Cic. fin. 4, 77 (paria peccata). Tusc. 4, 18 (misericordia); *neglegenter* SVF I 213

1 potest *codd.*, *Buen cl.* 6, 18, 7; -tes *recc.*, *Hm*, *Br* est *Par* succurre *HM* 3 *sup.* tuditani *m.2* uel dementium *R* post sparge *s.l.* pecuniam *R*² diripienda *DV* potes et] potest *D^{ar}* (*alt. t eras.*) *V* et] *t in ras.* *B*² 4 bene *om.* *P* 5 autem *om.* *M* paria] propria *HMKS* 6 hominibus *H*, omini- *M* 7 coercendum *DV* quo *P^{pr}* (*d eras.*) 10 uel *in fine lin.* *B*³ 11 uim *s.l.* *P*³ cursiones *DV*; incussio- *R*¹ 12 arcenda *DV* munimentis *D* (*alt. m s.l.*) *V* ornauit *HM* 13 humani *R^{ac}* post quia *eras. d H* accipit *HM* omnibus istis *P* 14 mirationes *B^{ac}* adfectum] *d eras. P* qui] *sup. i m.2 e D* 15 qua] quia *D*¹ *V* ipsos *BR*, *om. cet., edd., Br*, sed potius ante inuicem excidit quam ex § 10 inrepsit tuemur *B* a conspectu *B* 16 auferretur *B* uidentur *B*; -deamus *D*¹ *V* 17 quorum *DV* 18 condidarum sic *V* (*et D^{ac} ut uid.*; condiearum, *e ex d?*, sed *exp.* *D^{pc}*) sic ex si *B*³

- tuta, cum et ceteris animalibus exposita esset imbecillitas hominum et ipsi inter semet ipsos beluarum more saeuirent. non minor in aliis dementia. quid enim dici potest de illo qui nigram esse dixit niuem? quam consequens erat, ut etiam picem albam esse diceret! hic est ille qui se idcirco natum esse dixit, ut caelum ac solem uideret, qui in terra nihil uidebat sole lucente.
- Xenophanes dicentibus mathematicis orbem lunae duodeuiginti partibus maiorem esse quam terram stultissime credidit et, quod huic leuitati fuit consentaneum, dixit intra concauum lunae sinum esse aliam terram et ibi aliud genus hominum simili modo uiuere, quo nos in hac terra uiuimus. habent igitur illi lunatici homines alteram lunam, quae illis nocturnum lumen exhibeat sicut haec exhibet nobis, et fortasse noster hic orbis alterius inferioris terrae luna sit. 'fuisse' Seneca 'inter Stoicos' ait 'qui deliberaret, utrumne soli quoque suos populos daret'; inepte scilicet, qui dubitauerit. quid enim perderet, si dedisset? sed credo calor deterrebat, ne tantam multitudinem periculo committeret, ne si aestu nimio perissent, ipsius culpa euenisse tanta calamitas diceretur.

Epit.: 3, 23, 11 quid . . . niuem] 34, 1 tolerabilis . . . dixit 12] 34, 1

Auct.: 3 illo] Anaxagora; cf. Cic. ac. 2, 72; u. et 3, 9, 4 et VS 59 A 30
7 Xenophanes] cf. Cic. ac. 2, 82. 123; Heck, *Hyperboreus* 8, 2002, 330–332 14–15 Sen. frg. 22 Haase; cf. Lausberg, 1970, 124–126

1 tuta] *post u. eras.* 1? D et cum B; et *om.* DV imbecillitas, *pr. c. del.*, B; -belcill-, *pr. l. exp.*, D; u. *ind. form* 2 ipsi ex ipsum? B; si HM semet ex met P³ 3 aliis ex alis B² 4 ante erat *eras.* est D 6 uiderunt M^{ac}, -rit M^{pc} uideat D^{ac} 7 *sup.* xenophanes m.2 proprium R 9 laeuitati B dixit in (*s.l.*) contra cauum V 10 ibi] i. esse HM humanum P 11 uiueret? K^{ar} 12 exhibet B¹, *corr.* B³ 13 sicut . . . exhibet *s.l.* B³ 14 luna ex lune P³ senecam B^{ar}, -cas K¹ histoicos B, isto- HM 15 deliberare D¹ V ineptae HM 16 qui] quod, d *s.l.* m.3, P diedisset D¹ V; ediss- S 17 nec VKS^{ar} 18 ne si] nisi P¹ (*corr.* P³) HM perisset P culpa euenisse B³ H^{pc} KS, -pae uen- DVH^{ac} MR, -pa uen- B¹ P tante D^{ac}

24. Quid? illi qui esse contrarios uestigiis nostris antipodas
 putant num aliquid loquuntur? aut est quisquam tam ineptus, qui
 credat esse homines quorum uestigia sint superiora quam capi-
 ta? aut ibi quae apud nos iacent inuersa pendere, fruges et ar-
 bores deorsum uersus crescere, pluuias et niues et grandines
 sursum uersus cadere in terram? et miratur aliquis hortos pen-
 siles inter septem mira narrari, cum philosophi et agros et urbes
 et maria et montes pensiles faciant? huius quoque erroris ape-
 rienda nobis origo est. nam semper eodem modo falluntur. cum
 enim falsum aliquid in principio sumpserint ueri similitudine
 inducti, necesse est eos in ea quae consequuntur incurrere. sic
 incidunt in multa ridicula, quia necesse est falsa esse quae rebus
 falsis congruunt. cum autem primis habuerint fidem, qualia sint
 ea quae sequuntur non circumspeciant, sed defendunt omni mo-
 do, cum debeant prima illa utrumne uera sint an falsa ex con-
 sequentibus iudicare. quae igitur illos ad antipodas ratio per-
 duxit? uidebant siderum cursus in occasum meantium, solem
 atque lunam in eandem partem semper occidere et oriri semper
 ab eadem. cum autem non perspicerent quae machinatio cursus

Epit.: 3, 24, 1–10] 34, 2 . . . uestigia

Auct.: 1 antipodas] *cf.* Cic. ac. 2, 123

Test.: 1 §§ 1–11] *cf.* Aug. ciu. 16, 9. Isid. orig. 9, 2, 133

2 aliquod P¹, *corr.* P³ 4 ubi HR 5 deorsus P et niues *om.* P
 grandines S, *dubitanter recepinus cum recc., edd., Br; -nem cet., recc.,*
Le (sine nota), ft. recte 6 uersus *s.l.* P³ caedere DV
 ortos DKS 7 septos *sic ex septem B³; post mira I litt. eras. B*
 9 nam] *n in ras. ex eti m.3, s.l. en (m.2?) eras. B* fallantur K^{ac}
 10 sumpserunt D (-ms-) V; senserint P 11 necesse est eos *om.* P
 11–12 eos in . . . necesse est *om.* HM 11 currere DV; incurrunt P¹,
 -rentes P³ 13 quilia D¹ V sunt PHM 15 cum] *tamquam B*
 sequentibus DV 16 ad antipodas] podas P¹, *s.l. suppl.* P³
 19 eodem P quae] *nec q. B*

eorum temperaret nec quomodo ab occasu ad orientem reme-
arent, caelum autem ipsum in omnes partes putarent esse deue-
xum, quod sic uideri propter immensam latitudinem necesse est,
existimauerunt rotundum esse mundum sicut pilam et ex motu
siderum opinati sunt caelum uolui; sic astra solemque, cum oc-
ciderint, uolubilitate ipsa mundi ad ortum referri. itaque et
aereos orbes fabricati sunt quasi ad figuram mundi eosque cae-
larunt portentosis quibusdam simulacris, quae astra esse dice-
rent. hanc igitur caeli rotunditatem illud sequebatur, ut terra in
medio sinu eius esset inclusa. quod si ita esset, etiam ipsam
terram globo similem; neque enim fieri posse, ut non esset ro-
tundum quod rotundo conclusum teneretur. si autem rotunda
etiam terra esset, necesse esse, ut in omnes caeli partes eandem
faciem gerat, id est montes erigat, campos tendat, maria con-
sternat. quod si esset, etiam sequebatur illud extremum, ut nulla

1 ab] ob P occasum H^{ar} M remeant DV², -maneant V¹
2 in . . . partes] homines (h et i eras.) in p., ord. lineolis rest. m.3, B; in
o. fere p. P; homini ex parte HM omnis D¹ VR¹, oīs K
4 aestimauerunt HMKS rotundum D² P³ HMKS R^{pc}, rut-
BD¹ VP¹ R^{ac}; rotund- in inst. nonnisi 3, 24, 5-8 motus M; modo P
5 sic in fine lin. B³; sicut R cum occiderint] occidere et BHM
6 uolubilitate] ex u. HMKS 7 aeris B¹, corr. B²; aer et HM
orbis PHM fabrica V ad] et KS mundi s.l. B²
celarunt BM; caelauer- P 8 portentosis] -tose (ult. e s.l. m.2) in B;
-tos his HM 9 rutunditatem BD¹ VSR^{ac} 10 modio K^{ac}
sinu eius] siue ius D (iu exp.) V (deinde s? eras.) conclusa KS
quid H esset] esse Hm, e. <esse> Br; trad. def. Buen esse ante
similem subaudiens 11-12 fieri . . . rotundo om. D (spatio indice) V
11 posse Thilo, Br; -sset codd., sed cf. § 8 necesse esse ut om. B
esse B rutundum BR^{ac} 12 rutundo BR^{ac} concluso M
teneretur] tenere t. D (tenere exp.) V; tenetur PHM autem om. HM
rutunda BV etiam rotunda HM 13 esse] est B¹ (corr. B³) P; esset
HM, quod uix commendat § 7 trad. posset in s.l. B³; ad HM
omnis DVR¹; omne P¹, corr. P³ eadem HM 14 gerant B
<ex>tendat Br 15 esset] ita e. R iam BDV ft. recte

- sit pars terrae quae non ab hominibus ceterisque animalibus in-
 colatur. sic pendulos istos antipodas caeli rotunditas adinuenit.
 quodsi quaeras ab iis qui haec portenta defendunt, quomodo 9
 ergo non cadant omnia in inferiorem illam caeli partem, hanc
 5 respondent rerum esse naturam, ut pondera in medium ferantur
 et ad medium conexas sint omnia, sicut radios uidemus in rota,
 quae autem leuia sunt, ut nebula fumus ignis, a medio differan-
 tur, ut caelum petant. quid dicam de his nescio, qui cum semel 10
 aberrauerint, constanter in stultitia perseuerant et uanis uana de-
 fendunt, nisi quod eos interdum puto aut ioci causa philosophari
 aut prudentes et scios mendacia defendenda suscipere, quasi ut
 ingenia sua in malis rebus exerceant uel ostendant. at ego 11
 multis argumentis probare possem nullo modo fieri posse, ut
 caelum terra sit inferius, nisi et liber iam concludendus esset et
 15 adhuc aliqua restarent, quae magis sint praesenti operi neces-
 saria. et quoniam singulorum errores percurrere non est unius
 libri opus, satis sit pauca enumerasse, ex quibus possit qualia
 sint cetera intellegi. 257
 25. Nunc pauca nobis de philosophia in commune dicenda 1
 20 sunt, ut confirmata causa peroremus. summus ille noster Plato-

2 rotunditas BD¹ VR^{ac} adinuenitur D¹ V 3 iis KR, his *cet.*
 4 ergo *om.* P cadunt DVHMKs inferiore HM
 4-5 respondent hanc HMKs 5 respondeant P¹, -debunt P³
 in medio M 5-6 ferantur . . . medium *om.* B¹ (*in mg. inf. cum signis*
hd et hs. suppl. B³) P 6 sunt Par sicut *om.* KS rotam B
 7 laeuia B^{ac} ut *om.* BHM differuntur B; deferantur PR² (*ex diff.*)
 9 aberrauerit M; -runt KSR stultitiam H uanis *om.* HM
 11 inscios B; socios HM defendenda] enda *in ras.* 1-2 *litt.* B²
 12 at ego] adeo B¹, *corr.* B³; *post e 1 litt. (uix r) eras.* D; ego HM; at
 ergo KS 13 possum B; -sim HM 14 nisi] ni HM
 et] ut (*del. m.3*) et P; ad, *antea s.l.* et?, K; et ad, ad *exp.*, S
 claudendus KS 15 sunt PKS praecepti M opere B; -ris HM
 16 unius *om.* P 17 possint BR, -sent HM 18 sunt P
 cetera] et c. HMKs 19 uobis R 20 sint DV confirmatam
 causam B summus] cicero s. B

- nis imitator existimauit philosophiam non esse uulgarem, quod
 2 eam non nisi docti homines adsequi possint. 'est' inquit 'phi-
 losophia paucis contenta iudicibus multitudinem consulto ipsa
 fugiens.' non est ergo sapientia, si ab hominum coetu abhorret,
 quoniam sapientia, si homini data est, sine ullo discrimine om- 5
 nibus data est, ut nemo sit prorsus, qui eam capere non possit.
 3 at illi uirtutem humano generi datam sic amplexantur, ut soli
 omnium publico bono frui uelle uideantur, tam inuidi quam si
 uelint deligare oculos aut effodere ceteris, ne solem uideant.
 4 nam quid est aliud hominibus negare sapientiam quam mentibus 10
 5 eorum uerum ac diuinum lumen auferre? quodsi natura homi-
 nis sapientiae capax est, oportuit et opifices et rusticos et mu-
 lieres et omnes denique qui humanam formam gerunt doceri, ut
 sapiant, populumque ex omni lingua et condicione et sexu et
 6 aetate conflari. maximum itaque argumentum est philosophiam 15
 neque ad sapientiam tendere neque ipsam esse sapientiam, quod
 7 mysterium eius barba tantum celebratur et pallio. senserunt hoc
 adeo Stoici, qui et seruis et mulieribus philosophandum esse
 dixerunt, Epicurus quoque, qui rudes omnium litterarum ad phi-

258

Auct.: 2-4 Cic. Tusc. 2, 4; *de fontibus* c. 25 cf. Lausberg, 1970, 127-142 10 §§ 4-8. 12-15] Epicur. frg. 227^a Usener

1 philosophia K¹ S uulgare K¹ S 2 adsequi] ad se D¹ V
 possent HMK S filosofiam D^{ar} VR^{ac} 3 contenda D^{ac} V; -tempta
 K S ipsam BPHM; -se K S 4 homine K¹ S abhorret D^{ac} V;
 aberret D^{pc}; abhoret K S 5 si] si soli R 6 ea K S possint V¹
 8 uelle] illa R 9 delicare B¹, corr. B³; dilica- DV; diligere K¹ S,
 diliga- K² 10 num M necare M 11 ferre P¹, corr. P²
 quo si P¹, corr. P³ hominum B 12 et ante opifices] ut K S
 13 omnis D¹ V docere B 14 populumque <sapientum> Hm cl. § 7,
Usener, -tium) Br, Lausberg 129, sed subaudias p. ut sapiat docendum
 et ante aetate s.l. P² 15 est ex et P³ 16 ad om. B ostenderet, ult. t
 eras., B; tenere R 17 eius om. HM 18 mu erieribus, post mu
 membrana damno adfecta, s.l. lie m.2?, R 19 duxerunt P
 qui del. D²

- losophiam inuitat, item Plato, qui ciuitatem de sapientibus uoluit
 componere. conati quidem sunt illi facere quod ueritas exige- 8
 bat, sed non potuit ultra uerba procedi, primum, quia multis 9
 artibus opus est, ut ad philosophiam possit accedi. discendae
 5 istae communes litterae propter usum legendi, quia in tanta re-
 rum uarietate nec disci audiendo possunt omnia nec memoria
 contineri. grammaticis quoque non parum operae dandum est, 10
 ut rectam loquendi rationem scias; id multos annos auferat ne-
 cesse est. ne oratoria quidem ignoranda est, ut ea quae didiceris 11
 10 proferre atque eloqui possis. geometria quoque ac musica et
 astrologia necessaria est, quod hae artes cum philosophia habent
 aliquam societatem. quae uniuersa perdiscere neque feminae 12
 possunt, quibus intra puberes annos officia mox uisibus dome-
 sticis profutura discenda sunt, neque serui, quibus per eos annos
 15 uel maxime seruiendum est quibus possunt discere, neque pau-
 peres aut opifices aut rustici, quibus in diem uictus labore quae-
 rendus est. ob eam causam Tullius ait 'abhorre a multitudine
 philosophiam'. – at enim rudes Epicurus accipiet. – quomodo 13

Auct.: 17 Tullius] u. § 2 et Lausberg, 1970, 128

1 inuitat . . . Plato] inuitat (*ult. t m.3?*) | item (*i in ras. ex tu uel tii m.3*)
 plato (*o ex u? m.3, deinde 3 litt. eras.*) B; inuitati (*ult. i eras.*) templatō
 D; inu- idem p. R 2 comprehendere K^{ac} S; cf. p. XXII quidem . . .
 illi] illi *s.l.* V; s. i. q. P; q. i. s. HMK S 3 progredi HMK SR
 4 discendendae P 5 communis D¹ V 6 discendi audiendi M
 7 operae B²; horae ex orere P³; opere B¹ *cet.* est *om.* P
 8 sciam *ex -as* D²; -ant HM id *om.* HM auferant HM; afferat *ex*
auf- K² R² 10 possit D¹ V^{pc}, -sset V^{ac} geometrica B^{ar} KSR;
 geum- HM 10–11 quoque . . . astrologia *om.* P¹; q. a. m. (*et om.*)
 astrologia (*sic*) in *mg. inf.* P² 10 ac . . . et] ad musicae HM
 11 astronomia *ex -ologia* B³ quo P^{ac} hae *s.l.* B³; eae DVHMR¹
 cum . . . habent] h. c. p. P habeant, *alt.* a *s.l.* m.3, B
 13 infra B pubere D¹ V mos K¹ S 14 annos *om.* DV
 16 labor D¹ V 17 ob *om.* DV abhorre] *ult. e exp.* D; abor-
 V^{ac} HMK^{ac} a *om.* R 18–p. 294, 3 quomodo . . . rebus in B *partim*
macula operta; cf. 3, 26, 11

- ergo illa quae de principiis rerum dicuntur intellegent, quae per-
 14 plexa et inuoluta uix etiam politi homines adsequuntur? in
 259 rebus igitur obscuritate implicatis et ingeniorum uarietate con-
 fusis et eloquentium uirorum exquisito sermone fucatis quis im-
 15 perito ac rudi locus est? denique nullas umquam mulieres 5
 philosophari docuerunt praeter unam ex omni memoria Themis-
 ten neque seruos praeter unum Pythagoram, quem male serui-
 16 entem redemisse ac docuisse traduntur. enumerant etiam Pla-
 tonem ac Diogenem, qui tamen non serui fuerunt, sed his serui-
 tus euenerat; sunt enim capti. Platonem quidem redemisse An- 10
 niceris quidam traditur sestertiis octo. itaque insectatus est con-
 uiciis hunc ipsum redemptorem Seneca, quod Platonem paruo
 17 aestimauerit, furiosus, ut mihi uidetur, qui homini fuerit iratus,
 quod non multam pecuniam perdidit. scilicet aurum appendere

Auct.: 12 Seneca] frg. 23 Haase; cf. Lausberg, 1970, 126 sq.; K. Gaiser, *Ges. Schr.*, 2004, 595–616; ad § 15 sq. cf. et Gell. 2, 18, 1–9

1 illam D^{ar} rerum om. P intellegunt HM (-lig-); B inc.
 perplexa] per propheta V¹ 3 igitur s.l. P implicitis PK² S²;
 -plicitatis K¹ S¹ confusis et] confuisset V 4 eloquentiam HM
 exquisito] et e. B sermones K¹ S^{ar} fugatis P^{ac} R
 5 locutus V^{ar} R^{ar} denique om. DV unquam ex inquam B³
 6 docuerant R themistem HM; themenstem (̄ sup. pr. m) KS
 7 pythagoram codd. (phyta- V), auctoris errorem rati def. Lausberg
 131 sq.; Heck, 1993, 411; Phaetonem Parrhasius (1509), Betuleius
 (1573) cl. Gell. 2, 18, 1, edd. (inde K s.l. m. rec.), Br quae S
 8 tradunt HMKS, unde Cebetem tradunt edd.; philosophi traduntur
 subaudit Br (in addendis) cl. Gell. 2, 18, 4 et Diog. Laert. 2, 105
 9 diogenem PV (D inc.) ft. recte; -gentem R^{ar} 9–10 de Diogenem ...
 capti dubitat Br ad l., def. Lausberg 131 9 erunt K^{ac} hiis, h s.l.
 m.2, R 10 euenerant DV aniceris P, aniceres HM; annigeris R¹,
 s.l. cyprum R² 11 quidem DVKS insecutus DV¹
 12 hinc DV paruo Platonem HM; parua pl- KS paruos V (D
 inc.) 13 aestimarit, sup. e m.3 i, P; existimauerit B 14 scilicet] s.
 et P appendere BP; pendere KS; perdere DV² (ex perdedere)
 HM; ponderare R

- debut tamquam pro mortuo Hectore aut tantum ingerere num-
 morum, quantum uenditor non poposcit. ex barbaris uero nul- 18
 lum praeter unum Anacharsin Scytham, qui philosophiam ne
 somniasset quidem, nisi et linguam et litteras ante didicisset.
- 5 26. Quod ergo illi poscente natura faciendum esse senserunt, 1
 sed tamen neque ipsi facere potuerunt neque a philosophis fieri
 posse uiderunt, sola haec efficit doctrina caelestis, quia sola sa-
 pientia est. illi scilicet persuadere cuiquam potuerunt, qui nihil 2
 persuadent etiam sibi, aut cuiusquam cupiditates oppriment, 260
 10 iram temperabunt, libidinem coercebunt, cum ipsi et cedant
 uitiiis et fateantur plus ualere naturam? dei autem praecepta 3
 quia et simplicia et uera sunt, quantum ualeant in animis homi-
 num, cottidiana experimenta demonstrant. da mihi uirum qui 4
 sit iracundus maledicus effrenatus, paucissimis dei uerbis 'tam
 15 placidum quam ouem reddam'. da cupidum auarum tenacem, 5
 iam tibi eum liberalem dabo et pecuniam suam plenis manibus
 largientem. da timidum doloris ac mortis, iam cruces et ignes 6
 et Perilli taurum contemnet. da libidinosum adulterum gane- 7
 onem, iam sobrium castum continentem uidebis. da crudelem 8

Auct.: 14–15 Ter. Ad. 534

2 nullum *om.* P; n. <nominant> *coni. Br, sed ex § 16 subaudias* enu-
 merant 3 anacharsin DK² S, -syn V, -sen HM, -sim PR; anacar- B;
 anarchar- K¹ scytan DV; scithiam S^{ac} 5 illi *om.* DV
 poscente] *post s 1 litt. eras.* V esse *om.* P 6 neque *ante* ipsi
exp. S² facere] factis HM 7 posse] non p. BDVR
 hoc B sapiens B 8 poterunt DV; non p. HM quia HM
 9 cupiditatem R 10 libidinem coercebunt *in mg.* H², *om.* M
 coercebunt B cadant V¹; caed- HMK 12 et *ante* uera *s.l.* H²
 sunt *om.* M 13 cottidiana, *pr. t eras.*, B; cotid- *cet.*; *cf.* 3, 7, 4
 experimenta] et e. R da ihi D¹ V 15 quam] quasi *pars codd. Ter.*
reddo codd. Ter. 17 ignis H 18 et . . . taurum *om.* P perilli taurum
 DV, phalaris (*sic, ex 3, 27, 5*) t. KS; pericula et aurum HM; periculum
 omne B, pericula omnia R, *unde ft. restituas* ignes <omnes> et P. t.
 adulterium H^{ar}

- et sanguinis appetentem, iam in ueram clementiam furor ille
 9 mutabitur. da iniustum insipientem peccatorem, continuo et
 aequus et prudens et innocens erit; uno enim lauacro malitia
 10 omnis abolebitur. tanta diuinae sapientiae uis est, ut in hominis
 pectus infusa matrem delictorum stultitiam uno semel impetu 5
 expellat; ad quod efficiendum non mercede, non libris, non lu-
 11 cubrationibus opus est. gratis ista fiunt, facile, cito, pateant
 modo aures et pectus sapientiam sitiāt. nemo uereatur; nos
 aquam non uendimus nec solem mercede praestamus. dei fons
 uberrimus atque plenissimus patet cunctis, et hoc caeleste lumen 10
 26/ 12 uniuersis oritur quicumque oculos habent. num quis haec phi-
 losophorum aut umquam praestitit aut praestare si uelit potest?
 qui cum aetates suas in studio philosophiae conterant, neque
 alium quemquam neque se ipsos, si natura paulum obstitit, pos-
 sunt facere meliores. itaque sapientia illorum, ut plurimum ef- 15
 13 ficiat, non excindit uitia, sed abscondit. pauca uero dei prae-
 cepta sic totum hominem immutant et exposito uetere nouum
 reddunt, ut non cognoscas eundem esse.

Auct.: 17 exposito . . . nouum] *cf.* Eph. 4, 22–24; *u. Vet. Lat. ed. Frede ad l.*

1 sanguis sic D¹, -guis V appenitentem P^{ar} ueram *codd., def. Buen;*
 meram Hm, Br furori D^{ar} 2 iustum KS et ante aequus] a et P;
 om. HM 3 innocuus, alt. u s.l. m.3, B enim uno DV
 4 aboleuitur HM; oboleb- R¹ tantae HM sapientia eius D¹, -tiae
 ius D² ominis K^{ac} 5 infusam B^{ar} PHMKS delictorem
 V (dil-) P^{ac} 6 ad ex ex B³ quod om. HM, post q. exp. non V²
 faciendum HM non post libris] aut HMKS 7 pareant Vac
 8 et pectus s.l. P² 9 uindimus D^{ac} V¹ sole HM mercedem P¹,
corr. P³ 9–11 dei . . . habent in B partim eadem macula operta qua
 3, 25, 13 10 atque] aquae B 11 quicumque] que s.l. B²; q. . .
 habent in mg. H² 12 aut umquam] autem qu- D¹ V 13 aetate HM;
 et etates KS in om. HM philosophorum HM 14 aliud D¹ V
 paululum R Br contra numerum; parum HM; *u. St 444* 15 efficiat] a
in ras. m.2? D; -cit V 16 excidit DVPHM 17 si K^{ac} S
 hominem om. DV; h. insipientem HM mutant B et om. BDV

27. Quid ergo? nihilne illi simile praecipunt? immo per- 1
 multa, et ad uerum frequenter accedunt, sed nihil ponderis ha-
 bent illa praecepta, quia sunt humana et auctoritate maiore id est 2
 diuina carent. nemo igitur credit, quia tam se hominem putat 3
 5 esse, qui audit, quam est ille, qui praecipit. praeterea nihil apud
 eos certi est, nihil quod a scientia ueniat, sed cum omnia coniec-
 turis agantur, multa etiam diuersa et uaria proferantur, stultis-
 simi est hominis praeceptis eorum uelle parere, quae utrum uera
 sint an falsa dubitatur; et ideo nemo paret, quia nemo uult ad
 10 incertum laborare. uirtutem esse Stoici aiunt, quae sola efficiat
 uitam beatam. nihil potest uerius. sed quid si cruciabitur aut
 dolore adficietur? poteritne quisquam inter carnifices beatus es-
 se? immo uero inlatus corpori dolor materia uirtutis est, itaque
 ne in tormentis quidem miser est. Epicurus multo fortius ‘sa- 5 262
 15 piens’ inquit ‘semper beatus est et uel inclusus in Phalaridis
 tauro hanc uocem emittet: suaue est et nihil curo.’ quis eum non
 inrisit, maxime quod homo uoluptarius personam sibi uiri fortis
 imposuit et quidem supra modum? non enim fieri potest, ut
 quisquam cruciatus corporis pro uoluptatibus ducat, cum satis
 20 sit ad officium uirtutis implendum perferre ac sustinere. quid 6

Auct.: 14 § 5] Epicur. frg. 601 Usener; cf. Cic. Tusc. 2, 17–18. *al.*

1 nihilne] nihil P¹, *corr.* P²; ne KS simile *om.* HMKS
 3 maiora P¹, *corr.* P² 4 carent] terrentur, ur *s.l. m.2*, B
 se *om.* HM 5 praecepit DV 6 ad scientiam BHMKS
 uenit B¹ (*corr.* B²) K¹ S coniuncturis D¹ V 7 aguntur P
 etiam] et H¹ M, e. et H² proferuntur P 9 et *om.* HMKS
 10 esse] autem KS solam R efficit P 11 potest uerius] p. esse
 u. P; p. u. dici HM; cf. 5, 10, 4 et St 243 quid si] quid P¹; cum P³
 12 adficietur HM potestne HM esse *om.* D¹ V, *ante* beatus *s.l.* D²
 13 uerus P 14 ne in *fine lin.* P² 15 inquit *om.* DV
 uelut PHM 16 taurum HM hanc ex haec? B² emittet B² DV;
 mitt- B¹ HM^{pc} KSR; mittit P; mittat M^{ac} et *om.* B 17 inrisit
codd. (irr- KS); -serit *edd.*, Br; *ind. perf. ponitur, quia iam Cic. l. c.*
hoc inriserat sibi . . . fortis] uiri s. uirtutis DV

dicitis Stoici? quid tu Epicure? 'beatus est sapiens, etiam cum
 torquetur.' si propter gloriam patientiae, non fruatur; in tormen-
 tis enim fortasse morietur. si propter memoriam, aut non sentiet,
 7 si occidunt animae, aut si sentiet, nihil ex ea consequetur. quis
 ergo alius in uirtute fructus est? quae beatitudo uitae? 'aequo' 5
 aiunt 'ut animo moriatur.' bonum mihi adfertis unius horae aut
 fortasse momenti, propter quod non expediat in tota uita miseriis
 8 et laboribus confici. quantum autem temporis mors occupat?
 quae cum uenit, utrum aequo an iniquo animo subieris, iam nihil
 9 refert. ita fit, ut nihil aliud ex uirtute capteretur nisi gloria. sed 10
 haec aut superuacua et breuis est aut prauis hominum iudiciis
 non sequetur. nullus igitur ex uirtute fructus est, ubi uirtus mor-
 10 talis est et caduca. ita qui haec locuti sunt, umbram quandam
 263 uirtutis uidebant, ipsam uirtutem non uidebant. defixi enim
 fuerunt in terram nec uultus suos in altum erigebant, ut eam 15
 11 possent intueri, quae sese 'a caeli regionibus ostentabat'. haec
 causa est cur praeceptis eorum nullus obtemperet, quoniam aut
 ad uitia erudiunt, si uoluptatem defendunt, aut si uirtutem

Auct.: 5-6 *cf. e. g. Cic. Tusc. 4, 37*   16 *Lucr. 1, 64*

Codd.: 2 *hinc fere coepit G p. 172 bis rescripta, in qua paucissima uidit Brandt, 1884, 289; ceterum extant B DV P HM KS R*

1 stoicis K¹ est] e. et D; et V etiam *om.* B   2 torqueatur DVP
 fraudetur, a *et d s.l. m.2*, B; fruatur R   3 si *ante* propter *om.* DV
 4 sic occidunt H^{ac} sentient, *alt. n s.l. m.2*, B consequentur P¹,
corr. P²   5 quae] quo DV uitae *om.* P   5-6 aequo aiunt ut *Heck*,
 1972, 185 n. 90, quo ut aiunt R, aequo aiunt HM *Br*; quo aiunt
 BDVKS; ut aequo P *recc., edd.*   6 affectis VKS   7 totam uitam P
 miseris R^{ac}   8 temporibus B^{ar}   9 ueniat HM an iniquo *om.* B
 subieris] eam s. P iam *om.* DV   11 aut *s.l.* B³, *om.* KS
 superuacua et] -perba HM; -perbia KS est] et B   12 ex] rex
 D^{ar} V ubi ex tibi? B³ est mortalis P   13 ita qui] -aque HM
 umbram] ut u. DV quadam HM   14 uidebat ipsam K¹ S
 16 sese a] se P caeli regionibus] a *et lireg in ras.*, ion *s.l.* B³; c.
 religion- HM ostendebat *codd. Lucr.*   18 ad *om.* DV
 uitam HM uoluntatem V¹ defendant B¹, *corr.* B³

adserunt, neque peccato poenam minantur nisi solius turpitudi-
 nis neque uirtuti ullum praemium pollicentur nisi solius hone-
 statis et laudis, cum dicant non propter aliud, sed propter se
 ipsam expetendam esse uirtutem. beatus est igitur sapiens in 12
 5 tormentis. sed cum torquetur pro fide, pro iustitia, pro deo, illa
 patientia doloris beatissimum faciet. est enim deus qui solus 13
 potest honorare uirtutem, cuius merces immortalitas sola est.
 quam qui non appetunt nec religionem tenent, cui aeterna sub-
 iacet uita, profecto neque uirtutis uim sciunt, cuius praemium
 10 ignorant, neque in caelum spectant, quod ipsi facere se putant,
 cum res non uestigabiles quaerunt, quia ratio in caelum spec-
 tandi nulla est alia nisi aut religionem suscipere aut animam
 suam immortalem esse credere. quisquis enim aut deum col- 14
 lendum esse intellegit aut immortalitatis spem propositam sibi
 15 habet, mens eius in caelo est et licet id non aspiciat oculis, animi
 tamen lumine aspicit. qui autem religionem non suscipiunt, 15
 terreni sunt, quia religio de caelo est, et qui animam putant cum
 corpore interire, aequae in terram spectant, quia ultra corpus,
 quod est terra, nihil amplius uident quod sit immortale. nihil 16
 20 igitur prodest ita fictum esse hominem, ut recto corpore spectet
 in caelum, nisi erecta mente deum cernat et cogitatio eius in spe
 uitae perpetuae tota uersetur. 264

Codd.: 3 *hinc fere coepit* G p. 171, in qua nihil legi potuit

2 ni K^{ac} solus R^{ac} 4 expetenda HM est *om.* B; igitur est
 HMKS 8 quam] qua HM regionem K^{ac} aeternitas DV
 9 profecto] c *s.l.* B²; -ctione, *om.* neque, DV uiam R
 10 ignorat B¹, *corr.* B² expectant HM 11 res] aes B^{ac}, rex? K¹
 non *om.* P, *s.l.* H² uestigabiles BDVP¹ R, inu- P² HMKS
 in caelum *om.* P 12 alia *ex* alie P³ 13 inmortale HM
 enim *bis* R 15 id] inde HM 16 lumen HMKS non *in mg.* P
 17 de] in P et *s.l.* P qui] quia DV 18 aequae *ex* eaque? B³;
 aequae D expectant HM quia] qui DV 19 quod *ante* sit]
 quam V 20 prodeest BHM^{ac} (-de-ẽ HM); *cf.* 2, 3, 1 expectet
 HM; resp- KS 21 nisi ut recta HM

- 1 28. Quapropter nihil est aliud in uita, quo ratio, quo condicio
 nostra nitatur, nisi dei qui nos genuit agnitio et religiosus ac pius
 cultus; unde quoniam philosophi aberrarunt, sapientes utique
 2 non fuerunt. quaesierunt illi quidem sapientiam, sed quia non
 rite quaerebant, prolapsi sunt longius et in tantos errores inci- 5
 3 derunt, ut etiam communem sapientiam non tenerent. non enim
 tantum religionem adserere noluerunt, uerum etiam sustulerunt,
 dum specie falsae uirtutis inducti conantur animos omni metu
 4 liberare. quae religionis euersio naturae nomen inuenit. illi
 enim cum aut ignorarent, a quo esset mundus effectus, aut per- 10
 suadere uellent nihil esse diuina mente perfectum, naturam esse
 dixerunt rerum omnium matrem, quasi dicerent omnia sua spon-
 te esse nata; quo uerbo plane imprudentiam suam confitentur.
 natura enim, remota prouidentia et potestate diuina, prorsus nihil
 5 est. quodsi deum naturam uocant, quae peruersitas est naturam 15
 potius quam deum nominare? si autem natura est ratio uel ne-
 cessitas uel condicio nascendi, non est per se ipsa sensibilis, sed
 necesse est mentem esse diuinam, quae sua prouidentia nascendi
 principium rebus omnibus praebet, aut si natura est caelum
 atque terra et omne quod natum est, non est deus natura, sed dei 20
 6 opus. non dissimili errore credunt esse fortunam quasi deam

Codd.: 2 a nostra incipit G p. 48 paene tota lecta 21 in fortuna (~ inc.) desinit G p. 48; seq. p. 47, in qua nihil nisi § 6 es humanas et nesciunt unde sibi legitur; ceterum extant B DV P HM KS R

1 est om. R in om. HM quo post ratio om. H 2 dei ex deus P generauit BG 3 philosophia P¹, corr. P³ aberrauerunt BGPHM edd., Br numero peiore ante sapientes eras. hi B 4 non s.l. B quaesierunt G quia] quoniam BG (ut uid.) DV 5 in tantos] intentos D¹ V; in altos HM 7 noluerunt] pr. n ex u? B³, uo- G ut uid. sust[ull]erunt? G (suppl. Br) 8 speciem H falsa B¹, corr. B³ (G inc.); -se M uirtutes V^{ac} 10 aut om. HM ignorent KS effectus mundus DV 14 prouidentia] prud- P 16 esset BG uel post ratio] aut HM post necessitas del. est K² 17 noscendi D^{ac} sensibilis] sedsi- DV 19 si . . . est] si naturae si DV 20 terram P¹, corr. P³ deus] dei ex deus P 21 dissimile R^{ac}

- quandam res humanas uariis casibus inludentem, quia nesciunt
unde sibi bona et mala eueniant. cum hac se compositos ad
proeliandum putant nec ullam tamen rationem reddunt a quo et
quam ob causam, sed tantum cum fortuna se digladiari momen-
tis omnibus gloriantur. iam quicumque consolati sunt aliquos
ob interitum amissionemque carorum, fortunae nomen acerrimis
accusationibus prosciderunt nec omnino ulla eorum disputatio
de uirtute est, in qua non fortuna uexetur. Marcus Tullius in sua
Consolatione 'pugnasse se semper contra fortunam' loquitur
'eamque a se esse superatam, cum fortiter inimicorum impetus
retrudisset; ne tum quidem se ab ea fractum, cum domo pulsum
patria caruerit; tum autem, cum amiserit carissimam filiam,
uictum se a fortuna' turpiter confitetur. 'cedo' inquit 'et manum
tollo.' quid hoc homine miserius, qui sic iaceat? 'insipienter'
inquit, sed qui se profitetur esse sapientem. quid ergo sibi uult

Epit.: 3, 28, 10–22. 30, 1–10] 35, 1–36, 1 3, 28, 10–11] 35, 2

Auct.: 9–14 Cic. consol. frg. 3 Vitelli = phil. frg. IX 13 Müller
14–15 ibid. frg. 3a V.

Test.: 1 § 6] Isid. orig. 8, 11, 94 (*nihil ad 3, 29, 1–11*)

1 rem? *ex res m. rec.* S humanis KS 2 et] aut HMKS
ueniant KS hanc B; haec, e *exp.*, P; ac K¹ se in *fine lin. m.2?* H
3 tam *ex talem* V² 4 fortunam KS¹ degladiari P¹, *corr.* P³
montis DV 5 aliquos *codd.* (*antea exp.* in P), *Buen*; alios *edd.*, *Br*,
sed Cic. se, non alios consolatus est 6 ab interitu amissioneque HM
interitus P 7 prosiderunt KS¹, *prodid-* S² eorum ulla HMKS
8 uersetur (*sic*) fortuna, *ord. lineolis rest. m.1?*, B Marcus] ·m·
DVR, m· P 9 consolatio B¹, *corr.* B² se *om.* DVPR
10 a *om.* KS esse] semper e. HMKS 11 retrudisset D, *retud-*
PHMKS; *cf.* 1, 2, 2 tunc B se] sed KS fructum V
12 caruerit *Hm, Buen, Br*; -ruit *codd.*, *ft. suadente numero recipiendum*
13 caedo PHMK 14 iacet B insipientem B 15 sed *om.* HM
quis DVPK (*s. s.l. m.1*) SR se . . . esse] se p. se e. R

- adsumptio nominis? quid contemptus ille rerum, qui magnificis
uerbis praetenditur? quid dispar ceteris habitus? aut cur omnino
praecepta sapientiae datis, si nemo adhuc qui sapiat inuentus
est? et quisquam nobis inuidiam facit, quia philosophos nega-
mus esse sapientes, cum ipsi nec scire se quidquam nec sapere 5
11 fateantur? nam si quando ita defecerint, ut ne adfingere quidem
266 quidquam possint, quod faciunt in rebus ceteris, tum uero ad-
monentur ignorantiae et quasi furibundi exsiliunt et exclamant
12 caecos esse se et excordes. Anaxagoras pronuntiat circumfusa
esse tenebris omnia; Empedocles angustas esse sensuum semitas 10
queritur, tamquam illi ad cogitandum raeda et quadrigis opus
13 esset; Democritus quasi in puteo quodam sic alto, ut fundus
nullus sit, ueritatem iacere demersam; nimirum stulte, ut cetera.
14 non enim tamquam in puteo demersa ueritas est, quo uel de-
scendere uel etiam cadere illi licebat, sed tamquam in summo 15
montis excelsi uertice uel potius in caelo, quod est uerissimum.
15 quid est enim, cur eam potius in imum depressam diceret quam
in summum leuatam? nisi forte mentem quoque in pedibus aut
in imis calcibus constituere malebat potius quam in pectore aut

Epit.: 3, 28, 12–13] 35, 3 Anaxagoras . . . 4 testatur

Auct.: 9 §§ 12–13] *cf.* Cic. ac. 1, 44 = VS 59 A 95

1 hominis S qui contemptus DV; quod c. H^{ac} M 2 abitus H
5 sapientis D¹ V¹ nescire PHMKSR se s.l. P² quidquam] q.
possint HM 6 quidem om. HMKS 7 quid R 8 exiliunt *codd.*;
cf. 6, 20, 32 9 anaxagoras KS 10 esse sensuum] se sensum B¹,
corr. B² 11 quaeritur B^{ac} DVH^{ar} R illi om. HM
raeda B (e s.l.) P, redaa, *pr.* a hic s.l., D², reda D¹ VR, rheda KS; redis
HM et] set M 12 est DV quaesi DV 12–14 quodam . . .
puteo om. R quoddam P¹ (*corr.* P³), om. HMKS 13 sit] s. sic HM
facere DV nimirum D; ne mirum P¹, *corr.* P³ 14 puteum
HMKS demersa . . . est] dimersa e. u. M 15 etiam om. P
sed om. DV, *del. et* s.l. et non R² 16 uerticem P¹, *corr.* P³
17 dicere P¹ (*corr.* P³) HM 18 laeuatam B^{ar} fortem K
19 calcibus D¹ V mallebat P

- in capite. adeo remotissimi fuerunt ab ipsa ueritate, ut eos ne
status quidem sui corporis admoneret ueritatem illis in summo
esse quaerendam. ex hac desperatione confessio illa Socratis
nata est, qua se nihil scire dixit nisi hoc unum, quod nihil sciat,
5 hinc Academiae disciplina manauit, si tamen disciplina dici pot-
est, in qua ignoratio et discitur et docetur. sed ne illi quidem,
qui scientiam sibi adsumpserunt, id ipsum, quod scire se puta-
bant, constanter defendere potuerunt. qui, quoniam ratio illis
10 non quadrabat per ignorantiam rerum diuinarum, tam uarii, tam
incerti fuerunt sibi saepe contraria disserentes, ut quid sen-
tirent, quid uellent, statuere ac diiudicare non posses. quid
20 igitur pugnes aduersus eos homines, qui suo sibi gladio pereunt?
quid labores ut eos destruas, quos sua ipsos destruit atque ad-
fligit oratio? 'Aristoteles' inquit Cicero 'ueteres philosophos ac-
15 cusans ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse, qui
existimauissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; sed
se uidere, quod paucis annis magna accessio facta esset, breui
tempore philosophiam plane absolutam fore.' quod igitur fuit
21 illud tempus? quando est aut a quibus absoluta? nam quod ait

Auct.: 3 § 17] *cf.* Cic. ac. 1, 45   14–18 Cic. Tusc. 3, 69 = Arist. frg. 53, 1 Rose (*cf. Flashar, Arist. Werke* 20, 1, 2006, 178)

2 ante ueritatem eras. ui B   illis om. P   3 ex] in P
has D¹ V   desperatione P   socrates D¹ V   4 qua] qui Pac;
quae H^{ar}   6 ignorantio B^{ar}   7 sibi . . . scire] si scire P¹, s.l. suppl. P²
se om. HM   putant P   8 qui] quia, a s.l. m.2, D   quoniam] quam
D (del. m.2) V   illis ratio R   10 saepe] semper P   sentiant
H (alt.n s.l. m.2) M   11 uelint HM   statuere] satis s. P
possis B² (i s.l. pro e) HM   12 sibi suo KS   13 destruas P¹, corr.
P²; destrues K^{ac}   quos ex quod? B²   ipsa HM   destruit P¹,
corr. P³   adfigit, g ex c m.3, P; inflig- HM   14 uteres D¹ V
15 ait . . . fuisse post esse perfectam codd. Cic. eos . . . fuisse] eos
stultissimos f. P; pr. aut s.l. S²   16 existimassent B; -mauisse K¹;
extissimau- R^{ac}   perceptam R   17 magna s.l. D   18 plane om. KS
fore om. DV   19 tempus] t. quo more P   esset B   a s.l. H²,
om. M

- ‘stultissimos fuisse, qui putassent ingeniis suis perfectam esse sapientiam’, uerum est, sed ne ipse quidem satis prudenter, qui aut a ueteribus coeptam aut a nouis auctam aut mox a posterioribus perfectui ri putauit. numquam enim potest inuestigari quod non per uiam suam quaeritur. 5
- 1 29. Sed repetamus id quod omisimus. fortuna ergo per se nihil est, nec sic habendum est, tamquam sit in aliquo sensu, siquidem fortuna est accidentium rerum subitus atque inopinatus euentus. uerum philosophi, ne aliquando non errent, in re stulta uolunt esse sapientes; qui fortunae sexum mutant eamque non 10
- 268 3 deam sicut uulgas, sed deum esse dicunt. eundem tamen interdum fortunam uocant, ‘quod multa’ inquit idem Cicero ‘efficiat inopinata nobis propter obscuritatem ignorance[m]que causarum’. cum igitur causas ignorent propter quas 15
- 4 fiat aliquid, et ipsum qui faciat ignorent necesse est. idem in opere ualde serio, in quo praecepta uitae deprompta ex philosophia filio dabat, ‘magnam’ inquit ‘esse fortunae uim in utram-

Auct.: 12–14 Cic. ac. 1, 29 17–p. 305, 2 Cic. off. 2, 19 (*om.* uel secundas . . . aduersas; *alia mutata u. infra*)

Codd.: 12 a multa incipit G p. 43 paene tota lecta; hinc extant BG DV P HM KS R

1 fuisse qui] suis sequi D¹ V perceptam R 2 ipsi KS
 3 a *om.* DV ueterioribus HM ceptam KS actam KS
 aut ante mox *del. Hm, Br* posteribus H 4 perfectui ri D¹ V P¹, -tum
 iri BD² HMKS; -tam iri P³; perceptum iri R; *cf. 1, 6, 13. 3, 1, 5*
 inuesti inuestigari P 5 suam *om.* HM; sūā, *i. e.* sumam K
 9 euentus *s.l.* P³ errent] essent B¹, *corr.* B³ 10 qui *s.l.* B³
 secum DV 10–11 eamque . . . dicunt *in mg. inf.* H² 10 non *om.*
 DV 11 deum] deēā, *i. e.* de eam, *deinde* u ut uid. pro a, D
 dicant B 12 naturam interdum *om.* P 12–13 multa . . . inopinata
 efficiat m. improuisa et necopi- *codd. Cic.* 13 propter] *alt. r s.l.* P³
 14–15 propter quas . . . ignorent *om.* R 15 post et *s.l.* id B³
 qui *in mg.* H² ignoret G 16 ualde . . . in *om.* P; uel desiderio in
 HM 17 esse . . . uim] u. e. in fortuna *codd. Cic.* utroque K¹ S¹

que partem quis nesciat? nam et cum prospero flatu eius utimur,
 ad exitus peruenimus optatos, et cum respirauit, adfligimur'.
 primum, qui negat sciri posse quidquam, sic hoc dixit, tamquam 5
 et ipse et omnes sciant. deinde, qui etiam quae clara sunt dubia
 5 conatur efficere, hoc putauit esse clarum, quod illi esse debuit
 uel maxime dubium; nam sapienti omnino falsum est. 'quis' 6
 inquit 'nescit?' ego uero nescio. doceat me, si potest, quae sit
 illa uis, qui flatus iste et qui reflat. turpe igitur, hominem
 ingeniosum id dicere, quod si neget probare non possit. post- 7
 10 remo, quod is qui dicit 'adsensus esse retinendos, quod stulti sit
 hominis rebus incognitis temere adsentire', is plane uulgi et im-
 peritorum opinionibus credidit, qui fortunam putant esse quae 269
 tribuat hominibus bona et mala. nam simulacrum eius cum copia
 et gubernaculo fingunt, tamquam haec et opes tribuat et huma-
 15 narum rerum regimen obtineat. cui opinioni et Vergilius adsen- 8
 tit, qui 'fortunam omnipotentem' uocat, et historicus, qui ait:

Auct.: 10–11 cf. Cic. ac. 1, 45. nat. deor. 1, 1 16 Verg. Aen. 8, 334

Codd.: 16 in stoi|cus (sub fine lin. ultimae, recte Brandt, 1984, 290)
 desinit G p. 43; seq. p. 44 (incipiens ab ait) maximam partem lecta

1 nesciat codd.; -scit Hm, Br cl. § 6; ignorat codd. Cic. 2 perueni-
 mus] -uehimur codd. Cic., Buen et BP ut codd. Cic., om. cet. (G
 inc.) respirauit codd.; -uerit recc.; reflauit codd. Cic., Br cl. § 6
 reflat; reflauerit recc., edd. ante Br 3 qui] quidem B (et G spatio
 indice) quiquam V¹ sic om. HM; si KS 4 et ante ipse om.
 HM clara] uera P 5 conatur edd., -netur codd. putauerit P; -aui
 HM 7 uero om. G 8 et om. BG turpem HM
 homine? G 9 id] it B^{ac}; ad D^{ac}; om. HM 10 quod] quid B¹
 (corr. B³) G; om. R is] his GDM dicet D sit in ras. B³ (G
 inc.) 11 hominis ex hominibus? B³; -ni V adsentiri HMKS (ass-
 KS) is] s tantum V¹; his HM; iis R (G inc.) 12 opinionem HM
 post credidit exp. ite D; credit HMS 13 tribuit HM homini D
 14 fingunt] pingitur f. R; cf. Heck, 1972, 188 15 rerum om. P
 cuius KS; ad cuius HM opinionem HM et] adest et P
 uirgilius DVMKS adsensit DVR, fi. recte; om. P 16 stoicus
 B¹ G, storicus B³ qui ante ait om. G

- 9 'sed profecto fortuna in omni re dominatur.' quid ergo ceteris
diis loci superest? cur non aut ipsa regnare dicitur, si plus potest,
aut sola colitur, si omnia? uel si tantum mala immittit, aliquid
causae proferant cur, si dea sit, inuideat hominibus eosque per-
ditos cupiat, cum ab iis religiose colatur, cur aequior sit malis, 5
iniquior autem bonis, cur insidietur adfligat decipiat exterminet,
10 quis illam generi hominum uexatricem perpetuam constituerit,
cur denique tam malam sortita sit potestatem, ut 'res cunctas ex
11 libidine magis quam ex uero celebret obscuraque.' haec, in-
quam, philosophos inquirere oportuit potius quam temere in- 10
nocentem accusare fortunam, quae etiamsi sit aliqua, nihil tam-
men adferri ab iis potest, cur hominibus tam inimica sit quam
12 putatur. itaque illae omnes orationes quibus iniquitatem fortu-
nae lacerant suasque uirtutes contra fortunam superbissime
iactant, nihil sunt aliud quam deliramenta inconsideratae leui- 15
tatis. quare non inuideant nobis, quibus aperuit ueritatem deus,
270 13 qui sicut scimus nihil esse fortunam, ita scimus esse prauum ac
subdolum spiritum, qui sit inimicus bonis hostisque iustitiae, qui
contraria faciat quam deus, cuius inuidiae causam in secundo

19 in secundo libro] 2, 8, 4 sq.; cf. Heck, 1972, 47 sq.

Auct.: 1 Sall. Catil. 8, 1 8-9 ibid.

1 qui P diis ceteris HMKs 2 locus P potes Rac
3 ante sola s.l. cur R² immittit] immo B¹, immittat B³
4 proferant Vac; -rat HM; -rt KS 5 iis R, hiis Par, his cet.
religiose] -gio sola HM cur ante aequior] cum V sit] fit S
malis] in m. HM 6 iniquior autem bonis] rebus b. i. P
7 illam om. HM generis HM hominem Vac 8 multam B¹,
corr. B³ (G inc.); malum D^{ac} sortitam Bar 9 libidinem P¹, corr. P³
10 filosofis DV; -phi HM oportuit] fuit HM timere B¹,
corr. B³ innocentem bis, pr. del. P 11 etiam P¹, corr. P³
12 iis R, hiis Par, his cet. potest] tamen R 13 iniquitates B (G inc.)
14 suasque] se s. P; suaque S¹ superbissimam P; -mę KS
15 deliramen D (in mg. inf. m.l) V; -ta ex -te P³ 16 indeant DV;
inuideat HM; uideant K; uideatur S 17 fortunae K^{ac} paruum K;
patruum S 18 bonis] nobis HM 19 causa H; -se M

libro explicauimus. hic ergo insidiatur uniuersis. sed eos qui 14
 deum nesciunt errore impedit, stultitia obruit, tenebris circum-
 fundit, ne quis possit ad diuini nominis peruenire notitiam, in
 quo uno et sapientia continetur et uita perpetua; eos autem qui 15
 5 deum sciunt dolis et astu adgreditur, ut cupiditate aut libidine
 inretiat, ut peccatis blandientibus deprauatos impellat ad mor-
 tem, uel si dolo nihil profecerit, ui et uiolentia deicere conatur.
 idcirco enim in primordiis transgressionis non statim ad poenam 16
 detrusus a deo est, ut hominem malitia sua exerceat ad uirtutem;
 10 quae nisi agitetur, nisi uexatione adsidua roboretur, non potest
 esse perfecta, siquidem uirtus est perferendorum malorum fortis
 atque inuicta patientia. ex quo fit ut uirtus nulla sit, si aduersa-
 rius desit. huius itaque peruersae potestatis cum uim sentirent 17
 uirtuti repugnantem, nomen ignorarent, fortunae sibi uocabulum
 15 inane finxerunt. quod quam longe a sapientia sit remotum, de-
 clarat Iuuenalis his uersibus:

Auct.: 11–13 cf. Sen. dial. 1, 2, 4

Codd.: 2 in [obruit] *desinit* G p. 44; *seq. p. 45 usque ad § 16 a deo magnam partem lecta; ceterum extant* B DV P HM KS R

2 stultitia . . . circumfundit *om.* HM obruat D¹ V 3 diuinis K¹
 notitiam peruenire R in *om.* HM 5 dominum P nesciunt DV
 dolis *s.l.* P³ aestu DV; astutia, tia *s.l.* m.3, P; austum K¹
 adgreditur *om.* HM ut] et ut B^{ar} (*sim. habuit* G *spatio indice*); et
 DV; ut aut HM 6 inretiat *om.* P ut] aut PHM blanditibus
 HM depraua|tos, ua m.2 ut uid., B (G *inc.*) inpellat, in *in ras.*, P
 7 proficerit HM ui et *om.* DV, ui *om.* HM decedere B¹, *corr.*
 B³; de[ice]|re G; deiecere D^{ac} V 8 in *om.* HMKS 9 ad] et KS
 10 non] non tam R 12 patientia] sapientia DV si] nisi P
 aduersarios D¹ V 13 desit] detur P itaque] denique KS
 sentire KS¹ 14 repugnantem . . . ignorarent] repugnarent P
 nomenque, que *s.l.* m.2, S ignorent B^{ac}; *deinde s.l.* scilicet philo-
 sophi S 15 fixerunt V^{ac} R a *s.l.* P³ 16 his] in h. R
 uerbus B^{ac}; uerbis S¹

- 271 'nullum numen habes, si sit prudentia. nos te,
nos facimus, fortuna, deam caeloque locamus.'
- 18 stultitia igitur et error et caecitas et, ut Cicero ait, 'ignoratio'
rerum atque 'causarum' naturae ac fortunae nomina induxit.
- 19 sed ut aduersarium suum nesciunt, sic ne uirtutem quidem sci- 5
unt, cuius scientia ab aduersarii notione descendit. quae si con-
iuncta est cum sapientia uel, ut ipsi dicunt, eadem ipsa sapientia
- 20 est, ignorent necesse est in quibus rebus sita sit. nemo enim
potest ueris armis instrui, si hostem contra quem fuerit ar-
mandus ignorat, nec aduersarium uincere qui in dimicando non 10
hostem uerum, sed umbram petit. prosterneret enim qui alio
intentus uenientem uitalibus suis ictum nec praeuiderit ante nec
cauerit.
- 1 30. Docui, quantum mea mediocritas tulit, longe deuium
philosophos iter a ueritate tenuisse, sentio tamen quam multa 15

Epit.: 3, 30, 1-8] *cf.* 35, 5

Auct.: 1-2 Iuu. 10, 365 sq. 3 Cicero] *u.* § 3

Codd.: 7 *ab eadem incipit G p. 46 tota lecta; hinc extant BG DV P HM KS R*

1 numen P *cum codd. Iuu., edd., Br; nomen cet.; cf. anteced.* nomen . . .
finxerunt nos te] nostra HM; nunc te *ex noster* R² 2 nos *s.l.* R²
fortunam B¹ (*corr.* B³) HM 3 error et] errore B^{ac} et *ante ut om.*
HM 4 ac] atque KS; acque H, aquae M 5 sic ne] sic nec
DVP³ KS *ft. recte (cf. I, 6, 7); sine* P¹ 6 aduersari D¹ V
notione] ment- HM quae] idque B si] sic HM
7 eandem ipsam B sapientiam, m *in ras.* 3 *litt. m.2,* B
8 est *om.* B ignorant DV sita *om.* B¹ (*s.l.* B³) G; ita DV
9 quem *in fine lin.* D², *om.* V 10 post nec 2 *litt. eras.* B
uinceret K¹ S qui in] qui HM; quin KS¹ 11 uero D¹
protraheretur B^{ac}; prosterneretur, *tert. r partim inc.,* G 12 hictum KS^{ac}
nec *post ictum s.l.* H² 12-13 ante nec cauerit *om.* P; a. necau-
B¹ (*corr.* B³) G; a. n. cavit DV (*cau in fine lin.*) 14 mea *ex me* P³
deuium? B^{ar} 15 filosofis R senti D¹ (*senū* D²) V; scio KS

praeterierim, quia non erat mihi propria contra philosophos dis-
 putatio. sed huc necessario deuertendum fuit, ut ostenderem tot
 ac tanta ingenia in rebus falsis esse consumpta, ne quis forte a
 prauis religionibus exclusus ad eos se conferre uellet tamquam
 5 certi aliquid reperturus. una igitur spes homini, una salus in hac
 doctrina quam defendimus posita est, omnis sapientia hominis
 in hoc uno est, ut deum cognoscat et colat; hoc nostrum dogma,
 haec sententia est. quanta itaque uoce possum, testificor pro-
 clamo denuntio: hic, hic est illud, quod philosophi omnes in tota
 10 sua uita quaesierunt nec umquam tamen inuestigare comprehen-
 dere tenere ualuerunt, quia religionem aut prauam retinuerunt
 aut totam penitus sustulerunt. facessant igitur illi omnes, qui
 humanam uitam non instruunt, sed turbant. quid enim docent aut
 quem instruunt qui se ipsos nondum instruxerunt? quem sanare
 15 aegroti, quem regere caeci possunt? huc ergo nos omnes, quibus
 est cura sapientiae, conferamus. an expectabimus, donec So-
 crates aliquid sciat aut Anaxagoras in tenebris lumen inueniat
 aut Democritus ueritatem de puteo extrahat aut Empedocles

Epit.: 3, 30, 3–4] cf. 47, 1

Auct.: 5–7 cf. CH I 120, 8–10 (serm. 10, 15)

Codd.: 12 in igitur desinit G p. 46; hinc extant B DV P HM KS R
 1 praeterieris S¹ propria] pro patria P filosofos GK^{ac} (ph)
 2 hunc G; hoc ex huc ut uid. K 3 ac . . . consumpta] sumpta tantum R
 ingenia om. DV a om. HM 4 prauis] p. peius G
 uelit ex uellit P³; uelle HM 5 certi om. P hominis HM KS
 6 posita est] potest, deinde 2–3 litt. inc. in fine lin., G 8 est om. HM
 quanta itaque] -ntaque HM possum uoce ex possumus P
 9 alt. hic om. DVHMK 10 uita sua R; suauit D¹ V¹
 qu(a)esiuerunt HM KS comprehendere R tenere comprahendere
 HM KS 11 qua D¹ V 12 facessent D¹ V; fatiscunt D²
 homines Par 13 humanas S¹ instruunt] r ex it? B³
 14 ipse D^{ac} quem ante sanare] quam V¹ 16 sapientiae bis DV
 expectauimus DVHM 18 de puteo s.l. B³ aut post extrahat
 om. HM

- dilatet animi sui semitas aut Arcesilas et Carneades uideant sentiant percipiant? uox ecce de caelo ueritatem docens et nobis sole ipso clarius lumen ostendens. quid nobis iniqui sumus et sapientiam suscipere cunctamur, quam docti homines contritis
 7 in quaerendo aetatibus suis numquam reperire potuerunt? qui 5
 8 uult sapiens ac beatus esse, audiat dei uocem, discat iustitiam, sacramentum natiuitatis suae norit, humana contemnat, diuina suscipiat, ut summum illud bonum ad quod natus est possit adipisci.
- 9 Dissolutis religionibus uniuersis et omnibus quaecumque in 10
 273 earum defensionem dici uel solebant uel poterant refutatis, deinde conuictis philosophiae disciplinis, ad ueram nobis religionem sapientiamque ueniendum est, quoniam est ut docebo utrumque coniunctum, ut eam uel argumentis uel exemplis uel idoneis testibus adseramus et stultitiam, quam nobis isti deorum cultores 15
 10 obiectare non desinunt, ut nullam penes nos, sic totam penes ipsos esse doceamus. et quamquam prioribus libris, cum falsas arguerem religiones, et hoc, cum falsam sapientiam tollerem, ubi ueritas sit ostenderim, planius tamen quae religio et quae sapientia uera sit liber proximus indicabit. 20

Epit.: 3, 30, 9–10] 36, 1

1 animae suae B¹, *corr.* B³ arcesilas BR, arch- *cet.* 3 sele D^{ac} V
 ipsius P simus D^{ac} R^{ac} 4 qua K docti] dati KS
 omnes M 5 in quaerendo] inquir- P 6 ac] aut HM
 uocam B^{ac} 7 norit] noscat B; *om.* DV 8 suspiciat B
 illud *om.* DV 10 regionibus D¹ uniuersis et omnibus *om.* P
 uniuersis *del. et s.l.* uanis D² 11 eorum R defensione HMK S
 solebat K^{ac} 13 est *ante* quoniam *om.* KS 14 uel *ante* exemplis *om.*
 HM exempli S¹ 15 adseram P et] ut HM 17 et] ut DV
 quamquam DVKS; quam HM liberis R^{ar} falsas] has ex sas S²
 18 hoc *om.* HM 19 ostenderem D^{ac} (*in V im in ras.*)
 20 indicauit D^{ac} *subscriptions u. p. XXVI*

DIVINARVM INSTITVTIONVM

LIBER QVARTVS

DE VERA SAPIENTIA ET RELIGIONE

- 5 1. Consideranti mihi, *Constantine imperator*, et cum animo 1
 meo saepe reputanti priorem illum generis humani statum et
 mirum pariter et indignum uideri solet, quod unius saeculi stul-
 titia religiones uarias suscipientis deosque multos esse credentis
 10 ueritate neque religio dei ueri neque humanitatis ratio teneretur,
 hominibus non in caelo summum bonum quaerentibus, sed in
 terra. quam ob causam profecto saeculorum ueterum mutata 2
 felicitas est. coeperunt enim relicto parente et constitutore om-
 nium deo insensibilia digitorum suorum figmenta uenerari. quae

Auct.: 5–6 cf. Cic. de orat. 1, 1. Min. Fel. 1, 1 (*uterque cogitanti mihi*)

Codd.: ab initio extant BG DV P HM KS R, sed G p. 42 nusquam
 legi potest

4 de inscriptione u. p. XXVI. XXVIII 5 consideranti BHMKS R
 Heck, 1972, 128 n. 3, Mo; cogitanti DVP edd., Br constantine
 imperator KSR tantum; cf. Heck l. c. 128 7 quod om. HM
 saeculi om. P stultitiam DV 8 suscipientes BHM
 credentes B (tert. e ex i m. 2 uel 3) P¹ (corr. P³) HM 9 ignorationes |
 ui H¹; -rantiam sui DV ex] ab HM 10 ueritatem H^{ar} M^{ar}
 neque . . . ueri om. P ueri dei B tenetur HM 11 caelum
 P¹ (corr. P³) KSR 12 terram B^{ar} 14 insē|sensibilia B; -lium P
 digitorum D¹ V; om. P

- prauitas quid effecerit aut quid malorum attulerit, res ipsa de-
 3 clarat. auersi namque a summo bono, quod ideo beatum ac
 sempiternum est, quia uideri tangi comprehendere non potest, et a
 uirtutibus ei bono congruentibus, quae sunt aequae immortales,
 ad hos corruptos et fragiles deos lapsi et studentes iis rebus, 5
 quibus solum corpus ornatur alitur delectatur, mortem sibi per-
 275 petuam cum diis et cum bonis corporalibus quaesierunt, quia
 4 morti corpus omne subiectum est. insecuta est igitur huiusmodi
 religiones iniustitia et impietas, sicuti fuerat necesse. desierunt
 etenim uultus suos in caelum tollere, sed deorsum mentes homi- 10
 num depressae terrenis ut religionibus, sic etiam bonis inhaere-
 5 bant. secutum est discidium generis humani et fraus et nefas
 omne, quia spretis aeternis atque incorruptis bonis, quae sola
 debent ab homine concupisci, temporalia et breuia maluerunt
 maiorque hominibus ad malum fides fuit, qui prauum recto, quia 15
 6 praesentius fuerat, praetulerunt. sic humanam uitam prioribus
 saeculis in clarissima luce uersatam caligo ac tenebrae com-
 prehenderunt, et quod huic prauitati congruens erat, postquam
 sublata sapientia est, tunc demum sibi homines sapientium no-

Codd.: 6 post delec| in K excid. tria folia usque ad 4, 6, 8 cui
 10 a mentes incipit G p. 41 maximam partem lecta; extant BG DV P
 HM SR

1 efficerit B¹ (corr. B³) HM 2 bono om. P 3 qui auderi R^{ac}
 et B^{ar} (nunc eras.) R, om. PKS; ut DVHM 4 ei] et B³ (ex ei) PKS
 quae . . . immortales om. P 5 faciles R iis R¹ Br, hiis R², his cet.,
 Mo 6 pertuam P¹, corr. P³ 7 corporibus DVHM quaesierunt
 HM 8 omne corpus B huius mundi S 9 religionis D² (tert. i
 ex e) P¹ (corr. P³) H et impietas om. R sicut PHM
 10 etenim DV; enim cet., Mo suos ex uos P³ sed] et B
 munes B^{ac} hominis P 11 religionis P¹, corr. P³ inhaeserunt
 B (a s.l. m.2) G (-hes-) 13 omnes P¹, corr. P³; om. HM
 14 temporalia] corp- HM uoluerunt D 15 maior HM
 malum] prauum HM fide P^{ac} prauam P^{ac} rectum S¹
 quia] quoniam S; qui R 16 praesentium B; -tis HM (G non legitur)
 17 uersata HM 18 huc V¹ erit R^{ac} 19 tum B³ (ex tunc; G non
 legitur) S sapientiae B (G inc.)

men uindicare coeperunt. tum autem nemo sapiens uocabatur, 7
 cum omnes erant; utinamque nomen illud aliquando publicum 8
 quamuis ad paucos redactum tamen uim suam retineret. pos- 8
 sent enim fortasse pauci illi uel ingenio uel auctoritate uel adsi- 5
 duis hortamentis liberare populum uitii et erroribus. sed adeo in
 totum sapientia occiderat, ut ex ipsa nominis adrogantia nullum 9
 eorum qui uocarentur appareat fuisse sapientem. et tamen pri- 276
 usquam haec philosophia quae dicitur esset inuenta, septem fu-
 isse traduntur, qui primi omnium quia de rebus naturalibus
 10 quaerere ac disputare sunt ausi, sapientes haberi appellarique
 meruerunt. o miserum calamitosumque saeculum, quo per or- 10
 bem totum septem soli fuerunt qui hominum uocabulo cierentur!
 nemo enim potest iure dici homo nisi qui sapiens est. sed si 11
 ceteri omnes praeter ipsos stulti fuerunt, ne illi quidem sapien-
 tes, quia nemo sapiens esse uere iudicio stultorum potest. adeo 12
 15 ab iis afuit sapientia, ut ne postea quidem incremente doctrina et
 multis magnisque ingeniis in id ipsum semper intentis potuerit

Codd.: 11 in calamitosum | desinit G p. 41, seq. p. 178 bis rescripta
 nusquam legibilis; ceterum extant B DV P HM SR

1 tu D^{ac} H¹; tunc D^{pc} 2 utinam HM aliquando om. HM
 3 ad] apud HM retinerent B^{ar} (G inc.) 4 uel ante adsiduis om.
 HM; uel . . . hortamentis om. R 5 uitii] a u. P 6 occiderant D¹ V
 adrogantia] -ti adsumptione R; cf. Heck 1972, 188 7 uocaretur GHM
 et] sed DV 8 philosophia quae] -iaque quae D, -ia quaeque V
 esset inuenta] esse i. DVS¹; inueniretur P septem] p in ras. D,
 semt- V, VII PS 10 ac] aut HM 11 quo] in q. HM
 12 VII PS hominis HM 13 iure potest B iuridici S
 dico V^{ac} homini si P¹, corr. P² 14 omnes] homines HM
 14-15 ne . . . sapientes om. HM 15 quia . . . sapiens om. V¹, in parte
 lin. uacua suppl. V² 16 ab iis afuit] abusa fuit D iis V (cf. D) R,
 his cet., Mo afuit ex fuit B³ sapientia ex stultitia B³
 ne om. P; nemo D 17 in id ipsum BPS; id in ip- HM; et id ip- DV;
 in ipsam R potuerit SR; filosofia non (s.l. m.3) p. B; non p. DVP;
 non potuit HM; cf. Heck, 1972, 177

- perfici ac ueritas comprehendi. nam post illorum septem sapientium gloriam incredibile est, quanto studio inquirendae ueritatis
- 13 Graecia omnis exarserit. ac primum nomen ipsum sapientiae adrogans putauerunt seque non sapientes, sed studiosos sapientiae uocauerunt. quo facto et illos, qui temere sapientium sibi 5 nomen adsciuerant, erroris stultitiaeque damnarunt et se quoque
- 14 ipsos ignorantiae, quam quidem non diffitebantur. nam ubicumque rerum natura ingeniis eorum quasi manus opposuerat, ne rationem possent aliquam reddere, testificari solebant nihil 10 scire se, nihil cernere. unde multo sapientiores inueniuntur qui se aliqua ex parte uiderunt quam illi qui se sapere crediderant.
- 277 1 2. Quare si neque illi fuere sapientes qui sunt appellati neque posteriores qui non dubitauerunt insipientiam confiteri, quid superest nisi ut alibi sit quaerenda sapientia, quia non est
- 2 ubi quaerebatur inuenta? quid autem putemus fuisse causae cur 15 tot ingeniis totque temporibus summo studio ac labore quaesita non reperiretur, nisi quod eam philosophi extra fines suos quaesierunt? qui quoniam peragratis et exploratis omnibus nusquam ullam sapientiam comprehenderunt et alicubi esse illam necesse

Epit.: 4, 2, 2] cf. 35, 5

Codd.: 18 hinc fere coepit G p. 177 bis rescripta nusquam legibilis; ceterum extant B DV P HM SR

1 percipi ex perfici B³; prof- DV ac ueritas] ac (sed del. m.1?) u. et P VII PS 2 quantum DVP¹ (corr. P³); quia nos H^{ar}; qua nos H^{pr} M 3 gratia DV; gratiae M nomen om. DV sapientiae] -iens B 4 sapientis sed DVR¹ 6 adsciuerunt BHMS (asc- BS) stultitiae quae D¹ V^{par} damnauerunt B quodque H^{ar} M ut saepe; u. ad 2, 9, 10 7 quidam, a ex e, B³ diffidebantur HM, -fitab- S¹ 8 naturam HM opposuissent ex -uerant B²; adp- HM (ex -rant), app- S¹ 9 nec BR aliquam possent BPS 11 se (insipientes esse) Br, sed se i. q. suam ignorantiam; cf. Buen ad l.; trad. def. et Mo uidere (inf.) edd. quidam, Hm qui om. S crediderunt HM 15 causa M cur om. R 16 ac] et PHMS 17 reperiretur PHMSR; u. ind. form. quaesierunt HM 18 nusquamquam P^{ac} 19 illam DV¹ HM aliubi DV esse om. DV

- est, apparet ibi potissimum esse quaerendam, ubi stultitiae titulus apparet; cuius uelamento deus, ne arcanum sui diuini operis in propatulo esset, thesaurum sapientiae ac ueritatis abscondit. unde equidem soleo mirari, quod cum Pythagoras et postea Plato amore indagandae ueritatis incensi ad Aegyptios et magos et Persas usque penetrassent, ut earum gentium ritus et sacra cognoscerent – suspicabantur enim sapientiam in religione uersari –, ad Iudaeos tantum non accesserint, penes quos tunc solos erat et quo facilius ire potuissent. sed auersos esse arbitror diuina prouidentia, ne scire possent ueritatem, quia nondum fas erat alienigenis hominibus religionem dei ueri iustitiamque notescere. statuerat enim deus appropinquante ultimo tempore ducem magnum caelitus mittere, qui eam perfido ingratoque populo ablatam ceteris nationibus reuelaret. qua de re in hoc libro adgrediar disputare, si prius ostendero sapientiam cum religione sic cohaerere, ut diuelli utrumque non possit.
3. Deorum cultus, ut in primo libro docui, non habet sapientiam, non modo quia diuinum animal, hominem, terrenis fra-

Epit.: 4, 2, 6 . . . reuelaret] *cf.* 38, 5 ut alium . . . congregaret

Auct.: 1 stultitiae titulus] *cf.* I Cor. 3, 19 et 3, 3, 16

1 stultitia HM   2 uelamento] sub (*m. rec. ante lin.*) | u. P
 deus ne *om.* HM   nec Pac (*c exp.*) Sar; de D¹ V; dum? D²
 sui] summi s. B   diuini sui S   3 in *s.l.* B³   esse HMR¹
 thesaurum DVS, tens- B, thens- P (*n exp. m.3*) HMR (*n exp.*); u. *ind. form.*   4 equidem] *ante q s.l.* o uel c B³; quid- S   5 indigandae V;
 inuestiga- HM   accensi R   et magos] ac m. R   6 ritus et *om.* DV
 7 suspicantur DVP¹ (*corr. P³*)   8 paenes B (*a s.l. m.3*) DVP, pen-
 HS   solus M   9 ire] scire H² (*pro eras. i in mg. sci*) M
 10 scire *om.* P   post ueritatem *s.l.* cognoscere P³   quia ex uia P³;
 qua H   11 aligenigenis D^{ac}, aligenis D^{pc}   ueri dei HM
 innotescere, in *s.l. m.3*, P   13 perfido] *ex permitto?* V; o *in ras.* 2
lit. H²   14 ceteris *codd., def. Mo;* exteris *edd., Br*   adgredior H
 15 sapientia HM   religio P¹, *corr. P³*   cohereret HM
 17 priore DVPS   habuisse P   18 fragilibus H

gilibusque substernit, sed quia nihil ibi disseritur quod proficiat
ad mores excolendos uitamque formandam; nec habet inquisi-
tionem aliquam ueritatis, sed tantummodo ritum colendi, qui
2 non officio mentis, sed ministerio corporis constat. et ideo non
est illa uera religio iudicanda, quia nullis iustitiae uirtutisque 5
praeceptis erudit efficitque meliores. ita philosophia quia reli-
gionem id est summam pietatem non habet, non est uera sapi-
3 entia. nam si diuinitas, quae gubernat hunc mundum, incredi-
bili beneficentia genus hominum sustentat et quasi paterna in-
dulgentia fouet, uult profecto gratiam sibi referri et honorem 10
dari, nec constare homini ratio pietatis potest, si caelestibus be-
4 neficiis extiterit ingratus, quod non est utique sapientis. quo-
niam igitur ut dixi philosophia et religio deorum diiuncta sunt
longeque discreta, siquidem alii sunt professores sapientiae, per
quos utique ad deos non aditur, alii religionis antistites, per quos 15
sapere non discitur, apparet nec illam esse ueram sapientiam nec
5 hanc religionem. idcirco nec philosophia potuit ueritatem com-
prehendere nec religio deorum rationem sui, qua caret, reddere.
279 6 ubi autem sapientia cum religione inseparabili nexu cohaeret,
utrumque esse uerum necesse est, quia et in colendo sapere 20
debemus, id est scire quid nobis et quomodo sit colendum, et in

Epit.: 4, 3, 3 – 4, 5] 36, 1–5 (*u. iam ad 3, 30, 9–10*) 4, 3, 3 uult . . .
dari] 36, 3 ut . . . referret 4–6] 36, 4 et ideo . . . 5 necesse est

1–3 quia nihil . . . ueritatis sed *om.* S 1 disserit B proficiatur, *ur s.l.*
m.3, B 2 colendos P uitam P 4 restat HM et *om.* HM
5 religio uera HM 6 quia] quae HM religionem] ueram r. B
8 si *del.* P³ incredibilibus R^{ar} 9 beneficentia B (*alt. i s.l.*
m.2) D (-fiti-) VHMSR (*alt. i s.l.*); *u. ind. form.* humanum R^{ac}
sustinuit B¹, *corr.* B³ et *s.l.* P 10 uult] ut HM gratia HM
11 sic D^{ar} 12 institerit H ingratum R¹ utique B^{ar}
sapienti P 13 diiuncta B M^{pc} R¹, disiun- M^{ac} R² *cet.*; *cf.* 3, 10, 9
15 additur V^{ar} P^{ac} religiones M^{ac} *Br errore, corr. in addendis*
antestites DVHM 16 esset V^{ar} ueram esse HM 21 in *om.* B

sapiendo colere id est re et actu quod scierimus implere. ubi 7
 ergo sapientia cum religione coniungitur? ibi scilicet ubi deus
 colitur unus, ubi uita et actus omnis ad unum caput et ad unam
 summam refertur, denique idem sunt doctores sapientiae qui et
 5 dei sacerdotes. nec tamen moueat quemquam, quia et saepe 8
 factum est et fieri potest, ut philosophus aliquis deorum susci-
 piat sacerdotium. quod cum fit, non tamen coniungitur philo-
 sophia cum religione, sed et philosophia inter sacra cessabit, et
 religio, quando philosophia tractabitur. illa enim religio muta 9
 10 est, non tantum quia mutorum est, sed quia ritus eius in manu et
 in digitis est, non in corde aut in lingua, sicut nostra, quae uera
 est. idcirco et in sapientia religio et in religione sapientia est. 10
 ergo non potest segregari, quia sapere nihil aliud est nisi deum
 uerum iustis ac piis cultibus honorare. multorum autem deo- 11
 15 rum cultum non esse secundum naturam etiam hoc argumento
 colligi et comprehendi potest: omnem deum qui ab homine co-
 litur necesse est inter sollemnes ritus et preces patrem nun-
 cupari, non tantum honoris gratia, uerum etiam rationis, quod et
 antiquior est homine et quod uitam salutem uictum praestat ut 280

Epit.: 4, 3, 8] 36, 4 neque in philosophia . . . tractatur 10] *cf.*
 36, 1–2. 5 11. 13–23] *cf.* 2, 2

1 re] et re HM actum Pac quod] qui B scimus R
 ibi ex ubi S 2 sapienti P¹, corr. P³ ibi om. B, del. S
 3 ad ante unam om. B 5 et ante saepe om. PS 6 deorum om. P
 suscitatur D¹ V; -citetur D² 7 sacerdotum D¹ V H¹ S^{ac} fit] uiuit S
 8 cessauit S 9 tractatur HM 10 est post muta ex et P
 sed] d s.l. P³ 10–11 manu . . . digitis] m. et d. HM; manus (s s.l.
 m.2) d. R 11 in ante lingua om. R 12 religio et in s.l. P³
 12–13 religio . . . non] religio s. est ergo et in religione non R
 13 potes D^{ac}; potesit sic (uoluitne poterit?) P uerum deum R
 14 mutorum D¹ V 15 cultus P edd. esset Dar V 16–17 om-
 nem . . . colitur] omne enim quod ab h. c. HM; deum tantum R
 16 qui ex quia P³ 18 gratia] causa B uerum etiam om., sed et s.l.
 m.3 P rationes M^{ac} et quod DV 19 hominem Bar
 uictumque, que s.l. m.3, B ut] aut? Var

- 12 pater. itaque et Iuppiter a precantibus pater uocatur et Saturnus
et Ianus et Liber et ceteri deinceps, quod Lucilius in deorum
concilio inridet:
- *ut
- nemo sit nostrum, quin aut pater optimus diuum 5
aut Neptunus pater, Liber, Saturnus pater, Mars,
Ianus, Quirinus pater siet ac dicatur ad unum.*
- 13 quodsi natura non patitur, ut sint unius hominis multi patres – ex
uno enim procreatur –, ergo etiam deos multos colere contra
14 naturam est contraque pietatem. unus igitur colendus est, qui 10
potest uere pater nominari; idem etiam dominus sit necesse est,
15 quia sicut potest indulgere, ita etiam coercere. pater ideo ap-
pellandus est, quia nobis multa et magna largitur, dominus ideo,
quia castigandi ac puniendi habet maximam potestatem. domi-
num uero eundem esse qui sit pater etiam iuris ciuilis ratio de- 15
monstrat. quis enim poterit filios educare, nisi habeat in eos
16 domini potestatem? nec immerito pater familias dicitur, licet

Auct.: 4–7 Lucil. 19–22 Marx   15 iuris ciuilis] *cf. e. g. Vlp. dig.*
50, 16, 195, 2 *et Wlosok, 1960, 232–246 passim*

1 *et om.* DVHM; ut S iuppiter D¹ V a *om.* R et *post* uocatur
om. HM saturnis DV; satur P¹, *corr.* P³ 2 *post* liber *ins.* saturnus
... quirinus pater, *suo loco om.*, HM lucilius HM 4 ut DV Br,
Marx, *alii edd. Lucil. (ultima uersus syllaba);* uti BPRS *Mo neglecto*
metro; utine HM; uti (nunc) E. Baehrens, RhM 29, 1874, 359 (*ft. hic*
uel similis finis uersus fuit) 5 siet BDV 6 aut] atque DV
neptunus] neminus P *pr. pater in fine lin.* B³ liber? *eras.* H
6–7 saturnus ... quirinus pater *om.* HM 6 *alt.* pater *om.* B
7 siet] siet V; et HM ac] hoc HM; hac S; hoc ac R
ad unum *om.* P 8 patietur R unus D^{ac} P^{ac} 9 ego Vac
etiam] et B 10 unius D^{ar} V colendum D^{ac} V 11 pater nominari]
promin- D¹, domin- D², pomin- V 12 qui B sic S¹
indulgere] intelleg- M coercere BDMS 13 muta D¹ V
dominus] deum HM 14 ac] et B 15 uero *om.* HM
demonstrat ratio B S^{ac} 16 poterit filios] *f. possit* B; *f. poterat* DV

tantum filios habeat; uidelicet nomen patris complectitur etiam
 seruos, quia 'familias' sequitur, et nomen familiae complectitur
 etiam filios, quia 'pater' antecedit. unde apparet eundem ipsum 281
 et patrem esse seruorum et dominum filiorum. denique et filius 17
 5 manu emittitur tamquam seruus et seruus liberatus patroni no-
 men accipit tamquam filius. quodsi propterea pater familias
 nominatur, ut appareat eum duplici potestate praeditum, quia et
 indulgere debet, quia pater est, et coercere, quia dominus, ergo
 idem seruus est qui et filius, idem dominus qui et pater. sicut 18
 10 igitur naturae necessitate non potest esse nisi unus pater, ita nec
 dominus nisi unus. quid enim faciet seruus, si multi domini
 diuersa imperauerint? ergo contra rationem contraque naturam 19
 sunt religiones multorum deorum, siquidem nec patres multi
 possunt esse nec domini, deos autem et patres et dominos nun-
 cupari necesse est. teneri ergo ueritas non potest, ubi homo 20
 idem multis patribus dominisque subiectus est, ubi animus in
 multa dispersus huc atque illuc diuagatur, nec habere ullam 21
 firmitatem religio potest, quando certo et stabili domicilio caret.
 cultus igitur deorum ueri esse non possunt, eodem modo, quo 22
 20 matrimonium dici non potest, ubi mulier una multos uiros habet,

1 tanti ex tantum B habet HM etiam seruos] e. et s. HM
 2-3 seruos ... etiam om. BP familias ... filios quia om. HM
 2 familias] -ia DVR 3 filius BDV unde s.l. P² 5 mittitur
 HMR patroni] a patrono P 6 accepit DV quidsi B¹, corr. B³;
 quod id HM 7 apparet M et om. S 8 quia post debet] qua DV;
 ut P est om. P coercere BMS; coepere R¹, capere R²
 quia] qua DV; ut P 8-9 ergo ... pater om. B¹, s.l. suppl., sed alt.
 idem et alt. et om. B³ 9 idem post filius] eidem R¹, et idem R²
 10 natura M 11 domini] do tantum P^{ac}; -nis S^{ar} 13 deorum? Var
 nec om. P pates D¹ V¹ 14 possent B esse possunt HM
 nec del., s.l. et P³ dominos] -nus M nuncupari] i ins. m. l? B
 15 ergo] e. uero S 16 partibus M 17 illuc] subiectus est ubi animo
 i. D¹ (antea s.l. illuc D²) V diuagatur V¹; diuulg- B; uag- R
 18 potestati? P^{ar} certe uel -ti S¹ et om. DV 19 possent V^{ac}
 idem D¹ V 20 una om. M

- sed haec aut meretrix aut adultera nominabitur; a qua enim pudor castitas fides abest, uirtute careat necesse est. sic et religio deorum impudica est et incesta, quia fide caret, quia honos ille instabilis et incertus caput atque originem non habet.
- 23 1 4. Quibus rebus apparet, quam inter se coniuncta sint sapientia et religio. sapientia spectat ad filios, quae exigit amorem, religio ad seruos, quae exigit timorem. nam sicut illi patrem diligere debent et honorare, sic hi dominum colere ac uereri. 5
- 2 deus autem, qui unus est, quoniam utramque personam sustinet et patris et domini, et amare eum debemus, quia filii sumus, et timere, quia serui. non potest igitur nec religio a sapientia separari nec sapientia a religione secerni, quia idem deus est qui et intellegi debet, quod est sapientiae, et honorari, quod est religionis. sed sapientia praecedat, religio sequitur, quia prius est deum scire, consequens colere. ita in duobus nominibus una uis 10 est, quamuis diuersa esse uideantur; alterum enim positum est in sensu, alterum in actu, sed tamen similia sunt duobus riuus ex
- 4 uno fonte manantibus. fons autem sapientiae et religionis deus

Epit.: 4, 4, 1–2] 36, 3 ut . . . referret

1 aut adultera aut meretrix P; ut m. aut ad- S¹ [nominabitur] bi
exp., B a] at B^{ac} 3 incesta] incerta est DV [careat B^{ac} caret]
 c. dum multis seruit SR; cf. Heck, 1972, 178 sq. honus sic ex bonus
 B³ (anteane u ex o?) 4 instabilis] in *exp.* B et om. HM
 incertus] in *exp.* B, incestus S 5 se] sit S¹ sit PHM
 6 sapientia ante spectat s.l. m.2? R expectat, e *exp.*, B
 quia HM exigit? B^{ac} 6–7 amorem . . . exigit om. S¹, in mg.
 am- cultus uero ad s. qui e. S² 7 religio] sapientiae r. R
 quia HM 8 debent] bent B^{ac} hii Par; et hi H, et i M
 ac] et DHM uenerari PHM 10 et ante patris atque ante amare
 om. DV dominum R^{ar} eundem HM fili B¹, corr. B³
 11 a post religio s.l. B 12 a post sapientia om. H 13 sapientia
 DVHM (-ncia) 15 ita] ita ut DV hominibus DV
 16 uidetur HM 17 sensum B¹ (corr. B³) Par actum? Par
 riuos D¹ V ex] et ex HM^{ar}

- est, a quo hi duo riui si aberrauerint, arescant necesse est; quem
 qui nesciunt, nec sapientes esse possunt nec religiosi. sic fit ut
 et philosophi et qui deos colunt similes sint aut filiis abdicatis
 aut seruis fugitiuis, quia neque illi patrem quaerunt neque hi
 5 dominum. et sicut abdicati hereditatem patris non adsequuntur
 et fugitiui impunitatem, ita neque philosophi immortalitatem ac-
 cipient, quae est regni caelestis hereditas, id est summum bo-
 num, quod illi maxime quaerunt, neque cultores deorum poenam
 sempiternae mortis effugient, quae est animaduersio ueri domini
 10 aduersus fugitiuos suae maiestatis ac nominis. deum uero esse
 patrem eundemque dominum utrique ignorauerunt, tam cultores
 deorum quam ipsi sapientiae professores, quia aut nihil omnino
 colendum putauerunt aut religiones falsas approbauerunt aut,
 etiamsi uim potestatemque summi dei intellexerunt, ut Plato, qui
 15 ait 'unum esse fabricatorem mundi deum', et Marcus Tullius,
 qui fatetur 'hominem praeclara quadam condicione a supremo
 deo esse generatum', tamen ei debitum cultum tamquam summo
 patri non reddiderunt, quod erat consequens ac necessarium.
 deos autem neque patres neque dominos esse posse non tantum 7

Epit.: 4, 4, 5] 36, 4 et ideo . . . religionem 6] cf. 33, 1

Auct.: 15 Plato, Tim. 28 c; cf. 1, 5, 23. 8, 1 16–17 Cic. leg. 1, 22

1 hii BPac duo riui ex duorum? H² 3 et post ut om. R
 sunt Dac 4 hi ex in V², hii Pac 5 et] set HM sic D
 adsequitur H¹ 6 impunitate HM philosophi neque S
 philosophiam R^{ar} 7 quae] nec (c s.l.) quae B^{ar}; qua P¹, corr. P³
 8 ille Dac V 9 sempiternae om. P effugiunt P¹, corr. P³
 animaduersio BM ueri om. B 10 ac om. HM uerum? Vac
 esse patrem om. DV 11 parentem B dominum] deum D
 utrimque HM 12 deorum s.l. H² quia B^{ar} SR; qui B^{pr} cet.
 autem P; ut S 14 etiamsi uim] etiam suum DV 15 marcus BR²,
 ·m· SR¹, ·m· cet. Tullius] emtull- sic S 16 quandam Dac;
 quidem S² (e ex a) R² (ex quin?) contendicione D¹ (-diti-) V
 summo B³ (ex supremo) DV 19 esse non posse non B^{ar}

multitudo, ut supra ostendi, sed etiam ratio declarat, quia neque
 fictum esse a diis hominem traditur neque deos ipsos antecedere
 8 originem hominis inuenitur, siquidem fuisse in terra homines
 antequam Vulcanus et Liber et Apollo et ipse Iuppiter nasceren-
 tur apparet; sed neque Saturno fictio hominis neque Caelo patri 5
 9 eius adsignari solet. quodsi nullus eorum qui coluntur formasse
 a principio atque instituisse hominem traditur, nullus igitur ex
 his pater hominis nuncupari potest, ita ne deus quidem. ergo fas
 non est uenerari eos a quibus non sit homo generatus, quia ne-
 10 que a multis generari potest. unus igitur ac solus coli debet qui 10
 284 Iouem, qui Saturnum, qui caelum ipsum terramque antecessit. is
 enim necesse est hominem figurauerit, qui ante hominem cae-
 11 lum terramque perfecit. solus pater uocandus est qui creauit,
 solus dominus nuncupandus qui regit, qui habet uitae ac necis
 ueram et perpetuam potestatem. quem qui non adorat, et insi- 15
 piens seruus est, qui dominum suum aut fugiat aut nesciat, et
 impius filius, qui suum uerum patrem uel oderit uel ignoret.

1 supra] 4, 3, 11–23

2 fictu B¹ (*corr.* B³); defictum D; finctum HM a diis] ab his B
 (b? et h in ras.) P 3 hominis originem HM homines V¹
 3–5 inuenitur ... fictio hominis in mg. inf. P² 3 hominis Mac
 4 et ante ipse om. P², post i. s.l. quoque P³ iupiter P² M, iuppiter
 D¹ V nasceretur B 5 Saturno] sa in ras. D²; ficturno V
 finctio HM patri eius] e in ras.? D; patritius V 6 nulli HM
 7 instruisse sic S 8 his] is M, iis R¹, hiis R² 9 a s.l. H²
 post neque lac. stat. Br.; trad. def. J. Christes, RhM 127, 1984, 92, Mo
 10 generare, tert. e exp., D unus ... debet in mg. inf. P²
 coli debet] quolibet D¹, quilib- D² 11 qui post Iouem om. DV
 ipsum] i. qui R terram quae R^{ar} his R^{ar} 12 furauerit Bac
 14 dominus nuncupandus] deus n. est HM 14–15 ac necis ueram]
 necisue D (e final. in ras. 2–3 litt.) V 15 et] ac P 16 est om. DV
 dominum] deum PHM et] aut HM 17 uero D^{ac}
 ignorat V^{ac} (D inc.)

5. Nunc, quoniam docui sapientiam et religionem non posse
 diduci, superest ut de ipsa religione ac sapientia disseramus.
 sentio quidem, quam sit difficilis de rebus caelestibus disputatio,
 sed tamen audendum est, ut inlustrata ueritas pateat multique ab
 errore atque interitu liberentur, qui eam sub uelamine stultitiae
 latentem aspernantur ac respuunt. sed priusquam incipiam de
 deo et operibus eius dicere, pauca mihi de prophetis ante dicen-
 da sunt, quorum testimoniis nunc uti necesse est, quod in pri-
 oribus libris ne facerem temperaui. ante omnia qui ueritatem
 studet comprehendere, non modo intellegendis prophetarum
 uocibus animus debet intendere, sed etiam tempora per quae
 quisque illorum fuerit diligentissime requisita cognoscere, ut
 sciat et quae futura praedixerint et post quot annos praedicta
 completa sint. nec difficultas in his colligendis inest ulla. tes-
 tati sunt enim sub quo quisque rege diuini spiritus fuerit passus
 instinctum, multique scriptos libros de temporibus ediderunt
 initium facientes a propheta Moyse, qui Troianum bellum

285

Epit.: 4, 5, 1 – 10, 4] 37, 1 – 38, 2 (*ordine mutato*) 4, 5, 1] 37, 1 . . .
 religiosa

Auct.: 17–p. 324, 1 cf. Theophil. Autol. 3, 21, 6. 29, 3. Tert. apol. 19
 frg. Fuld. 2 et Heck, 1993, 413 cum n. 55

1 num B 2 diduce D^{ac}, deduci P¹ (*corr.* P³) HMR; diuelli B ex
 4, 2, 6 ut om. P de s.l. S 4 audiendum D^{ac} V pateat] pr. t in
 ras. m.3 B; -tet M 5 atque] ab P; a. ab HM 6 latentia], alt. a
 exp.?, B 7 eius om. P mihi pauca S 8 sunt om. B
 9 libris s.l. P² ne om. B; nec, c exp. m.2, V facere B
 temperari V 10 comprehendere] cognoscere B intellegendo V¹
 11 que s.l. P² 12 fuit R requisita cognoscere R Heck, 1972, 185
 n. 90; inquirere B; requirere cet., edd., Br 13 praedixerit V¹ P¹
 (*corr.* P³) post . . . annos] postquam nos M^{ac} quot] quod
 BD^{ac} VP¹ (*corr.* P³) H; quo R¹ 14 nec difficultas om. DV
 iis R 15 diuinis H 16 instinctu S multisque R^{ar}
 scriptos codd. (-bt- HR), edd. (post temporibus Cellarius, 1698), Mo;
 -tores Fasitellus (1535), Br 17 propheta . . . qui] -tam sequi D¹ V
 moyse D² PS, -sen BHM, mose R quo P¹, *corr.* P³

nongentis fere annis antecessit. is autem cum per annos quadra-
 ginta populum rexisset, successorem habuit Iesum, qui septem
 7 ac uiginti annis tenuit principatum. exinde sub iudicibus fue-
 runt per annos trecentos septuaginta. tum mutato statu reges
 habere coeperunt. quibus imperium tenentibus per annos qua- 5
 dringentos quinquaginta usque ad Sedeciae regnum oppugnati a
 rege Babylonio captique Iudaei diuturnum seruitium pertulerunt,
 donec septuagesimo post anno Cyrus maior captiuos Iudaeos
 terris ac sedibus suis redderet, qui per idem tempus in Persas
 8 suscepit imperium quo Romae Tarquinius Superbus. quare cum 10
 omnis temporum series et ex Iudaicis et ex Graecis Romanisque
 historiis colligatur, etiam singulorum prophetarum tempora
 colligi possunt; quorum sane ultimus Zacharias fuit, quem constat
 sub Dario rege, secundo anno regni eius octauo mense cec-
 cinisse. adeo antiquiores etiam Graecis scriptoribus prophetae 15
 9 reperiuntur. quae omnia eo profero, ut errorem suum sentiant,
 qui scripturam sacram coarguere nituntur tamquam nouam et
 recens fictam ignorantes, ex quo fonte religionis sanctae origo

286

Auct.: 13–15 cf. Zach. 1, 1

1 nungentis BDV, DCCCC S, corr. *Br cl. Theophil. et Tert.*; septing-
 PHMR *edd.*, *Mo uix recte* fere] facere, ac in ras., S²
 annos D¹ V his Par per annis M XL PSR; *numeri q. d.*
Romani numeris plenis receptis congruentes hinc noniam notantur
 2 Iesum DV 2–3 VII et XX PS, septem ac XX R 4 CCCLXXX
 HM tum] et B 5 tenentibus imperium HM 6 sedeciae BP² M,
 -chiaie D² V² HSR²; sedeae D¹ V¹, seciae P¹; -cia R¹ oppugnanti
 P¹, corr. P² 7 captique] captiui B; -pitique M, -ptiuique S
 8 septuagensimo DVP^{ac}, -gessi- M; *u. ind. form* postea HM
 annos S captiuos Iudaeos *om.* S Br 9 perderet D^{ac}
 persis DVR^{ac}; -sidis HM 10 quare cum] qua regum DV
 11 iudaeis B ex *om.* HM graecis R; caecis D¹ V
 12 colliguntur B 13 possent DV sane] tamen P zaccarias, *pr. c*
m.3 in ras., B, zaccha- VR (D *inc.*) 14 sub] cum P 15 adeo *om.*
 DV; ad haec S antiores D¹ V gregis HM 16 refero B
 sentiat B¹, corr. B² 17 sanctam BHM 18 regens R¹
 ignorant DV fonte *om.* DV

manauerit. quodsi quis collectis perspectisque temporibus fun- 10
damentum doctrinae salubriter iecerit, et ueritatem penitus com-
prehendet et errorem cognita ueritate deponet.

6. Deus igitur machinator constitutorque rerum, sicut in 1
5 secundo libro diximus, antequam praeclarum hoc opus mundi
adoriretur, sanctum et incorruptibilem spiritum genuit, quem fi-
lium nuncuparet. et quamuis alios postea innumerabiles crea- 2
uisset, quos angelos dicimus, hunc tamen solum primogenitum
diuini nominis appellatione dignatus est, patria scilicet uirtute ac
10 maiestate pollentem. esse autem summi dei filium, qui sit 3
potestate maxima praeditus, non tantum congruentes in unum
uoces prophetarum, sed etiam Trismegisti praedicatio et Sibylla-
rum uaticinia demonstrant. Hermes in eo libro qui λόγος τέ- 4 287

Epit.: 4, 6, 1. 2 patria ... pollentem] 37, 1 deus ... respondentem
2 ... dignatus est] 37, 3 3-9] 37, 2. 4-7 4] 37, 5

4 in secundo libro] 2, 8, 3-7; cf. Heck, 1972, 48 sq.

Auct.: 8 primogenitum] cf. Cypr. testim. 2, 1

Test.: 13 § 4] Quodu. (olim Ps. Aug.) haer. 3, 4-5. 7. 16

1 perspectusque DV: perfectisque S 2 conpraehenderit HM
3 et om. H ueritatem R^{ar} 4 dei ex deus P constitutor
machinatorque B constitutoque HM sic S¹; sicuti R
6 oriretur DV; adoraretur HMS incorruptibilem] inc. et inrepre-
hensibilem HM spiritum s.l. B³ spiritum ... quem om. P
7 nuncuparit, i ex e m.2, P et om. P aliosi P^{ac} postea alios HM
innumerabiles PS² R; num- S¹; per ipsum i. BDV; inñ-num- per
ipsum HM^{ar} (ut uid.; inter duas n ras.); cf. Heck, 1972, 48 n. 9
creuisset HM 8 angelos] ante a. DV tamenē S^{ar}
9 ac] et HM 12 trismegesti B et om. R 13 uationes sic P
demonstrant] post s 2 litt. eras., pr. t in ras. m.2, B; -rat S demon-
strant. Hermes om. P in eo libro om. H¹, in l. in mg. H²; eo om. M
quia B; quibus HM 13-p. 326, 1 λόγος τέλειος] lococ νελειος
B¹; λ. τελιος B³; λ. τελιος V (D inc.); sermo perfectus, om. graec., P

λειος inscribitur, his usus est uerbis: ὁ κύριος καὶ τῶν πάντων ποιητής, ὃν θεὸν καλεῖν νενομικάμεν, ἐπεὶ τὸν δεύτερον ἐποίησε θεὸν ὁρατὸν καὶ αἰσθητόν – αἰσθητόν δέ φημι οὐ διὰ τὸ αἰσθάνεσθαι αὐτόν, περὶ γὰρ τούτου, πότερον αὐτὸς αἰσθεται (ἢ μή, εἰσαυθις ῥηθή- 5 σεται), ἀλλὰ ὅτι εἰς αἰσθησιν ὑποπέμπει (καὶ) εἰς ὄρασιν – ἐπεὶ οὖν τοῦτον ἐποίησε πρῶτον καὶ μόνον καὶ ἕνα, καλὸς δὲ αὐτῷ ἐφάνη καὶ πληρέστατος πάντων

Auct.: 1-p. 327, 2 test. CH II 304, 20 – 305, 9 (Ascl. 8); cf. Löw, 2002, 197–203

1 inscribitus est R *Graeca quatenus habent litt. graec. reddunt H (renouauit m.2) M* κυρος HM 2 ποστης HM ὃν] ο P; con S θεὸν καλεῖν om. P; θεὸν om. HM καλιν DV νηνομικάμεν B^{ac}, νενομικ- DV; ενομ- P; -καμλλαιοεν R ἐπει B (π inc.) S, επι HM; ενπι DV, επ P, om. R τὸν] ον P¹ (οτι add. P³) R 3 δεύτερον] *hinc usque ad alt. αἰσθητόν perperam, reliquam § 4 om. M* εκποιηcen B, ειποιηces, alt. ι s.l., P θεον s.l. P³ καὶ . . . alt. αἰσθητόν om. D *extante interpr. κι V alt. αἰσθητόν om. S; hinc ad γὰρ perperam, reliquam § 4 om. H* 4 φημι DV οὐ om. P τὸ] τοιοιο? B; τι, τ in ras. S αἰσθάνεσθαι B; αἰσθεσθαι DVR; αἰσθεσθαι P, εσεσθαι S αὐτόν περὶ γὰρ] ουταρπερι B 5 τούτου πότερον] του το|τερον, post u ras., B; τ. ποτε S αυτας B αἰσθεται codd. (-θητοι B, δις- DV, cαἰς- R), αἰσθεται edd., Nock, Löw, nos dubitanter; αἰσθάνεται Br, Mo, ft. recte; cf. Liddell–Scott–Jones s. u. αἰσθομαι 5–6 (ἢ . . . ῥηθή- σεται) Wachsmuth, Br cl. Ascl. 6 ἀλλὰ Br ex Sedul. (cf. p. XVI n. 51), αμα BR; ααα D, λλλ V, unde ἀλλ’ edd.; hic om., sed post αἰσθησιν ins. αμα P, αλλα S εσθησιμ B, αἰσθησε P; αεσθ-τ S υποπεμπει codd. (-πεμπι B, -πενπει DV, -πεντει P, -πελαπει S; -πεπει R); hoc scripsisse Lact. ostendit epit. mittat, sed perperam; cf. Ascl. incurrit, unde ὑποπίπτει sim. coniciebatur; cf. Br et Nock ad l. (καὶ) Wachsmuth, Br cl. epit. ες DVS, om. R ὄρασιν Wachsmuth, Br ex opowcin R cl. epit. uisum et Ascl. uidentium; voun cet., edd. 7 επι B; οτι DV εκποιηce B, επουηce DV, ηποιηcen P πρῶτον B¹, corr. B³; πρῶστον P καὶ μόνον om. S 8 κααως B¹, καθως B³ ουτω B; αυτου DV; ατυω Pac

τῶν ἀγαθῶν, ἡγάσθη τε καὶ πάνυ ἐφίλησεν ὡς ἴδιον
τόκον. Sibylla Erythraea in carminis sui principio, quod a 5 289
summo deo exorsa est, filium dei ducem et imperatorem om-
nium his uersibus praedicat:

5 παντοτρόφον κτίστην, ὅστις γλυκὺ πνεῦμα ἅπασιν
κάτθετο χήγητῆρα θεὸν πάντων ἐποίησεν.

et rursus in fine:

ἄλλον ἔδωκε θεὸς πιστοῖς ἄνδρεςσι γεραίρειν.
et alia Sibylla praecipit hunc oportere cognosci: 290

Epit.: 4, 6, 5] 37, 6

Auct.: 5–6 Orac. Sib. frg. 1, 5–6 Geffcken = Theophil. Autol. 2, 36, 1
8 Orac. Sib. 3, 775

Test.: 2 § 5] Quodu. haer. 3, 10–12. 20

1 ἀγαθον P ἡγασθη R, ηργασθ B; ηγασεν DV; ητπη P;
ηγαπη S τε] γε ut uid. B; τεια DV; ιε R επιλεσεν B¹, corr.
B³; -ce D ιαιον B¹ (corr. B³) R, τιδιον DV; ιεαιον S
2 carminibus B^{Par} R suis B (alt. s. s.l. m.2) R principium HM
quo B a om. P 3 exsorsa, pr. s. s.l., B sit HM
dei om. M 3–6 dei ... ἐποίησεν post § 4 ἀγαθῶν transp. S
4 his uersibus om. m.1, his uerbis s.l. m.3? P; is u. S 5 παντον-
τροφον PHM ὅστις] οετο uel οειο B πνεῦμ' ἐν ἅπασιν
codd. Theophil. δπασειν D, τπασειν V 6 κάτθετο S. Castalio
(ed. Sib. 1555; u. Geffcken, Ed. XI), Br, alii; καεθετο R, καθετο, post
α 1 litt. eras., P, καθητο B; κατεθετο D (φ pro θ) V, codd. Theo-
phil.; εθετο S; καθο et cetera, reliqua usque ad γεραίρειν om. HM
χήγητῆρα codd. Theophil., καιηγνητῆρα R; καιηγνητορα B (pro
utraque α habet δ forma θ) DV (καυη-) P (om. ι) S τθεων DV;
βροτῶν codd. Theophil.; cf. epit. deum ... ducem επονοιησεν
DV (-σην), εεποησεν R 8 ἄλλον Br (et Mo) cl. Quodu. alium et
interpr. Sedul. alterum, quam habent et DVR²; ἄλλον uariante scrip-
tura litt. λλ DVPSR, αμαυτον B; ἄλλ' ὃν codd. Sib., edd. (cf.
interpr. quem P, alterum quem S) ἔδωκα BP, -κεν DV; εωκα S,
εωκε R θεὸς] ονοc, interpr. deus, DV (η pro ν) πιστοῖς]
πικ B αναρρακει B, ανδραικεει DV 9 praecepit M

αὐτόν σου γίνωσκε θεὸν θεοῦ υἷὸν ἑόντα.

- 6 uidelicet et ipse est dei filius, qui per Solomonem sapientissimum regem diuino spiritu plenum locutus est ea quae subieci-
mus: 'dominus condidit me initium uiarum suarum in opera sua,
ante saeculum fundauit me; in principio antequam terram faceret 5
et antequam abyssos constitueret, priusquam procederent fontes
aquarum, ante omnes colles genuit me. dominus fecit regiones
291 7 et fines inhabitabiles sub caelo. cum pararet caelum, aderam
illi, et cum secerneret suam sedem; cum super uentos faceret
ualidas nubes et cum confirmatos ponebat fontes sub caelo, 10
quando fortia faciebat fundamenta terrae, eram penes illum dis-
ponens. 8 ego eram cui adgaudebat. cottidie autem iucundabar

Epit.: 4, 6, 6–8] *cf.* 37, 7 Solomonem . . . sapientiae

Auct.: 1 Orac. Sib. 8, 329 4–p. 329, 1 prou. 8, 22–31; *cf.* Cypr. testim. 2, 1 l. 3–14, *sed u. adn. crit.; de locis Sacrae scripturae abhinc laudatis u. p. LIX–LXIX et Wlosok, 1990, 201–216*

Test.: 12 ego . . . adgaudebat] Quodu. haer. 3, 6

Codd.: 12 *ab* adgaudebat *redit* K p. 87 (*cf. supra* 4, 1, 3); *hinc extant* B DV P HM KS R

1 *uersum om.* HM θεὸν] ον P θεοῦ . . . ἑόντα *distorta in* PS
2 *et om.* BHMS, *s.l.* P² filius dei HM solomonem BP, *sal- cet.*
3 plenus DacVac HM locutus *om.* DV; *est del., s.l.* dixit D²
subiciemus PHM 4 dominus B *ut codd.* Cypr. sec. LXX, Br; *deus*
cet., Mo, ft. ex anteced. dei filius *ortum* initium] in i. DV; initio H
5 in] et in P; in *s.l.* H² 6 *et om.* DV antequam *om.* HM
priusquam] et p. HM procederet M 7 aquarum *om.* R
ante] antequam montes conlocarentur a. Cypr. sec. LXX religio-
nes Pac 8 et fines] et inhabitabilia et f. Cypr. sec. LXX
pareret DV^{Sac} 9 segregaret P cum super] et c. s. HM
facere Dac V 9–10 faceret . . . nubes] u. f. desuper n. Cypr. sec. LXX
10 confirmatos] firm- B fontes B *ut fere codd.* Cypr. sec. LXX, Br;
montes *cet., Mo (u. eius Ed. 253); ft. Lact. hoc in suo fonte legit ortum*
ex anteced. montes conlocarentur *quae ipse om.* 11–12 quando . . .
disponens] eram (*e in ras. ex a?*) penes i. d. ego eram quando fac- fort-
fund- t. B 12 gaudebat HM cottidie BHM, *coti- cet.; cf. I, 4, 3*

- ante faciem eius, cum laetaretur orbe perfecto.' idcirco illum 9
 Trismegistus δημιουργὸν τοῦ θεοῦ et Sibylla σύμβουλον
 appellat, quod tanta sapientia et uirtute sit instructus a deo patre,
 ut consilio eius et manibus uteretur in fabricatione mundi.
- 5 7. Fortasse quaerat aliquis hoc loco, quis sit iste tam potens, 1
 tam deo carus, et quod nomen habeat, cuius prima natiuitas non
 modo antecesserit mundum, uerum etiam prudentia disposuerit, 292
 uirtute construxerit. primum scire nos conuenit nomen eius ne 2
 angelis quidem notum esse qui morantur in caelo, sed ipsi soli
 10 ac deo patri, nec ante id publicabitur, ut est sanctis litteris tra-
 ditum, quam dispositio dei fuerit impleta; deinde nec enuntiari 3
 posse hominis ore, sicut Hermes docet haec dicens: αἴτιος δὲ
 τούτου τοῦ αἰτίου ἢ τοῦ θεοῦ ἅτε τοῦ ἀγαθοῦ βούλη- 293

Epit.: 4, 6, 9] 37, 2 4, 7, 3] 37, 8 Hermes . . . proferri

Auct.: 2 Trismegistus] *cf.* CH I 9, 17 (serm. 1, 9). IV 132–133 (frg. 27–28) Sibylla] Orac. Sib. 8, 264 10 sanctis litteris] *locus inc.* (*non apoc. 19, 12 quod laudat epit.*), *sed cf.* apoc. 2, 17 12–p. 330, 2 CH IV 110 (frg. 11 a)

Test.: 2 Sibylla . . . appellat] Quodu. haer. 3, 13 11 § 3] *ibid.* 3, 7. 16–18

1 eius] e. in omni tempore *Cypr. sec. LXX* lateretur P¹, *corr.* P² orbem M idcirco] i. autem P 2 δημιουργον DV, δεμ- HMKS συμβουλον HMKS, συμβολον R 3 appellat *om.* P sit *om.* P 4 ut] ut et HMKS 5 hoc loco *in fine lin.* B³ quis R *solus*; qui *cet.* 6 habet B¹, *corr.* B³ non *in fine lin.* B³, *s.l.* P 7 antecesserat B prudentiam M; potentia B; *om.* KS discesserit M 8 primo B eius] quis D^{ac} V 9 moratur H, -aturi M celis S (*in K cēl, deinde 1–2 litt. euan.*) 11 enuntiare R; enarrari B 12 hominibus? P^{ar} ore hominis B αἰτιος *sic* R; αἰτιον B; -ιο DV; ηδίκη P 13 τούτου *om.* B, *del.* P³ τοῦ *om.* DV; τοῦ . . . ἅτε] εαυτετουθε HM (-ουεε) αιτιου BDVK (αιτ *inc.*); δικιου P, αιαιογ S, αιινου R ἢ . . . ἀγαθοῦ *Stadtmüller, Br, Mo, aliter alii edd. et Löw, 2002, 212; u. Br et Nock ad l.* θεοῦ ἅτε] θεαγε BDVPKS, *om.* R τοῦ *om.* R ἀγαθοῦ DVP, ἀγαεου KS, αταθοῦ MR, ατατου H; ἀγαθο B βουβουλευεic HM (-υυαεic)

σις, οὗ τὸ ὄνομα οὐ δύναται ἀνθρωπίνῳ στόματι λαλη-
 θῆναι. et paulo post ad filium: ἔστιν γάρ τις, ὃ τέκνον,
 ἀπόρρητος λόγος σοφίας ὁσὶός τε περὶ τοῦ μόνου κυ-
 ρίου πάντων καὶ <πάντα> προεγνωσμένου θεοῦ, ὃν
 4 εἶπειν ὑπὲρ ἀνθρώπῳ ἐστιν. sed quamuis nomen eius, 5
 quod ei a principio pater summus imposuit, nullus alius praeter
 ipsum sciat, habet tamen et inter angelos aliud uocabulum et
 inter homines aliud. Iesus quippe inter homines nominatur. nam
 5 Christus non proprium nomen est, sed nuncupatio potestatis et
 regni; sic enim Iudaei reges suos appellabant. sed exponenda 10
 huius nominis ratio est propter ignorantium errorem, qui eum

Epit.: 4, 7, 4] 37, 9 . . . deum; *cet. non ex 4, 7, 6–8*

Auct.: 2–5 CH IV 111 (frg. 12 a)

Test.: 9–10 *cf.* Isid. orig. 7, 2, 4

1 οὗ] ουε HM, ος KS τὸ] τε HM δύνατε BH (αυν-),
 ἀνατε M; διν- KS; αυνται R ἀνθρωπινῳ BHM (αντρ- HM);
 ἀνθρώπων, *post π. eras.* v, P στοματε DV; στόματι . . . λαλη-
 θῆναι *om.* P λαληθῆναι] αλεοναε *sic* H, ααε M, λαηονναι
 KS 2 γάρ . . . τέκνον] γατταιλοεονον H, γαταιαιοετνον M
 3 απορρητος P, πορρ- DV, ανορρ- KS, αιτορρ- R, -ρρετος B,
 -ρρεος HM ὁσὶός τε περὶ *Br ex* οσιοοσιπερι R *cl.* 4, 9, 3
 sanctumque; οσιοοπερι DV; ουιοοοοιοοπερι PKS (τι *pro* π KS);
 οσιοοοοιοικπερι HM; οσιοοοοιου *tantum* B το P, *om.* KS
 μόνου κυρίου] μοκυ- HM, μονου η κ. R; εττοραλθτ KS (-αθτ)
 4 παντων H (*in mg.*) KSR, -τον B, -τωι DV, πανρω P; παν- M
cet. graec. om. HM <πάντα> *Br cl. interpr.* praesciente omnia *in*
 PKS *aliisque testibus*, *Mo*, *Löw l. c.*, *om. Nock cl. diuersis testibus*,
e. g. interpr. et qui mente capitur *in* DV *et Sedul.*; *dubitanter recepimus*
 5 ειπειν P, ιπειν BR, ειπιν DV, ειπειν KS υπυερ R
 ἀνθρώπον BP εετιμ KS quamquis ^{Par} 6 ei] et DV
 6–7 nullus . . . tamen et *om.* DV 7 sciat] nouerit B; *ante s. l. litt.*
eras. P 7–8 uocabulum et inter] uocabunt inter *in* D (*in s.l.*) V
 8 alium B ihm *i. e.* Iesum B¹, *corr.* B³ 10 enim *s.l.* B³
 appellant P 11 eum immutata] mutata R

immutata littera Chrestum solent dicere. erat Iudaeis ante prae-
ceptum, ut sacrum conficerent unguentum, quo perungi pos-
sent hi, qui uocabantur ad sacerdotium uel ad regnum, et sicut
nunc Romanis indumentum purpurae insigne est regiae digni-
tatis adsumptae, sic illis unctio sacri unguenti nomen ac potes-
tatem regiam conferebat. uerum quoniam Graeci ueteres
χρίεσθαι dicebant ungui, quod nunc ἀλείφεσθαι, sicut in-
dicat Homeri uersus ille:

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ob hanc rationem nos eum Christum nuncupamus, id est unc-
tum, qui Hebraice Messias dicitur. unde in quibusdam Graecis
scripturis, quae male de Hebraeicis interpretatae sunt, ἡλειμ-
μένοσ scriptum inuenitur, ἀπὸ τοῦ ἀλείφεσθαι. sed tamen

Auct.: 1 Chrestum] *cf.* Tert. apol. 3, 5 Chrestianus 9 Hom. Od.
4, 49, 17, 88 11 Graecis] Aquila I reg. 2, 35. *al.*; *u. p.* LXVII n. 212

Test.: 1 § 6] Isid. orig. 7, 2, 2

1 Chrestum] $\chi\rho\mu$ *i. e.* Christum BHM 2 unguentum Vac MR
quo *s. l.* D, *om.* V; quod B¹, *corr.* B² perungi DVHMR, -gue Pac
3 hi BDVP³ HMKs Mo, hii P¹, *om.* R; ii *edd.*, Br et] sed B
4 purpura, e? *eras.*, R 5 ungenti HMR 6 regiam *codd.* (*eras.*? P,
-a K), *edd.*; -gium Br *ex errore* uerum *om.* D (spatio indice) V
7 χρίεσθαι DV; χρείεσθε B, χρείεκθαι P; unguentum κυριοεσθε
HM, unguentum χρείεσθαι KS; *om.* R *spatio relicto* ungi DVHM,
unci R αλειφεσθαι P; -αλιφ- DV, αλιφεσθε B, alifeste HM,
-φειαεσθ- K, -φеесθ- S, αλciεφ- R 8 homericus HMKs (*om.*
KS) 9 τοὺς . . . οὖν] καὶ τοὺς μεν B; τοὺς δε ποιοῦν D (*pro*
υ) V (ποιον) P (τουδε) δμῳαι] δεμῳιαι B, λμῳι DV, αμῳι
PR, αμῳαι KS χρείεαν KSR ελεο B, ἐλαίων DV, εαίω
P, ἐλεω KS, εαίω R *totum uersum lat. litt. perperam dant* HM
10 eum] cum DV id est *om.* DV 11 hebraice HR (-cae), -breice
BP; -braicae DVM, ebraice KS messias BP²; -a DVP¹ KSR; -an
HM 12 hebraeicis HR, hebreic- B, ebreic- P; hebraic- DVMKS
ηλειμμενος DV, ηλιμμ- P, ηαιμμ- R; ηλωμενος B; elimmenos
HMKs (-osy HM, -lime- K) 13 apotualifesthe HMKs (-iphe- H,
-ipe- M) αλειφεсθε B, αλιφ- DV

295

utrolibet nomine rex significatur, non quod ille regnum hoc terrenum fuerit adeptus, cuius capiendi nondum tempus aduenit, sed quod caeleste ac sempiternum; de quo disseremus in ultimo libro. nunc uero de prima eius natiuitate dicamus.

- 1 8. In primis enim testificamur illum bis esse natum, primum 5
in spiritu, postea in carne. unde apud Hieremian ita dicitur:
'priusquam te formarem in utero, noui te.' item: 'beatus qui erat,
antequam nasceretur'; quod nulli alii contigit praeter Christum.
2 qui cum esset a principio filius dei, regeneratus est denuo se-
cundum carnem. quae duplex natiuitas eius magnum intulit hu- 10
manis pectoribus errorem circumfuditque tenebras etiam iis, qui
3 diuinae religionis sacramenta retinebant. sed nos id plane di-
lucideque monstrabimus, ut amatores sapientiae facilius ac di-
ligentius instruantur. qui audit dei filium dici, non debet tantum
nefas mente concipere, ut existimet ex conubio ac permixtione 15
feminae alicuius deum procreasse, quod non facit nisi animal

Epit.: 4, 8, 1-2] *cf.* 38, 2

3 in ultimo libro] 7, 20, 1-11. 24, 1-15

Auct.: 7 Ier. 1, 5; *cf.* Cypr. testim. 1, 21 l. 37-38 **7-8** locus apocryphus; *u. Wlosok, 1990, 205 n. 19; cf. Mo ad l.*

3 quod *del.* R sempiternum] s. est P **4** uero *om.* R
5 illum *om.* HM **6** inde HM hieremian DHK (*hie ex ihe*) R, -iā
MS, -iam BVP *Br* **7** item DVKS *Br, om.* HM; i. alibi B; et i. apud
ipsum P; i. apud eundem R *Mo, sed ignoto loco notas potius additas*
quam subtractas putamus **8** contingit P¹ (*corr.* P²) R xpō B
9 filius dei *om.* DVP **10** duplex] d. est KS^{ar} **11** circumfundit-
quae B^{ac} tenebris B¹, *corr.* B² iis R *Br*, hi D¹ V, his B (*is sup.*
ras. m.2) D² *cet., Mo* qui] quae B¹, *corr.* B³ **12** diuinae R; uerae
Bp^c DP³ K (*ex 4, 3, 2 al.*), *edd., Br, Mo; uere* B^{ac} P¹ *cet.; cf. 4, 10, 19 et*
Heck, 1972, 189 id *om.* DV delucideque P¹, *corr.* P²; luc- HM
13 monstrauiamus D^{ac} V amatores D^{ar} (*s. eras.*) V **14** instruat R^{ac}
qui audit] quia uidit KS¹; qui audiuit S² dei] *e in ras., i s.l. m.3* B
15 conciperet D^{ar} V extimet KS conubio] bi *ex u?* B
16 cuius R¹, cuiusquam R² facis M

corporale mortique subiectum. deus autem cum solus adhuc 4
 esset, cui permiscere se potuit? aut cum esset tantae potestatis,
 ut quidquid uellet efficeret, utique ad creandum societate alte- 296
 rius non indigebat; nisi forte existimabimus deum, sicut Or-
 pheus putauit, et marem esse et feminam, quod aliter generare 5
 non quiuerit, nisi haberet uim sexus utriusque, quasi aut ipse
 secum coierit aut sine coitu non potuerit procreare. sed et 5
 Hermes in eadem fuit opinione, cum dicit eum ἑρμηνεύον-
 τιν * * * ἑρμηνεύοντα et ἑρμηνεύοντα. quod si ita esset, 6
 10 ut a prophetis pater dicitur, sic etiam mater diceretur. quomodo
 igitur procreauit? primum nec sciri a quoquam possunt nec enar-
 rari opera diuina, sed tamen sanctae litterae docent, in quibus
 cautum est illum dei filium dei esse sermonem itemque ceteros
 angelos dei spiritus esse. nam sermo est spiritus cum uoce

Auct.: 4 Orpheus] Orph. frg. 81 Kern (*cf.* frg. 56. 168 uers. 3)
 8 Hermes] CH IV 112 sq. (frg. 13); *cf.* 1, 7, 2, *sed u. infra adn. crit.*
 10 § 6] *cf.* Tert. adu. Prax. 7, 6 12 sanctae litterae] *u. §§ 13–16*

Codd.: 13–p. 334, 11 itemque . . . § 8 reuelaret *om.* B¹ DV; itemque
 ceteros .hd *in uacua parte lin. ultimae*, angelos . . . homines .hs *in mg.*
inf. fol. 94^v, perferendo . . . reuelaret *in mg. sup. fol. 95^r suppl.* B³

1–2 adhuc esset HR, a. *om.* M; sit *tantum* BPKS; sit a. e. D¹ V (*post*
 a. *s.l.* non D²) 2 se permiscere HM cum *bis* R 4 indigebant D¹
 existimauimus D^{ac} VR; -mabam- HM orieus DV 5 et *post* esse
s.l. D², *om.* V generari DV 6 non quiuerit] nequiu- HM; non
 quieu- K¹ 7 cogerit R^{ac} non *bis* R et *om.* HMKs
 8 fuerit *ex* fuerat m.3, *deinde eras.* in, B eum] deum HM
 ἑρμηνεύοντιν B, *om. cet., edd., Br (interpolatum dicit Ed. II 1, 128*
ad ira 23, 9); dubitat Nock, sed cf. CH I 9, 16 (serm. 1, 9) θεὸς ἑρμηνεύ-
 οντιν; *uoce non omnino spuria recepta lacunam statuimus; exci-*
disse uid. atque etiam sim. uel plura 9 αυτοπατορα et αυμητο-
 ρα P¹, *corr., sed* αυτοεπ- et αυτοεμ- P³; autopatora autometora HM
 (autop-) αυτοπατρα S quo M 10 a *s.l.* P³ profectis HM
 pater dicitur] praedicatur pater B 11 primo P nec sciri] nesc- R
 narrari DVP 12 sacrae, e *s.l.*, B dicent DV 13 sermonem] s.
 siue etiam rationem B 14 est] et HMKs

- 7 aliquid significante prolatus. sed tamen quoniam spiritus et
sermo diuersis partibus proferuntur, siquidem spiritus naribus,
ore sermo procedit, magna inter hunc dei filium ceterosque an-
gelos differentia est. illi enim ex deo taciti spiritus exierunt, quia
non ad doctrinam dei tradendam, sed ad ministerium creabantur. 5
- 8 ille uero cum sit et ipse spiritus, tamen cum uoce ac sono ex dei
ore processit sicut uerbum, ea scilicet ratione, quia uoce eius ad
populum fuerat usurus, id est quod ille magister futurus esset
doctrinae dei et caelestis arcani ad homines perferendi. ipsum 10
primo locutus est, ut per eum ad nos loqueretur et ille uocem dei
ac uoluntatem nobis reuelaret. merito igitur sermo ac uerbum
dei dicitur, quia deus procedentem de ore suo uocalem spiritum,
quem non utero, sed mente conceperat, inexcogitabili quadam
maiestatis suae uirtute ac potentia in effigiem, quae proprio sensu
et sapientia uigeat, comprehendit; et alios item spiritus suos 15
- 10 in angelos figurauit. nostri spiritus dissolubiles sunt, quia mortales
sumus, dei autem spiritus et uiuunt et manent et sentiunt,
11 quia ipse immortalis est et sensus ac uitae dator. nostrae uoces
licet aerae misceantur atque uanescant, tamen plerumque permanet
litteris comprehensae; quanto magis dei uocem credendum est et manere in aeternum et sensu ac uirtute comitari, 20

Codd.: 15-p. 335, 1 et alios . . . § 11 traduxerit *om.* B¹ DV; *in mg. inf. fol. 95^r signis* hd et hs *usa suppl.* B³; *ceterum extant* P HM KS R

1 significat ante HM 3 ore sermo] s. ex o. KSR; u. Heck, 1972, 179 ceterosque] et ceteros KS 4 tacitu spiritu HM 5 tradendam *om.* HM 7 sic S¹ ea *om.* B³ ratione] e r. B³ 9 caelesti KS¹ perferendo B³ ipsum] quod i. HM; per (*s.l. m.2*) i. S 10 est *om.* HM ad nos] nobis HM 11 igitur] autem BDVHM ac] et DV uerum D^{ac} V 12 procedente KS¹; procreantem R uocalem *s.l.* B³; -le K 13 incogitabili B¹, *corr.* B³ 14 uirtutem V^{ar} potentiam P^{ac} quae] similitudinis suae qui B 15 et *post* sensu] ac R compraehendi KS¹ suos *om.* KS 16 solubiles KS, dissoluib- R^{ar} 17 uiuent B³ manent] audiunt K, audiunt S 18 quia . . . est] qui ipse mortalis est B³ uocis B³ 19 aura B³; -re MKS uanescat K^{ac} 21 et *post* est *om.* KSR

- quam de deo patre tamquam riuus de fonte traduxerit! quodsi 12
 quis miratur ex deo deum prolatione uocis ac spiritus potuisse
 generari, si sacras uoces prophetarum cognouerit, desinet pro-
 fecto mirari. Solomonem patremque eius Dauid potentissimos 13
 5 reges fuisse et eosdem prophetas etiam iis fortasse sit notum,
 qui diuinas litteras non attigerunt. quorum alter, qui posterius
 regnauit, Troianae urbis excidium centum et quadraginta annis 298
 antecessit. huius pater diuinorum scriptor hymnorum in psalmo 14
 XXXII sic ait: 'uerbo dei caeli solidati sunt et spiritu oris eius 299
 10 omnis uirtus eorum.' item rursus in psalmo XLIII: 'eructauit
 cor meum uerbum bonum, dico ego opera mea regi', contestans
 uidelicet nulli alii opera dei esse nota nisi filio soli, qui est
 uerbum dei et quem regnare in perpetuum necesse est. item 15
 Solomon ipsum uerbum dei esse demonstrat, cuius manibus
 15 opera ista mundi fabricata sint. 'ego' inquit 'ex ore altissimi
 prodiui ante omnem creaturam. ego in caelis feci, ut oreretur

Epit.: 4, 8, 12 . . . 14 hymnorum] 37, 7 15] *cf.* 37, 7 app. auct.

Auct.: 9–10 psalm. 32, 6; *cf.* Cypr. testim. 2, 3 l. 3–4 10–11 psalm.
 44, 2; *cf.* Cypr. *ibid.* l. 2–3. 2, 29 l. 22–23 15–p. 336, 2 Sirach.
 24, 5–7 Vulg. (*breuius* 24, 3–4 LXX); *cf.* Cypr. testim. 2, 1 l. 15–17

1 de ante deo *om.* P transduxerit HM 2 ex deo *exp.* K, *om.* S
 deo] duo D¹ V 3 cognouerat B¹, *corr.* B² 4 salomonem VHMKS
 daut B potissimos HM 5 iis P³ R¹ Br, hiis R², his P¹ *cet.*, Mo
 5–6 sit . . . non] notum s. q. non d. l. B 7 CXL, *om.* et, P, ·C & XL
 MKS, centum & XL R 8 scriptor hymnorum *om.* P 9 tricesimo
 secundo quadagesimo R uerbo] sermone *plurimi codd.* Cypr.;
dubitat Br, sed cf. § 9 sermo ac uerbum dei] domini? H¹ ut Vulg. et
pars codd. Cypr. solidati] firmati BD ut Vulg. et *pars codd.* Cypr.
 oris *om.* DVPR^{ac} ut *pars codd.* Cypr., Br, *def.* Mo (*Ed.* 256) cl. LXX
 10 XLIII HM; quadagesimo quarto tertio R eructauit P^{ac} R; *cf.*
Thes. V 2, 825, 22–35 11 uerbum] sermonem HM ut *pars codd.*
 Cypr. 12 alio HM, ali R soli *om.* B 13–14 et . . . dei *om.*, in *mg.*
m. I ut uid. illud certe uerbum dei R 14 salomon PVHMKS
 ipse BDV 15 fabricati P¹, *corr.* P³ sunt BPS² 16 prodiuit? H^{ar}
 ante bis P oriretur PHMR² (i ex e)

- lumen indeficiens, et nebula texi omnem terram. ego in altis
 16 habitauit et thronus meus in columna nubis'. Iohannes quoque
 300 ita tradit: 'in principio fuit uerbum et uerbum erat apud deum et
 deus erat uerbum. hoc fuit in principio apud deum. omnia per
 ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil.' 5
 1 9. Sed melius Graeci λόγον dicunt quam nos uerbum siue
 sermonem; λόγος enim et sermonem significat et rationem,
 2 quia ille est et uox et sapientia dei. hunc sermonem diuinum ne
 philosophi quidem ignorauerunt, siquidem Zenon rerum natu-
 rae dispositorem atque opificem uniuersitatis λόγον praedicat, 10
 quem et 'fatum' et 'necessitatem rerum' et 'deum' et 'animum
 Iouis' nuncupat, ea scilicet consuetudine, qua solent Iouem pro
 3 deo accipere. sed nihil obstant uerba, cum sententia congruat

Epit.: 4, 8, 16 omnia ... nihil] 37, 4 ... nihil 9, 1] 37, 2 ...
 sapientia

Auct.: 3-5 Ioh. 1, 1-3; cf. Cypr. testim. 2, 3 l. 8-10 6 § 1] cf. Tert.
 apol. 21, 10. adu. Prax. 5, 3 9 Zenon] SVF I 160; cf. 85. 102. 493

Test.: 6 § 1] Quodu. haer. 6, 48

2 inhabitauit K¹ ut 3 codd. Cypr. 3 ita om. B tradidit Par HM
 fuit R et pars codd. Cypr.; erat cet. ut Vulg. et pars codd. Cypr.
 4 fuit B¹ cet. ut pars codd. Cypr. hic et 2, 6 l. 38; erat B³ ut Vulg. et
 pars codd. Cypr. omnium R¹ 5 ipsum DVPHMKSR² (ex -sa)
 epit. ut Cypr. et Vulg., Mo; illum B Br; u. ad ipso ipso
 DVPHMKSR epit. ut Vulg. et fere codd. Cypr., Mo; illo B et Cypr.
 cod. P, Br; utroque loco graec. αὐτοῦ; ft. illum et illo Lact. ex textu
 leuigato sumpsit (uariat iam Tert. adu. Prax. 21, 1 ipsum ... ipso, adu.
 Hermog. 20, 4 illum ... illo) nihil factum est DV; n. e. f. R
 6 grecia D^{ar} V logon litt. lat. BKS; logos HM quam om. DV
 sine DV^{ar} (n. eras.) 7 logos HM; logon B enim et sermonem
 om. P 8 dei om. B nec HMKS; uix conferas I, 6, 7
 9 siquidem om. R zenon BHM, -no cet. dispositionem B¹,
 corr. B² 10 pontificem M logon BHM praedicauit Bar
 11 et om. HM factum DVHMKSR^{ac} R^{ac} necessitate H
 12 consuetudine] condicione B solent Iouem] s. i. [etiam, nt Iouē in
 fine lin. m.3, eti in ras. m.2, B 13 cum] dum R

ueritati. est enim spiritus dei, quem ille 'animum Iouis' nomi-
 nauit. nam Trismegistus, qui ueritatem paene uniuersam nescio
 quo modo inuestigauit, uirtutem maiestatemque uerbi saepe de-
 scripsit, sicut declarat superius illud exemplum, quo fatetur 'es-
 se ineffabilem quendam sanctumque sermonem, cuius enarratio
 modum hominis excedat.'

Dixi de natiuitate prima breuiter ut potui. nunc de secunda,
 quoniam controuersia est in ea maxime, latius disserendum est,
 ut ueritatem scire cupientibus lumen intellegentiae praeferamus.
 10 10. In primis igitur scire homines oportet sic a principio 1
 processisse dispositionem summi dei, ut esset necesse appropin-
 quante saeculi termino dei filium descendere in terram, ut con-
 stitueret deo templum doceretque iustitiam, uerum tamen non in
 uirtute angeli aut potestate caelesti, sed in figura hominis et
 15 condicione mortali, et cum magisterio functus fuisset, traderetur
 in manus impiorum mortemque susciperet, ut ea quoque per
 uirtutem domita resurgeret et homini, quem induerat, quem
 gerebat, et spem uincendae mortis offerret et ad praemia

Auct.: 4 superius illud exemplum] 4, 7, 3 *locus posterior*

Test.: 16–p. 338, 1 mortemque . . . admitteret] Zeno 2, 4, 7

Codd.: 17 a quem induerat *incipit* G p. 63 *praeter* § 6 *fere tota lecta;*
hinc extant BG DV P HM KS R

1 ueritatis HM 2 nescit B 3 uirtute KS¹ uirtutemque *tantum*
 DV uerbis B descripsi K¹ 4 fateretur B 6 hominis] sermonis
 HM 7 prima *s.l.* B² ut potui *om.* HM de *post* nunc *s.l.* D
 8 est *om.*, *post* maxima *s.l.* D maxima BDVP³ (*ex -me*)
 10 primus H^{ar} scires M^{ar} 11 precessisse Vac adpropinquantes, s
exp., P 13 dei templum DV uerum *ex rerum* B³ non in] non
 modo quidem HM 14 uirtutem HM^{ar} potestatem H; uirtute, *sup.* e
ras., M in] et in HMKS figuram D^{ac} V 15 conditionem P¹,
corr. P³ fuisse HM tradetur KS¹ 16 eam? R^{ar}
 17 et *s.l.* P³; ut B indueret M quemque, que *s.l.* m.2, R
 18 et] in B^{ar} (*eras.*) G spe B¹ (*corr.* B²) G uincenda B¹, *corr.* B²
 (G *inc.*) offerret *om.* HM

- 2 immortalitatis admitteret. hanc ergo dispositionem ne quis
 3 ignoret, docebimus praedicta esse omnia quae in Christo uide-
 mus esse completa. nemo adseuerationi nostrae fidem com-
 modet, nisi ostendero prophetas ante multam temporum seriem
 praedicasse fore aliquando, ut filius dei nasceretur sicut homo et
 4 mirabilia faceret et cultum dei per totam terram seminaret et
 postremo patibulo figeretur et tertio die resurgeret. quae omnia
 cum probauero eorum ipsorum litteris qui deum suum mortali
 302 corpore utentem uiolauerunt, quid aliud obstat, quominus
 ueram sapientiam clarum sit in hac sola religione uersari? 10
 5 Nunc a principio totius sacramenti origo narranda est. maio-
 res nostri, qui erant principes Hebraeorum, cum sterilitate atque
 inopia laborarent, transierunt in Aegyptum rei frumentariae gra-
 tia ibique diutius commorantes intolerabili seruitutis iugo pre-
 6 mebantur. tum misertus eorum deus eduxit eos ac liberauit de 15
 manu regis Aegyptiorum post annos quadringentos et triginta
 duce Moyse, per quem postea lex illis a deo data est. in qua
 7 educatione ostendit uirtutem maiestatis suae deus. transiecit

Epit.: 4, 10, 5 – 13, 11] 38, 3 – 39, 7 (*ordine mutato*) 4, 10, 6 ...
 data est] 38, 3 quo ... imposita

2 praedicata DV uidebamus DV; -debimus P¹, *corr.* P²
 3 commodat K^{ac} 4 temporum] annorum B (G *inc.*) 5 ut aliquando
 PKS homo *om.* P 6 et ante postremo *om.* HM 7 et tertio die
 resurgeret *om.* R 8 cum probauero] comp- D^{ac} summum BG
 9 utendum B (G *inc.*) uiolauerint V¹ obstauit GD^{ac} V
 10 ueram ... sit] c. sit u. sap- R hoc? D^{ac} solam Var
 11 saramenti *sic*, i ex a, V maioris V^{ac} 12 nostris V
 sterilitate B¹ (*corr.* B²) HM; sterilt- V; sterielit- K¹ atque] aquae et
 (s.l. m.1?) B¹, *ras. corr.* B³ 13 in *om.* G 14 intolerabiles P^{ac}, -le
 V^{ac}; -lis SR (G *legi nequit*); cf. Heck, 1972, 176 15 tunc PH
 miseritus Bar deduxit P 16 regis s.l. B³ CCCC·XXX, *om.* et,
 PMKS 17 ducem moysen D^{ac} V (n ex m) mose KS postea per
 quem B illi M 18 educationem D^{ac} V^{ac}; educat- HM
 ostenditur D^{ac} V transiecit B (G *non legitur*), Br, traie- cet., Mo

enim populum medio mari rubro praecedente angelo et scindente aquam, ut populus per siccum gradi posset, quem uerius, ut ait poeta,

'curuata in montis faciem circumstetit unda'.

- 5 qua re audita tyrannus Aegyptiorum cum magna suorum manu 8
insecutus et mare adhuc patens temere ingressus coeuntibus
aquis cum omni exercitu deletus est. Hebraei uero egressi in
solitudinem multa mirabilia uiderunt. namque cum sitim pa- 9 303
terentur, ictu uirgae rupe percussa prosiliuit fons aquae popu-
lumque recreauit. quo rursus esuriente caelestis alimenti pluuia 10
descendit; quin etiam coturnices in castra eorum uentus inuexit,
ut non modo pane caelesti, sed etiam instructoribus epulis sa-
turarentur. pro his tamen diuinis beneficiis honorem deo non 11

Epit.: 4, 10, 11] *cf.* 38, 4

Auct.: 4 Verg. georg. 4, 361

Test.: 5–7 tyrannus . . . deletus est] Sulp. Seu. chron. 1, 15, 6

Codd.: 2 in quem [u]e[r]] *desinit* G p. 63; a |gilius ut poeta ait *incipit* G p. 64 *tota lecta; hinc extant* BG DV P HM KS R

1 antecedente KS et scindente] et scindite M; exscindentem K (ex ex &, ut uid.) S (exci-) 2 gradi] transgredi BG uerus *ras. ex* uerius P; uergilius BG 2–3 ut ait poeta] u. p. a GB³ (*lineolis s.l. mutatis ex a. u. p., quod m.1 lineolis s.l. fecerat ex u. a. p.*)
4 curuatis M montis] s in *ras.* 2–3 *litt.* V; montibus P faciem DVP (m *del. m.3*) KSR ut *codd. Verg., -e* BGHM (fat-) circumstetit KS ut *Verg. cod. G* 5 quam rem auditam BG 6 et] est DV; est et HM adhuc] d ex t B, ad|thuc G 7 exercitum R^{ar} delusus KS egressi DVHMKSR *St* 227, *Mo;* ingr- BGP *Br (dubitāt in addendis)* in] his, *sed del. et s.l.* in D 8 solitudine DVHMK multa *s.l.* B³, *om.* G namque] nam P 9 rupae G percussa] p. *petra* G prosiliuit GVH 10 creauit M 10–12 quo . . . pane caelesti *om.* KS 10 rursus B caelesti P alumentum B (G *inc.*); -tis V^{ar} 11 descendit P *ante eorum del.* in P³ induxit DV 12 instructoribus KS aepulis B^{ac} GPHM saturantur KS 13 tam P

reddiderunt, sed depulsa iam seruitute, iam siti fameque dep-
 12 sita in luxuriam prolapsi ad profanos Aegyptiorum ritus animos
 transtulerunt. cum enim Moyses dux eorum ascendisset in
 montem atque ibi quadraginta diebus moraretur, aureum caput
 bouis, quem uocant Apim, quod eos in signo praecederet, fi- 5
 13 gurarunt. quo peccato ac scelere offensus deus impium et
 ingratum populum pro merito poenis grauibz adfecit et legi
 14 quam per Moysen dederat subiugauit. postea uero cum in
 deserta quadam parte Syriae consedisent, amiserunt uetus no-
 men Hebraei, et quoniam princeps examinis eorum Iudas erat, 10
 15 Iudaei appellati et terra quam incoluere Iudaea. et primo qui-
 dem non dominio regum subiecti fuerunt, sed populo ac legi
 ciuiles iudices praesidebant, non tamen in annum constituti sicut
 Romani consules, sed perpetua iurisdictione subnixi. tum sub-
 16 lato iudicum nomine potestas regalis inducta est. uerum iudi- 15
 304 cibz regimen eorum tenentibus prauas religiones saepe susce-
 perant, atque offensus ab his deus totiens eos alienigenis subiugabat,
 donec rursus paenitentia populi mitigatus liberaret eos
 17 seruitute. item sub regibus finitimorum bellis ob delicta uexati,

Epit.: 4, 10, 14 Iudaei] 38, 3 Iudaei . . . nominati

Test.: 4-6 caput . . . figurarunt] *cf.* Isid. orig. 8, 11, 86

Codd.: 10 in examinis desinit G p. 64; extant B DV P HM KS R

1-3 sed . . . transtulerunt *om.* KS   1 sitim B   2 luxuriem DVP
 animo Pac   3 moyses KS   4 ibidem P   demoretur P
 5 uobis G   quod . . . signo] quo deo s. DV   praecederent HM
 7 pro *om.* BG   meritis HM   8 quem Vac   mosen KS
 declarat DV   9 deserto BG   11 appellati] sunt a. HM
 terra P³ KS; -ram P¹ *cet.*   coluere M   iudea BP; -daem H; -da R
 12 domino Pac M   sup. regum *add.* regio R²   14 iurisdictione] c
del. m.3? P; iuris ditione KS   subnixa HM   tunc H
 16 susceperunt B   17 ab] ad HM   hiis P¹, iis P³ Br
 eos BPK^{pr} S² R; deos K^{ar} S¹; *om.* DVHM Br   alienis HM
 18 rursus *om.* R   19 seruitutem KS^{ar}

- postremo capti abductique Babylonem poenas impietatis suae
 graui seruitio pependerunt, donec Cyrus ueniret in regnum, qui
 statim Iudaeos restituit edicto. exinde tetrarchas habuerunt us- 18
 que ad Herodem, qui fuit sub imperio Tiberii Caesaris, cuius
 5 anno quinto decimo id est duobus Geminis consulibus ante diem
 decimum Kalendas Apriles Iudaei Christum cruci adfixerunt.
 hic rerum textus, hic ordo in arcanis sanctarum litterarum con- 19
 tinetur. sed prius ostendam qua de causa in terram uenerit Chris-
 tus, ut fundamentum diuinae religionis et ratio clarescat.
- 10 11. Cum saepe Iudaei praeceptis salutaribus repugnarent 1
 atque a diuina lege desciscerent aberrantes ad impios cultus de-
 orum, tum deus iustos et electos uiros sancto spiritu implebat,
 prophetas, in media plebe constituens, per quos peccata ingrati
 populi uerbis minacibus increparet et nihilominus hortaretur ad
 15 paenitentiam sceleris agendam; quam nisi egissent atque abiectis 2
 uanitatibus ad deum suum redissent, fore ut testamentum
 suum mutaret id est hereditatem uitae immortalis ad exter- 305

Epit.: 4, 11, 1 . . . 3 necauerunt] 38, 5 . . . 6 interfecerunt

1 adductique BV babylone B; in babylonem KS (-bil-)
 poenos B^{ac} impietas K¹ 2 perpenderunt P coyus P^{ac}, ciros S
 3 edictio M exin B tetharcas sic BD¹, tetharcas V
 4 tiberi D^{ac} V, .t. KS 5 id est om. B; idem plene HMS
 cons. DVPR¹ (s.l. sulibus R²), cons. KS 6 Kalendas Apriles Br in
addendis ex kal. apriles R cl. mort. pers. 2, 1 (ubi cod. habet kl- apl-s,
i. e. Kalendas Apriles; cf. J. Rougé, REAug 30, 1984, 32, cuius comitate
1983 uidimus imaginem); kl- apf D, kal. apr. V, kal. april- P, kl- ap-
KS; kalendarum aprilium BHM edd., Br in Ed., Mo cruce R¹
 adfecerunt HM; affigerunt R¹ 7 hic] is HM testus R¹
 in om. P arcani P 8 terra DVHM inuenerit Bar; uenerat P
 11 a om. HM; ad KS^{ac} disciscerent PH; didisc- M ad] ab
 MKS¹ cultis HM 12 tunc B uiro D^{ac} Vac spiritu sancto KS
 implebat] repl- iterum HM 13 plene B¹, corr. B² ingrata D¹ V
 14 et] e P nihilominus DM ortaretur D¹ V 15 atque] et KS
 17 suum] sum R hereditate KS¹ immortalis] et immortalitatis
 H (et add.m.2) M

- conuerteret nationes aliumque sibi populum fidelio-
 3 enigenis congregaret. illi autem a prophetis increpiti non modo
 uerba eorum respuerunt, sed quod sibi peccata exprobrarentur
 offensi eos ipsos exquisitis cruciatibus necauerunt. quae omnia
 4 diuinae litterae signata conseruant. dicit enim propheta Hiere- 5
 mias: ‘misi ad uos seruos meos prophetas. ante lucem mittebam,
 et non audiebatis me neque intendebatis auribus uestris, cum
 dicerem uobis: conuertantur unus quisque a uia sua mala et a
 nequissimis adfectionibus uestris, et habitabitis in terra ista,
 quam dedi uobis et patribus uestris a saeculo usque in saeculum. 10
 nolite ambulare post deos alienos, ut seruiatis eis, et ne incitetis
 5 me in operibus manuum uestrarum ad disperdendos uos.’ Hes-
 dras etiam propheta, qui fuit eiusdem Cyri temporibus a quo
 306 Iudaei sunt restituti, sic loquitur: ‘desciuerunt a te et abiecerunt
 legem tuam post corpus suum et prophetas tuos interfecerunt, 15
 6 qui obtestabantur eos ut reuerterentur ad te.’ item Helias in

Auct.: 6–12 Ier. 25, 4–6; cf. Cypr. testim. 1, 2 l. 3–10, *sed u. adn. crit.*
 14–16 II Esdr. 19, 26 LXX (9, 26 Vulg.); cf. Cypr. ibid. l. 15–17

1 sibi populum *bis*, *alt. del. m.2*, V fideliorum H 2 a *in mg. m.1* P
 increpiti DVKR, -pati BPS, -peti HM; *u. ind. form* 3 exprobarentur
 B¹, *corr.* B² 4 ipsis M exquisitos Pac negauerunt D¹ V
 5 conserbant B¹, *corr.* B² prophete D^{ac} 7 obaudiebatis PKS
 auris B¹, *corr.* B² cum dicerem uobis] dicens Cypr. *sec. LXX*; *u.*
p. LXVII 8–10 conuertantur . . . uobis *om.* KS 8 conuertan|tur B^{ar}
(alt. n. eras.) ut Cypr. cod. L, quod recepit Br cl. LXX ἀποστράφητε
ἑκάστος; -tatur B^{pr} *cet. (D inc.) et cet. codd. Cypr., edd., Mo (sed cf.*
Heck, 2000, 199 sq.), ft. recte unus quisque *om.* B¹, *s.l.* u. q.
 uestrum B³ a *post et]* ad H^{ar} M 9 adfectionibus PHMR *ut pars*
codd. Cypr., Mo habitatis Pac ista *om.* B 10 parentibus B
 usque] et u. KS *ut 3 codd. Cypr. et Vulg.* 11 et *om.* BDVP
 ne] ne adoraueritis et ne Cypr. *sec. LXX* 12 manum V
 dispergendos P uos] suos S^{ar} hesdras B (haes-) HMKSR, esdras
 DV, hesdra P 13 fuit *ex* fui P³ 14 restituti H^{ar} M
 sic] is HM a te *om.* R 14–16 et abiecerunt . . . ad te *om.* KS
 15 suum *om.* R 16 ad] a H; *ac?* M^{ac} helpas R¹

libro Basilion tertio: 'aemulando aemulatus sum domino deo
omnipotenti, quia dereliquerunt te filii Israhel, altaria tua de-
molierunt et prophetas tuos interfecerunt gladio. et remansi ego
solitarius et quaerunt animam meam auferre eam.' propter has 7
5 illorum impietates abdicauit eos in perpetuum, itaque desiit pro-
phetas mittere ad eos. sed illum filium suum 'primogenitum',
illum 'opificem rerum' et 'consiliatorem' suum, delabi iussit e
caelo, ut religionem sanctam dei transferret ad gentes, id est ad
eos qui deum ignorabant, doceretque iustitiam, quam perfidus
10 populus abiecerat. quod iam pridem denuntiauerat se esse fac- 8
turum, sicut Malachiel propheta indicat dicens: 'non est mihi
uoluntas circa uos, dicit dominus, et sacrificium acceptum non
habebo ex manibus uestris, quoniam a solis ortu usque in oc- 307
casum clarificabitur nomen meum apud gentes.' item Dauid in 9

Epit.: 4, 11, 7] 38, 6 itaque ... conuocaret 8] 43, 5

Auct.: 1-4 III reg. 19, 10; cf. Cypr. testim. 1, 2 l. 11-14, sed u.
adn. crit. 6 primogenitum] u. 4, 6, 2 7 opificem] u. 4, 6, 9
δημιουργὸν consiliatorem] u. ibid. σύμβουλον 11-14 Mal.
1, 10 sq.; cf. Cypr. testim. 1, 16 l. 13-16

1 Basilion] regnorum DV ut 2 codd. Cypr. tertio] t. ait B
suum B¹ (corr. B²) M^{ar} 2 te s.l. B², in ras. H²; e R filii ex fili B³
israhel DHMR, ifil KS, isrl- PV; isdrael B¹, istrael B²; uariae scrip-
turae hinc noniam notantur altaria B¹ HM ut Cypr. sec. LXX; et a.
B³ DVPKSR, ft. recte 4 solus DVHM ut pars codd. Cypr.
auferre] ut auferant P ut Vulg. eam] a me DV ut pars codd. Cypr.
has illorum] h. eorum HM; basill- K, suas ill-, pr. s s.l. m.1 uel 2, S
6 ad om. KS 7 labi D (antea ras. 1-2 litt.) V 8 sanctum, u ex a?, D
ad eos om. DV 9 doceretque] -ret DV 10 abiceret R
adnuntiauerat D (-nci-) V; -runt, ult. n eras., M se denuntiauerat esse
KS se esse] sese B 11 sic S indicat ex iud- ut uid. B³ indicat
dicens] dicit tantum PKS; adnuntiat d. HM 12-13 et ... ex]
sacrificia non accipiam de DV 13 abeo KS ex] in HM
quoniam] quia epit. ortum H^{ar} in] ad B (s.l. pro del. in m.3) M et
epit. ut Vulg. 14 clarificabitur] -catum est Cypr. sec. LXX
apud] inter B idem HM

- psalmo XVII: 'constitues me in caput gentium; populus quem
 10 non cognoui seruiuit mihi.' Esaias quoque sic loquitur: 'uenio
 colligere omnes gentes et linguas, et uenient et uidebunt clari-
 tatem meam. et dimittam super eos signum et mittam ex iis
 conseruatos in gentes quae longe sunt, quae non audierunt glo- 5
 11 riam meam, et nuntiabunt claritatem meam in gentes.' uolens
 igitur deus metatorem templi sui mittere in terram noluit eum in
 potestate et claritate caelesti mittere, ut ingratus in deum po-
 pulus in errorem maximum induceretur ac poenas pro facinori-
 bus suis luerent qui dominum ac deum suum non recepissent; 10
 308 12 quod olim prophetae cecinerant sic esse facturum. Esaias enim,
 quem idem ipsi Iudaei serra consecutum crudelissime necauerunt,
 ita dicit: 'audi caelum et percipe auribus terra, quoniam dominus

Epit.: 4, 11, 10 . . . meam] 43, 6

Auct.: 1-2 psalm. 17, 44 sq.; cf. Cypr. testim. 1, 21 l. 35-36; u. adn. crit. 2-6 Is. 66, 18 sq.; cf. Cypr. ibid. l. 52-56 13-p. 345, 3 Is. 1, 2 sq.; cf. Cypr. testim. 1, 3 l. 3-7, sed u. adn. crit. (nonnumquam aliter Vet. Lat. ed. Gryson sec. Br)

1 XVII PKS Br dubitanter; XVI DVR ut pars codd. Cypr., Mo; XVI (1 ins. m.3) ait B; om. HM 2 cognouit S^{ar} seruiuit DV ut Vulg. et plurimi codd. Cypr., Br cl. LXX; -uiet cet., Mo, ft. recte eseias BR et epit. cod. T; et esaias P 4 dimittam] dem- B iis R Br, his cet. ut Cypr., Mo ft. recte 5 quae] qui D^{ac}; et q. P; quam H M^{ar}, qua M^{pr} audierunt] a. nomen meum neque uiderunt Cypr. (exceptis 2 codd.) sec. LXX 6 nuntiauerunt DV 7 sui mittere] summi- KS eam M 8 et . . . caelesti] cael- et clar- HM ut] et DV deum] eum B 9 errorem] rerum H ac ante poenas in ampliore ras. D, acpoac sic., sed p del. aut in compendium uocis pro mutata V 10 luerent B^{pc} D^{pc} V² Br, Mo; luerunt B^{ac}; luerent D^{ac} V¹; lueret cet., edd. ac] et B, om. HM recepisset PR edd. 11 cecinerunt BHKS; -nissent, is in ras. m.2, M facturum codd., Mo; fut- recc., Br uix recte cl. epit. 39, l. al. eseias BR, ysaia S enim] quidem DV 12 idem ipsi PH² (ipsi in mg.) MKSR; idem om. BDVH¹ edd., Br, Mo negauerunt V^{ac} 13 auribus percipe KS; praebe aures plures codd. Cypr. terram M^{ar} K

- locutus est: filios genui et exaltaui, ipsi autem me spreuerunt.
 agnouit bos possessorem et asinus praeseptum domini sui. Is-
 rahel autem me non cognouit et populus me non intellexit.’
 Hieremias quoque similiter ait: ‘cognouit tempus suum turtur et 13
 5 hirundo, et ruris passerres custodierunt tempora introitus sui, po-
 pulus autem meus non cognouit iudicium domini. quomodo di-
 cetis: sapientes sumus et lex domini nobiscum est? in cassum
 facta est metatura falsi scribae, confusi sunt sapientes, trepida-
 uerunt et capti sunt, quia uerbum domini reprobauerunt.’ ergo, 14 309
 10 ut coeperam dicere, cum statuisset deus doctorem uirtutis mit-
 tere ad homines, renasci eum denuo in carne praecepit et ipsi
 homini similem fieri, cui dux et comes et magister esset futurus.
 sed tamen quoniam clemens et pius est erga suos deus, ad eos 15
 ipsos eum misit quos oderat, ne illis in perpetuum salutis uiam

Epit.: 4, 11, 14] 38, 8 . . . indueret 15] 38, 7

Auct.: 4-9 Ier. 8, 7-9; cf. Cypr. testim. 1, 3 l. 18-24, *sed u. adn. crit.*

1 genui BDVPKSR *ut 3 codd. Cypr., Mo;* generaui HM *ut plurimi*
codd. Cypr., Br dubitanter exaltaui *ex* extalui B² spreuerunt me P
 spraeuerunt B^{ac}, sperauerunt H^{ar} M 2 agnoui K¹, *corr. m. rec.*
 possessorem BR *Br cl. LXX;* p. suum *cet. ut Vulg. et pars codd. Cypr.*
 praeseptum DVPKSR *Mo;* -sepem BH^{ar} M^{ar} Br, -sepe H^{pr} M^{pr}; cf.
 7, 24, 8 3 cognouit BDVPKSR *ut Vulg. et pars codd. Cypr., Mo;*
 agn- HM *ut cet. codd. Cypr., Br* 4 ieremias BP turtur tempus
 suum P 5 erundo D^{ac} V, ir- D^{pc}, hyr- HM *et exp. et eras. B, om.*
Cypr. sec. LXX rures D¹ VP¹ (*corr. P³*); tur|tures D² (*tur post finem*
lin. anteced., alt. t ras. ex r) tempora *om.*, introitus sui *bis, pr.*
eras., M 6 agnouit HM 6-7 quomodo . . . nobiscum est *om. M*
 6 dicites *sic P¹;* -citis P³ H 7 simus D^{ac} 8 est *post facta om. P*
 falsi BDVPSR *Mo;* -sis K; -sa HM *ut Cypr. fere sec. LXX, Br*
 confusi] et c. BDV sunt] sunt et HM trepidauerunt *om. R*
 9 captiui DV quia] quoniam HM 10 *ut s.l. B³* 11 carnem Pac
 12 hominem M fieri *om. R* esse HM 13 quoniam *om. KS*
 clemens] clemens-mens D et] est et HM est *om. DVM*
 ergo M suos] nos P 14 ipsos eum] ipsum P ne *s.l. P³*
 im perpetuum KS

- clauderet, sed daret iis liberam facultatem sequendi deum, ut et
 praemium uitae adipiscerentur, si secuti fuissent, quod plurimi
 eorum faciunt atque fecerunt, et culpa sua in poenam mortis
 16 incurrerent, si regem suum repudiassent. apud illos igitur et ex
 eorum semine regenerari eum iussit, ne si fuisset alienigena, 5
 iustam possent excusationem de lege praetendere, quod eum
 non suscepissent, simul, ut nulla omnino gens esset in terra, cui
 spes immortalitatis negaretur.
- 1 12. Descendens itaque de caelo sanctus ille spiritus dei
 sanctam uirginem cuius utero se insinualet elegit. at illa diuino 10
 spiritu hausto concepit et sine ullo actu uiri repente
 2 uirginalis uterus intumuit. quodsi animalia quaedam uento et
 310 aura concipere solere omnibus notum est, cur quisquam mirum
 putet, cum dei spiritu, cui facile est quicquid uelit, grauata
 3 esse uirginem dicimus? quod sane incredibile posset uideri, 15

Epit.: 4, 12, 1] 38, 9 ... homo 3-4] 39, 1 ... 3 Emmanuel

Auct.: 12-13 quodsi ... notum est] cf. Varro rust. 2, 1, 19. Verg. ge-
 org. 3, 274. sq. Plin. nat. 8, 166. al. (u. Thes. IV 56, 84 - 57, 2)

Codd.: 1 a facultatem incipit G p. 21, in qua ad § 16 fere omnia,
 deinde perpauca legi possunt; hinc extant BG DV P HM KS R

1 iis R¹ Br, hiis R², his cet., Mo libenter KS dei BDVP¹ (corr.
 P³; dñ G) et om. HM 3 et] aut HM culpa ... poenam] p.
 suam (m eras.) in culpam (m exp.) B^{ac}, ord. lineolis rest. B¹ ut uid.;
 culpam suam poenam in culpa G; pulchra sua in (suam D) poena DV
 poena M 4 repudiassent] r. quod sciebat (-bant ut uid. G) esse
 facturos BG 5 generari BG ne si] nisi R¹, si enim R²
 alienigenam K 6 quod om. R post eum s.l. se R²
 7 ex suscepissent s.l. suscipere debere R² in] et in H
 7-8 cui ... negaretur om. B¹ (s.l. B³) G 8 necaretur HM
 10 diuina P^{ac}; denuo DV 11 hausto] sancto DV; austro M
 et om. HM actu] tactu MK¹; tactu S 12 et] aut PKS
 13-14 mirum ... dei om. PKS 14 spiritus DV, -tum HM
 quidquid] q. esse, se s.l. pro eras. t m.3, P uellit, alt. l exp., DV
 grauata D^{ac} V 15 dicimus] neget P; dixerit ex -cimus S²
 posse D^{ac} V; p. et P

nisi hoc futurum ante multa saecula prophetae cecinissent. Solomon in ode undeicesima ita dicit: 'infirmatus est uterus uirginis et accepit fetum, et grauata est et facta est in multa miseratione mater uirgo.' item propheta Esaias, cuius uerba sunt
 5 haec: 'propter hoc dabit deus ipse uobis signum: ecce uirgo accipiet in uterum et pariet filium, et uocabitis nomen eius Emmanuel.' quid hoc manifestius dici potest? legebant ista Iudaei
 10 ad probandam ueritatem, quod ab ipsis perhibetur inimicis. Emmanuel autem numquam uocitatus est, sed Iesus, qui Latine dicitur salutaris siue saluator, quia cunctis gentibus salutaris uenit. sed propheta declarauit hoc nomine, quod deus ad

Epit.: 4, 12, 6 Iesus . . . esset] *cf.* 37, 9

Auct.: 2-4 Od. Sal. 19, 6-7; u. Wlosok, 1990, 208-210 5-7 Is. 7, 14; *cf.* Cypr. *testim.* 2, 9 l. 8-9 et u. *Vet. Lat. ed.* Gryson

Test.: 11-13 Iesus . . . saluator] Aug. *ciu.* 17, 18 p. 245, 13 sq.; Iesus . . . uenit] Isid. *orig.* 7, 2, 7

Codd.: 8 in [fin] | *desinit* G p. 21, *seq. p.* 22, in qua nihil nisi gere arbitratu ab his re *legitur*; *ceterum extant* B DV P HM KS R

1 solomon BGDVH (*pr. o in ras. m.2*) R; sal- P (*ex solomoni*) MKS
 2 ode undeicesima KSR; eo | *deundeicesimo* B¹, *praeter eo exp.* B³ (*G non legitur*); odeum XX· D (*odeum del.*) V (*odeū*); psalmo undeicesimo, *ult. n del. m.3?*, P; libro *tantum* HM dixit DV
 3 multam miserationem KS miseratio HM 4 eseias BR *et epit. cod. T sic semper* 5 hoc] ea DV uobis ipse deus DV
 6 in utero accipiet B *ut Cypr.* concipiet M *ut Vulg.; post accipiet eras.* et R utero BPHM et . . . filium *om.* M uocabis H emamanuhel DVP, emmanuhel HMKS 7 quid ex quod P³ ista] iusta D^{ar} V 8 negauerunt BDVPHMKS *edd., Mo; necau-* R Br; *cf.* 4, 18, 23 qui B haec nos HM haec] habet, *sed eras.* D iis R 9 iis KR; is S¹ sumat] petat HM est testimonium B est *om.* DV; et R 10 perhiberetur HM^{ar} (*per ex pro*) 11 emmanuhel DVM uocatus BD (*us ex is*) VM 12 dicunt M siuae ex suae H² 13 prophete P^{ac} nomen DV ab D^{ac} KS¹

- 7 homines in carne uenturus esset. Emmanuel enim significat
 'nobiscum deus,' scilicet quia illo per uirginem nato confiteri
 homines oportebat deum secum esse, id est in terra et in carne
 mortali. unde Daud in psalmo LXXXIII 'ueritas' inquit 'de
 terra orta est', quia deus, in quo ueritas est, terrenum corpus 5
 8 accepit, ut terrenis uiam salutis aperiret. item Esaias ipse: 'ipsi
 autem non crediderunt et exacerbauerunt spiritum sanctum et
 conuersus est eis ad inimicitiam. et ipse expugnauit et recorda-
 tus est dierum saeculi, qui suscitauit de terra pastorem ouium.'
 9 quis autem futurus esset ille pastor, declarauit alio loco dicens: 10
 'exultent caeli desuper et nubes induant iustitiam, aperiatur terra
 et pullulet saluator. ego enim dominus deus creauit eum.' salua-
 10 tor uero est, ut supra diximus, Iesus. sed et alio loco idem
 propheta sic praedicauit: 'ecce natus est uobis puer, et datus est
 uobis filius, cuius imperium super umeros eius, et uocatum est 15
 11 nomen eius magni consilii nuntius.' idcirco enim missus est a

Epit.: 7 . . . mortali] 39, 3 quod . . . deo

13 supra] § 6

Auct.: 4-5 psalm. 84, 12   6-9 Is. 63, 10; *u. Vet. Lat. ed. Gryson*
 11-12 Is. 45, 8   14-16 Is. 9, 5 LXX (9, 6 Vulg.); *cf. Cypr. testim.*
 2, 21 l. 8-10 (*qui nobis filius et magnae cogitationis nuntius*)

Test.: 1-4 Emmanuel . . . mortali] Isid. orig. 7, 2, 10

Codd.: 16 in [enim] *desinit* G p. 22, seq. p. 35, in qua usque ad § 12
 hominis *paene omnia leguntur; ceterum extant* B DV P HM KS R

1 in . . . esset] *u. e. in c.* B emmanuhel VHM enim] autem DV
 2 quia] et KS illo *om.* DV natum *ex* nato V² 3 deum *s.l.* P
 secum] *post c 3-4 litt. eras.* B terra *in ras.* P 4 unde] *u. et* DV;
 inde PKS XXXIII B¹, *corr.* B³ 5 quia] et q. DV
 6 ipse *om.* B 8 eis *s.l.* P 9 qui . . . de] quia suscitauit (*ci s.l.*) deus
 de B 10 esset *ex est* B³ 11 aperiatur] et a. S 12 pullus et D^{ac} V
 saluatos D^{ac}; -torem *ex -tor m.2?* P deus *s.l.* K 13 ut] et Pac
 et *om.* R idem] ita R 14 sic *om.* R uobis puer (*s.l.* B³) *codd.*
 14-15 uobis est P 15 uocabitur DV *ut Vulg.* 16 enim *om.* H

deo patre, ut uniuersis gentibus quae sub caelo sunt singularis et
 ueri dei sanctum mysterium reuelaret ablatum perfido populo,
 qui aduersus deum saepe deliquit. Daniel quoque similia prae- 12
 locutus est. 'uidebam' inquit 'in uisu noctis, et ecce in nubibus
 5 caeli ut filius hominis ueniens et usque ad uetustum dierum
 peruenit. et qui adsistebant, obtulerunt eum, et datum est ei reg-
 num et honor et imperium, et omnes populi tribus linguae ser-
 uient ei, et potestas eius aeterna, quae numquam transibit et 313
 regnum eius non corrumpetur'. quomodo igitur Iudaei et con- 13
 fitentur et sperant Christum dei, qui hunc idcirco reprobauerunt,
 quia ex homine natus est? nam cum ita sit a deo constitutum, ut 14
 idem Christus bis adueniat in terram, semel ut unum deum gen-
 tibus nuntiet, deinde rursus ut regnet, quomodo in secundum
 eius aduentum credunt qui in primum non crediderunt? atquin 15
 15 propheta utrosque aduentus eius paucis uerbis comprehendit.
 'ecce' inquit 'in nubibus caeli ut filius hominis ueniens'. non

Epit.: 4, 12, 12] 42, 4

Auct.: 4-9 Dan. 7, 13-14 (*aliter ac Cypr. testim.* 2, 26); *ad §§ 12-19*
cf. Wlosok, 1990, 214 sq.

1 pater D^{ac} V   2 ablato M; -tam R¹   3 deum *om.* R
 reliquit D^{ac} V   daniel BGR, daniel cet.   prolocutus R
 4 in *s.l.* K   uiso B (G *inc.*); -sum KS   5 ut *om.* DV
 5-6 ueniens . . . peruenit] ueniens uenit us- ad uet- d. P   5 uetustum
hic et 4, 21, 1 codd.; anticum (-quum) § 16 *utroque loco et epit. ut*
Vulg.   6 adsistebant R   est *om.* H   7 et honor *om.* R
 omnis populus HMS²; omnis populi KS¹   ante linguae *ins.* et R²
 8 potestates eius aeternae B   aeterna quae] aeternamque KS^{ar}
 transibunt *ex -ibit* B²   9 ante non *s.l.* quod R²   10 reprobauerunt
codd., edd.; -rant *Br ex errore, inde Mo*   11 qui KS¹   12 idem] ita D
 ut *s.l.* D   13 in *om.* B   14 credunt *in mg.* H²   in *om.* KS
 adquin B^{ac} D^{ac} VPH; atque KS; *u. ind. form.*   15 utrumque ad-
 uentum *ut uid.* *ex utroque* aduentus D²   adprehendit, *alt. a del.*, B
 16 Ecce *sic* H, et ecce M   ut *om.* P   16-p. 350, 1 ueniens . . . sed ut
om. DV

dixit 'ut filius dei', sed 'ut filius hominis', ut ostenderet quod carne indui haberet in terra, ut suscepta hominis figura et condicione mortali doceret homines iustitiam et, cum mandatis dei functus ueritatem gentibus reuelasset, multaretur etiam morte, ut inferos quoque uinceret ac resignaret atque ita demum resurgens
 16 ad patrem proficisceretur in nube sublatus. adiecit enim propheta et ait: 'et usque ad antiquum dierum peruenit et oblatus est ei.' antiquum dierum appellauit deum summum, cuius aetas et origo non potest comprehendi, quia solus a saeculis fuit, ut erit
 17 semper in saecula. Christum autem post passionem ac resurrectionem ascensurum esse ad deum patrem Dauid in psalmo
 314 CVIII contestatus est his uerbis: 'dixit dominus domino meo: sede ad dexteram meam, quoadusque ponam inimicos tuos suppedaneum pedum tuorum.' qui propheta cum rex esset, quem appellare dominum suum posset qui sederet ad dexteram dei nisi
 Christum filium dei, qui est 'rex regum et dominus dominorum'?

Epit.: 4, 12, 17 dauid . . . tuorum] 42, 5

Auct.: 12–14 psalm. 109, 1; cf. Cypr. testim. 2, 26 l. 12–14
 16 I Tim. 6, 15; u. *Vet. Lat. ed. Frede*

Codd.: 5 in [uinceret] desinit G p. 35, seq. p. 36 paene tota lecta

2 carnem B *ft. recte*; u. *Thes. VII 1, 1267, 62–68* in terra om. B
 ut] aut DV 3 homines] homines ut ostenderet hominibus B
 3–4 mandatis diffunctus H, mandatus defunctus M 4 releuasset R
 5 demum] deum R 7 ad om. PK, s.l. S² 7–8 antiquum] utroque
 loco -qum B, -cum GMR; uetustum § 12 et 4, 21, 1 peruenit . . .
 dierum om. DV 7 est] ÷ s.l. P³ (cf. I, 11, 55) 8 appellabat BG
 9 solis D^{ac} ut B¹ D^{ac} VP¹; et B³ GD^{pc} P³ cet. 10 ac] aut G
 11 esse om. DV 12 CVIII B³ D^{pr} PR *epit.*; CXVIII D^{ar} V; CVIII
 B¹ GHMKS *Mo* dicit HM ut plures codd. Cypr. 13 ad (*sic*)
 dextris meis DV ex *Vulg.* ad] a P quoadusque] donec BG *epit. ut*
pars codd. Cypr. et Vulg. 14 quid B^{ar} (G non legitur); qui cum M
 rex esset] resurrexisset B¹ (G inc.; r. e. legit Br spatio apto), corr. B³;
 rexisset Rac 15 dominum s.l. P³; deum HM suum om. DV
 sederat D^{ac} V 15–16 nisi . . . dei om. DV 16 xps filius G
 rex in mg. P dominantium GH ut *Vulg. et alii testes Vet. Lat.*

quod Esaias apertius ostendit dicens: 'sic dicit dominus deus 18
 Christo domino meo, cuius tenui dexteram obaudire ante eum
 gentes, et fortitudinem regum dirumpam, aperiam ante illum
 portas et ciuitates non cludentur. ego ante te ibo et montes de-
 5 planabo, et fores aereas conteram et seras ferreas confringam. et
 dabo tibi thesauros absconditos et inuisibiles, ut scias quia ego 315
 dominus deus, qui uoco nomen tuum.' denique ob uirtutem ac 19
 fidem, quam deo exhibuit in terra, 'datum est ei regnum et ho-
 nor et imperium et omnes populi tribus linguae seruiunt ei, et
 10 potestas eius aeterna, quae numquam transibit, et regnum eius
 non corrumpetur.' quod quidem duobus modis intellegitur, 20
 quia et nunc habet perpetuam potestatem, cum omnes gentes et
 omnes linguae nomen eius uenerantur, maiestatem confitentur,
 doctrinam sequuntur, uirtutem imitantur, habet imperium atque

Auct.: 1–7 Is. 45, 1–3; u. *Vet. Lat. ed. Gryson* 8–11 Dan. 7, 14 (§ 12)

Codd.: 10 in regnum desinit G p. 36; hinc extant B DV P HM KS R
 1 esaias BGR¹ ostendit] docet P 2 domino om. DV
 meo om. P post obaudire s.l. faciam S 3 dirumpam BGR¹, dir-
 R² cet.; cf. 6, 10, 4. epit. 34, 11 4 cludentur BGPR, claud- DVKS;
 conclud- HM ante te HMP³ ex Vulg.; te om. BGDVP¹ KSR Mo,
 sed Lact. uindicamus cl. LXX σον; similiter uariant alii testes *Vet. Lat.*
 5 foras M; portas DV ut Vulg. aeream V^{ac} serras B^{ar} GDVMR
 6 thesauros DVMKS, tens- B, thens- GP (n exp.) H (n s.l. m.2) R (n
 exp.); u. ind. form. inuisibilis R¹; i. aperiam tibi BG (spatio indice)
 ut alii testes *Vet. Lat.* sciant HM ego] e. sum PKS
 7 deus] d. tuus B (et G spatio indice) qui] quo HM
 tuum] t. deus israhel B (istr-) G (spatio indice; uestigia uidit Br)
 H (deus s.l. m.2) M ut Vulg. et alii testes *Vet. Lat.* ac] et HM
 8 deo om. KS exhibuit B¹ (corr. B³; exhi- G) P in] de DV
 terram B^{ar} HMKS 9 ante linguae s.l. et R² seruiant DVHMS ex
 § 12 10 transiit G et om. HM eius om. DV
 12 ante quia exp. et V cum om. DV 13 omnes (ante linguae) ex
 omnis P³ maiestate HMS 14 sequitur M imitantur] mirantur
 ex i. B² atque] habet DV

- 316 21 honorem, cum omnes tribus terrae praeceptis eius obtemperant,
et idem postea, cum rursus aduenerit in claritate ac potestate, ut
omnem animam iudicet et iustos restituat ad uitam, tunc uere
totius terrae regimen obtinebit, tunc sublato de rebus humanis
omni malo aureum saeculum ut poetae uocant, id est iustum ac 5
22 pacificum tempus orietur. sed haec uberius in ultimo libro
disseremus, cum de secundo aduentu loquemur; nunc de primo
ut coepimus explicemus.
- 1 13. Summus igitur deus ac parens omnium cum religionem
suam transferre uoluisset, doctorem iustitiae misit e caelo, ut 10
nouis cultoribus nouam legem in eo uel per eum daret, non sicut
ante fecerat per hominem, sed tamen nasci eum uoluit tamquam
2 hominem, ut per omnia summo patri similis existeret. ipse
enim pater deus, origo et principium rerum, quoniam parentibus
caret, ἀπάτωρ atque ἀμήτωρ a Trismegisto uerissime nomi- 15
natur, quod ex nullo sit procreatus. idcirco etiam filium bis nasci
3 oportuit, ut et ipse fieret ἀπάτωρ atque ἀμήτωρ. in prima

Epit.: 4, 13, 2] *cf.* 2, 2, 4, 4 3–5] *cf.* 38, 8–9, 39, 7

6 in ultimo libro] 7, 20, 1–11, 24, 1–15; *cf.* 7, 2, 1

Auct.: 5 aureum . . . uocant] *cf.* 1, 13, 12 *sq.* 5, 5, 2–7, 2 *passim*
15 Trismegisto] CH IV 106 (frg. 4 a); *u.* 1, 7, 2

Test.: 16–p. 353, 3 bis . . . officio] *cf.* Zeno 2, 8, 2. Isid. orig. 7, 2, 12

1 terrae] linguae DV 2 aduenerint Pac; euenerit R potestate ac
claritate DV 3 et ex ut B³, om. DVHM tum uere P; cum uero
HM 4 obtinet B 6 libro om. KS 7 disserimus H¹
loquemur] e ex a B² 10 noluisse P¹, corr. P² e] de HM
11 nobis B¹ (corr. B³) HM uel om. P 12 anteferat Rac
nasci om. DV 13 patri] deo p. HM; patris KS^{ar} 14 deus pater
DV origo bis, pr. exp. B 15 ἀπάτωρ R; apatora HM
ἀμετωρ DV; ametora, a om., HM trismegistro V^{ac} S; -stos HM
16 ex om. HM bis filium M 17 et om. BDVS fieret om. DV
ἀπάτωρ R, apator BDVPHMK; amator S ἀμητωρ R, amator
BD (deinde s.l. m.2 esset) VP (e ex a) HM; ametur KS

enim natiuitate spiritali ἀμήτωρ fuit, quia sine officio matris a
 solo deo patre generatus est, in secunda uero carnali ἀπάτωρ 4
 fuit, quoniam sine patris officio uirginali utero procreatus est, ut
 mediam inter deum hominemque substantiam gerens nostram
 5 hanc fragilem imbecillamque naturam quasi manu ad immorta- 317
 litatem posset educere. factus est et dei filius per spiritum et 5
 hominis per carnem, id est et deus et homo. dei uirtus in eo ex
 operibus quae fecit apparuit, fragilitas hominis ex passione
 quam pertulit; quam cur suscepit paulo post docebo. interim 6
 10 et deum fuisse et hominem ex utroque genere permixtum pro-
 phetis uaticinantibus discimus. Esaïas deum fuisse testatur his 7
 uerbis: ‘fatigata est Aegyptus, et negotiatio Aethiopum et Sa-
 bain uiri alti ad te transgredientur et tui erunt serui et post te
 ambulabunt uincti compedibus et adorabunt te et in te preca-
 15 buntur, quoniam in te deus est, et non est alius deus praeter te. tu

Epit.: 4, 13, 6–8] 39, 4–5

9 paulo post] 4, 16, 1–4

Auct.: 6 §§ 5–6] *cf.* Cypr. testim. 2, 9 l. 1–2. 10 l. 1–2 **12–p. 354, 3**
 ls. 45, 14–16; *cf.* Cypr. testim. 2, 6 l. 5–11, *sed u. adn. crit.*

1 spiritalia KS^{ar} ametor *sic codd.* 2 patre deo HM
 apator *sic codd.* 3 fuit *om.* P utero . . . est] e. u. p. R
 4 gerens] generis M nostra S¹ hanc nostram B 5 inbecillamque,
pr. c del., B; u. ind. form. manum B^{ac} HM 6 et ante dei *om.* DV
 7 id est] idē K, idem S et post est *om.* M 8 hominum K^{ac} S
 9 quam cur suscepit] qua coep- DV; quam cur cep- K (*post cur in*
fine lin. eras. sus?) S 10 et ante deum *s.l.* K et post fuisse *om.* R
 11 uatiginantibus HR¹ diximus KS esaias BPR¹, esayas K
 deum *om.* DV fuisset K 12 Sabain uiri] in *in ras.* 3–4 *lit.* B²;
 -bam u. M, -baī u. KS; saba hii (*h s.l. m.2*) muri R 13 ad] at B^{ac} P; a
 D (*sed eras.*) V te post ad *s.l.* P³ post te] postea M; poste K
 14–15 et in te precabuntur *om.* R 14 in post et *om.* DV
 15 est post deus *om.* HM 15–p. 354, 1 et non . . . es *om. epit.; cf.*
Heck – Wlosok, 1996, 161 15 alius deus BDVPHM Mo; alius *om.*
 KS; d. a. R *ut plurimi codd. Cypr. et Vulg., Br dubitanter; cf. 4, 29, 10*

- enim deus es, et nos nesciebamus, deus Israhel saluator. confundentur et reuerebuntur omnes qui aduersantur tibi, et cadent
 318 8 in confessionem.' item propheta Hieremias sic ait: 'hic deus
 noster est et non deputabitur alius absque illo, qui inuenit om-
 nem uiam prudentiae et dedit eam Iacob puero suo et Israhel 5
 dilecto sibi. post haec in terris uisus est et cum hominibus con-
 9 uersatus est.' item Daud in psalmo XLIII: 'thronus tuus, deus,
 in saecula saeculorum, uirga aequitatis uirga regni tui. dilexisti
 iustitiam, odio habuisti iniustitiam. propterea unxit te dominus
 deus tuus oleum exultationis.' quo uerbo etiam nomen ostendit, 10
 siquidem, ut supra docui, ab unctione appellatus est Christus.

11 supra] 4, 7, 5-7

Auct.: 3-7 Bar. 3, 36-38; cf. Cypr. testim. 2, 6 l. 17-20; u. *adn. crit.*
 7-10 psalm. 44, 7-8; cf. Cypr. *ibid.* l. 29-31

1 deus es BDVPSR *Mo*; e. d. HM *ut codd. Cypr. et Vulg.*, *Br* et
 nos . . . deus *om.* HM et] set R nos nesciebamus BD² V *epit.*;
 non nesc- D¹; nos non sc- PKS; non sc- R 2 cadunt DV
 3 confessionem P¹ R *epit.*, -ne B; -fusionem DVP³ HM *ut pars codd.*
Cypr., -fusionem KS *ut cet. codd. Cypr.* hieremias DVHMK *epit.*;
 ier- BPR; *uariarum scripturarum hinc noniam notantur* sic ait] dicit B
 4 est *om.* PHM *ut codd. Cypr. et Vulg. sec. LXX* ullo DVM
 4-5 uiam prudentiae omnem B 5 eam] illam KS suo *om.* HM
 6 sibi] suo KS *ut 2 codd. Cypr.* 6-7 cum . . . conuersatus] inter
 homines (*deinde 2-3 litt. eras. D*) uersatus DV 7 est *om.* PHM
 XLIII DVHMR *Mo* 8 saeculum saeculi M *ex Vulg.* tui] t. deus
 DV 9 odio . . . iniustitiam *om.* HM odio habuisti KSR; et o. h.
 DVP; odisti B *ut Vulg. et 3 codd. Cypr.* iniustitiam] iniquitatem
 BR *ut Vulg. et pars codd. Cypr.*, *Mo* dominus deus P¹ HMKSR
Br; deus deus BDVP³ (*n in dñs del.*) *ut Vulg. et pars codd. Cypr.*, *Mo*
(cf. LXX) 10 tuum R¹ oleum BD¹ VR¹ *Br cl. LXX*; oleo D² R²
cet. ut Vulg. et plurimi codd. Cypr., *Mo* exultationis] unctionis DV
ut Cypr. cod. R quod H^{ar} etiam *bis, alt. iam exp. B*
 11 quidem HM unctio B¹, *corr. B²* appellatus] dilatus V

- deinde hominem fuisse eundem Hieremias docet dicens: 'et ho- 10
mo est et quis cognouit eum?' item Esaias: 'et mittet eis domi- 319
nus hominem, qui saluabit eos et iudicans sanabit eos.' sed et
Moyses in Numeris ita loquitur: 'orietur stella ex Iacob et ex-
surget homo ex Israhel.' propterea Milesius Apollo consultus, 11
utrumne deus an homo fuerit, hoc modo respondit:
    θνητὸς ἔην κατὰ σάρκα σοφὸς τερατώδεσιν ἔργοις,
    ἀλλ' ὑπὸ Χαλδαίοισι δικασπολίαισιν ἀλώσας,
    γομφωθεὶς σκολόπεσσι πικρὴν ἀνέπλησε τελευτήν.
10 primo uersu uerum quidem dixit, sed argute consultorem fefellit 12 320
sacramentum ueritatis penitus nescientem; uidetur enim negasse
illum deum. sed cum fatetur secundum carnem fuisse mortalem,
quod etiam nos praedicamus, consequens est ut secundum

Epit.: 4, 13, 10] 39, 6

Auct.: 1–2 Ier. 17, 9; cf. Cypr. testim. 2, 10 l. 3, sed u. adn. crit.
2–3 Is. 19, 20; u. Vet. Lat. ed. Gryson 4–5 num. 24, 17; cf. Cypr. ibid.
l. 4–5 7–9 sunt qui inter haec et Porphyrii 'de philosophia ex
oraculis haurienda' libros rationem intercedere putent; cf. Smith (ed.
Porph. frgg. 1993) ad frg. 343 l. 14–15; C. Riedweg, Fondation Hardt,
Entretiens 51, 2005, 170 sq.; S. Freund, VChr 60, 2006, 276–279

1 secundum M 2 et ante quis om. H cognoscet Cypr. (-scit pars
codd.) sec. LXX eseias BR, esayas K; haec fere noniam notantur
eis] ipse R; caute cf. Heck, 1972, 189 dominus] deus DVP; om.
HM 3 saluauit KSR¹ et post eos B epit., Br, om. cet. sec. LXX,
Mo sanauit BKS et post sed om. H 4 moyses KS
stella ex stel B²; stellae M exurget KS 5 ex] de M
propter KS consultus om. PKS 6 deus s.l. K, in ras. S
7 Graeca in HM lat. litt. distorta noniam notamus; u. p. XLIX n. 157
8 ἄλλο DV χαλδαίοισι codd. scripturis uix uariantibus
δικασπολίαισιν] αικασπολιδισιν P, αικασποαιετιν R, corr.
Struve, 1854, 151 n. **; δικκασπολιδιον B; δικασποαιετιν DV;
δικασταιε πολιαιετιν KS 9 σκολοπεσι DV, -πιεσι KS
ανεπαυε KS (interp. compleuit ut P) 10 uersu om. P
arguto DV; -guite S^{ar} 11 necscientem P¹, corr. P³ negasse] n. se
DV 12 fateretur BHM 13 est s.l. D (÷), om. V

- 13 spiritum deus fuerit, quod nos adfirmamus. quid enim fuerat
necesse carnis facere mentionem, cum satis esset dicere fuisse
mortalem? sed ueritate pressus negare non potuit, quemadmo-
dum se res haberet, sicut illud, quod ait sapientem fuisse. quid
14 ad hoc, o Apollo, respondes? si sapiens fuit, ergo doctrina eius 5
sapientia est nec ulla alia, et sapientes qui sequuntur nec ulli alii.
cur igitur uulgo pro stultis et uanis et ineptis habemur, qui sec-
tamur magistrum etiam ipsorum deorum confessione sapientem?
15 nam quod ait portentifica illum opera fecisse, quo maxime diui-
nitatis fidem meruit, adsentiri nobis iam uidetur, cum dicit 10
16 eadem quibus nos gloriamur. sed colligit se tamen et ad dae-
monicas fraudes redit. cum enim uerum necessitate dixisset, iam
deorum ac sui proditor uidebatur, nisi quod ab eo ueritas ex-
presserat, mendacio fallente furasset; ait ergo illum fecisse qui-
dem opera miranda, uerum non diuina uirtute, sed magica. 15
321 17 quid mirum, si hoc Apollo ueritatem ignorantibus persuasit, cum
Iudaei quoque, cultores ut uidebantur summi dei, hoc idem pu-
tauerint, cum ante oculos eorum cottidie fierent illa miracula?
nec tamen tantarum uirtutum contemplatione impelli potuerunt,

1 deus fuerit *om.* HM   2 esse B^{ac}   dicere *om.* DV
fuisset V^{ac} M   3 pressus] progressus M   4 se] si S¹
sicuti, i *s.l. m.2*, H; sic S   ait] ut S   quod H^{ac}   5 ad *bis* R
o BDV, *om. cet.*   pollo B^{ac}   respondens DV^{ar} HM
si *om.* D   6 aliena HM   nec ulli] nulli R   7 igitur] id i. H; *pr. i*
sup. 2-3 litt. eras. M   stultis et] stulti M; et *om.* HM
ha[b]entur D   sectamur] -tamque DV (-uē)   8 confessionem
P¹ (*corr. P³*) H^{ar} M^{ar}   10 adsentire H   11 ea B   sed . . . tamen] sed
t. se c. se t. M   collegit B   d(a)emoniacas HMR *Br, sed cf.*
4, 15, 12. 27, 14. 30, 9   12 tum HM   uerum] earum DV
necessitatem HM   iam] etiam R   14 furasset *Hartel, Heck, 1972,*
198 (cf. etiam 3, 6, 15 de Arcesila fure scientiae); celasset P *edd.*; cu-
rasset *cet.*; obscurasset *Br*; fucasset *Mo ft. recte*   quidem fecisse HM
quidem *om.* P   15 uirtutes KS^{ar}   16 hoc *om.* HM   17 ut] et P^{ac}
putauerunt BDV   18 cottidie B (*pr. t eras.?*), *om.* R, cotid- *cet.*; *cf.*
4, 6, 8   illa miracula *om.* DV   miracula] m. quae eis profetae
caelesti potentia futura esse praedixerant B; *cf. epit. 40, 1. 41, 1*

ut deum crederent, quem uidebant. propterea Daud, quem 18
 praeter ceteros prophetas uel maxime legunt, in psalmo XXVII
 sic eos damnat: 'redde illis retributionem eorum, quoniam non
 intellexerunt in operibus domini.' ex huius ipsius domo Chris-
 5 tum generatuiuri secundum carnem et ipse Daud et alii prophetae
 adnuntiauerunt. apud Esaiam ita scriptum est: 'et erit in illa die 19
 radix Iesse et qui exsurget principari in nationes; in eum gentes
 sperabunt et erit requies eius in honore.' et alio loco: 'exiet 20
 uirga de radice Iesse et flos de radice ascendet; et requiescet 322
 10 super eum spiritus dei, spiritus sapientiae et intellectus, spiritus
 consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis; implebit

Auct.: 3-4 psalm. 27, 4-5 *eatenus qua laudat* Cypr. testim. 1, 3
 l. 26-28 4-5 ex ... carnem] *cf.* Cypr. testim. 2, 11 l. 1-2
 6-8 Is. 11, 10 (*non ex Cypr. testim. 1, 21 l. 43-45*); *u. Vet. Lat. ed.*
Gryson 8-p. 358, 1 Is. 11, 1-3; *cf.* Cypr. testim. 2, 11 l. 11-15

Test.: 6 §§ 19-21] *cf.* Theosoph. Sib. 9 l. 251-257 Erbse

Codd.: 6 *ab est incipit G p. 57 praeter partes §§ 22 et 24 tota lecta;*
hinc extant BG DV P HM KS R

1 ut *s.l.* post deum D, *om.* V deum *om.* R crederentur Kar
 praeterea B¹, *corr.* B³ 2 praeter] propter HM XXVI DVHM
 3 illis] eis Cypr. eorum *om.* R; ipsorum B *ex ineunte uers.* 4 *Vulg.?*
 4 opera DV *ex Vulg.* domini] deum BHM ex huius] h. *om.* D;
 ex h. ex V; et h. KS 5 generatuiuri B² VPR¹, -tuuiuri D¹; -turi B¹,
 -tum iri H (*et Mar?*), -tum D² Mpr; -t uirgo R²; negatum iri KS; *cf.*
 1, 6, 13. 3, 28, 21 et ... Daud] et ipsius d. R¹, et filium (*sup.* ipsius)
 d. hoc (*s.l.*) R² propheta P 6 adnuntiauerint? Bac; -rant PKS
 esaiam BR¹, seiam DV, esayā K ita *om.* HM esse HM
 et *om.* KS in *om.* HM die radix *ex dix et eras.* e? R²
 7 exurget GKS; exurgeret HM principatum Pac; principiri HM
 in *om.* HM nationibus BG gentes] et R 8 honorem BG
 (*spatio indice*) exhibit *plurimi codd.* Cypr. 9 radice] r. eius P (eius
s.l. m.3) HM *ex Vulg.* et *s.l.* P³, *om.* M 10 super eum *om.* H
 eum *s.l.* B² dei] domini V¹ P¹ (*corr.* P²) KS ut 2 *codd.* Cypr. dei
 spiritus *om.* R 11 consili G pietatis] uerita- P impleuit B
 (inp-) VM (*G inc.*); et i. DHM (-eui-) R ut *pars codd.* Cypr. *ex Vulg.*

- 21 illum spiritus timoris dei.' Iesse autem fuit pater Daud, ex
cuius radice ascensurum esse florem praelocutus est, eum sci-
licet, de quo Sibylla dicit
ἀνθήσει δ' ἄνθος καθαρόν.
- 22 item in Basilion libro secundo propheta Nathan missus est ad 5
Daud uolentem deo templum fabricare. 'et fuit uerbum domini
ad Nathan dicens: uade et dic seruo meo Daud: haec dicit domi-
nus deus omnipotens: non tu aedificabis mihi domum ad inha-
bitandum, sed cum impleti fuerint dies tui et dormieris cum
patribus tuis, suscitabo semen tuum post te et parabo regnum 10
eius. hic aedificabit mihi domum in nomine meo et erigam
thronum eius usque in saeculum, et ego ero ei in patre et ipse
erit mihi in filio. et fidem consequetur domus eius, et regnum

Auct.: 4 Orac. Sib. 6, 8 5 §§ 22–23] cf. Cypr. testim. 2, 11 l. 3–11
(fere = 1, 15 l. 3–11), sed u. adn. crit. 6–9 ll reg. 7, 4–5
9–13 ibid. 12–14 13–p. 359, 1 ibid. 16

1 illum ex illam B³; eum KS ex Vulg. timoris om. B
dei] domini MKS ut 3 codd. Cypr. ex Vulg. 2 radicem Dar Vac K¹
prolocutus P 4 ἀνθησει DVP (ε pro e) δε P (ε ex ι? s.l. m.3) KS
καθαρόν] φθαρτον K (τδ s.l. m.1) S (φ bis, alt. del.); interpr. putrū
(sic) pro purus Graeca om. B nullo spatio relicto, G reliqua parte
lin. et duobus sequentibus (l. 12–13) omnino uacuis 5 idem DV
basilio DV est] et, sed del. P 6 uolente S; uoluntatem M
templum deo BG (extat [plum d[ō]) fabricare] aedificare
BGDVHM ex textu sequente 7 dices R¹ 8 deus om. P ut Vulg. et
codd. Cypr. sec. LXX omnipotens non habent codd. Cypr. sec. LXX,
sed cf. LXX uers. 8 κύριος παντοκράτωρ (Vulg. dominus exercitu-
um) mihi aedificabis BG ad s.l. B², om. G 9 sed] s. erit Cypr.
9–10 et ... tuis s.l. P² dormies DVKSR, prob. Br 10 poste
B¹ (corr. B²) KS te] te qui erit de utero tuo Cypr. sec. LXX
et om. R 11 aedificauit G mihi om. BG ut Vulg.
in nomine] nomini (pauci -ne), in om., plurimi codd. Cypr. sec. LXX ut
Vulg. erigat M 12 patrem HMR² (s.l.) ut fere codd. Cypr. sec.
LXX 13 mihi erit KSR; cf. Heck, 1972, 177 filium HMR² (um ex
o) ut fere codd. Cypr. sec. LXX 13–p. 359, 1 et regnum eius om. P

- eius usque in saeculum.' sed haec ut Iudaei non intellegent, 24
 illa fuit causa, quod Solomon filius Daud templum deo aedifi-
 cavit et ciuitatem, quam de suo nomine Hierosolymam nuncu-
 pavit. itaque ad ipsum quae a propheta dicta sunt rettulerunt.
 5 Solomon autem ab ipso patre suo imperii regimen accepit. 324
 prophetae uero de eo loquebantur qui tum nasceretur, postquam 25
 Daud cum patribus suis requieuisset. praeterea Solomonis im-
 perium perpetuum non fuit; annis enim quadraginta regnavit.
 deinde, quod numquam filius dei dictus est, sed filius Daud, et 26
 10 domus quam aedificauit non est fidem consecuta sicut ecclesia,
 quae est uerum templum dei, quod non in parietibus est, sed in
 corde ac fide hominum, qui credunt in eum ac uocantur fideles;
 illud uero Solomonium templum quia manu factum est, manu
 cecidit. denique pater eius in psalmo CXXVI de operibus filii 27
 15 sui prophetauit hoc modo: 'si dominus non aedificauerit do-
 mum, in uanum laborauerunt qui illam aedificauerunt; si do-
 minus non custodierit ciuitatem, in uacuum uigilauit qui eam
 custodiuit.'

Auct.: 15–18 psalm. 126, 1

Codd.: 4 in ad i[p]sū | desinit G p. 57, seq. p. 58 praeter § 26 et 14, 2–3
 maximam partem lecta (plura uidit Br); extant BG DV P HM KS R
 1 saeculum] s. in conspectu meo Cypr. sec. LXX 2 salomon
 DHMKS; haec hinc noniam notantur 3 hierosolimam HMKSR
 (hyier- H, ier- KS); cf. 4, 18, 32 4 retulerunt PHMKS; u. ind. form
 6 propheta M eodem BG loquebatur S¹ tunc G; cum HM
 7 dauit B^{ac}; haec noniam notantur praeterea] et p. HM
 8 perpetuito D¹ V (o ex u) quadraginta om. M 9 dei filius BG (ut
 uid.) est] sit DV filius] fuit BG (ut uid.) 10 aeclesia BG,
 aeccl- MKS 11 non s.l. H² est om. DV 13 salomonium
 DP³ (a ex o) KS; salomonis HM manu post est] -us D^{ar} Var
 14 CXXVII DV [fi]li G 16 in uanum] sine causa HM
 laborant HM qui] hi qui HM aedificauerunt illam BG (ante
 illam 2 litt. eras.?): aedificant eam HM ut Vulg. 16–17 si non
 dominus HM 17 in uacuum] in uanum DVP; sine causa HM
 uigilauit] laborauit DVP (-abit); G inc. 18 custodiebat HM

- 1 14. Quibus ex rebus apparet prophetas omnes denuntiassse de
 325 Christo fore aliquando, ut ex genere Daudid corporaliter natus
 constitueret aeternum templum deo, quod appellatur ecclesia, et
 2 uniuersas gentes ad religionem ueram dei conuocaret. haec est
 domus fidelis, hoc immortale templum, in quo si quis non sa- 5
 3 crificauerit, immortalitatis praemium non habebit. cuius templi
 et magni et aeterni quoniam Christus fabricator fuit, idem ne-
 cesse est habeat in eo sacerdotium sempiternum, nec potest nisi
 per eum qui constituit ad templum et ad conspectum dei perue-
 4 niri. Daudid in psalmo CVIII id ipsum docet dicens: 'ante 10
 luciferum genui te. iurauit deus et non paenitebit eum. tu es
 5 sacerdos in aeternum.' item in Basilion libro primo: 'et sus-
 citabo mihi sacerdotem fidelem, qui omnia quae sunt in corde
 meo faciet, et aedificabo ei domum fidelem, et transibit in con-
 6 spectu meo omnibus diebus.' quis autem futurus esset cui deus 15
 aeternum sacerdotium pollicebatur, Zacharias etiam nomine po-

Auct.: 8 sacerdotium sempiternum] *cf.* Cypr. testim. 1, 17 l. 1–2
 10–12 psalm. 109, 3 sq.; *cf.* Cypr. ibid. l. 3–4 12–15 I reg. 2, 35; *cf.*
 Cypr. ibid. l. 6–8, *sed u. adn. crit.*

Codd.: 7 in idem ne | *desinit* G p. 58; *hinc extant* B DV P HM KS R
 1 nuntiassse H¹ 3 constituet H; -tuerit K^{ac} aeclesia BG *sic fere*
semper 4 ueri ex ueram R² dei ueram BG 6 haberet DV
 7 et ante magni om. B (et G ut uid.), s.l. M et post magni s.l. BP
 idem] quidem HM 8 sacerdotum KS¹ 9 constitui HM
 ad ante templum del. P³, om. HM templum] t. aditum t. H
 et om. P peruenire S¹ 10 CVIII BPK; CVIII DVHMS ut
 plurimi codd. Cypr., Mo; C et VIII R ipsud P¹, corr. P³
 11 iurabit DV dominus HM ut Vulg. et pars codd. Cypr. sec. LXX,
 Br paenitebit eum codd. ut pars codd. Cypr. et Vulg.; -bitur plures
 codd. Cypr., Weber 12 aeternum] a. secundum ordinem melchise-
 dech DV ut Cypr. et Vulg. basilio P primo in ras. (ex secundo?)
 V, om. KS 14 faciat PKS 15 in conspectu meo] i. c. christorum
 meorum fere codd. Cypr.; LXX ἐνώπιον χριστοῦ μου; Vulg. coram
 christo meo; u. p. LXVII cuius B¹, corr. B³ 16 aeternus P¹ (corr.
 P²) KS¹ pollicetur M zacarias B, zaccha- VR

- sito apertissime docuit. sic enim dixit: 'et ostendit mihi dominus
 Iesum sacerdotem magnum stantem ante faciem angeli domini, 326
 et diabolus stabat ad dexteram ipsius, ut contradiceret ei. et 7
 dixit dominus ad diabolum: imperet dominus in te, qui elegit
 5 Hierusalem; et ecce titio eiectus ab igni. et Iesus erat indutus
 uestimenta sordida, et stabat ante faciem angeli. et respondit et
 dixit ad circumstantes ante faciem ipsius dicens: auferte uesti- 8
 menta sordida ab eo et induite eum tunicam talarem et impo-
 nite cidarim mundam super caput ipsius. et cooperuerunt eum
 10 uestimenta et imposuerunt cidarim super caput eius. et angelus
 domini stabat et testificabatur ad Iesum dicens: haec dicit 9
 dominus omnipotens: si in uis meis ambulaueris et praecepta
 mea seruaueris, tu iudicabis domum meam, et dabo tibi qui con-
 uersentur in medio horum circumstantium. audi itaque, Iesu
 15 sacerdos magne.' quis non igitur captos mentibus tum fuisse Iu- 327
 daeos arbitretur, qui cum haec et legerent et audirent, nefandas 10

Auct.: 1–15 Zach. 3, 1–8 *nonnumquam breuiata* (cf. LXX); *Cypr. testimon.* 2, 13 l. 28–35 *laudat uers. 1 et 3–5 textu a Lact. alieno*

1 sic . . . dixit *om.* B dominus] d. deus DV 2 iesus M; -sun R¹
 stante KS¹ domini *ex -num* B² 3 zabulus P ipsius] eius PKS
ut Cypr. et Vulg. ut contradiceret] aduersari *Cypr. sec. LXX; u.*
p. LXVII 4 diabulum P dominus] tibi d. DV 5 hierosalem,
o ex u. B abiectus B; eiiec- P^{ar} indutus erat DVHM
 6 uestimentis sordidis P *cl. Vulg.* 8 eo] eo. et dixit ad eum: ecce
 abstuli iniquitates tuas *Cypr. sec. LXX* induit KS tunicam talarem
 BDVHMKS *Br dubitanter*; tunica talari P; tunicam poderem R *Mo*;
 poderem *tantum Cypr.*; cf. *Hier. in Zach. 3, 4 l. 31–34 Adriaen et supra*
p. LXVIII 9 cydarim, dari *in ras.*, B 9–10 ipsius . . . caput *om.* DV
 et cooperuerunt . . . eius *om.* B 9 cooperunt P^{ac} M 10 uestimento
 PKS posuerunt HM *ex Vulg.* cidarim] c. mundam P (*n s.l.*) KS
 12 ambulaueritis, it *exp.?*, D 12–13 et . . . seruaueris *s.l.* S²
 13 seruaberis B (*b ex u an uice uersa?*) V; -ua[uer]itis, it *exp.*, D
 iudicaberis S conuertentur DV 14 circum astantium KS
 iesu R; -sus *cet.* 15 magnae B^{ar} DV tunc HM 16 nefarias DV

- 11 manus deo suo intulerunt? atquin ab eo tempore quo Zacharias fuit usque ad annum quintum decimum imperii Tiberii Caesaris, quo Iesus fixus est, prope quingenti anni numerantur, siquidem Darii et Alexandri adoleuit aetate, qui fuerunt non
 12 multo post quam Tarquinius Superbus exactus est. sed illi 5
 rursus eodem modo falsi deceptique sunt putantes haec de Iesu esse dicta filio Naue, qui successor Moysi fuit, aut de sacerdote Iesu filio Iosedech, in quos nihil congruit eorum quae propheta
 13 narrauit. non enim sordidati umquam illi fuerunt, cum alter eorum potentissimus princeps fuisset, alter sacerdos, aut perpes- 10
 si sunt aliquid aduersi, ut tamquam titio eiectus ex igni putarentur, aut aliquando in conspectu dei et angelorum steterunt aut
 14 propheta de praeteritis loquebatur potius quam futuris. locutus est igitur de Iesu filio dei, ut ostenderet eum primo in humilitate et carne uenturum – haec est enim uestis sordida –, ut pararet 15
 templum deo et sicut titio igni ambureretur, id est ab hominibus

Auct.: 8 Iesu . . . congruit] *ex fonte simili* Euseb. ecl. proph. 3, 23, PG 22, 1148 c; cf. Wlosok, 1990, 206 n. 23

1 adqin sic, i s.l., DV, adquin HM; at quia KS quo ex quod P²; co sic H zacharias B^{ar} R 2 ad om. H imperi B¹ (corr. B³) M tiberi B¹ (corr. B³) H, om. R 3 fixus] crucifixus D (cruci s.l. m.2) P 4 darii et alexandri codd., def. Heck, 1993, 411 sq. Darios I et III confusos ratus (de Alexandro I cogitat O. P. Nicholson, JThS n. s. 36, 1985, 304); Cyri et Darii temptauit Br post adoleuit in fine lin. temporibus B² aetatem B 6 rursus] prorsus DV Iesu] su H¹ 7 filium H successor . . . fuit] successerat m. HM mosi KS 8 iossedec ex iessei B², iesedech DV^{ac}, -dec R; sedec H, sedech M quo P 9 sordidati codd., edd.; -ditati Br ex errore, inde Mo illi umquam BP (quam bis, alt. exp.) 10 princeps] rex HM fuerit P perpressi sunt] -pessis K¹ S 11 ut] aut HM eiectus, alt. i s.l., P; electus S ex igni eiectus DV 12–13 aut de propheta de M 13 quam] q. de H 14 est om. DV igitur om. R 15 carne] a c. HM est om. B, s.l. K pararet ex paret P³ 16 sicut ex sicu P³; sic S igni s.l. P³; igi S omnibus M

cruciamenta perferret, et ad ultimum extingueretur. titi-
 onem enim uul-
 15 gus appellat extractum foco torrem semiustum et ex-
 tinctum. quomodo autem et cum quibus mandatis a deo mit-
 teretur in terram, declarauit spiritus dei per prophetam docens
 5 futurum ut, cum uoluntatem summi patris fideliter et constanter
 implesset, acciperet iudicium atque imperium sempiternum.
 'si in uis meis' inquit 'ambulaueris et praecepta mea seruaueris,
 16 tu iudicabis domum meam.' quae fuerint uiae dei et quae prae-
 cepta eius, nec ambiguum nec obscurum est. deus enim cum
 10 uideret malitiam et falsorum deorum cultus per orbem terrae ita
 inualuisse, ut iam nomen eius ex hominum memoria fuisset pae-
 ne sublatum – siquidem Iudaei quoque, quibus solis arcanum dei
 creditum fuerat, relicto deo uiuo ad colenda figmenta inre-
 15 daemonum fraudibus aberrassent nec increpiti per prophetas
 reuerti ad deum uellent –, filium suum principem angelorum
 legauit ad homines, ut eos conuerteret ab impiis et uanis cultibus
 ad cognoscendum et colendum deum uerum, item ut eorum
 mentes a stultitia ad sapientiam, ab iniquitate ad iustitiae opera
 18 traduceret. hae sunt uiae dei in quibus eum ambulare praecepit,
 20 haec praecepta quae seruanda mandauit. ille uero exhibuit deo

329

Auct.: 7–8 Zach. 3, 7 ut § 9

Test.: 1–3 titi-
 onem . . . extinctum] cf. Hier. in Zach. 3, 2 l. 41 Adriaen

1 referret B¹, corr. B² et om. H 2 extracto P¹, corr. P³
 torren DV et om. DVPH 3 cum om. HM 4 terra R¹
 dicens DV 5 ut] et H et] ac R constant KS¹; testanter M
 6 atque] at K sempiternam H¹ 7 seruaberis HM
 8 iudicaberis S fuerunt BKSR et om. H 9 eius om. R
 10 per orbem s.l. B³ 11 iam] etiam B fuisset om. P
 12 sublatum] aboleretur P siquidem] ut s. DV quoque om. HM
 13 relictum KS^{ac} deo s.l. P 15 principem angelorum om. BP
 17 agnoscendum R et colendum om. DVKSR ante item eras.
 item ut deorum (sic) P mentes eorum R 18 a ante stultitia] ad
 Vac; ab PHMKS ad ante iustitiae s.l. P³ iustitia M
 18–19 operam duceret KS 19 haec P¹ (corr. P³) HKSR
 praecepit haec om. P

- fidem; docuit enim quod unus deus sit eumque solum coli oportere, nec umquam se ipse deum dixit, quia non seruasset fidem, si missus, ut deos tolleretur et unum adsereret, induceret alium
- 19 praeter unum. hoc erat non de uno deo facere praeconium nec eius qui miserat, sed suum proprium negotium gerere ac se ab
- 20 eo quem inlustratum uenerat separare. propterea quia tam fidelis extitit, quia sibi nihil prorsus adsumpsit, ut mandata mittentis impleret, et sacerdotis perpetui dignitatem et regis summi honorem et iudicis potestatem et dei nomen accepit.
- 1 15. Quoniam de secunda natiuitate diximus, qua se hominibus in carne monstrauit, ueniamus ad opera illa miranda, quae cum essent caelestis indicia uirtutis, magum Iudaei putauerunt.
- 2 cum primum coepit adolescere, tinctus est ab Iohanne propheta in Iordane flumine, ut lauacro spiritali peccata non sua, quae utique non habebat, sed carnis quam gerebat aboleret, ut quem-
- 3 admodum Iudaeos suscepta circumcisione, sic etiam gentes baptismo id est purifici roris perfusione saluaret. tum 'uox audita

Epit.: 4, 15, 1 – 18, 9] 40, 1–9 4, 15, 1. 4] 40, 1 . . . faceret

Auct.: 13 §§ 2–3] *cf.* Luc. 3, 21 sq. 17–p. 365, 1 Luc. 3, 22, *sed* filius . . . te *ex psalm.* 2, 7 *ut ap. alios testes graec. et lat.; u. Nestle–Aland et Jülicher–Matzkow ad Luc. l. c.*

1 deus unus DV cumque Pac oporteret DV 2 se *om.* H
 3 deos *ex deo* P³; deus DV tolleretur deos Mac aliud K^{ac}
 5 suum *om.* R 6 inlustraturus BP; -andum HM ueneretur B¹,
corr. B² separaret B (*t. eras. rest. m.3*) PHM^{ar}; superare D¹
 quia *ex* qui B³ ante tam *fere 3 litt. eras.* M 7 quia . . . nihil] et q.
 n. s. HM mandatum B 8 summum HM 9 iudici D¹ V
 10 qua se] quae HM 11 demonstrauit P ueniam HM
 miseranda S^{ar} 11–12 quae . . . essent] per quae (*ex que m.3*) c. e. ea P
 12 cum] tum DV magnum D^{ac} V K S^{ar} putauerunt iudaei B
 13 ab] a BHM propheta *om.* DV 14 in *om.* B iordano BR¹
 lacro R non ante sua *om.* B 15 gestabat B; habebat HM
 ablueret B; *cf.* 3, 26, 9 16 baptissimo Par 17 tunc PHMKS
 17–p. 365, 1 de caelo audita DVMR *cl. Vulg. ut uid.; post audita s.l. repet.* uox D²

de caelo est: filius meus es tu, ego hodie genui te'. quae uox
 apud Daud praedicata inuenitur. et descendit super eum spiritus 330
 dei formatus in specie columbae candidae. exinde maximas 4
 uirtutes coepit operari, non praestigiis magicis, quae nihil ueri
 5 ac solidi ostentant, sed ui ac potestate caelesti; quae iam pridem
 prophetis nuntiantibus canebantur. quae opera tam multa sunt, 5
 ut unus liber ad complectenda omnia satis non sit. enumerabo
 igitur illa breuiter atque generatim sine ulla personarum ac lo-
 corum designatione, ut ad exponendam passionis eius crucisque
 10 rationem possim peruenire, quo iam dudum festinat oratio.
 uirtutes eius fuerunt quas Apollo portentificas appellauit, quod 6
 quacumque iter faciebat, aegros ac debiles et omni morborum
 genere laborantes uno uerbo unoque momento reddebat incolu-
 mes, adeo ut membris omnibus capti receptis repente uiribus
 15 roborati ipsi lectulos suos reportarent, in quibus fuerant paulo
 ante delati. claudis uero ac pedum uitio adflictis non modo 7
 gradiendi, sed etiam currendi dabat facultatem. tum quorum cae-
 ca lumina in altissimis tenebris erant, eorum oculos in pristinum

Epit.: 4, 15, 6–8] 40, 2 . . . purgabat

Auct.: 2 Daud] psalm. 2, 7 *spectari uid.* 3 candidae] *cf. Orac. Sib.*
 6, 7 11 Apollo] *u. 4, 13, 11 uers. 1*

1 uox *om.* DV 2 praedicata apud dauid B praedicata BHMR *Mo*
numero meliore; -dicta DVPKS Br et *om.* DV descendit Pac
 3 speciem P¹ (*corr. P²*) KR; *u. Br ad l.* 3–4 maximas . . . operari] c.
u. multas facere DV 4 praestigii Vac; -gis H; -strigiis P Br
 magis HM 5 soli M ostendant Vac; -ntat K^{ac} caelesti] solidi
 DV quem K (quē) S 6 canebatur P 7 complenda DV
 8 illa igitur B ulla *om.* KS ac] et HM 9 ad *om.* DV
 exponenda HM 10 possim *post* peruenire *in fine lin.* R²
 quod DV festinat oratio] -nator acies DV 11 eius] etiam e. HM
 12 omnium M 13 genera DV incolomes HM 14 repente] r. et
 H (*ante r. alt. re s.l. m.2*) M 15 ipse H lectos B; lectulus R¹
 17 gradientis D¹ V tum *ex* cum B³; tunc HM 18 erant tenebris
 HM

- 8 restituebat aspectum. mutorum quoque linguas in eloquium
 sermonemque soluebat. item surdorum patefactis auribus insi-
 9 nuabat auditum, pollutos et aspersos maculis repurgabat. et
 331 haec omnia non manibus aut aliqua medella, sed uerbo ac ius-
 sione faciebat, sicut etiam Sibylla praedixerat: 5
 πάντα λόγῳ πράσσων πᾶσάν τε νόσον θεραπεύων.
 10 nec utique mirum quod uerbo faceret mirabilia, cum ipse esset
 11 dei uerbum caelesti uirtute ac potestate subnixum. nec satis fuit
 quod uires imbecillis redderet, quod debilibus integritatem,
 quod aegris et languentibus sanitatem, nisi etiam mortuos sus- 10
 12 citaret uelut e somno solutos ad uitamque reuocaret. quae
 uidentes tunc Iudaei daemonica potentia fieri arguebant, cum
 omnia sic futura ut facta sunt arcae illorum litterae contine-
 13 rent. legebant quippe cum aliorum prophetarum tum Esariae
 uerba dicentis: 'confortamini, manus resolutae, et genua debilia, 15
 consolamini. qui estis pusilli animi, nolite timere, nolite metu-

Epit.: 4, 15, 11] 40, 2 mortuos . . . reuocabat 12 . . . prophetarum]
 40, 1 uidentes . . . prophetis. 3 . . . inuenimus

Auct.: 6 Orac. Sib. 8, 272 15-p. 367, 4 Is. 35, 3-6; cf. Cypr. testim.
 2, 7 l. 3-8; u. *Vet. Lat. ed. Gryson*

Test.: 3 § 9] cf. Theosoph. Sib. 9 l. 261 Erbse

2 sermonemque *om.* R olebat KS insuabat DV 3 aspersis R
 repugnabat DV; repuga- H¹ 4 medela PKS iussu B
 6 πάντα . . . θεραπεύων *om.* H¹ M, *in mg. inf. graec. litt. perpe-*
ram H² πράσων DV πᾶν P¹, *corr.* P³ τε] δὲ *pars codd.*
Sib., om. cet. οὐκ V^{ac} 8 caelestis HM 9 inbecillis B; -les M
 10 languentibus] laborant- B *ex* § 6 11 ex HM solutis B
 11-12 solutos . . . Iudaei *om.* KS 11 uitam B 12 tunc *om.* DV
 demoniaco P^{ac}; -niaca H; cf. 4, 13, 16 arguebat K^{ac} 13 factae DV
 continere P¹, *corr.* P² 14 legabant V¹ cum] etiam c. DV
 tum *om.* DV; cum M 15 dicentes H¹ dissolutae V *cl. Vulg.*
 16 consolamini R; exhortamini Cypr. pusillo animo BV (*pro pr. o*
s.l. i?), -llanimo D; -llanimes *fere codd. Cypr.* nolite metuere *om.* D
ut Vulg. et plures codd. Cypr. sec. LXX; noli m. M; n. m. *bis, pr. del. S*

ere. deus noster iudicium retribuet, ipse ueniet et saluos faciet 332
 nos. tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum audient, 14
 tunc saliet clodus sicut ceruus et plana erit lingua mutorum, quia
 rupta est in deserto aqua et riuus in terra sitiēti.' sed et Sibylla 15
 5 eadem cecinit his uersibus:

νεκρῶν δ' ἐπανάστασις ἔσται
 καὶ χολῶν δρόμος ὠκύτατος καὶ κωφὸς ἀκούσει
 καὶ τυφλοὶ βλέψουσι, λαλήσουσ' οὐ λαλέοντες.

ob has eius uirtutes et opera diuina cum magna illum multitudo 16
 10 sequeretur uel debiliū uel aegrorum uel eorum qui curandos
 suos offerre cupiebant, ascendit in montem quendam desertum,
 ut ibi adoraret. ubi cum triduo moratus esset ac fame populus
 laboraret, uocauit discipulos suos quaerens quantos secum cibos
 gestarent. at illi quinque panes et duos pisces in pera se habere 333
 15 dixerunt. adferri ea iussit ac multitudinem per quinquagenos dis-
 tributam discumbere. quod cum discipuli faciunt, frangebat 17

Epit.: 4, 15, 16–22] 40, 3 . . . facta est

Auct.: 6–8 Orac. Sib. 8, 205–207 9 §§ 16–17] cf. Matth. 14, 13–21

1 deus] ecce d. B ut *Vulg. sec. LXX* iudicio DV ipse] et i. HM
 ipse ueniet *om.* R 2 aperiantur H¹ 3 salliet H; psall- M
 clodus BPR ut *codd. Cypr.*; claud- DVHMK S ut *Vulg.*; cf. 7, 27, 13
 sicut] uelut DV (cf. *Gryson ad l.*) 4 riuus M totam § 15 *om.* HM
 5 uerbis PKS 6 νεκρῶν . . . ἔσται *om. codd. Sib.*; u. I, 355
 δ' ἐπανάστασις Br; δετιαναστασις B, αεταν- R, δεπλαν- (πλ
del.) P; δεπαταν- D; δε αν- VKS (*post ε eras. I litt. V, 1–2 K*), *edd.*
 αιεται DV^{ac} 7 καὶ] κθα *sic* B χων R καὶ χολῶν] χ. δὲ
codd. Sib. ακουει B; ακοκουει P 8 τεφλοι P; τυοιφλυ B
 βλεψουειν DV^{ar}; αναβλ- KS λαληκουει *uariis α et λ* BPKSR
 οὐ λαλέοντες] δου λαλ- B; αλαλοι KS 9 hac D¹ V, haec D²
 multitudo] turba B ex *Matth. l. c* 11 asendit S, desc- R; cf. I, 11, 63
 quidam D¹ V^{pc}; quidem V^{ac} 12 ut ibi] ubi DV moraretur P
 12–14 ac fame . . . gestarent *bis, alt. del.* S 13 uocauit] interroga-
 HM suos *om.* P quaerens *om.* HM cibos secum DHM
 14 peras Par R habere se HM 15 distributam *om.* B
 16 dum R Br *ft. recte* frangebant K¹

ipse panem minutatim carnemque piscium comminuebat, et utraque in manibus eius augebantur. et cum apponere illa populo discipulis imperasset, saturata sunt quinque milia hominum et insuper duodecim cophini de residuis fragminibus impleti. quid
 18 aut dici aut fieri potest mirabilius? at id futurum Sibylla ce- 5
 cinerat olim, cuius uersus tales feruntur:

ἐκ τ' ἄρτων ἅμα πέντε καὶ ἰχθύος εἰναλίοιο
 ἀνδρῶν χιλιάδας ἐν ἐρήμῳ πέντε κορέσσει
 καὶ τὰ περισσεύοντα λαβὼν μετὰ κλάσματα πάντα
 δώδεκα πληρώσει κοφίνους εἰς ἐλπίδα λαῶν. 10

334 19 quaero igitur, quid hic potuerit ars magica moliri, cuius peritia
 20 nihil aliud quam ad circumscribendos oculos ualet. idem se-
 cessurus orandi gratia, sicut solebat, in montem praecepit dis-
 cipulis, ut nauiculam sumerent seque praecederent. atque illi

Auct.: 7–10 Orac. Sib. 8, 275–278   12 §§ 20–21] cf. Matth. 14, 22–25

Codd.: 12 a circumscribendos ad § 24 στρώσει δὲ fere 4 superioribus part. fol. 50, i. e. p. 99^a abscissis deest K, extant B DV P HM SR

1 minutam M   2 augebant P; -batur H¹   apponi DV
 3 saturati P¹, corr. P²   quinque in mg. H²   hominum milia PHMKSR ft. recte   4 de om. PR   impleri KS   5 ferri D at] ad BP¹ (corr. P³); aut DV totam § 18 om. HM   caecinerit B¹, corr. B²   6 feruntur] fuerunt R   7 ante ἐκ add. καὶ P³ KS; εκ] εις S   τ'] γι DV, γ P; δ' codd. Sib.   πέντε ἀρτων ομου και KS ἰχθύος BR; -υος D (ε pro θ) VP (-ης); -υων KS   εἰναλίοιο R, ἰναλει- B, ἰναλιόιο DVP (-ου); θαλαττιων KS   8 ἀνθρώπων KS   πέντε εν ἐρημῳ KS   κορεσσει BDP   9 καὶ . . . μετὰ] ιν (sic) συναχθεντα περισευθεντα KS   περισευεντα B μετὰ] τότε uel ἅμα codd. Sib.   πάντα om. DVP   10 δώδεκα] R pro κ DV   ἐλπίδα] P pro π P; -δος KS   11 quae uero M quid s.l. B²   his DV   potuit KS   aris S^{ar}   perita R¹   peritia nihil bis DV (alt. itia ex iata)   12 nihil] ad n. HM   oculos om. DV item DVHM   secessuros P¹, corr. P³; secessit rursus HM   13 sic S¹   solebant P¹, corr. P³   monte H¹; mentem M   14 ut in nauicula DV (uti n.)   seque praecederent om. B¹, s. praepararent s.l. B³   praecederant R¹

urgente iam uespera profecti contrario uento laborare coepe-
runt. cumque iam medium fretum tenerent, tum pedibus mare 21
ingressus consecutus est eos tamquam in solido gradiens, non ut
poetae Orionem mentiuntur in pelago incedentem, qui demersa 22
5 corporis parte 'umero supereminet undas.' et rursus cum ob-
dormisset in naui ac uentus usque ad extremum periculum sae-
uire coepisset, excitatus e somno silere uentum protinus iussit et
fluctus qui maximi ferebantur conquiescere, statimque sub uer-
bo eius tranquillitas insecuta est. mentiuntur fortasse litterae 23
10 sanctae docentes tantam fuisse in eo potestatem, ut imperio suo
cogeret uentos obsequi, maria seruire, morbos cedere, inferos
oboedire. quid quod eadem Sibyllae carminibus suis ante doc- 24
uerunt? quarum una, cuius supra fecimus mentionem, sic ait:
τοὺς ἀνέμους παύσειε λόγῳ, στρώσει δὲ θάλασσαν 335

13 supra] §§ 9. 15. 18 *laudari uid., quia ex Orac. Sib. lb. VIII*

Auct.: 5 Verg. Aen. 10, 765 § 22] cf. Matth. 8, 23–26
14–p. 370, 1 Orac. Sib. 8, 273–274

Test.: 11–12 cogeret . . . oboedire] cf. Ps. Cypr. idol. 19 p. 29, 13 sq.
14–p. 370, 1 Theosoph. Sib. 9 l. 262 sq. Erbse *ex textu Lact.*

Codd.: 14 α θαλασσαν ad § 25 ἀναετη | *redit K p. 99^a; u. § 19*

1 urgente BHMS; cf. 3, 13, 14 uespere P; -ro M contraria D^{ac} V
2 iam] in DV 3 est om. DVP solo HM 4 Orionem]
opinionem DV; de origine HM incedente HM quidem mer-
sa P^{ac} 5 umeros B¹, -ris B³ undas et] unda sed HMR
rursum B obdormis P¹, corr. P²; -ssent HM 6 ad s.l. B²
6–7 saeuire coepisset] desaeuaret P cepisset s.l. S² 7 e] es R^{ar}
8 maxime DV sub om. M 9 subsecuta B mentientur M
fortae H, -te, *deinde* se? *eras.*, M 10 sanctae ex sunt? B³
dicentes HM in eo fuisse S 11 obsequi om. S mari HM
seuire MS, saeu- R infero P^{ac} 12 Sibyllae] a sibyllae HM (-lle)
suis in mg. H² 13 supra om. P 14 τοὺς om. B τοὺς . . . § 25
ἀνδρῶν om. HM παύσει B; -ciεν DV; παύσει τε *edd., sed opt.*
aor. pro ind. fut. def. Struve, 1854, 75 sq. cl. Orac. Sib. 2, 237. 3, 259.
al. (u. § 29 uers. 4) στρώσει DVPS; στορέσει uel -σειε codd. Sib.

- μαινομένην ποσὶν εἰρήνης πίστει τε πατήσας.
 25 et rursus alia, quae dicit:
 κύματα πεζεύσει, νόσον ἀνθρώπων ἀπολύσει,
 στήσει τεθνηῶτας, ἀπώσεται ἄλγεα πολλά,
 ἐκ δὲ μιῆς πῆρης ἄρτου κόρος ἔσσεται ἀνδρῶν. 5
 336 26 his testimoniis quidam reuicti solent eo confugere, ut aiant non
 esse illa carmina Sibyllina, sed a nostris ficta atque composita.
 27 quod profecto non putabit qui Ciceronem Varronemque legerit
 aliosque ueteres, qui Erythraeam Sibyllam ceterasque comme-
 morant, quarum ex libris ista exempla proferimus. qui auctores 10
 ante obierunt quam Christus secundum carnem nasceretur.
 28 uerum non dubito, quin illa carmina prioribus temporibus pro
 deliramentis habita sint, cum ea nemo intellegeret. denuntiabant

Auct.: 3–5 Orac. Sib. 6, 13–15 8 Ciceronem] *cf.* diu. 1, 34, 2, 110–112 Varronem] *u.* 1, 6, 7–12

Codd.: 4 a | *cei ad § 29 pr.* μαινομένην *deest* K *p.* 99^b; *u.* §§ 19. 24
 1 μενομενην DVKS (-νηεν DV) εἰρήνην *uel* -νην *codd.* Sib.
 κρατησας B; πασας P 2 aliae quae D; aliqua P 3 πεζευσει DVP
 πεζεύσει . . . ἀνθρώπων] *aliter codd.* Sib. *uarii*; *u.* *Geffcken ad l.*
 απολυει DV 4 στήσει R; αναστη[σει] K, δαστησει S; ζησει DV
 τεθνηῶτας ἀπώσεται] *aliter codd.* Sib. *uarii* αλγεδ B; λιαγεα
 P; ανηας S πολλαs S; ιτοα B, ιτολλα P 5 ἐκ] C *pro* κ P
 δὲ μιῆς] εμης R μιση P πηγης DV; πυρης S; σπείρης *uel*
 ρίζης *codd.* Sib. αρτο R κυρορ B^{ac}; κορεος DV; κορο S,
 κορ R εεεετε B, εεεεταιο DV; εεε S αρων R
 6 testimoniis B¹, *corr.* B² (o ex i) et B³ (i s.l.) aiunt B¹ (*ut uid.*, *corr.*
 B²) S 7 sibyllae P conficta S atque composita *om.* HM
 8 quid D^{ac} V^{ac} profectio D^{ac} V putauit DVR¹ quis D^{ac} V^{ac}
 uaronemque HM, -nam- R¹ 9 ceterosque V¹ 10 exemplo M
 11 ante *post* obierunt *s.l.* P³, *om.* M onerunt? P¹, *corr.* P²; *post* ob
ferre 3 *lit.* eras. H 12 quin] qui | in D; quam M temporibus *s.l.* B³,
 -ralibus S¹ 13 deliramento B¹ (*corr.* B³) P (*pr.* e ex i m.2); -ler- HM
 sunt S cum ea ne me intellegerent D^{ac}; c. ea nemo eum i. S
 denuntiant B¹, *corr.* B³

- 31 interpretatus est – illum enim prophetae adnuntiauerant – nec
 ullo modo poterant quae illi loquebantur intellegi, nisi fuissent
 uniuersa completa.
- 1 16. Venio nunc ad ipsam passionem, quae uelut opprobrium
 nobis obiectari solet, quod et hominem et ab hominibus insigni 5
 supplicio adfectum et cruciatum colamus, ut doceam eam ipsam
 passionem adeo cum magna et diuina ratione susceptam et in ea
 2 sola et uirtutem et ueritatem et sapientiam contineri. neque
 enim si beatissimus in terra fuisset et per omnem uitam in sum-
 ma felicitate regnasset, quisquam illum sapiens aut deum cre- 10
 didisset aut honore diuino dignum iudicasset. quod faciunt uerae
 diuinitatis expertes, qui caducas opes et fragilem potentiam et
 alieni beneficii bona non tantum suspiciunt, uerum etiam con-
 secrant et scientes memoriae mortuorum deseruiunt fortunam
 iam extinctam colentes, quam ne uiuam quidem praesentemque 15
- 338 3 sapientes colendam sibi umquam putauerunt. nec enim potest
 aliquid in rebus terrenis esse uenerabile caeloque dignum, sed
 sola est uirtus, sola iustitia quae potest uerum bonum et caeleste
 et perpetuum iudicari, quia nec datur cuiquam nec auferitur.

Codd.: 15 *ab extinctam ad § 4 est des|redit K p. 100^d; u. 15, 30*

1 illud R enim *om.* M adnuntiauerunt BDVHM
 4 uel DV 5 et hominem . . . hominibus] et (*del. m.3*) hominem (*m.3*
ex hominibus) tantum P omnibus V^{ac} insigni DV
 6 cruciatum] *excr-* P calamus D^{ac} V eam *ex eum?* V, *om.* SR
 7 a deo D; ab eo HM suscepta DV 8 uirritatem B¹, *corr.* B³
 9 omnem *ex omne* B³ 10–11 quisquam . . . iudicasset *om.* DV
 10 credidisse HM 11–12 uerae diuinitatis *edd.*, uere d. BDV (*tis ex*
tes) HMSR; diuinae ueritatis P 12 expartes DV 13 bonam
 H^{ar} M^{ar} suspiciunt *ed. Romana 1474, edd., Br;* suscipiunt *codd.*, sed
'suscipiuntur' religiones, cultus sim., non res colendae; confunduntur
hae uoces saepe, e. g. 2, 2, 14, 5, 3 14 memoriam S 15 quam]
 quod DV ne *om.* HM uiam H praesentemquae B^{ar}, -mque D
 16 nec] non M 17 esse *ex se* B² 18 sola *ante iustitia]* solaque, q-
s.l. m.3, B caeleste] c. esse HM 19 perpetum B¹, *corr.* B²
 quia] quae B auferetur DV *numero meliore, ft. recte*

qua uirtute ac iustitia quoniam Christus instructus uenit in ter- 4
 ram, immo uero quoniam ipse uirtus et ipse iustitia est, descen-
 dit, ut eam doceret hominemque formaret. quo magisterio ac dei
 legatione perfunctus ob eam ipsam uirtutem, quam simul et do-
 5 cuit et fecit, ab omnibus gentibus et meruit et potuit deus credi.
 ergo cum magnus populus ad eum uel ob iustitiam quam do- 5
 cebat uel ob miracula quae faciebat subinde conflueret et prae-
 cepta eius audiret et a deo missum deique filium crederet, tum
 primores Iudaeorum ac sacerdotes et ira stimulati, quod ab eo
 10 tamquam peccatores increpabantur, et inuidia deprauati, quod
 conflente ad eum multitudine contemni se ac deseri uidebant,
 et, quod caput sceleris illorum fuit, stultitia et errore caecati et
 immemores praeceptorum caelestium ac prophetarum coierunt
 aduersus eum impiumque consilium de eo tollendo cruciando-
 15 que ceperunt. quod prophetae multo ante descripserant. nam et 6
 Daud in principio psalmorum suorum prouidens in spiritu,

Epit.: 4, 16, 5] 40, 4 . . . 5 amplius. 6 . . . legebant

Codd.: 2 a | cendit ad § 7 peccata deest K p. 100^b (u. 4, 15, 19 et § 2),
 extant B DV P HM SR.

1 qua] quia DVP (i exp. m.2) H^{ar} M quoniam om. HM
 2 uirtus] uerus DV ipse ante iustitia] -sa M discendit P¹, corr. P³
 3 quod Var H^{ar} M^{ar} 4 eam ex eum B² 5 et ante meruit s.l. H²
 6 quam docebat om. DV 8 et ante a s.l. H² a deo] ad S
 missum] ipsum m. DV crederent S tunc PSR 9 primores]
 primo rex B; -miores, alt. i s.l. m.2, S et ante ira exp. B³
 stimulatio Dac Vac 10 inuidia H, inuia S¹ deprauata Pac
 11 confluent D¹ V; -fluerent HM multitudines H contemni se]
 -nisse Pac se ac deseri] ac d. se (s.l. m.2 uel 3) B; se et dese in ras.
 DV; s. a. destrui HM 12 fuit in mg. P² stultitiae et errore P; -tiae
 terrore R 13 iniores Bac coierunt om. DV; coiec- R; cf. 4, 18, 1
 14 impiumquae H^{ar}; que eras. M 14-15 cruciandoque ceperunt] quae
 tantum HM (postea eras.) cruciandoque R¹ coeperunt DVP (o s.l.
 m.3) R 15 multo ex -ti B³ descripserant] pr. e in ras. V; discr- P;
 describserunt, b ex p, B 16 in ante spiritu om. DV spiritum HM

- 339 7 quantum facinus admissuri essent, 'beatum esse' ait 'qui non
abierit in consilio impiorum', et Solomon in libro Sapientiae
his uerbis usus est: 'circumueniamus iustum, quoniam insuauis
est nobis et exprobrat nobis peccata legis. promittit scientiam
dei se habere et filium dei se nominat. factus est nobis in tra- 5
ductionem cogitationum nostrarum, grauis est nobis etiam ad
uidendum, quoniam dissimilis est aliis uita illius et mutatae sunt
8 uitae illius. tamquam nugaces aestimati sumus ab eo, continet
se a uis nostris quasi ab immunditiis et praefert nouissima
iustorum et gloriatur patrem dominum. uideamus ergo si ser- 10
mones illius ueri sunt et temptemus quae euentura sunt illi.

Epit.: 4, 16, 7–10] 40, 5 (*u. Heck–Wlosok ad l.*)

Auct.: 1–2 psalm. 1, 1 3–p. 375, 4 sap. 2, 12–22, *om. partes uers.*
12, 17, 20 et totum uers. 18 (*ex Vulg. suppl. HM; u. infra*); cf. Cypr.
testim. 2, 14 l. 2–15, *sed u. adn. crit. et Vet. Lat. ed. Thiele*

Codd.: 4 a legis ad § 8 sunt illi *redit K p. 100^b; u. § 4*

1 ait *s.l.* B³ 2 consilium R 3 insuauis] inutilis HM (-les) *ex Vulg.*
4 exprobrat . . . legis] contrarius est operibus nostris et inproperat n. p.
l. et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae HM *ex Vulg.*; contrarius
. . . nostris et *habet Cypr.* nobis *om.* DV peccata nobis B
legis *ex -ges B²* 4–5 scientiam dei se B (*dī s.l. m.3*) HM *epit. ut*
Cypr.; sc- se d. DV KSR *Mo*; se sc- d. P; *uariat Vulg.* 5 et ante
filium *ex ut P³* filium dei se] f. s. d. DV traductione B^{pr} (*m*
eras.) S *ut plurimi codd. Cypr.*; contradict- P¹ (*ut cod. Cypr. O, corr.*
P³); -dict- M 6 cogitationum] animarum HM etiam *om.* DV
7 uiuendum R quoniam] quia HM est *s.l.* H² inmutatae HM
ex Vulg. 8 uitae H^{ar} M^{ar} illius] eius HM *ex Vulg.*
exstmati *sic R* eo] illo HM *epit. ut Cypr. et Vulg.* continet] c.
autem DV; et c. HM *cl. Vulg.* 9 et *om.* P preferet *epit.*; -fret V^{ac};
prof- H 10 gloriantur S dominum KS¹ R *epit.*; d. se habere B (*s.*
h. ut Vulg.); deum P¹ (*antea s.l. se habere P³*) DVHM *ut Cypr.*; deum
(*n eras.*) et *s.l.* se habere *m. rec.* S 11 sint H euentura BP *epit. ut*
fere codd. Cypr.; uent- *cet. ut Vulg., Mo* sint P illi] i. et sciemus
patientiam illius (ipsius M, *sed exp.*). si enim est uerus filius dei susci-
piet illum. et liberabit illum de manibus contrariorum HM *fere ex Vulg.*

- contumelia et tormenta interrogemus eum, et sciamus reueren- 9 340
tiam illius et probemus patientiam illius. morte turpissima con-
demnemus eum. haec cogitauerunt, et errauerunt; excaecauit 10
enim illos stultitia ipsorum, et nescierunt sacramenta dei.' nonne
5 ita descripsit nefarium illud consilium ab impiis initum contra
deum, ut plane interfuisse uideatur? atquin a Solomone qui haec
cecinit usque ad id tempus quo gesta res est mille ac decem anni
fuerunt. nihil nos adfingimus, nihil addimus. habebant haec qui 11
fecerunt, legebant in quos haec dicta sunt. sed et nunc heredes
10 nominis ac sceleris illorum et habent et damnationem suam pro-
phetarum uoce praedictam cottidianis lectionibus personant nec
aliquando in cor suum, quae pars est et ipsa damnationis, ad- 341

Codd.: 1 a contumelia ad 4, 17, 15 habeamus folio amisso deest K, extant B DV P HM SR

1 contumelias P¹, -liis P³ contumelia . . . eum] iniuriae tormento
castigemus eum HM tormenta V *epit. et 3 codd. Cypr.*, ut *abl. sing. fem. def. Br* (u. ALL 5, 1888, 286–289; cf. Thiele ad l. et 159 n. 1 et Heck, 2000, 600 sq.); -tis BPSR Mo; -to D (cf. HM) et ante
sciamus] ut DVHM ut fere codd. Cypr. et Vulg. 2 et probemus . . .
illius om. B¹ (s.l. et probemus sapientiam eius B³) P¹ (s.l. suppl. P²)
illius] eius HM ut pars codd. Vulg. condemus B 3 eum] illum B;
eum erit enim (s.l. H²) respectus sermonis illius HM fere ex Vulg.
cognouerunt H excaecauit] et exc- B^{ar} D^{ar} VP¹ (et exp. P³) M ut
Cypr. cod. L 4 stultitia BDVPSR, stultia *epit. cod. T*; malitia HM
ut Cypr., Vulg. et cet. testes Vet. Lat. sec. LXX; u. Wlosok, 1990, 210
n. 37 et supra p. LXVIII ipsorum] illorum HM ut 2 codd. Cypr.;
eorum *epit. ut Vulg.* sacramenta] mysterium HM (mist-)
5 discripsit P illum B¹ (corr. B³) HM initium V
6 uideatur om. DV; -debatur H (post a eras. n) M; -deretur R
adquin B^{ac} HM, aquin DV haec R² in mg. 7 id om. M
quo ex quod P³ ac] et HM annis D^{ac} 8 fingimus HM;
affig- S¹ 9 herodes DV 10 ac] et B et ante habent om. P; haec
et HM 11 uoce . . . cottidianis om. DV uocem HM
praedictam] p. et (del. m.3) P; -ta H¹ cottidianis B (pr. t del.) H,
cotid- PMSR; u. 4, 6, 8 12 ipse M

- 12 mittunt. increpiti ergo a Christo saepe Iudaei exprobrante illis
peccata et iniustitiam et a populo paene deserti concitati sunt ad
eum necandum; cuius rei audaciam dedit illis humilitas eius.
13 nam cum legerent cum quanta uirtute et claritate filius dei
uenturus esset e caelo, Iesum autem cernerent humilem sordi- 5
dum informem, non credebant filium dei esse ignorantes duos
eius aduentus a prophetis esse praedictos, primum in humilitate
carnis obscurum, secundum in fortitudine maiestatis manifestum.
14 de primo Daud in psalmo LXXI sic ait: 'descendet sicut pluuia
in uellus, et orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis, 10
donec extollatur luna.' sicut enim pluuia si descendat in uellus,
animaduerti non potest, quia strepitum non facit, ita Christum in
terram sine cuiusquam suspicione uenturum esse dixit, ut iusti-
15 tiam doceat et pacem. Esaias quoque ita tradidit: 'domine, quis
credidit auditui nostro et brachium domini cui reuelatum est? 15

Epit.: 4, 16, 12] *cf.* 40, 4

Auct.: 7 primum in humilitate] *cf.* Cypr. testim. 2, 13 l. 1
9–11 psalm. 71, 6 sq. (*post uellus om. alt. part. uers. 6*) 14–p. 377, 11
Is. 53, 1–6; *cf.* Cypr. *ibid.* l. 2–14; *u. adn. crit. et Vet. Lat. ed. Gryson*

Codd.: 3 *ab* cuius rei *ad* 4, 17, 5 Moyses *sine distinctione uel nota*
transsilit R; *hinc extant* B DV P HM S

1 increpati V (a *s.l. pro exp. i*) S; *u. ind. form.* saepe a christo DV
2 et iniustitiam ... deserti *om.* R iniustitias DV; -tia HM
5 esset] est M e] de HM sordidum *eras.* D; quietum *s.* P
6 credebatur V^{ac} dei *om.* DV 7 in *om.* DV, *s.l.* H²
humilitatis M 8 in *om.* DV manifesta D¹ V 9 de ... ait in *mg.*
inf. H² primo] p. aduentu H² M LXXII H² M descendit
BDV¹ 10 et ante orietur *om.* H eius *om.* S habundantia DM
11 si *om.* D¹ (*cum s.l. D²*), *s.l.* V² descendit DV 12 animaduerti S
streptum] script- M ita *s.l.* P³ Christum *om.* B 13 terra BHM
cuiusquam] ulla DV 14 doceret HM tradit BP² (*pr. di exp.*)
dominus S^{ac} 15 brachium B; *cf. Thes. II* 2156, 57–64
domini BHMS *ut Vulg. et pars codd. Cypr. sec. LXX, Mo;* dei DVP *ut*
plurimi codd. Cypr., Br dubitanter

adnuntiauiumus coram ipso sicut pueri et sicut radix in terra si- 342
 tienti. non est figura eius neque claritas. et uidimus illum, et non
 habuit figuram neque decorem, sed figura eius sine honore et
 deficiens praeter ceteros homines. homo in plaga positus et sci-
 5 ens ferre imbecillitatem, quia auersus est et non est computatus. 16
 hic peccata nostra portat et pro nobis dolet, et nos putauimus
 ipsum esse in dolore et in plaga et in uexatione. ipse autem
 uulneratus est propter facinora nostra et infirmatus est propter
 peccata nostra. doctrina pacis nostrae super illum, liuore eius
 10 nos sanati sumus. omnes sicut oues errauimus, et deus tradidit 17
 illum pro peccatis nostris.’ et Sibylla eodem modo:
 οἰκτρὸς ἄτιμος ἄμορφος, ἵν’ οἰκτροῖς ἐλπίδα δώσει.
 propter hanc humilitatem deum suum non agnoscetes inierunt 343
 consilium detestandum, ut priuarent eum uita qui ut eos uiuifi-
 15 caret aduenerat.

Epit.: 4, 16, 17] *cf.* 40, 6 ... legebant. 41, 9

Auct.: 12 Orac. Sib. 8, 257 (*de teste Theosoph. u. ad 4, 18, 13*)

1 adnuntiabimus M et ante sicut *codd. ut Vulg., om. Cypr. sec. LXX,*
sed u. Gryson ad l. sicutut B^{ar} radix in] radexin, rade in *ras.*, i
s.l., B³ 1–2 sitienti ... figura *om. HM* 3 decorem] speciem *Cypr.*
 4 ceteros PS, *om. cet.; cf. Iustin. apol. 1, 50, 6* 5 inbecillitatem B,
noniam notatur quia auersus] qui adu- DV; quia adu- HM; q.
 auersa est facies eius, inhonoratus *Cypr. sec. LXX* commutatus DV
 6 nos] non H¹ 7 ipsum esse] esse illum *Cypr.* et post dolore
om. B 8 facinora ... propter *om. DV* 9 super ex per P³
 libore B 10 nos *s.l. P* erramus H deus] dominus *plures codd.*
Cypr. sec. LXX 11 et Sibylla ... δώσει *om. HM* modo] m. dicit
(in fine lin. add. m.3) B; m. locuta est D (*a in ras.*), m. locutus est V
 12 ἄτιμος *om. (interpr. inhonestus), deinde* ἀμορφος ἀμορφος P;
 ἀμορφος ἀτειμος B ἵν’] ἐν VS οἰκτροῖς *codd. Sib., edd.;*
 οἰκτρος B, οἰκτροις DV, οἰκτοοις S; *om. P (interpr. miseris)*
 δώσει DV; δώσει *def. Br (cautius quam Struve, 1854, 77) cl. 4, 18, 17*
et Orac. Sib. 8, 409; δώσει Theosoph. Sib. 10 l. 267, ubi u. Erbse
 13 pro hanc humilitatem, n et ult. m exp. m.3, B 14–15 priuarent ...
 uiuificaret] priuaret eos uita qui iudeos uiuificare DV

- 1 17. Sed irae atque inuidiae suae, quam in cordibus suis
gerebant intus inclusam, alias causas praeferebant: quod legem
dei per Moysen datam solueret, id est quod sabbatis non uacaret
operans in salutem hominum, quod circumcisionem uacueface- 5
ret, quod abstinentiam suillae carnis auferret. in quibus rebus
Iudaicae religionis sacramenta consistunt. ob haec itaque cetera
pars populi, quae nondum ad Christum secesserat, a sacerdoti-
bus incitabatur, ut impium iudicaret eum, quod legem dei solue-
ret, cum hoc ille non suo iudicio, sed ex dei uoluntate et secun- 10
344 3 dum praedicta faceret prophetarum. Micheas enim nouam le-
gem daturi denuntiavit hoc modo: 'lex de Sion proficiscetur et
sermo domini ab Hierusalem. et iudicabit inter plurimos populos
4 et reuincet et deliget ualidas nationes.' illa enim prior lex quae

Epit.: 4, 17, 1-2] 40, 6 incitauerunt . . . 7 dicebat.

Auct.: 10-11 nouam . . . daturi] *cf.* Cypr. testim. 1, 10 l. 1
11-13 Mich. 4, 2 sq.; *cf.* Cypr. ibid. l. 2-4, *sed u. adn. crit.*

1 ira ex irae, inuidia ex -diae, sua ex suae P³ 2 generebant B^{ac}
inclausam P; -lusa HMS alias] malitia S praeferebat V^{ac}
3 per om. B moyse B¹; -si B² (*deinde s.l. n?*) traditam BDV
prob. Br., sed ex 4, 16, 15 inrepsisse uid.; lex Mosaica a Lact. semper
data, nusquam tradita dicitur quod] ut HM uocaret P¹, *corr.* P³
4 salute S circumcisione S¹ uacuaefaceret P^{ac} HMS (B *inc.*)
6 iudaicae P^{ac}; -daae DV (-daae); -daeicarae sic H, -dae caro M
constituunt HM haec itaque] hanc i. causam DV 7 ad] a
DVH^{ac} christo DV accesserat B 8 aut B^{ar} iudicarent B (n
s.l. m.3) HM 9 hoc om. DV illo M (*et H?*) et om. BHM
10 miceas B 11 daturi B² VP; -tumiri B¹; -turi D; -turum HM; dari
S; *cf.* 4, 13, 18 denuntiabit DV; enuntiavit HM hoc modo ex
homo S² lex] quoniam l. Cypr. *sec. LXX* syon S
12 dei B ab] ex DV populos om. S 13 reuincet et deliget B (*et*
s.l. m.2) S *edd., Le Lact. falsam uar. l. LXX ἐκλέξει pro ἐξελέγει*
(uel ἐλέγει) reddidisse ratus (ut iam Isaëus, 1646, repet. PL 6, 979),
Mo; r. et religet DV; r. et deliget HM; r. et deteget Cypr., Br; reuincet
tantum P (cf. LXX)

per Moysen data est, non in monte Sion, sed in monte Choreb data est; quam Sibylla fore ut a filio dei solueretur ostendit:

ἀλλ' ὅτε δὴ [ταυ]τά(δ') ἅπαντα τελειωθῇ ἅπερ εἶπον,
εἰς αὐτὸν τότε πᾶς λύεται νόμος.

- 5 sed et ipse Moyses, per quem sibi datam legem dum pertinaciter
tuentur, exciderunt a deo et deum non agnouerunt, praedixerat
fore ut propheta maximus mitteretur a deo, qui sit supra legem, 345
qui uoluntatem dei ad homines perferat. in Deuteronomio ita 6
scriptum reliquit: 'et dixit dominus ad me: prophetam excitabo
eis de fratribus eorum sicut te et dabo uerbum meum in os eius,
et loquetur ad eos ea quae praecepero ei. et quisque non audierit
ea quae loquetur propheta ille in nomine meo, ego uindicabo in
eum.' denuntiavit scilicet deus per ipsum legiferum, quod fi- 7
lium suum, id est uiuam praesentemque legem missurus esset et

Auct.: 1 Choreb] *cf.* Deut. 5, 2   3-4 Orac. Sib. 8, 299 sq.
9-13 deut. 18, 17-19; *cf.* Cypr. testim. 1, 18 l. 4-8, *sed u. adn. crit.*

Codd.: 5 a moyses redit R (u. 4, 16, 12); extant B DV P HM SR

1 syon S   coreb BD, chorep V^{ac}; chore H, thore M   2 quam] quod
P; quae S   2-4 quam ... νόμος *om.* HM   2 solueret S
3 ἀλλ' ὅτε D (μ *pro* λλ') V (λλ' *ex* μ) S; αματε B, αμογε P
δη *codd.* (δ V, αν P), *om. codd. Sib., edd.*   τάδ' ἅπαντα, *seruato*
δὴ, *Struve, 1854, 78; ταυτα απαντα* BDV (τχυτα) P; ταυτα
παντα S; ταυτά γε πάντα *codd. Sib. MQVH* (γε *om. cet.*), *Geffcken;*
hucusque uers. corruptum putat Br   τειωθῇ DV   4 ic DV
αταον B   τοτε πας λυεται P (γε *pro* τε, αυc *pro* λνε) S, τυαπαc
λυεται DV; τοιcιπελετε B   5 moses S   per *om.* M
legem datam HM   dum *s.l.* B³   6 a *s.l.* H²   cognouerunt S
7 mitteretur PHM, mittatur *cet., Mo, sed ex sit et perferat ortum; cf. Br*
ad l.   8 qui *post* legem] quia B^{ar}   hominem B¹, *corr.* B³
perfecerat V^{ar}   deuteronomium HMS¹   10 ore B³ (*re s.l. pro s*) *ut*
Cypr. sec. LXX et Vulg.   11 ad *s.l.* M   cepero R   quisque *codd.,*
etiam S   12 ea *om. Cypr.;* ὅσα tantum LXX   loquitur B
in *ante* eum *s.l.* D   in eum *om. Cypr.;* ἐξ αὐτοῦ LXX   13 denuntiat
DV   scilicet deus] igitur d. B; d. s. HM; autem s. d. R
14 uiuam *ex* uiuum B³

- illam ueterem per mortalem datam soluturus, ut denuo per eum
 8 qui esset aeternus legem sanciret aeternam. item de circum-
 cisione soluenda Esaias ita prophetauit: 'haec dicit dominus
 346 uiris Iuda et qui inhabitant in Hierusalem: renouate inter uos 5
 nouitatem et ne seminaueritis in spinis. circumcidite uos deo
 9 uestro et circumcidite praeputium cordis uestri, ne exeat ira mea
 sicut ignis et non sit qui extinguat.' item Moyses ipse: 'in
 nouissimis diebus circumcidet deus cor tuum ad dominum deum
 tuum amandum.' item Iesus Naue successor eius: 'et dixit domi-
 nus ad Iesum: fac tibi cultellos petrinos nimis acutos et sede et 10
 10 circumcide secundo filios Israhel.' secundam circumcisionem
 futuram esse dixit non carnis, sicut fuit prima, qua etiamnunc
 Iudaei utuntur, sed cordis ac spiritus, quam tradidit Christus, qui

Auct.: 2 §§ 8–10] *cf.* Cypr. testim. 1, 8 l. 1–11 3–7 Ier. 4, 3 sq.
 (paene eatenus qua Cypr.; u. *adn. crit.*) 7–9 deut. 30, 6 breuius quam
 Cypr. 9–11 Ios. 5, 2; u. *adn. crit.*

1 per mortalem] p. moysen BP; m. p. moysen HM soluturum ex
 -ru B² ut *s.l.* B³; et PHM 2 aeternus] -num D¹ V
 aeternam] -num HM 2–3 item . . . profetauit *om.* B¹, *in mg. inf. cum*
signis hd et hs. *suppl.* B³ 2 circumcisionem soluendam D^{ac} V^{ac}
 3 esaias *codd.* (-sei- B³ PR¹); Hieremias *sec. Cypr. coni. Br, sed cf.*
Heck, 1993, 412 ita] item P, *om.* HM 4 uiris D² PHMS ut *Cypr.*
sec. LXX; uiri BD¹ VR *ft. ex uers. 4 (LXX ἄνδρες, Vulg. uir uel uiri)*
 et BHM ut *Cypr. sec. LXX, om. cet.* inhabitant in BPR¹ ut 2 *codd.*
Cypr.; habitant DV ut 2 *codd. Cypr.;* inhabitant HM ut *plurimi codd.*
Cypr. sec. LXX; inhabitabant S; inhabitatis in R² 5 nouitatem]
 no|ualia, ualia *post finem lin. m.2, R sec. Vulg. nouale* ne] non P
 deo] domino HM *ex Vulg.* 6–7 sicut ignis ira mea *Cypr. sec. LXX*
sicutigis P; post ignis s.l. et exurat B³ ut Cypr. sec. LXX, ft. Lact.
tribuendum coni. Br 7 moyses H, moyses S ipse *om.* PHM
 8 cor tuum *codd.;* cor tuum et cor seminis tui *Cypr. sec. LXX*
 9 tuum *post deum om.* DVPSR ut *Cypr. contra LXX* amandatum H
 nauue B^{ac} succensor? V^{ac} 10 sede et] sedens HM; adside et
plurimi codd. Cypr. 11 secundum P¹, *corr.* P³ secundam]
 -dum D^{ac} 12 qua] qui D¹; quae S¹ 13 quem D¹ V
 tradit DV; tibi S

- uerus Iesus fuit. non enim propheta sic ait: 'et dixit dominus ad me' sed 'ad Iesum', ut ostenderet quod non de se loqueretur, sed de Christo, ad quem tunc deus loquebatur. Christi enim figuram gerebat ille Iesus. qui cum primum Ausus uocaretur, Moyses futura praesentiens iussit eum Iesum uocari, ut quoniam dux militiae delectus esset aduersus Amalech, qui oppugnabat filios Israhel, et aduersarium debellaret per nominis figuram et populum in terram promissionis induceret. et idcirco etiam Moysi successit, ut ostenderetur nouam legem per Christum Iesum datam ueteri legi successuram, quae data per Moysen fuit. nam illa sanguinis circumcisionis caret utique ratione, quia si deus id uellet, sic a principio formasset hominem, ut praeputium non haberet. sed huius secundae circumcisionis figura erat significans nudandum esse pectus, id est aperto et simplici corde oportere nos uiuere, quoniam pars illa corporis quae circumciditur habet quandam similitudinem cordis et est pudenda. ob hanc causam deus nudari eam iussit, ut hoc argumento nos admone-

Auct.: 4-5 qui . . . uocari] num. 13, 16 LXX (*Vulg. uers. 17 Osee et Iosue*)

1 uenturus iesus H^{ar}; i. uerus M fuit iesus DV sicut S^{ac}
et om. S 2 iesun R de se non R de] ad HM 3 de post sed om.
HM ad] at D^{ac} tum B Br deus om. R loquebatur] sic l. B
figura BM 4 ille s.l. P² primum PS; -mo BHMR *ft. recte*; -mus
DV aususes B^{ac} moysei H; -se M, moyses S 5 futuram S¹;
fuerat HM praesens HM iesun R ut] et B quoniam om. P
dux in mg. H² 6 amalec DHR 7 et om. R debellarit R¹
per] et p. R^{ar} et del. S² 8 terra VM et om. HR
moyses, *alt. o in ras.*, P, mosi S 9 iesun R¹ 10 ueteri] uiri D,
ueri V legis DV^{Par} successeram D (*m inc.*) V¹ 11 sanguinis]
carnis P ex § 10, *edd.*, Br caret] non (s.l. H²) c. HM
rationem H^{ar} quia si] quasi HMR¹ 12 a om. HM
ut praepucium s.l. P² 13 habet D^{ac} figura erat] -uraret HM
14 aperto] operato S¹ 15 circumcidatur V^{ac} (*D inc.*) 16 et] id P
pudenda ex -ntia? V ab hac causa HM 17 eam] a in ras. m.3 B

- ret, ne inuolutum pectus habeamus, id est ne quod pudendum
 16 facinus intra conscientiae secreta uelemus. haec est cordis
 circumcisio, de qua prophetae loquuntur, quam deus a carne
 17 mortali ad animam transtulit, quae sola mansura est. uolens
 enim uitae ac saluti nostrae pro aeterna sua pietate consulere, 5
 paenitentiam nobis in illa circumcisione proposuit, ut si cor nu-
 348 dauerimus, id est si peccata nostra confessi satis deo fecerimus,
 ueniam consequamur, quae contumacibus et admissa sua celan-
 tibus denegatur ab eo, qui non faciem sicut homo, sed intima et
 18 arcana pectoris intuetur. eodem spectat etiam carnis suillae 10
 interdictio. qua cum eos abstinere deus iussit, id potissimum
 uoluit intellegi, ut se peccatis atque immunditiis abstinerent.
 19 est enim lutulentum hoc animal et immundum nec umquam cae-
 lum aspicit, sed in terram toto et corpore et ore proiectum uentri
 semper et pabulo seruit, nec ullum alium cum uiuit praestare 15
 usum potest sicut ceterae animantes, quae uel sedendi uehicul-
 um praebent uel in cultibus agrorum iuuant uel plaustra collo-
 trahunt uel onera tergo gestant uel indumentum exuuiis suis ex-

Codd.: 1 *ab id redit* K p. 101 (u. 4, 16, 9); *extant* B DV P HM KS R

1 haberemus PS quot B^{ac} 2 facinus] f. admittimus HM
 conscientia HM 4 transtulit *om.* DV 5 salutis D^{ac} VHM
post consulere *exp.* suae P² 6 nobis *om.* B illam HM
 circumcisionem H¹ M; circis- R posuit H¹ 7 si *post* est *s.l.* PH²
 deo *s.l.* K 8 consequemur HM amissa K^{ac} 9 denegantur H
 ab] et ab HM sed] s. in H, s. et M 10 expectat M
 11 qua] a (*s.l. m.3*) qua P; quae HM eo P¹ (*corr.* P³) KS
 deos R^{ac} iusserit HM 12 uoluit *bis, pr. eras.* H se] se a
 PHMR atque] a. ab HM munditiis KS abstineret V (*D inc.*)
 13 est *in ras. m.3* B 14 terra HM et *post* toto *om.* PHM
 et ore *s.l.* P² profectum R 15 et] ac R ullam P¹, *corr.* P³
 uiuit] uit KS¹ 16 cetera P; et c. HM sedendi] -nti *Br in addendis*
 uellicullum P^{ac}; -cullum H^{ar}, uegic- S^{ac} 17 iuuant] alunt HM
 18 honera DV PH^{ar} M; onerata R tergo] ergo HM gestent DV
 gestant uel indumentum] ne porcina carne uterentur R¹ *ex § 20, del. et*
s.l. quaeque necessaria uehunt uel calciamenta R² adhibent HM

hibent uel copia lactis exuberant uel custodiendis domibus inui-
gilant. interdixit ergo ne porcina carne uterentur, id est ne
uitam porcorum imitarentur, qui ad solam mortem nutriuntur, ne
uentri ac uoluptatibus seruientes ad faciendam iustitiam inutiles
essent ac morte adficerentur, item ne se foedis libidinibus
immergerent sicut sus, qui se ingurgitat caeno, uel ne terrenis
seruiant simulacris ac se luto inquinent. luto enim se oblinunt,
qui deos id est lutum terramque uenerantur. sic uniuersa prae-
cepta Iudaicae legis ad exhibendam iustitiam spectant, quoniam
per ambagem data sunt, ut per carnalium figuram spiritalia nos-
cerentur.

18. Cum igitur ea, quae deus fieri uoluit quaeque per pro-
phetas suos multis saeculis ante praedixit, Christus impleret, ob
ea incitati et diuinas litteras nescientes coierunt, ut deum suum
condemnarent. quod cum sciret futurum ac subinde diceret
oportere se pati atque interfici pro salute multorum, secessit
tamen cum discipulis suis, non ut uitaret quod necesse erat per-
peti ac sustinere, sed ut ostenderet quod ita fieri oporteat in

Epit.: 4, 18, 1. 4–9] 40, 6–9, *sed cf. Heck, Hyperboreus* 8, 2002, 335

Auct.: 12 §§ 1–9] *cf. Tert. apol. 21, 18 sq. (et usque ad 4, 21, 1 cf. ibid. 19–23; ex Tert. pendet Ps. Cypr. idol. 13–14 p. 30, 2–31, 2)*

1 exuberant *in mg.* H² custodiendos D^{ac} V 2 ne *post est s.l.* B
3 qui . . . nutriuntur *om.* P 4 seruientes B^{ac}; -ntis V^{ac}; deseruientis *ex*
deseruientibus P³ ad] ac H^{ac} M 6 sus] suus, *alt.* u *s.l. m.2, sed*
eras., B, sus *ex* suus P³; ξ sus KS quae se D; quis R¹
in gurgite D¹ V uel ne] ne (*del. m.2*) u. ne K 7 seruant P^{ac}
se *post enim om.* R obliniunt BS 8 sicut PKS 9 iudaicae
BHM R^{ar} ad exhibendam] adhib- B; ad exigendam, *alt.* a *ex u*
m.3, P expectant HM 10 spiritaliam H, -lium M nosceretur
HM 12 ea *om.*, *sed a? eras.* D deus *om.* KS fieri *om.* M
quae per M 13–14 obcaecati *ex ob ea incitati* B³ 14 eam HM
coiecerunt R; *cf. 4, 16, 5* 15 futura K^{ac} 18 ac sustinere *om.* R
ostenderat K^{ac} quo R¹ ita *om.* P oporteret BP; -rtet DV

- 3 omni persecutione, ne sua quis culpa incidisse uideatur; ac
denuntiauit fore ut ab uno eorum proderetur. itaque Iudas prae-
4 mio iniectus tradidit eum Iudaeis. at illi comprehensum ac
Pontio Pilato, qui tum legatus Syriam regebat, oblatum cruci
adfigi postulauerunt obicientes ei nihil aliud nisi quod diceret se 5
filium dei esse, regem Iudaeorum; item quia dixerat: 'si solue-
ritis hoc templum, quod aedificatum est annis XLVI, ego illud in
triduo sine manibus resuscitabo', significans futuram breui pas-
sionem suam et se a Iudaeis interfectum tertio die resurrecturum.
5 ipse enim fuerat uerum dei templum. has uoces eius tamquam 10
350 infaustas et impias insectabantur. quae cum Pilatus audisset et
ille in defensionem sui nihil diceret, pronuntiauit nihil in eo
damnatione dignum uideri. at illi iniustissimi accusatores cum
populo, quem incitauerant, succlamare coeperunt et crucem eius
6 uiolentis uocibus flagitare. tum Pontius et illorum clamoribus 15
et Herodis tetrarchae instigatione metuentis, ne regno pelleretur,
uictus est, nec tamen ipse sententiam protulit, sed tradidit eum
Iudaeis, ut ipsi de illo secundum legem suam iudicarent.

Auct.: 6-8 cf. Ioh. 2, 19-20 et Marc. 14, 58, unde sine manibus

1 ne s.l. DP³, om. VHM 2 uno eorum] unorum B^{ac} proemio DR
3 iniectus HM eum] filium dei, dei s.l. m.3, P; om. R
at] ad P^{ac} 4 tunc DVHM ablatum H 5 obicientes ei] -tesque P
6 ita KS 7 hoc] huc D^{ac}; hunc (del.?) huc V quod ... XLVI om. P
quod] quae KS anni sic ex ante S XL et VI S; quadraginta B, XL
R Mo 8 suscitabo BHM futurum DV breui futuram HM
9 et se] esse DV surrecturum B 10 erat P prob. Br
uerum om. KS 11 infaustas R^{ac}; faustas KS 12 ille s.l. P²
defensione H dicere D^{ac} V diceret ... nihil om., s.l. m. rec.
diceret P 12-13 eodemnatione D^{ac} V 13 uideret ex uideri P³
at om. P iniustissimi PR² et ft. H^{ar}, edd.; iust- BVH^{pr} MKSR¹;
potius iust- quam iniust- eras. D; recipiasne iust- ironice dictum?
cum s.l. P³ 15 potius V^{ac} 16 her|dis R¹ tetharcae sic B;
tempore ac HM instigationem et uentis R^{ac}; -nem inet (e exp.) uentis
KS metuens ex -ntis P³ pellerentur B^{ar} 17 ipsam M
eum] illum HM 18 ipse H

- duxerunt igitur eum flagellis uerberatum et priusquam cruci ad- 7
figerent, inluserunt. indutum enim coloris punicei ueste ac spinis
coronatum quasi regem salutarunt et dederunt ei cibum fellis et 8
miscuerunt ei aceti potionem. post haec conspuerunt faciem 8
5 eius et palmis ceciderunt. cumque ipsi carnifices de uestimentis
eius contenderent, sortiti sunt inter se de tunica et pallio. et 9
cum haec omnia fierent, nullam uocem ex ore suo, tamquam si
mutus esset, emisit. tum suspenderunt eum inter duos noxios
medium, qui ob latrocinia damnati erant, crucique fixerunt.
10 quid ego hic in tanto facinore deplem aut quibus uerbis tantum 10
nefas conquerar? non enim Gauianam crucem describimus,
quam Marcus Tullius uniuersis eloquentiae suae neruis ac uiri-
bus uelut effusis totius ingenii fontibus prosecutus est, 'facinus
indignum esse' proclamans 'ciuem Romanum contra omnes le- 351
15 ges in crucem esse sublatum'. qui quamuis innocens fuerit et 11
illo supplicio indignus, mortalis tamen et ab homine scelesto qui
iustitiam ignoraret adfectus. quid de huius crucis indignitate 12
dicemus, in qua deus a cultoribus dei suspensus est atque suf-

Auct.: 12 Tullius] Cic. Verr. II 5, 158–172   13–15 cf. ibid. 170

1 uerberantes DV   adfigerent] a. eum HM   2 indutum enim]
-dumentum eum M   punice uestem HM   3 salutauerunt B
ei] eum M   4 ei om. P   aceti potionem] acceptionem KS
conspuerunt B   faciem] in f. DVHM   5 palmas HM
cecidere] c. eum HM   6 palleo Dac V   7 cum ex eum? P
haec post finem lin. B³   suo] s in ras. 1–2 litt. B²   8 tunc DVHM
9 latrocinio Dac V   fuerant HM   cruci Kac   10 ergo VHM
hinc DV   11 gauianam DV^{pr}; gabia- BPH; grauia- Var KS; gabi-
nianam MR (b ex u m.2)   crucem] crux (in mg. K¹)   trucem KS
12 marcus BP, -m̄- HM, m- R, om. DVKS   uniuersi KS¹
eloquentia Dac   neruis] uerbis P   13 uelud HMK; uel R
frontibus V   14 proclamant P¹, corr. P²   omnis R¹
15 cruce HM   nocens R   16 indignus] in del. m.1? R
et om. V   17 adfectus] a. est PKS; eff- M   quid de] inquit
D (-id) V   indignitatem D

- fixus? quis tam facundus et tanta rerum uerborumque copia instructus existet, quae oratio tantae affluentiae ubertate decurrens, ut illam crucem merito deploret, quam mundus ipse et tota
 13 mundi elementa luxerunt? haec autem sic futura fuisse et prophetarum uocibus et Sibyllinis carminibus denuntiaturum est. 5
 apud Esaiam ita scriptum inuenitur: 'non sum contumax neque contradico. dorsum meum posui ad flagella et maxillas meas ad palmas, faciem autem meam non auerti a foeditate sputorum.'
 14 similiter Dauid in psalmo XXXIII: 'congregata sunt super me flagella et ignorauerunt, dissoluti sunt nec compuncti sunt. 10
 352 temptauerunt me et deriserunt me derisum, et striderunt super

Epit.: 4, 18, 13 – 19, 4] 40, 10 – 41, 9 *ordine mutato* 4, 18, 13] 41, 1
 ... sputorum 14] 41, 2 ... suis

Auct.: 6–8 Is. 50, 5–6; cf. Cypr. testim. 2, 13 l. 15–18; u. *Vet. Lat. ed. Gryson* 9–p. 387, 1 psalm. 34, 15–16

Test.: 4 §§ 13–19] *hinc pendet* Theosoph. Sib. 10 l. 268–286 Erbse (antea l. 264–267 *redolent* 4, 16, 17, postea l. 289–300 4, 19, 10 et 5)

Codd.: 10 *hinc fere coepisse* G pp. 164 / 163 *bis rescriptas, in quibus nihil legi potest, et fere §§ 14–24 exhibuisse computauit* Brandt, 1884, 241. 298 (cf. 235 sq.; u. 4, 20, 10); *ceterum extant* B DV P HM KS R

1 copiam KS 2 existeret KS tanta BHM (D *inc.*)
 affluentiae PKS, afflu- BR; flu- HM; affluentia V (*in* D *extat* | fluentia)
 3 mundi tota B 4 elementa s.l. P² duxerunt D^{ac} VKS
 fuisse *codd.* (-set D^{ac} V), *edd.*, Mo; esse *Br cl. epit.*; u. *Hofmann-Szantyr* 352 5 et Sibyllinis carminibus *om.* HM pronuntiatum HM
 6 esaiam BP, esaiam *ex* esaiam R² scriptum *om.* HM
 7 pono DV et *om.* H 8 autem s.l. H², *om.* M mea KS
 auerto K^{ac} a] ad K¹ 9 dauid similiter HM XXXIII R
 super *codd.* (*ut Vulg.*; LXX ἐπ' ἐμὲ); in *Br ex epit.* me s.l. H²
 10 ignorauit V¹ P³ (*ex* -uerunt) *ex Vulg.* 11 me ante et eras. H, *om.* M
 me derisum *coni.* *Br cl. LXX*; me BDVHMR Mo, derisum P¹ S *Br*
dubitanter; derisu P³ K *edd. antea* et *om.* PKS *Br* striderunt
 DPHMKS *epit.*, -duerunt BVR super] in B *prob. Br*; cf. *supra*

- me dentibus suis.' Sibylla quoque eadem futura monstraui: 15
 εἰς ἀνόμους χειῖρας καὶ ἀπίστων ὕστερον ἤξει,
 δώσουσιν δὲ θεῷ ῥαπίσματα χερσὶν ἀνάγκοις
 καὶ στόμασιν μιαιοῖς ἐμπτύσματα φαρμακόμεντα,
 5 δώσει δ' εἰς μάστιγας ἀπλῶς ἀγνὸν τότε νῶτον.
 item de silentio eius, quod usque ad mortem pertinaciter tenuit, 16 353
 Esaias iterum sic locutus est: 'sicut ouis ad immolandum ad-
 ductus est et sicut agnus coram tondentibus se sine uoce, sic non
 aperuit os suum.' et Sibylla supra dicta: 17
 10 καὶ κολαφιζόμενος σιγήσει, μή τις ἐπιγνῶ,
 τίς λόγος ἦ πόθεν ἦλθεν, ἵνα φθιμένοισι λαλήσει·
 καὶ στέφανον φορέσει τὸν ἀκάνθινον. 354

Epit.: 4, 18, 16] 41, 1 item . . . suum

Auct.: 2–5 Orac. Sib. 8, 287–290 7–9 Is. 53, 7; cf. Cypr. testim.
 2, 15 l. 3–4, *sed u. adn. crit. et Vet. Lat. ed. Gryson; u. et § 24*
 10–12 Orac. Sib. 8, 292–294

Test.: 1 §§ 15–20] Aug. ciu. 18, 23 p. 287, 16 – 288, 6 *Sibyllina hic et*
19, 5, 10 laudata Latine reddita colligit; u. appendicem p. XLIX dictam

1 suis s.l. V² totam § 15 om. HM quoque om. KS
 2 ανομοιοις KS; -μων codd. Sib. πιετων P εετερων P
 3 δωσουσι δε BP (-cu δε) codd. Sib. (nisi qui καὶ δώσ- uel δώσ-
 tantum) εωθω (i. e. ὅω repet.) R ῥαπίσματα] εμπτυσματα
 KS 4 στομασι DV μιναροις D ενπτυσματα BPR
 φαρμακεντα Pac R 5 δωσω B δε εις KS σιον B ἄγνὸν
 . . . νῶτον] οτνονκοιεννωτον R; uariant codd. Sib. 6 silentia HM
 quousque H 7 eseias BPR immolandum] uictimam Cypr.
 adductus] sic a. DV; ductus P; abd- HM 8 tudentibus DP;
 tondente fere codd. Cypr. sec. LXX se KSR, dubitanter recepimus
 (cf. Heck–Wlosok, 1996, 162), om. cet., epit., edd., Br; uariant Cypr.,
 LXX, Vulg. non s.l. B² 9 totam § 17 om. HM 10 ειγησει
 BPKS με BKS 11 λόγος] τίνος codd. Sib. ἦ] ε DKS; ὦν
 uel ὅς uel ἦ codd. Sib. νοθεν KS φθιμενοις DV, -νοι B,
 -νοις PKSR λαλησει codd. (uariis λ et α); -ση codd. Sib. excepto
 L, Theosoph. Sib. 10 l. 280 Erbse; cf. 4, 16, 17 12 φορέση codd. Sib.

- 18 de cibo uero et potu, quem antequam figerent ei obtulerunt,
 Daud in psalmo LXVIII sic ait: 'et dederunt in escam meam fel
 19 et in siti mea potum mihi dederunt acetum.' idem hoc futurum
 etiam Sibylla contionata est:
 εἰς δὲ τὸ βρώμα χολὴν κείς δίψαν ὄξος ἔδωκαν, 5
 τῆς ἀφιλοξενίης ταύτην δείξουσι τράπεζαν.
 20 et alia Sibylla Iudaeam terram his increpat uersibus:
 355 αὐτὴ γὰρ δύσφρων τὸν σὸν θεὸν οὐκ ἐνόησας
 παίζοντα θνητοῖσι νοήμασιν, ἀλλ' ἅπ' ἀκάνθης
 ἔστεψας στεφάνῳ φοβερὴν τε χολὴν ἐκέρασας. 10
 21 fore autem, ut Iudaei manus inferrent deo suo eumque interfi-
 22 cerent, testimonia prophetarum haec antecesserunt. apud

Epit.: 4, 18, 18] 41, 2 idem . . . acetum 22] 43, 2

Auct.: 2-3 psalm. 68, 22 5-6 Orac. Sib. 8, 303-304 8-10 ibid.
 6, 22-24

Codd.: 7 hinc fere coepisse uid. G p. 163; u. supra § 14

1 quem *om.* HM; quam KS antequam figerent *eras.* D
 figerent ei] eum f. illi H (illo) M 2 LIII D, LIII V, LVII R
 escam] es *in ras.*? B esca mea M fel *om.* H 3 potum]
 potauerunt D potum . . . acetum] potauerunt me aceto HM (-coet-)
ex Vulg. acetum] m *exp.* P³ §§ 19-20 *totas om.* HM
 5 χολην DVKS κείς διψαν BP (α *pro* δ) KS; και εις δ. DV,
Theosoph. Sib. 10 l. 285 cod. D', και εις αιαν R; και πιειν *codd. Sib.*
 ελωκαν BKS 6 αφιλοξενιην D, -νιας, ac *in ras. m.2?*, V
 ταύτην] ut *in ras. m.2?* V; τανην D διξουσι DV
 7 hiis R uerbis B 8 συνφρων D, ευαφ- V, αυεφ- P; αφρων KS
 τὸν *om.* PKS; τὼν D 9 παίζοντα BR, πεζ- PKS, πεξο- DV;
 ἐλθόντα uel παίοντα *codd. Sib.* θνητοῖσι *edd. ut codd. Sib.*
 -τοισ DV, -τοιο *cet.* νοήμασιν] ἐν ὄμμασιν *codd. Sib. MGVH*
 ἀλλ' ἅπ' *edd. ut plures codd. Sib.*, αμαπ P, αμααπ R; ἀλλμ DV;
 ἀλλα BKS; ἀλλ' ἔπ' *pars codd. Sib.* ακανθαίε B, -θεε KS
 10 στεφάνῳ *om.* KS φοβερην DV τε] τη DV; δὲ *codd. Sib.*
 ἐκερασας BPK; ερασας S 11 ut *om.* HMKS deo . . . eumque]
 deumque KS suo *om.* P cumque V¹ interfecerunt P¹, *corr.* P³
 12 antecessarunt B¹, *corr.* B²; antecensuerunt *ex a.* P³

Hesdram ita scriptum est: 'et dixit Hesdras ad populum: hoc pascha saluator noster est et refugium nostrum. cogitate et ascendat in cor uestrum, quoniam habemus humiliare eum in signo; et post haec sperabimus in eum, ne deseratur hic locus in aeternum tempus, dicit dominus deus uirtutum. si non credideritis ei neque exaudieritis adnuntiationem eius, eritis derisio in gentibus.' unde apparet Iudaeos nullam aliam spem habere, nisi se abluerint a sanguine ac sperauerint in eum ipsum quem negauerunt. Esaias quoque facinus eorum designat et dicit: 'in humilitate iudicium eius sublatum est. natiuitatem eius quis enarrabit? quoniam auferetur a terra uita eius, a facinoribus populi mei adductus est ad mortem. et dabo malos pro sepultura eius et diuites pro morte eius, quia facinus non fecit neque insidias ore suo locutus est. propterea ipse consequetur multos et

Epit.: 4, 18, 23] 43, 1 apparet . . . negauerunt

Auct.: 1–7 Esdrae locus apocryphus *laudatus* a Iustin. dial. 72, 1; u. *Br ad l. et Wlosok*, 1990, 205 sq.; cf. *Monat*, 1982, 109 sq. 9 §§ 24–25] cf. *Cypr. testim.* 2, 15 l. 4–12, sed u. *adn. crit.* 9–14 ls. 53, 8–9 (*uers. 7 laudatur* § 16); u. *Vet. Lat. ed. Gryson* 14–p. 390, 3 *ibid.* 12

1 hesdram DPR *edd.*, esdr- H, -dran B *ft. recte*, -drā V, esdrā M; -dra KS hesdra P^{ac}; esdra HM 3 habemus . . . eum] μέλλομεν αὐτὸν ταπεινοῦν *Iustin.*; cf. p. LXVI n. 205 eum *om.* DV 4 sperauimus B¹ (*corr.* B³) DVR¹ *epit. cod. T, Mo*; -bis H; ἐλπίζωμεν *Iustin.* 5 aeternum] ἄπαντα *Iustin.* dicit *ter* R 6 ei] et DV, *om.* HM neque *eras.* D eius *s.l.* B³ 7 inde V 8 se nisi DV; se *om.* HM sperauerunt H^{ar} M 9 necauerunt BDV *edd., Br, Mo*; cf. 4, 12, 5 et *Heck*, 2000, 601 esaias BPR 10 iudicium] um *in ras.* 3–4 *litt. m.2* B eius] *autem e. plures codd.* *Cypr. contra LXX* 11 enarrabit PHMR², -auit BDV KSR¹ *ut pars codd. Cypr. contra LXX, Mo* uitam H^{ar} a post eius *exp.* P³ 12 abductus HM *ut plures codd. Cypr., Br dubitanter*; cf. § 16; LXX ἡχῶν 13 diuitem M *ex Vulg.* 13–14 neque . . . est] n. inuentus est dolus in ore eius DV *proxime LXX (Vulg. n. dolus fuerit in ore eius)*; cf. *Br et Gryson ad l.* 14 ore] ex o. R est *om.* HM consequetur] hereditabit DV (*LXX κληρονομῆσει*); u. *Br et Gryson ad l.*

fortium diuidet spolia, propterea quod traditus est ad mortem et
 26 et propter facinorosos deputatus est, et ipse peccata multorum pertulit
 27 et propter facinora illorum traditus est.' Daudid quoque in psal-
 mo XCIII: 'captabunt in animam iusti et sanguinem innocentem 5
 Hieremias: 'domine, significa mihi, et cognoscam. tunc uidi
 meditationes eorum. ego sicut agnus sine malitia perductus sum
 358 ad uictimam, in me cogitauerunt cogitationem dicentes: uenite,
 mittamus lignum in panem eius et eradamus a terra uitam eius et
 28 nomen eius non erit in memoria amplius.' lignum autem cruce 10
 cem significat et panem corpus eius, quia ipse est cibus ac uita
 omnium qui credunt in carnem quam portauit et in crucem qua
 29 pependit. de qua tamen apertius ipse Moyses in Deuteronomio
 ita praedicauit: 'et erit pendens uita tua ante oculos tuos, et
 timebis die ac nocte et non credes uitae tuae.' idem rursus in 15

Epit.: 4, 18, 29] 41, 4 . . . 5 transfixerunt

Auct.: 4-5 psalm. 93, 21-22 6-10 Ier. 11, 18-19; cf. Cypr. testim.
 2, 15 l. 12-17 (uenite . . . uitam eius *etiam* 2, 20 l. 4-5) 14-15 deut.
 28, 66; cf. Cypr. testim. 2, 20 l. 6-7

1 traditus . . . mortem] tradita e. a. m. anima eius *Cypr. sec. LXX*
 est *om.* HM 2 facinorosos B^{ac} V^{pc} (*pr. o pro exp. e*) KS
 peccata BDV *ut Cypr. sec. LXX; -tum cet. ut Vulg., Mo; cf. Br ad l.*
 3 et] ei? P^{ac} quoque] etiam B 4 captabant M in *om.* BR, Mo;
LXX ἐπὶ 6 tum B *prob. Br* 7 meditationem K^{ac} ego] e. autem B
sec. LXX, sed δὲ om. codd. quidam malitia] macula B ut Cypr. cod.
R; u. Br ad l. adductus DV 8 cogitatione HM; cogitatum *Cypr.*
(LXX λογισμὸν πονηρὸν) 9 pane KS *ut 4 codd. Cypr.*
 a] e H (*antea 8-10 litt. eras.*) M; de KS *ex Vulg. ut 2 codd. Cypr.*
 10 memoriam *plures codd. Cypr.* 11 panem *def. Br (cf. 4, 20, 11);*
-nis Hm, alii eius in ras. m.3? P est] *ut HM* 12 credunt *om.*
 KS carne P et *om.* B in *om.* M cruce PKS
 qua *post crucem ex quam B³ D² V^{pr}, ex quae S; in qua R prob. Br*
 13 de quo R; *cf. epit. 41, 3 de cruce Christi* moyses KS
 14 pendens] p. uidens HM 15 ac] et *epit., Cypr. ut Vulg.*
 uita tua P^l, *corr. P³* item BPHM *epit., prob. Br, sed ex § 27 uel 30*

Numeris: 'non quasi homo dominus suspenditur neque quasi
 filius hominis minas patitur.' Zacharias etiam sic tradidit: 'et
 intuebuntur in me, quem transfixerunt.' item Daud in psalmo 30 359
 XXI: 'effoderunt manus meas et pedes meos, dinumerauerunt
 5 omnia ossa mea; ipsi autem contemplati sunt et uiderunt me et
 diuiserunt uestimenta mea sibi et super uestem meam sortem
 miserunt.' quae utique propheta non de se locutus est. fuit enim 31
 rex et numquam illa perpressus est, sed spiritus dei per eum
 loquebatur, qui fuerat illa passurus post annos mille et quinquaginta.
 10 tot enim colliguntur anni a regno Daud usque ad crucem
 Christi. sed et Solomon filius eius, qui Hierosolymam condidit, 32
 eam ipsam perituram esse in ultionem sanctae crucis propheta-
 uit: 'quodsi auertimini a me, dicit dominus, et non custodieritis

Epit.: 4, 18, 30] 41, 3 32–33] 41, 8

Auct.: 1–2 num. 23, 19; cf. Cypr. ibid. l. 23–24 2–3 Zach. 12, 10; cf.
 Cypr. ibid. l. 20–21 4–7 psalm. 21, 17–19; cf. Cypr. ibid. l. 8–11
 13–p. 392, 9 III reg. 9, 6–9 nonnullis ab LXX alienis; u. Br et Mo ad l.

1 non] quod neque (s.l. m.2) B dominus] deus Cypr. sec. LXX, Vulg.
 2 zaccharias BR tradit B 3 intuebantur HM quem] in q. HM
 ut fere codd. Cypr.; cf. Br ad l. idem DV dauid om. HM
 4 ante XXI l. lit. eras. H; XX M et foderunt epit. cod. T ut 4 codd.
 Cypr. meas] meos D^{ac} meos BPHMKSR epit. ut Cypr. cod. W
 et Vulg. sec. LXX cod. A, om. DV ut cet. codd. Cypr. sec. cet. LXX
 5 ossa ex ossua? B² contempla P¹, corr. P² me et om. B; et om.
 epit. ut Vulg. et plures codd. Cypr. sec. LXX 6 uestimenta mea sibi
 BDVHMR epit. ut pars codd. Cypr.; s. u. m. PKS ut Vulg. et plures
 codd. Cypr. sec. LXX sortem miserunt BD (misse-) PKSR epit. ut
 pars codd. Cypr.; m. s. VHM ut Vulg. et plures codd. Cypr. sec. LXX
 7 non post locutus in fine lin. S² 8 et numquam] aetern- Par
 perpressus est illa HM 9 quae HM ille P^{ac} mille et
 quinquaginta] .XL. et in mg. IXIL. sic H; LXL. M 10 colligunt P¹,
 corr. P³ anni . . . Daud] a regis (sic) d. anni HM ad s.l. B³
 11 salomon P^{ac} HMK hierosolimam DPHMKSR (hyer- H, ier-
 KS); cf. 4, 13, 24 12 eam om. KS parituram D ultimionem Bar
 crucis s.l. P² 13 custodieritis] ostenderitis DV

- ueritatem meam, reiciam Israhel a terra quam dedi illis, et domum hanc quam aedificaui illis in nomine meo, proiciam illam ex omnibus, et erit Israhel in perditionem et in improperium populo. et domus haec erit deserta, et omnis qui transiet per illam admirabitur et dicet: propter quam rem deus fecit terrae 5
 33 huic et huic domui haec mala? et dicent: quia reliquerunt dominum deum suum et persecuti sunt regem suum dilectissimum deo et cruciauerunt illum in humilitate magna; propter hoc importauit illis deus mala haec.'
- 1 19. Quid amplius iam de facinore Iudaeorum dici potest 10
 quam excaecatos tum fuisse atque insanabili furore correptos, qui haec cottidie legentes neque intellexerunt neque quin facerent cauere potuerunt? suspensus igitur et adfixus exclamauit ad deum uoce magna et ultro spiritum posuit. et eadem hora terrae motus factus est et uelum templi quod separabat duo tabernacula scissum est in duas partes et sol repente subductus est 15
 3 et ab hora sexta usque in nonam tenebrae fuerunt. qua de re Amos propheta testatur: 'et erit in illo die, dicit dominus, occi-

Epit.: 4, 19, 2] 40, 10 3] 41, 5 de . . . lamentationem

Auct.: 18—p. 393, 2 Am. 8, 9—10; cf. Cypr. testim. 2, 23 l. 3—5

2 quam *s.l. m.2?* B 3 hominibus *ex* omnibus R² in inproperium R *epit.*; inprop- tantum BPKS; in obprobrium DVHM 5 illam] eam HM mirabitur HM dicent P¹, *corr.* P³ propter] o p. DV 6 et *s.l.* P² huic *om.* P; domui huic DV derelinquerunt (*sic*) *epit. cod. T, ex Vulg.?* 7 deum *om.* B et . . . suum *om.* S 8 illum] eum DV pro hoc *epit. cod. T* 10 iam *om.* HM facinoribus HM 11 tunc PKS atque *ex* ac P² insanabile M^{ac}; insatiabili DV 12 cottidie B (*alt. t. eras.*) DVHM, coti- PKSR; u. 4, 6, 8 quin] qui non B 12—13 facerent . . . potuerunt] facere canere uoluerunt DV 13 et *om.* HM 14 deum] dominum P et ante eadem *om.* B 15 et uelum templi *s.l.* P²; et] ut DV 16 scisum V^{ac} 17 in] ad horam DV 18 amos *ex* moyses B³ et erit *om. epit.* in *om.* HM die *s.l.* P² occides K^{ac} S^{ac}; occidit R¹

det sol meridie et obtenebrabitur dies lucis; et conuertam dies festos uestros in luctum et cantica uestra in lamentationem.' item Hieremias: 'exterrita est quae parit et taeduit anima, et subiuit sol ei, cum adhuc medius dies esset, contusa est et maledicta; reliquos eorum in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum.' et Sibylla:

ναοῦ δὲ σχισθῇ τὸ πέτασμα καὶ ἡματι μέσσω
νῦξ ἔσται σκοτόεσσα πελώριος ἐν τρισὶν ὥραις.

cum haec facta essent, ne prodigiis quidem caelestibus facinus suum intellegere quīuerunt, sed quoniam praedixerat se tertio die ab inferis resurrecturum, metuentes ne a discipulis subrepto et amoto corpore uniuersi surrexisse eum crederent et fieret

Epit.: 4, 19, 4] 41, 6 4, 19, 6 – 21, 5] 42, 1 – 43, 7 *ordine mutato*

Auct.: 3–6 Ier. 15, 9; cf. Cypr. ibid. l. 6–9 7–8 Orac. Sib. 8, 305–306 9 §§ 6–7] Tert. apol. 21, 20–21

Test.: 7 § 5] u. *supra ad 4, 18, 13. 15*

1 sol meridie et] solet medio HM obtenebratur B¹; -brabuntur B²; -bricabitur R *Mo (sed u. Thes. IX 2, 275, 42); tenebrabitur DVP*
2 festos *om.* KS fert uestro D¹ cantica] omnia c. *fere codd. Cypr. sec. LXX* lamentatione M *epit. cod. T* 3 exterritata DV taediauit, *pr. a s.l. m.3, B* animam BM et] eius *Cypr. sec. LXX*
4 subibit BHM; occidit DV *ex Vulg.* ei PKSR *sec. LXX; et BDV, om. HM; uariant codd. Cypr.* dies *s.l. B* contusa DVHMKR *epit.; confusa BPS Cypr. ut Vulg.; κατησχύνθη LXX* est *om. DV*
et *s.l. B, om. HM* 5 gladio DV *ut plures codd. Cypr.*
6 eorum DVP^{pr} S^{pr} *sec. LXX; meorum Par S^{ar} cet. (etiam R; uariant Cypr. et Vulg.* totam § 5 *om. HM* 7 ναυ PKS δὲ] ε R τὸ] τοῖκατα K (*c. eras.*) S τὸ ... καὶ] τὰ πετάσματα uel τὸ καταπέτασμα καὶ *codd. Sib. καὶ] εν B* ἡμερα μεση K (*post α 3–4 litt. eras.*) S 8 αεστευ B; εσται η KS |κοτοεσσα B; εκοτος KS παλῳριος B, πελῳ|ρος D; φοδρως K (*deinde 3–4 litt. eras.*) S 9 nec ex ne P³ prodigiis] p. eorum HM
10 nequīuerunt HM tertia PKS 11 a discipulis] ad (*sic*) d. suis HM 12 et amoto *s.l. H², om. R* ammoto P^{ac} et ante fieret *s.l. P³*

- multo maior in plebe confusio, detraxerunt eum cruci et conclusum in monumento firmiter militari custodia circumdederunt.
- 7 uerum tertio die ante lucem terrae motu repente facto patefactum est sepulcrum et custodibus quos attonitos obstupescerat 5
pauor nihil uidentibus integer e sepulcro ac uiuus egressus in Galilaeam profectus est, ut discipulos suos quaereret, in sepulcro uero nihil repertum est nisi exuuiae, quibus conuolutum corpus 8
incluserant. illum autem apud inferos non remansurum, sed die tertio resurrecturum prophetae cecinerant. Daud in psalmo 10
XV: 'non derelinques animam meam ad inferos neque dabis sanctum tuum uidere interitum.' item in tertio: 'ego dormiui et 10
solum cepi, et exsurrexi, quoniam dominus auxiliatus est mihi.' Osee quoque primus duodecim prophetarum de resurrec-

Epit.: 4, 19, 6 detraxerunt . . . 7 incluserant] 42, 1 8-9] 42, 2

Auct.: 8 illum . . . remansurum] *cf.* Cypr. testim. 2, 24 l. 1-2
10-11 psalm. 15, 10; *cf.* Cypr. *ibid.* l. 3-4 11-13 psalm. 3, 6; *cf.*
Cypr. *ibid.* l. 6-7

1 in plebe multo maior DV (im) concluso B 2 firmiter in monumento DV custodiam HMar 3 tertio] certo KS motum Dac; moto HM; motu cum, cum *del. m.2*, K facto om. DV 4 sepulcrum V, -chrum *cet.*; *u. ind. form* obstupesceret DV 5 nidentibus B^{ac} integer e] intellegere DV sepulcro BV^{ac}, -chro V^{pc} *cet.* ac] et S uiuus ex uius B² 6 galilea KS sepulcro B, -chro *cet.* 7 repertum] receptum? H^{ac} quiquis D^{ac} inuolutum P 8 autem om. KS 9 tertia KS propheta P; -te KS cecinerunt BHM; -rat PKS¹ 10 XV BP *epit.*, quinto decimo KS; XIII HMR; XXIII DV relinques BHM meam om. B ad] apud B (-ut) PKS nec PKS *epit. ut 2 codd. Cypr. et plures codd. Vulg.* 11 interitum] corruptionem B *epit. ut plurimi codd. Cypr. et Vulg.* tertio] t. psalmo R; secundo DVHM ego] et R 12 somnium BDV^{Par} H^{ar} R^{ar} *ut pars codd. Cypr.*; *cf.* § 10 accipi DV; coepi HM exsurrexi BDVKS^R (exu- KS) *ut Vulg., Mo; surr- P Br; resurr- HM; uariant codd. Cypr.* est om. B 13 osee ex ose P³ post primus *s.l.* de B³ surrectione P

tione eius testificatus est: 'hic filius meus sapiens, propter quod nunc non resistet in contributione filiorum suorum, et de manu inferorum eruam eum. ubi est iudicium tuum, mors, aut ubi est aculeus tuus?' idem alio loco: 'uiuificabit nos post biduum die tertio.' et ideo Sibylla impositurum esse morti terminum dixit post tridui somnum:

καὶ θανάτου μοῖραν τελέσει τρίτον ἡμαρ ὑπνώσας·
καὶ τότε ἄπο φθιμένων ἀναλύσας εἰς φάος ἤξει
πρῶτος ἀναστάσεως κλητοῖς ἀρχὴν ὑποδείξας.
uitam enim nobis adquisiuit morte superata. nulla igitur spes
alia consequendae immortalitatis homini datur, nisi crediderit in
eum et illam crucem portandam patiendamque susceperit.

20. Profectus ergo in Galilaeam – noluit enim se Iudaeis ostendere, ne adduceret eos in paenitentiam atque impios res-

Epit.: 4, 20, 1 . . . patefecit] 42, 3 . . . congregatis

Auct.: 1–4 Os. 13, 13–14 4–5 Os. 6, 3 (6, 2 LXX); cf. Cypr. testim. 2, 25 l. 2 7–9 Orac. Sib. 8, 312–314 13 § 1] cf. Tert. apol. 21, 22 sq.

Test.: 7 § 10] u. supra ad 4, 18, 13, 15

1 eius om. HM quod om. D 2 non om. B, s.l. M in] et in V tribulatione P 3 aut om. epit. 4 item BDV uiuificabit B² P³ MKS; -cat B¹; -cauit DVP¹ HR epit. cod. T (cf. Heck–Wlosok ad l. et 1996, 163) ut pars codd. Cypr., Mo nos] me R 5 tertia KS 5–9 et . . . ὑποδείξας om. HM 5 dixit ex fixit B 6 post . . . somnum om. B somnium DVP^{ar}; cf. § 8 7 θάνατος DV μωραν DV; μοραν PKS τελεσε P, τεσε S ημα P 8 τότε ἄπο] τουαπει V φειμενων KS εις] εν B φαεε B, φαοος DV εξει P 9 καντοις DV, υλητοις PKS; θνητοις B χην PKS υποδιξας DV, ποδειξας PKS 10 uitam ex uita B³ adquaesuiuit B¹, corr. B³ 11 aliae HM ni R crederit P¹, corr. P³ in eum om. P 12 et s.l. P³, ins. S², om. K portanda HM 13 profectus] p. est R Iudaeis se P 14 in] ad DV sanaret DV

naret –, discipulis iterum congregatis scripturae sanctae litteras
 id est prophetarum arcana patefecit, quae antequam pateretur
 perspici nullo modo poterant, quia ipsum passionemque eius
 2 adnuntiabant. idcirco Moyses et idem ipsi prophetae legem
 quae Iudaeis data est ‘testamentum’ uocant, quia nisi testator 5
 mortuus fuerit, nec confirmari testamentum potest nec sciri quid
 3 in eo scriptum sit, quia clausum et obsignatum est. itaque nisi
 Christus mortem suscepisset, aperiri testamentum, id est reuelari
 4 et intellegi mysterium dei non potuisset. uerum scriptura omnis
 in duo testamenta diuisa est. illud quod aduentum passionemque 10
 Christi antecessit, id est lex et prophetae, uetus dicitur, ea uero
 365 quae post resurrectionem eius scripta sunt, nouum testamentum
 5 nominatur. Iudaei uetere utuntur, nos nouo, sed tamen diuersa
 non sunt, quia nouum ueteris adimpletio est et in utroque idem
 testator est Christus, qui pro nobis morte suscepta nos heredes 15
 regni aeterni facit abdicato et exheredato populo Iudaeorum,
 6 sicut Hieremias propheta testatur, cum loquitur talia: ‘ecce dies

Auct.: 5 testamentum] *pro* LXX διαθήκη, e. g. Vet. Lat. exod. 19, 5.
 deut. 5, 2. Ier. *infra* § 6; Vulg. pactum uel foedus 5–7 nisi . . . est] *cf.*
 Hebr. 9, 16–17 et *Mo ad l.* 17–p. 397, 5 Ier. 31 (38 LXX), 31–32; *cf.*
 Cypr. testim. 1, 11 l. 3–8. 3, 20 l. 17–22, *sed u. adn. crit.*

Codd.: 11 hinc fere coepisse G pp. 158 / 157 bis rescriptas, in quibus
 nihil legit nisi paucas litt. in init. p. 157 (*infra* § 10), et fere §§ 5–13
 exhibuisse computauit Brandt, 1884, 241. 298 sq. (*cf.* 235 et *supra*
 4, 18, 14); ceterum extant B DV P HM KS R

1 iterum] igitur HM sanctas K litteras] s *in ras.*? B; -reos D^{ac};
 -ris HM 2 patefacit R 3 respici B¹, *corr.* B³ 4 adnuntiabat HM;
 indicabant DV moyses KS et] ut DV ipsi *om.* DV; -se M
 legem quae] -mque KS¹ 5 testatur H^{ac} 7 nisi *ex si* P²
 8 Christus] scriptus HM aperire R 10 dua H quod *om.* HM
 13 nominantur, ~ *sup.* a, S² ueteri, i *ex e.* B³ diuersa non] uni-
 uersa unum B 14 adimpletio est] -ionē, i. e. -ionem KS^{ar} (n *eras.*)
 15 testatus DV mortem B^{ar} 16 et *om.* M exheredato HM
 17 sicuti HM propheta *om.* HM

- ueniunt, dicit dominus, et consummabo domui Israhel et domui Iuda testamentum nouum, non secundum testamentum quod disposui patribus eorum in die, qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti, quia ipsi non perseuerauerunt
- 5 in testamento meo, et ego neglexi eos, dicit dominus.’ idem 7
 alio loco similiter ait: ‘dereliqui domum meam, dimisi hereditatem meam in manus inimicorum eius. facta est hereditas mea mihi sicut leo in silua, dedit ipsa super me uocem suam, ideo odiui eam.’ cum sit hereditas eius caeleste regnum, non utique 8
 10 ipsam hereditatem se dicit odisse, sed heredes, qui aduersus eum ingrati et impii extiterunt. ‘facta est’ inquit ‘hereditas mea mihi sicut leo’, id est praeda et deuoratio factus sum heredibus meis, qui me immolauerunt sicut pecus. ‘dedit super me uocem suam’, id est sententias aduersus me mortis crucisque dixerunt. nam 10
 15 quod superius ait ‘consummaturum se domui Iuda testamentum

Epit.: 4, 20, 7] 43, 4

Auct.: 6–9 Ier. 12, 7–8

Codd.: 15 a se incipere G p. 157 bis rescriptam uidit Brandt, 1884, 298 sq. paucis litt. lectis (nos nihil uidimus), unde computauit quae 4, 18, 14 et § 4 notamus

1–2 domui . . . Iuda] domum israhel et domui iudae B; domum is- et domum iuda HM; uariant codd. Cypr.; utroque loco LXX τῷ οἴκῳ, Vulg. domui 2 nouum . . . testamentum om. DV 3 qua] quo HM ut ex et P² (D inc.) 4 qui HM permanserunt Cypr. 5 in] hoc DV testamentum KS meo DV, om. cet., Mo; in t. meo Cypr. sec. LXX et om. B ego om. HM eos] eorum fere codd. Cypr. sec. LXX ἡμέλησα αὐτῶν dixit PKSR idem BR; item cet. 7 meam ante in s.l. P² in s.l. H² manu BDV ut Vulg.; LXX χεῖρας 8 supra P suam ex meam? V² ideo codd. ut Vulg., Mo; idcirco epit., Br ft. recte; LXX διὰ τοῦτο 9 odi P 10 ipsa KS¹ heredes] es in ras. 3–4 litt. m.2 S eum om. K, s.l. S² 11 mihi hereditas mea HMKS 12 post meis eras. 6–7 litt. H 14 sententia P¹; -am P³ HM mortis om. HM 15–p. 398, 1 se . . . nouum om. H

- nouum', ostendit uetus illud testamentum quod per Moysen datum est non fuisse perfectum, id autem quod per Christum dari
 11 haberet consummatum fore. domum autem Iuda et Israhel non
 utique Iudaeos significat, quos abdicauit, sed nos, qui ab eo
 conuocati ex gentibus in illorum locum adoptione successimus 5
 et appellamur filii Iudaeorum. quod declarat Sibylla, cum dicit:
 Ἰουδαίων μακάρων θεῖον γένος οὐρανίωνων.
 12 quod autem futurum esset id genus, Esaias docet, apud quem
 pater summus ad filium loquitur dicens: 'ego dominus deus
 uocaui te in iustitiam, et tenebo manum tuam et confirmabo te, 10
 et dedi te in testamentum generis mei, in lucem gentium, aperire
 367 oculos caecorum, producere ex uinculis alligatos et de domo
 13 carceris sedentes in tenebris.' cum igitur nos antea tamquam
 caeci et tamquam carcere stultitiae inclusi sederemus in tenebris

Epit.: 4, 20, 12] 43, 7

Auct.: 2 dari haberet] Cypr. testim. 1, 10 l. 1. 11 l. 1–2 7 Orac. Sib.
 5, 249 9–13 Is. 42, 6–7; cf. Cypr. testim. 2, 7 l. 10–14, *sed u. Wlosok*,
 1990, 207 n. 27 et *Vet. Lat. ed. Gryson*

1 uetus bis D (*pr. exp.*) V (*pr. eras.*) mosen K 2 perpetuum HM
 3 domum *codd. (etiam PR), def. Br (cf. 4, 18, 28); domus edd.*
 autem om. R iudam P; -dae HM et om. HM 4 abdicat B¹,
corr. B³ 5 congregati HM *ex § I* adoptiones R^{ar}; -nemque P; *cf.*
Le ad l. 6 appellamus D¹ V¹ quod] quae HM sibylla declarat
 DV 6–7 Sibylla ... οὐρανίωνων om. HM 7 ιουδων P
 μακάρων R; -ριων B; -ριον *cet. (ante ov fere 5 litt., ft. ονθει*
eras. K) θειων B (D *inc.*), om. K (*eras.?*) S ουρανίωνων DVP
codd. Sib.; -ντων KSR; -ντων τε B *Geffcken* 8 esset] fuisset H (t
s.l. m.2) M id] ad D^{ac} apud] per B 10 in] ad P, om. HM
 iustitia H (*ante tia 2 litt. eras.*) M *ex Vulg., sed ut Cypr. (nisi quod 5*
codd. -am) sec. LXX; cf. Gryson ad l. et] ut *plures codd. Cypr.*
 teneam Cypr. confortabo M *ut codd. Cypr.* 11 et ante dedi om.
epit. lucem] lumen *fere codd. Cypr.* 12 producere] et p. S
 ex] a *fere codd. Cypr.*; LXX εκ uinclis HM alligatos] uinctos
 Cypr. 13 sedentis R¹ 14 in tenebris sederemus R *post tenebris*
repet. inclusi DV

ignorantes deum et ueritatem, inluminati ab eo sumus, qui nos testamento suo adoptauit et liberatos malis uinculis atque in lucem sapientiae productos in hereditatem regni caelestis adsciuit.

21. Ordinata uero discipulis suis euangelii ac nominis sui
 5 praedicatione circumfudit se repente nubes eumque in caelum
 sustulit, quinquagesimo post passionem die, sicut Daniel fore
 ostenderat dicens: 'et ecce in nubibus caeli ut filius hominis
 ueniens usque ad uetustum dierum peruenit.' discipuli uero per
 2 prouincias dispersi fundamenta ecclesiae ubique posuerunt fa-
 cientes et ipsi in nomine magistri dei magna et paene incredi-
 10 bilia miracula, quia discedens instruxerat eos uirtute ac potes-
 tate, quo posset nouae adnuntiationis ratio fundari et confirmari.
 sed et futura illis aperuit omnia. quae Petrus et Paulus Romae
 praedicauerunt, et ea praedicatio in memoriam scripta perman-
 15 sit. in qua 'cum multa alia mira tum etiam hoc futurum esse'

Epit.: 4, 21, 1 ... 2 confirmari] 42, 3 datisque ... 4 peruenit 2 sed
 et ... 5 praedixerant] cf. 41, 7

Auct.: 4 § 1] cf. Tert. apol. 21, 23 7-8 Dan. 7, 13; u. supra 4, 12, 12
 13-p. 400, 9 de 'praedicatione Petri et Pauli' cf. Hennecke-Schnee-
 melcher, Neutest. Apokryphen II, 1964³, 57 (aliter ac Hilgenfeld, Nou.
 test. extra canonem receptum IV, 1884², 58. 59. 64)

2 malos D^{ac}; mali Volkmann, Wlosok, 1990, 207 n. 28, Loi, 1970, 257
 uinculis HM 2-3 in ... sapientiae] insipientiae P; in luce sapientia
 KS 3 hereditate DV caelesti D adscribit B 4 Ordinata] post
 o. P; -to HM suis om. V, s.l. H² euangelii R; -lia BDVP; -lio
 HM; -lica KS 5 circumdedit DV nube V eumque] seque DV
 6 quinquagesimo R epit., Mo; quadrag- cet. (-gens- DV), edd., Br;
 cf. Heck-Wlosok, 1996, 163 daniel BV^{ac}, daniel V^{pc} cet.
 7 et om. KS ut om. DVHM 8 <et> usque Br ex 4, 12, 12 et epit.,
 ft. recte uetustum] u. ad 4, 12, 12. 16 9 aecclisiae B, eccl- KS
 facientes om. HM 10 ipsi in nomine] ipsius nomen HM; ipsi
 nomine KS et] ac HM 11 miracula] m. fecerunt H; mirabilia
 fecerunt M qua DV descendens BH^{ac} S, discendens K
 12 quo RH; qua BDVPKS; que M ratio] traditio B
 13 apparuit D^{ac} romam H, om. M 14 memoria DVHM

- dixerunt, 'ut post breue tempus immitteret deus regem, qui expugnaret Iudaeos et ciuitates eorum solo adaequaret, ipsos autem fame sitique confectos obsideret. tum fore, ut corporibus suorum uescerentur et consumerent inuicem, postremo ut capti uenirent in manus hostium et in conspectu suo uexari acerbissime coniuges suas cernerent, uiolari ac prostitui uirgines, diripi pueros, allidi paruulos, omnia denique igni ferroque uastari, captiuos in perpetuum terris suis exterminari, eo quod exultarent super amantissimum et probatissimum dei filium.' itaque post illorum obitum, cum eos Nero interemisisset, Iudaeorum nomen et gentem Vespasianus extinxit fecitque omnia quae illi futura praedixerant.
22. Confirmata sunt ut opinor quae falsa et incredibilia putantur ab iis, quos uera caelestium litterarum doctrina non imbuunt. sed tamen ut refellantur a nobis etiam illi, qui nimium non sine malo suo sapiunt rebusque diuinis fidem detrahunt, argumentis quoque illorum coarguamus errorem, ut tandem aliquando peruideant ita fieri oportuisse, sicut nos ostendimus factum. et quamquam apud bonos iudices satis habeant firmitatis

1 breuem R^{ar} breue tempus] magisterium P mitteret P
 3 sitimque D^{ac} VHM confectos obsideret] consederet DV; confectus o. M dum HM forte DV 4 consumerentur ex -rent R²; -summer- D, -summar- M inuicem] se i. B (se s.l. m.3) PKS captiui M, capiti S^{ac} 5 manibus B ostium HMK S acerbissime B¹ (corr. B²) DVPH (-mae) M 6 coniuge P^{ac}
 7 paruulos om. DV ignis D ignique ferroque HM; ferro ignique R 8 suis om. P 9 amantissimum] cf. Br ad l. et Thes. I 1959, 12-24 et probatissimum s.l. P² probantissimum H 10 eos] antea 2 litt. eras. H; cuneo M numero B^{ar} interemisisset HM
 11 uespasianus HM epit. cod. T. -pessia- R^{ac} extinxit DHM 12 praedixerunt DV 13 ut s.l. B³, om. DVP 14 iis R, his cet., Mo quod HM quos uera om. DV 15 repellantur KS; -fellatur R¹ illi] ii R 16 non sine om. R fidem] eid- DV detrahant DV
 17 errore KS 18 perdeant P¹, corr. P²; pueri uideant HM; credant DV 18-19 sicut . . . factum om. HM 19 apud . . . iudices] bonus i. a. D; a. i. b. V habeant ex -eam? B

uel testimonia sine argumentis uel argumenta sine testimoniis,
 nos tamen non contenti alterutro sumus, cum suppetat nobis 369
 utrumque, ne cui peruerse ingenioso aut non intellegendi aut
 contra disserendi locum relinquamus. negant fieri potuisse, ut 3
 5 naturae immortalis quidquam decederet, negant denique deo dig-
 num, ut homo fieri uellet seque infirmitate carnis oneraret, ut
 passionibus, ut dolori, ut morti se ipse subiceret; quasi non fa-
 cile illi esset ut citra corporis imbecillitatem se hominibus os-
 tenderet eosque iustitiam doceret, siquidem id uolebat, maiore
 10 auctoritate ut professi dei; tunc enim cunctos fuisse praeceptis 4
 caelestibus parituros, si ad ea uirtus ac potestas dei praeipientis
 accederet. — cur igitur, aiunt, ad docendos homines non ut deus 5
 uenit? cur se tam humilem imbecillumque constituit, ut ab
 hominibus et contemni et poena adfici posset? cur uim ab im-
 becillis et mortalibus passus est? cur non manus hominum aut
 15 uirtute reppulit aut diuinitate uitauit? cur non maiestatem suam
 sub ipsa saltem morte patefecit, sed ut inualidus in iudicium
 ductus est, ut nocens damnatus, ut mortalis occisus? — refutabo 6
 haec diligenter nec quemquam patiar errare. illa enim magna et

Epit.: 4, 22, 3 – 25, 1] 45, 1–5 4, 22, 3–5] 45, 1

2 ante alterutro 2 *litt. eras.* D; -tros P^{ar} (*etiam r ante o in ras., ex e?*)
 suppetant HM 3 peruerse] per|se B non *om.* S intelligenti
 HM 4 posse HM 6 seque uellet DV honeraret R; onerare
 DVH^{pr}; honerare H^{ar}, honorare M 7 doloris HM^{ar} ipso K
 subiaceret KS^{ar} 8 corporis *ex cor* S² 9 uolebant KS; ualebat *ex*
 uol- R² maiorem P^{ar} 10 professi] -ssio HM; praeceptis B
 deum HM cunctus M praeceptos V^{ac} 11 eas P
 praeipientes M 12 accederet *s.l.* P² 13 inhumilem Var
 imbecillumque R constauit KS^{ac} 14 omnibus PKS
 adficit H^{ar} M posset *ex -se* B² 15 manibus DV 16 uitauit] *pr.*
ui in maiore ras. (ex mu?) m.2 B; ditauit DV 17 ipsam DV
 saltim DVHM mortem H^{ar} M sed ut] sicut R ut *om.* DV
 18 dictus V (*D deest*) reputabo M 19 haec] h. omnia R *Mo, sed*
cf. Heck, 1972, 189 nec quemquam] nequam K (*necq-*) S
 magna *om.* KS

mirabili ratione sunt facta, quam quicumque perceperit, non tantum mirari desinet deum ab hominibus esse cruciatum, uerum etiam facile peruidebit ne deum quidem potuisse credi, si ea ipsa quae arguit facta non essent.

- 1 23. Quicumque praecepta dat hominibus ad uitam moresque 5
 fingit aliorum, quaero debeatne ipse facere quae praecipit an
 370 2 non debeat. si non fecerit, soluta praecepta sunt. si enim bona
 sunt quae praecipuntur, si uitam hominum in optimo statu col-
 locant, non se debet ipse praeceptor a numero coetuque homi-
 num segregare inter quos agit, et ipsi eodem modo uiuendum est 10
 quo docet esse uiuendum, ne si aliter uixerit, ipse praeceptis suis
 fidem detrahat leuioremque doctrinam suam faciat, si re ipsa
 3 resoluat quod uerbis nitatur adstringere. unus quisque enim
 cum audit praecipientem, non uult imponi sibi necessitatem pa-
 4 rendi, tamquam sibi ius libertatis adimatur. respondet itaque 15
 doctori hoc modo: non possum facere quae iubes, quoniam sunt
 impossibilia. uetas me irasci, uetas cupere, uetas libidine com-
 moueri, uetas dolorem, uetas mortem timere, sed hoc adeo con-

Epit.: 4, 23, 1–2] 43, 2 qui . . . derogabit

1 rationem B^{ar} sunt om. KS quae S (ex quam m.2) R
 3 nec HM potuisse] p. se DV ipse Vac 4 non s.l. K
 5 quicum B¹, corr. B² dat s.l. V hominis V ad] ac KS
 6 debetne B¹, corr. B²; debeat KS facere ipse HM faceret
 K¹ S^{ar} praecepit DVHM 8 si ante uitam om. DV
 uita HM collocat B¹, corr. B² 9 se s.l. H² a numerum D¹ V
 coeptuque P¹, corr. P³; quaetuque H¹ M, quaest- H² 10 segregaren-
 tur M inter ex iter ut uid. P²; s.l. H², om. M agit et ipsi] habitet
 ipse et ipsi DV 10–11 est . . . uiuendum om. P 11 esse] ipse DV
 ne si] nisi P¹ (corr. P³) HM 12 fidem om. M faciat om. DV
 ipse D 13 nititur HMS (alt. i ex a) enim] autem B
 15 tam H ius sibi DV liberatis D¹ (tis deest) S¹ adimitatur R¹
 respondit B¹, corr. B² 16 iubes] es in ras. P³ 17 uetas ante
 cupere] a ex e? B³ libidinem DVK 18 dolore K, dolore, pr. e in
 ras., S dolorem uetas om. P uetas] uel DV adeo om. DV

tra naturam est, ut his adfectibus animalia uniuersa subiecta sint;
 uel si adeo putas repugnari posse naturae, tu ipse qui praecipis
 fac, ut sciam fieri posse. cum autem ipse non facias, quae 5
 insolentia est, ut homini libero imponere uelis leges, quibus ipse
 non pareas? prius discere qui doces, et antequam mores aliorum
 corrigas, tuos corrige. — quis neget iustam esse hanc respon- 6
 sionem? quin etiam in contemptum ueniet huiusmodi doctor et
 deludetur uicissim, quia uidebitur et ipse deludere. quid ergo 7
 faciet ille praeceptor, si haec ei fuerint opposita? quomodo adi-
 met excusationem contumacibus, nisi ut praesentibus factis do- 371
 ceat possibilia se docere? inde euenit, ut philosophorum prae- 8
 ceptis nullus obtemperet. homines enim malunt exempla quam
 uerba, quia loqui facile est, praestare difficile, utinamque tam
 multi bene facerent quam multi loquuntur bene! sed qui prae-
 cipiunt nec faciunt, abest ab iis fides, et si homines fuerint,
 contemnentur ut leues, si deus, opponetur ei excusatio fragili- 9
 tatis humanae. superest ut factis uerba firmentur; quod philo-
 sophi facere nequeunt. itaque cum ipsi praeceptores uincantur
 adfectibus quos uinci praedicant oportere, neminem possunt ad
 uirtutem quam falso praedicant erudire ob eamque causam pu- 20

Epit.: 4, 23, 7–9] 43, 3

1 natura KS¹ ut] et DV iis ex his P sunt Vac HMS
 2 si om. HM putas] potes DV tu] et ex tu P² qui] quae, e ex
 s?, P 3 autem] aut DV 5 quid D^{ac} KS; quae D^{pc} HM
 mories B^{ar} 6 colligas HM negat BPHM iustum HM
 7 quis DVHM post ueniet exp. et P ductor D^{ac} V
 et deludetur] elud-, pr. e s.l. m.2, P; et lud- HM 8 qui audebitur
 D (ur exp.) V ludere M ego K^{ac} 9 faciat HM
 praecepi R¹ si] quia si R 10 praeceuntibus B 11 unde P
 uenit D 13 difficile] d. est BHM utinamque] -nam quidem P;
 -naquae HM (-aque) 14 qui] quae B 15 iis KR, eis DV, is S; his
 BPHM Mo 16 opponetur B 17 ut om. H 18 facerent, n exp., M
 uincuntur HM 19 praedicam P¹, corr. P³ 19–20 oportere ...
 praedicant om. DV 19 ad uirtute HM 20 quam] quod HM

- tant neminem adhuc perfectum extitisse sapientem, id est in quo
 10 summae doctrinae ac scientiae summa uirtus et perfecta iustitia
 consenserit; quod quidem uerum fuit. nemo enim post mun-
 dum conditum talis extitit nisi Christus, qui et uerbo sapientiam
 tradidit et doctrinam praesenti uirtute firmavit. 5
- 1 24. Age nunc consideremus, an doctor e caelo missus possit
 non esse perfectus. nondum de hoc loquor quem uenisse a deo
 negant. fingamus aliquem de caelo esse mittendum, qui uitam
 hominum rudimentis uirtutis instituat et ad iustitiam formet.
 2 nemini dubium potest esse, quin is doctor qui caelitus mittitur 10
 tam scientia sit rerum omnium quam uirtute perfectus, ne nihil
 3 inter caelestem terrenumque differat. nam in homine interna et
 372 propria doctrina esse nullo pacto potest; nec enim mens terrenis
 uisceribus inclusa et tabe corporis impedita aut comprehendere
 4 per se potest aut capere ueritatem, nisi aliunde doceatur. et si 15
 maxime possit, summam tamen uirtutem capere nequeat et om-
 nibus uitis resistere, quorum materia in uisceribus continetur.
 5 eo fit, ut terrenus doctor perfectus esse non possit. at uero
 caelestis, cui scientiam diuinitas, uirtutem immortalitas tribuit,
 in docendo quoque sicut in ceteris perfectus et consummatus sit 20

Epit.: 4, 23, 10 – 25, 1 *passim*] 43, 4–5

1 perfectum *om.* R; *cf. epit. 35, 4 et Heck, 1972, 189* id est *om.* KS
 in *om.* P 4 et uerbo] et u. et HM tradidit sapientiam B
 5 doctrina B¹, *corr.* B³; uerba doctrinae HM praesente B¹ (*corr.*
 B²) M 6 e] ae Par, ç S; de HM 7 de *om.* M hoc *s.l.* H²
 8 tam P¹, ui *in mg.* P² 9 formetet B^{ar} 10 quin is] qui nisi Dar V;
 qui in his HM; quin his KS^{ar} 11 tam *om.* HM sapientia KS
 omnium *om.* B 12 caeleste DV disserat DV interna] in terra
 PM (*alt. r ex n?*) et *om.* PHM 13 nullo pacto esse HM
 potest] est P 14 tabes D^{ac} V 15 docetur Pac 16 tamen summam
 BHM uirtutem *om.* DV 17 persistere DV 18 doctor *in maiore*
ras. P 18–19 at ... scientiam] at si uero cui sc- cael- DV
 19 cuius HM diuinitas *om.* HM uirtute B¹, *corr.* B³; uirtem Pac
 immortalitatis S¹ tribuet B 20 ceteros DV

necesse est. at id omnino fieri non potest, nisi mortale sibi corpus adsumat. cur autem fieri non possit, ratio clara est. nam si ueniat ad homines ut deus, ut omittam quod mortales oculi claritatem maiestatis eius conspicere ac sustinere non possunt, ipse certe deus uirtutem docere non poterit, quia expers corporis non faciet quae docebit ac per hoc doctrina eius perfecta non erit. alioquin si summa uirtus est dolorem patienter pro iustitia officioque perferre, si uirtus est mortem ipsam et intentatam non metuere et inlatam fortiter sustinere, debet ergo doctor ille perfectus et docere ista praecipiendo et confirmare faciendo, quia qui dat praecepta uiuendi amputare debet omnium excusationum uias, ut imponat hominibus parendi necessitatem non ui aliqua sed pudore, et tamen libertatem relinquat, ut et praemium sit constitutum parentibus, quia poterant non parere si uellent, et non parentibus poena, quia poterant parere si uellent. quomodo igitur poterit amputari excusatio, nisi ut qui docet faciat, quae docet, et sit quasi praeuius et manum porrigat secuturo?

Auct.: 8 mortem . . . intentatam] *cf.* Verg. Aen. 1, 91

1 at] ad DVR¹ omnino] domino R fieri *om.* HM
 2 adsumat] adim- DVHM non possit fieri B potuit DV; posset
 HM clara *ex clausa* B² 3 ab homines D^{ac} V ut *ante* deus] sicut
 HM ut *post* deus] et DV omittam] *ante o eras. h, itam in ras.*
m.2, R 5 certe] quoque DV 6 faciat K^{ac} quae] quod M
 ac] hac V non *s.l.* D², *om.* V 7 alioqui K, aliud quoque, iud
 quoque *in ras. m.2, S* uirtute P dolore D^{ac} V, -lere D^{pc}
 8 et *om.* PHM intentatam] *en ex an? m.2 B, post alt. n s.l. p R²;*
intentam PS², -tenta K (-mta) S¹ non *s.l.* H² 8-9 non . . . inlatam
om. P non s.l. H² 9 et] ut D¹ V ergo *om.* HM ille doctor HM
 10 ita HM firmare HM 11 qui] quit? B^{ar} excusationem V
 12 ut] et DV uia D^{ar} aliqua V^{ac} 13 tamen *s.l.* B²
 libertate D^{ac} VHM et *om.* HM 14 qua P non *s.l. m.1 uel 2 B,*
om. HM nollent HM 14-15 et . . . uellent *om.* DVP
 15 poenam B^{ar} HM parere *eras. K* 16 excusatio nisi] -onis
 D (-ussa-) VR¹ (*antea s.l. uis R²;* -oni-si HM quae] quod P
 17 sit *ex si P³*

- quemadmodum autem potest facere quae docet, si non sit similis
 9 ei quem docet? nam si nulli subiectus sit passioni, potest ei
 docenti homo sic respondere: uolo equidem non peccare, sed
 uincor; indutus sum enim carne fragili et imbecilla. haec est
 quae concupiscit, quae irascitur, quae dolere, quae mori timet. 5
 itaque ducor inuitus et pecco, non quia uolo, sed quia cogor.
 sentio me et ipse peccare, sed necessitas fragilitatis impellit, cui
 10 repugnare non possum. — quid ad haec respondebit praeceptor
 ille iustitiae? quomodo confutabit ac redarguet hominem qui
 delictis suis excusationem carnis obtendet, nisi et ipse carne 10
 fuerit indutus, ut ostendat etiam carnem posse capere uirtutem?
 11 contumacia enim redargui non potest nisi exemplo. nam si
 habere non possunt quae doceas firmitatem, nisi ea prior feceris,
 quia natura hominum procliuius in uitia uideri uult non modo
 12 cum uenia, sed etiam cum ratione peccare, oportet magistrum 15
 doctoremque uirtutis homini simillimum fieri, ut uincendo pec-
 13 catum doceat hominem uinci ab eo posse peccatum. sin uero
 sit immortalis, exemplum proponere homini nullo modo potest.

Codd.: 5 a | citur incipit G p. 23 paene tota lecta (pauca mg. dext. parte
 inf. abscissa perierunt); hinc extant BG DV P HM KS R

1 autem] semper R 1–2 si . . . docet s.l. B² 2 ei ante quem ex illi V
 ei post potest] et DV 3 quidem HM 4 uimcor B¹, corr. B²
 enim in mg. (m. rec.?) P 5 quae concupiscit om. P concupiscitur?
 Bar quae ante irascitur om. KS dolet P³ (ex -ere) HM
 6 ita HM et om. DV 7 sentio . . . impellit om. DV
 et om. P 8 hoc DV respondit B 9 confutauit, alt. u inc., G;
 -fortauit D¹ V, -fortabit D² ac ex hac P³ redarguit Bac
 9–10 qui . . . suis] quicquid et artis DV 10 obtendet] ostenderet D,
 ostendet VHM, ostendit P; obtendit, i ex e m.2, R 11 carne HMK S
 12 contumaciam H^{ar} si om. PHM 13 haberi H firmitate P¹,
 corr. P³ ea] ex ea G feris R¹ 14 naturam H^{ar}
 15 cum uenia] conuenio DV rationem DV oportet] o. uero G
 16 hominis DV; -num PKS peccato HM 17 homine S
 ab eo om. KS sin HMR; si BGPKS; sim V (D deest)
 18 modo] pacto R ex § 3

existet enim constans aliquis ac dicet: tu quidem non peccas, 374
quia liber es ab hoc corpore, non concupiscis, quia immortalis
nihil est necessarium. mihi uero multis rebus opus est ut tuear
hanc uitam. mortem non times, quia ualere in te non potest,
5 dolore contemnis, quia nullam uim pati potes. at ego mortalis 14
utrumque timeo, quia cruciatus mihi grauissimos inferunt, quos
tolerare carnis infirmitas non potest. – doctor itaque uirtutis 15
etiam hanc excusationem debuit hominibus auferre, ne quis
quod peccat necessitati potius adscribat quam culpae suae.
10 ergo ut perfectus esse possit, nihil ei debet opponi ab eo qui 16
docendus est, ut si forte dixerit: impossibilia praecipis, respon-
deat: ecce ipse facio. – at ego carne indutus sum, cuius est
peccare proprium. – et ego eandem carnem gero, et tamen pec-
catum in me non dominatur. – mihi opes contemnere difficile 17
15 est, quia uiui aliter non potest in hoc corpore. – ecce et mihi
corpus est, et tamen pugno contra omnem cupiditatem. – non
possum pro iustitia nec dolorem ferre nec mortem, quia fragilis
sum. – ecce et in me dolor ac mors habet potestatem, et ea ipsa
quae times uinco, ut uictorem te faciam doloris ac mortis. prior
20 uado per ea quae sustineri non posse praetendis; si praecipien-
tem sequi non potes, sequere antecedentem. – sublata omnis hoc

Codd.: 7 in itaque desinit G p. 23, seq. p. 24 usque ad § 16 ecce maximam partem lecta

1 constans] contumax Anon. Brit. (1734; cf. Heck-Wlosok, ed. epit. XLIII) 422 cl. § 10 et epit. 45, 3; trad. def. Buen cl. e. g. 3, 24, 10 ac] aut V (D deest) 2 mortali KS¹ 3 nihil] necesse M 4 in te ualere DV 5 potest HM at] ad DV¹ ego] ergo H^{ar}; e. ergo KS 6 quia om. P 11 doctus P possibilis D¹ V 12 at om. P; et HM carnem H^{ar} 13–14 in me peccatum HM 15 quia] quo DV et s.l. B²; om. P 16 est om. P inpugno DV 17 iustitiam H^{ac} MK¹ fragilis sum ex -lissimum S 18 pr. et s.l. B², om. HM <tamen> ea Br cl. l. 13 et 16, ft. recte 19 ut] et H^{ac} te] e HM prior bis, pr. del. m.3 P 20 sustineri ex susteri P² non s.l. B² possit D¹ V praetendis si] -disti B¹, corr. B² praecipiente ex -ti R² 21 potis ex potes B¹, -tes rest. B³; -test D^{ac} sublato P 21–p. 408, 1 hoc modo omnis PHMKS

- modo excusatio est et fateri hominem necesse est sua culpa iniustum esse qui doctorem uirtutis et eundem ducem non sequatur. uides ergo quanto perfectior sit mortalis doctor, quia dux esse mortali potest, quam immortalis, quia patientiam docere
 375 18 non potest qui subiectus passionibus non est. nec hoc tamen eo 5
 pertinet ut hominem deo praeferam, sed ut ostendam neque hominem perfecta doctrina esse posse, nisi sit idem deus, ut auctoritate caelesti necessitatem parendi hominibus imponat, neque deum, nisi mortali corpore induatur, ut praecepta sua factis
 19 adimplendo ceteros parendi necessitate constringat. liquido 10
 igitur apparet eum, qui uitae dux et iustitiae sit magister, corporalem esse oportere nec aliter fieri posse, ut sit illius plena et perfecta doctrina habeatque radicem ac fundamentum stabilisque apud homines ac fixa permaneat, ipsum autem subire carnis et corporis imbecillitatem uirtutemque in se recipere cuius doctor est, ut eam simul et uerbis doceat et factis; item, subiectum esse morti et passionibus cunctis, quoniam et in passione toleranda et in morte subeunda uirtutis officia uersantur, quae omnia ut dixi consummatus doctor perferre debet, ut doceat posse perferri.
 20

Codd.: 8 a |c[essitatem] incipit G p. 124, in qua mg. sup. abscisso usque ad finem § 18 perpaucae litt., § 19 usque ad radicem plurima, deinde singulae litt. leguntur; ceterum extant B DV P HM KS R

2 et om. HM 3 mortali D¹ V qui DV 4 mortalis ex -li R²
 potest] non (del. D²) p. D¹ V 4-5 quam ... potest om. R
 5 subiectis KS¹ (ut uid.) 6 deum M post neque s.l. per S²
 7 perfectam MS (~ s.l. m.2); -tum ex perfec R² doctrinam, ~ s.l.
 m.2, S posse om. P deus idem deus, pr. d. del. m.2, K
 ut ex aut P³ 8 auctoritati H 9 deum om. KS¹, per d. s.l. S²
 mortale M 10 adimpleto D^{ac} constringit K^{ac} 12 plene M^{ac},
 -nam S^{ar} et] ac HM 13 habeatque] nisi habeat P
 14 ac ante fixa] et HM 15 uirtutem R 15-16 cuius ... est]
 doctoris P 16 doceat et uerbis HM 17 et post quoniam om. DV
 passionem M 18 uersatur H 19-20 debet ... perferri] debeat ut
 do- ipse pe- po- HM 19 ante posse s.l. ea S²

25. Discant igitur homines et intellegant, quare deus sum- 1
mus, cum legatum ac nuntium suum mitteret ad erudiendam
praeceptis iustitiae mortalitatem, uoluerit eum carne indui et 2
cruciatu adfici et morte multari. nam cum iustitia nulla esset in 376
terra, doctorem misit quasi uiuam legem, ut nomen ac templum
nouum conderet, ut uerum ac pium cultum per omnem terram et
uerbis et exemplo seminaret. sed tamen ut certum esset a deo 3
missum, non ita illum nasci oportuit, sicut homo nascitur ex
mortali utroque concretus, sed ut appareret etiam in homine il- 4
lum esse caelestem, creatus est sine opera genitoris. habebat
enim spiritalem patrem deum, et sicut pater spiritus eius deus 5
sine matre, ita mater corporis eius uirgo sine patre. fuit igitur et
deus et homo, inter deum atque hominem medius constitutus –
unde illum Graeci μεσίτην uocant –, ut hominem perducere ad

Epit.: 4, 25, 3–4] 38, 9 ... fieret 5 ... posset] 39, 7

Test.: 13–p. 410, 1 Isid. orig. 7, 2, 29; cf. Zeno 2, 12, 4. Ps. Cypr. idol. 11 p. 28, 10–11

Codd.: 10 ab es[t] incipit G p. 123 l. 3; antea et usque ad § 4 matre nonnulla excid. mg. sup. abscisso; cet. paene omnia lecta

2 ac om. R¹, s.l. id est R² erudiendam] m eras. B; -dum R; eruendam V 3 praecepta ex -tis B² iustitiae] i. suae HM mortalitatem B¹ KSR; et immortalitatis B²; immortalitatem DVHM; mortali P (falsa notat Br, unde mortalitatem, mortali Heck, 1972, 175 n. 21, Mo, dubitanter Win) 4 mortem P¹, corr. P³ iniustitia, in s.l. m.2, R nulla] multa R 5 terram B^{ar} ut ex et m.1? B 6 concederet KS^{ar} ut uerum] uterum H per omnem bis, pr. eras. D et om. BP 7 uerbo R et exemplo] exemplo P; et emplo R¹ seminare HM sed om. HM esset] est et P^{ac} HM 8 missus DV 9 utroque B^{ar} concretis KS^{ac} (ut uid.) 9–10 etiam ... illum] illum e. in h. P 9 in homine] hominem BHM 10 opere R habebant M 11 et om. HM pater s.l., spiritus exp. S² 12 matre] -ter R¹ corpori HM, -pus KS igitur et] miscetur HM 13 iter H¹ constitutus] -stituitur xps HM 14 μεσίτην edd.; mesiten codd. (nisi mestine HM), sed cf. supra ad 1, 21, 31 et Heck, 2005, 62

deum posset id est ad immortalitatem, quia si deus tantum
 fuisset, ut supra dictum est, exempla uirtutis homini praebere
 non posset, si homo tantum, non posset homines ad iustitiam
 6 cogere, nisi auctoritas ac uirtus homine maior accederet. ete-
 nim cum constet homo ex carne ac spiritu et oporteat spiritum 5
 iustitiae operibus emereri, ut fiat aeternus, caro quoniam terrena
 est ideoque mortalis, copulatum sibi spiritum trahit secum et ab
 7 immortalitate inducit ad mortem. ergo spiritus carnis expers
 dux esse homini ad immortalitatem nullo pacto poterat, quoniam
 377 caro impedit spiritum quominus deum sequatur. est enim fragilis 10
 8 et subiecta peccato, peccatum autem pabulum mortis est. ita-
 que idcirco mediator aduenit id est deus in carne, ut caro eum
 sequi posset, et eriperet hominem morti, cuius est dominatio in
 carnem. ideo carne se induit, ut desideriiis carnis edomitis do-
 ceret non necessitatis esse peccare, sed propositi ac uoluntatis. 15
 9 una enim nobis et magna et praecipua cum carne luctatio est,

2 supra] 4, 24, 11–19

Auct.: 12 mediator] cf. Cypr. testim. 2, 10 l. 1–2

Test.: 12 mediator] Ps. Cypr. l. c. Isid. l. c.

Codd.: 16 in una desinit G p. 123; hinc extant B DV P HM KS R

1 possent K¹ 1–2 id . . . fuisset *om.* M 1 quia si] quasi Vac H (D
inc.) 2 dictum] m *exp. m.3?* P 3 possit G tantummodo non HM
 4 congerere B^{ar} ac] et V (D *deest*); aut KS antecederet P *contra*
numerus enim HM 5 cum *om.* K, *s.l.* S² ac] et P
 spiritu *ex* -tum D; -tum VH et oporteat spiritum *om.* DVHM
 6 [m]ereri G (*spatio indice*); et mer- DV; emendari P ut] aut S^{ar}
 aeternis V 7 ideo P^{ac} spiritum] xpm HM 8 ducit P
 expers carnis DV 9 hominis? S^{ar} poterit, o *ex a (sic) m.3*, P
 quia DV 11 mortis *ex* mortalis? H² est *om.* G 12 id est] idē K,
 idem S in *om.* H 13 et] ut BG 13–14 in . . . ideo *om.* P
 14 carnem] -ne BGHMKKS carne] in c. B¹ G, et c. B²; -nem DV
 induit se DV 16 enim] igitur HM et ante magna *s.l.* M²
 et post magna *s.l.* P³ est *om.* HM

- cuius infinitae cupiditates premunt animam nec dominium retinere patiuntur, sed eam uoluptatibus et inlecebris suauibus mancipatam morte adficiunt sempiterna. quibus ut repugnare possemus, deus nobis uiam superandae carnis et aperuit et ostendit.
- 5 quae uirtus perfecta et omnibus numeris absoluta coronam uincentibus et mercedem immortalitatis impertit.
26. Dixi de humilitate et fragilitate et passione, cur haec deus subire maluerit. nunc ipsius crucis ratio reddenda est et uis enarranda. quid summus pater a principio disposuerit et quem-
- 10 admodum cuncta quae gesta sunt ordinari, non tantum diuinitio prophetarum, quae in Christum uera praecessit, sed etiam ratio ipsius passionis docet. quaecumque enim passus est, non fuerunt inania, sed habuerunt figuram et significantiam magnam sicut etiam diuina illa opera quae fecit. quorum uis et potentia
- 15 ualebat quidem in praesens, sed declarabat aliquid in futurum. aperuit caecorum lumina. caelestis uirtus est, lucem non uidentibus reddidisse. sed hoc facto significabat fore, ut conuersus ad gentes quae deum nesciebant insipientium pectora inluminaret
- 10 378

Epit.: 4, 25, 10] *cf.* 38, 9 ut per . . . liberaretur. 59, 1 . . . uoluptatem. 62, 4 praemium . . . impertit. 68, 5 coronam 4, 26, 1 – 28, 2] 46, 1 – 47, 1 (*pauca aliunde*) 4, 26, 1 . . . enarranda] 46, 1 . . . crucis

Auct.: 8 §§ 1–3] *cf.* Cypr. testim. 2, 21 l. 1–2

1 infinitate Dar V dominium PHKR; dominum B, dñm *sim.* DVMS 2 uoluntatibus B¹, *corr.* B³ et *om.* DV mancipata V (D *inc.*) 3 mortem HM sempiternam HM possumus DV 8 cruci HM uis] bis Bac 9 quae DV sumus S¹ 10 ordinaret H¹ M¹ 11 in *om.* R processit BD¹ VHM miratio DV 12 passionis ipsius R 13 et . . . magnam *om.* B¹, in *inf. mg. signis* hd et *hs usa suppl.* B³ 14 opera illa HM uis et *om.* HM 16 uirtus est R Heck, 2000, 600; u. et PKS *edd.*; u. *tantum* BDVHM Br, Mo lucem] uicem V 17 reddidisse BD¹ VR Br, Mo; -didit D² PHMKs *edd.* sed] et PKS *edd.* ante Br significauit P 18 quae] quam Pac nesciebat Mac inluminari B¹ (*corr.* B²); luminaret DV

- luce sapientiae et ad ueritatem contemplandam oculos cordis
 5 aperiret. ueri enim caeci sunt, qui caelestia non uidentes et
 tenebris ignorantiae circumfusi terrena et fragilia uenerantur.
 6 patefecit aures surdorum. non utique hactenus uis illa caelestis
 operata est, sed declarabat breui fore ut, qui erant ueritatis ex- 5
 pertes, et audirent et intellegerent diuinas dei uoces. uere enim
 surdos dixeris qui caelestia et uera et facienda non audiunt.
 7 mutorum linguas in eloquium soluit. admirabilis, etiam cum fie-
 ret, potentia. sed inerat huic uirtuti alia significatio, quae osten-
 deret mox futurum, ut rerum caelestium nuper ignari percepta 10
 8 sapientiae disciplina de deo et ueritate dissererent. nam qui
 rationem diuinitatis ignorat, is uero elinguis et mutus est, licet
 sit omnium disertissimus. lingua enim cum uerum loqui coeperit
 id est uirtutem maiestatemque dei singularis interpretari, tunc
 demum officio naturae suae fungitur; quamdiu autem falsa lo- 15
 quitur, in usu suo non est, et ideo infans sit necesse est qui
 9 diuina proloqui non potest. pedes quoque claudorum ad offi-
 cium gradiendi reformauit. laudabilis diuini operis fortitudo, sed
 figura id continebat, quod cohibitis erroribus uitae saecularis ac
 deuiæ iter ueritatis aperiretur, per quod graderentur homines ad 20

1 cordis oculos HM   2 ueri B¹ DVHMKSR¹ *Mo, Win*; uere
 B² PR² *Br*; cf. *Heck, 2000, 601* et *om.* HM   4 actenus PHM
 uis *om.* HM   5 erat KS^{ac}; erā M   ueritates D^{ac} V   7 dixerim
 B² (*ex -ris*) R; -rit DV   qui . . . audiunt *in mg. inf. H* et *ante uera*
om. HM   non audiunt *in litura rest.* B²   audiant K^{ac}
 8 multorum V^{ar}   cum (hoc tantum) fieret *Br*; *trad. def. Sittl, PhW 11,*
1891, 335; cf. Heck, 2000, 601   9 inherat KS   qua HM
 ostenderat DV   10 praecepta DV   11 disciplinam *ex -na S*²
 12 his D   uero elinguis B² VHP^c MR¹ *Win* (cf. *Heck l. c. 601*); uere
 eli- PKSR² *edd., Br*; ueroli- B¹ D^{ac} H^{ac}; uereli- DP^c   13 sit *ex si* B²,
om. KS   disertissimus HMKS   coeperint M^{ac}   14 uirtuti V^{ac}
 maiestatem P   deo DV   tunc DVHS² R *Heck, 2000, 600*; tum
 BPMKS¹ *edd., Br*   15 fungetur HM   falso VH   loquetur HM
 16 et *om.* HM   17 prae loqui B¹, *corr.* B³   18 gradiendo D^{ac}; gradi S
 19 id] haec HM   20 diuinae B¹, deuii B³   graderentur] *ent in ras.*,
ur s.l. m.3, P; *trad-* DV

- dei gratiam consequendam. is enim uere claudus existimandus 10
 est, qui caligine ac tenebris insipientiae implicatus et quo tendat 379
 ignarus offensibilibus et caducis gressibus per uiam mortis in-
 cedit. item labes et maculas inquinatum corporum repurgauit. 11
 5 non exigua immortalis potentiae opera. uerum id portendebat
 haec uis, quod peccatorum labibus ac uitiorum maculis inqui-
 natos doctrina eius purificatura esset eruditione iustitiae. 12
 leprosi enim uere atque elephantiaci debent haberi quos uel infi-
 nitae cupiditates ad scelera uel insatiabiles uoluptates ad flagitia
 10 compellunt et dedecorum maculis inustos labe adficiunt sempi-
 terna. iacentia mortuorum corpora erexit eosque nominibus 13
 suis inclamatos a morte reuocauit. quid congruentius deo? quid
 miraculo dignius omnium saeculorum quam decursam uitam re-
 signasse, completis hominum temporibus adiecisse, arcana mor-
 tis reuelasse? sed haec inenarrabilis potestas imago uirtutis 14
 maioris fuit, quae demonstrabat tantam uim habituram esse
 doctrinam suam, ut gentes in orbe toto, quae alienae a deo
 subiectae morti fuerunt, cognitione ueri luminis animatae ad

1 claudis K^{Sac} 2 et] est PHM quod H^{ar} M 3 offensibilibus
 KSR; *utraq[ue] uox nonnisi hic legitur; u. Thes. IX 2, 496, 21–23*
 caducibus P^{ac} uia D^{ac} V 4 repugnauit DVHM 5 exigua
 mortalitatis D^{ac} V immortalitatis B¹ (*corr.* B³) HM potentiae] immo
 p. B 6 quod] cui HM labibus D (*del.*) V maculas K^{ac}
 7 eruditione] caelestis e. HM 8 uere *om.* P elephantia cidebant DV
 habere DVR quod D 9 cupiditatis R ad] ac HM scelera
 ... ad *om.* DV insanabiles MKS 10 decorem D; decorum VS²;
 dedecora H, -ram M; de deorum KS¹ maculis] oculis DV
 iniustos B^{ar} KS; inuitos DV *post* adficiunt *del.* sapienti M
 11 erexerit DV eos DV nominibus] in omnib- KS
 12 inclamatos *in mg.* H² a morte] ad m. K^{Sar}; ad uita M
 reuocaret M 13 dignus B^{ac} omnium *bis, pr. del.* R
 14 completis ... adiecisse] completisque omnium temporibus tempora
 a. perpetua P abiecisse HM; uitam (*s.l. m.2*) adiec- R
 archanam HM 15 enarrabilis P¹, *corr.* P³ 17 suam] eius R
post gentes *add.* quae S² orbo R¹ toto orbe DV toto quae] t. qui
 HM; totoque KS¹ alieno DV

- 15 immortalitatis praemia peruenirent. eos enim recte mortuos
aestimaueris, qui datorem uitae deum nescientes atque animas
suas a caelo in terram deprimentes in laqueos aeternae mortis
16 incurrunt. quae igitur tum faciebat in praesens, imagines erant
futurorum, quae in laesis adfectisque corporibus exhibebat, ea 5
380 spiritualium figuram gerebant, ut et in praesenti uirtutis non ter-
renae opera monstraret et in futurum potestatem caelestis suae
17 maiestatis ostenderet. ergo sicut opera eius significantiam quo-
que maioris potestatis habuerunt, ita etiam passio non simplex
18 nec superuacua nec fortuita praecessit. sed ut illa quae fecit 10
magnam uirtutem ac potestatem doctrinae eius significabant, sic
ea quae passus est odio futuram esse sapientiam nuntiabant.
aceti enim potus ac fellis cibus acerbitates et amaritudines in hac
19 uita sectatoribus ueritatis pollicebatur. et quamquam passio
ipsa per se acerba et amara specimen nobis futurorum tormen- 15
torum dabat, quae morantibus in hoc saeculo uirtus ipsa pro-
ponit, tamen illiusmodi potus et cibus in os doctoris nostri
ueniens pressurarum nobis et laborum et miseriarum praebat
20 exemplum. quae omnia tolerare ac perpeti necesse est eos qui

1 mortuos recte HM 3 suas om. P a] de HM; e R *fi. recte*
terra HM reprimentes V (D *deest*); depim- R¹ laqueum HM
4 tunc VR (D *deest*) praesenti DV 5 in ante laesis om. V (D
deest) affectis corporibusque M^{ac} exhibebant B^{ar}, exhibebat P;
exigebat V (D *deest*); exhibat R¹, bat *et seq.* ea *del.*, s.l. bite R²
6 ut om. R et in ras. V² uirtutis ex uirtus? B³; -tes ex -tis R²
uirtutis non] nobis HM terrenae BV (D *deest*); -na *cet.*
7 operam B monstraret] manifesta- B potestatem] operę V; in D
extat | ra, a ex e 8 sicut ex si B² 9 potestates H etiam] enim DV
11 magna P doctrina R¹ 12 futura D^{ac} V 13 acet D¹ V
potus] o ex u P; pectus V acerbuitates B¹ (*corr.* B³) D^{ac} V; -tes ex
-tis P³ 15 acerua B¹ (*corr.* B³) D^{ac} V speciem en H, spetiem in
M; -ciem R tormentorum *bis, alt. del.*, R 16 proponit] i ex a?
m.3? B 17 cibus M 18 praessurā, *deinde* 2 *litt. eras.*, D
et post nobis] ac PKS et *post* laborum] ac HM praebat] no-
bis p. HM 19 tolerari B¹, *corr.* B³ eos om. DV

ueritatem sequuntur, quoniam ueritas acerba est et inuisa omnibus, qui uirtutis expertes uitam suam mortiferis uoluptatibus dedunt. nam corona spinea capiti eius imposita id declarabat, 21
fore ut diuinam sibi plebem de nocentibus congregaret. corona
5 enim dicitur circumstans in orbem populus. nos autem, qui 22
ante cognitionem dei fuimus iniusti, spinae id est mali ac nocentes eramus, ignorantes quid esset bonum, et a iustitiae notione atque operibus alieni omnia scelere ac libidine polluebamus.
electi ergo ex dumis et sentibus sanctum dei caput cingimus, 23 381
10 quia conuocati ab ipso et circumfusi undique ad eum magistro ac doctori deo adsimulamus regemque illum mundi et omnium uiuentium dominum coronamus. quod uero ad crucem spectat, 24
magna in ea uis ac ratio est; quam nunc conabor ostendere. deus namque, sicut superius exposui, cum statuisset hominem 25
15 liberare, magistrum uirtutis legauit in terram, qui et praeceptis salutaribus formaret homines ad innocentiam et operibus factisque praesentibus iustitiae uiam panderet, qua gradiens homo et

Epit.: 4, 26, 24–27] *cf.* 45, 1–5

14 superius] 4, 23, 1 – 25, 10

Auct.: 3 §§ 21–22] *cf.* Orac. Sib. 8, 294 sq.

Codd.: 7 *ab* | rantes *incipit* G p. 106 *tota lecta; hinc extant* BG DV P HM KS R

1 acerua D^{ac} VM   2 uirtutes P   uoluptatibus D^{ac} V
4 coronam R^{ar}   5 orbe HM   autem] enim P   6 cognitionem D¹ V
iniuste P¹, *corr.* P³   ac] et PKS   7–8 quid . . . notione *om.* R
7 est HM   et a] etiam G; et DV   notitione G; notionem HM
notione atque] -nemque D^{ac}   8 *post* atque *in fine lin.* a dei R²
omni GHM   polluebamur HM   9 electis P   et sentibus] ex gen-
DV   sancti H¹   10 ad eum] adeo P; ad dominum HM
11 ac] et DVS   doctore D^{ac} VP   12 expectat HM
13 conamur P^{ac}   14 superius sicut DV   cum constituisset DV
15 legauit *ex lig-* P³   terra HM   16 formet P^{ac}, -maet H
16–17 factisque praesentibus *om.* P   17 presenti H   penderet B¹,
corr. B³   quae D^{ac} V   dragiens B^{ac}; rediens DV

- 26 doctorem suum sequens ad uitam aeternam perueniret. is igitur
corporatus est et ueste carnis indutus, ut homini, ad quem do-
cendum uenerat, uirtutis exempla et incitamenta praeberet.
27 sed cum in omnibus uitae officiis iustitiae specimen praeuisset,
ut doloris quoque patientiam mortisque contemptum, quibus 5
perfecta et consummata fit uirtus, traderet homini, uenit in ma-
nus impiae nationis, cum et uitare potuisset scientia futuri quam
gerebat et repellere eadem uirtute qua mirabilia faciebat. sus-
28 tenuit ergo cruciatus et uerbera et spinas. postremo etiam mor-
tem suscipere non recusauit, ut homo illo duce subactam et ca- 10
tenatam mortem cum suis terroribus triumpharet. cur autem
382 29 summus pater id potissimum genus mortis elegerit quo adfici
eum sineret, haec ratio est. dicat enim fortasse aliquis: cur si
deus fuit et mori uoluit, non saltem honesto aliquo mortis genere
adfectus est? cur potissimum cruce? cur infami genere supplicii, 15
quod etiam homine libero quamuis nocente uideatur indignum?
30 – primum, quod is qui humilis aduenerat, ut humilibus et infimis

Epit.: 4, 26, 29–30] 46, 1 ne . . . 3 imitandi

Auct.: 17–p. 417, 1 cf. Orac. Sib. 8, 257 (*supra* 4, 16, 17)

Codd.: 9 in etiam desinit G p. 106, seq. p. 105, in qua usque ad § 29
adfectus et inde a § 32 eius plurima leguntur

1 aeternam uitam R perueniret aeternam HM *numero optimo*
is BPKSR, his G, om. DVHM 2 et] ut HM induti M
ut om. HM 3 exempla] et e. P incitamenta] incita, in *eras.*, H
4 sed om. DVHMR speciem G 5 ut] et ut HM
doloribus G; -ris *ex* -res P³ mortisque D¹ V; -rtis P quibus] cui *ex*
q. H² 6 fuit DV; sit HSR 7 et *s.l.* S scientiam S^{ar}
futuri *ex* -ra B³ (G *inc.*) 8 qua] quam VP¹ (*corr.* P³)
9 et *ante* uerbera] ac P uespera D¹, aspera D² mortem] *alt.* m
exp. P³ 10 recusabit G 11 triumpharent S^{ar} 12 mortis om. DV
quo *ex* quod P³ 14 saltem DVHM inhoneste KS^{ar}
aliquid D¹ V genere] cernere P^{ac} 15 adfectus . . . genere om. DV
supplicii B 16 homini DVHM nocenti DV 17 is om. P; his DV
ut] et B humilis V¹ infirmis B¹ (*corr.* B³) DVP

opem ferret et omnibus spem salutis ostenderet, eo genere ad-
 ficiendus fuit quo humiles et infirmi solent, ne quis esset omnino
 qui eum non posset imitari. deinde, ut integrum corpus eius 31
 conseruaretur, quem die tertio resurgere ab inferis oportebat. nec
 5 hoc enim cuiquam ignorandum est, quod ipse ante de sua pas-
 sione praedicans etiam id notum fecerit habere se potestatem
 cum uellet deponendi spiritum et resumendi. suffixus itaque 32
 quia spiritum deposuerat, necessarium carnifices non putauerunt
 ossa eius suffringere, sicut mos eorum ferebat, sed tantummodo
 10 latus eius perforauerunt. sic integrum corpus patibulo detrac-
 tum est et sepulcro diligenter inclusum. quae omnia idcirco facta
 sunt, ne laesum ac deminutum corpus ad resurgendum inhabile
 redderetur. illa quoque praecipua fuit causa cur deus crucem
 maluerit, quod illa exaltari eum fuit necesse omnibusque 383
 15 tibus passionem dei notescere. nam quoniam is qui patibulo 34
 suspenditur, et conspicuus est omnibus et ceteris altior, crux

Epit.: 4, 26, 31 . . . 33 redderetur] 46, 3 praeterea . . . 4 reseruauit
 33 illa quoque . . . 36 suscepturum] 46, 4 his . . . 5 conuenient

Auct.: 6-7 habere . . . resumendi] Ioh. 10, 18; u. *supra* p. LIX n. 166

Codd.: 13 in deus desinit G p. 105, seq. p. 33 usque ad finem § 33 fere
 lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

1 ferat ex ferret B² ferret et in (sic) omnibus bis P ostendebat ex
 -ret B² adficiendum KS¹ 2 post quo l litt. eras. D; quod P¹ (corr.
 P³) K (et S¹?) humiles ex -lis P³ infirmis, s exp. m.3, P; -firmi
 HM essent Var 3 posset ex -sit P³ 4 obseruaretur HM
 quod HM surgere HMS ab inferis resurgere B ne HM
 6 praedicens DVKS R *fi. recte* faceret M se s.l. B³, om. H
 7 cum s.l. B³ spiritus BR *fi. recte* fixus B 8 quia in mg. P,
 in ras. S²; cum DVHM; ex K spiritum] s. sponte HM
 non om. HM potuerunt V 9 ossua D¹ V mos eorum]
 monstrorum DV ferebant DV (n s.l.) 10 perfoderunt P
 sicut BHM 11 et ex e P³ sepulchro codd. 12 ac ex ad P³
 diminutum BG 13 praecipue BP, -puae G 14 extari R¹
 15 is] pro his D^{ac} (pro exp.) V; his MS^{ar} R

- potius electa est, quae significaret illum tam conspicuum tam-
 que sublimem futurum, ut ad eum cognoscendum pariter et co-
 35 lendum cunctae nationes ex omni orbe concurrerent. denique
 nulla gens tam inhumana est, nulla regio tam remota, cui aut
 36 passio eius aut sublimitas maiestatis ignota sit. extendit ergo in 5
 passione manus suas orbemque dimensus est, ut iam tunc osten-
 deret ab ortu solis usque ad occasum magnum populum ex om-
 nibus linguis et tribubus congregatum sub alas suas esse uen-
 turum signumque illud maximum atque sublime frontibus suis
 37 suscepturum. cuius rei figuram Iudaei etiam nunc exhibent, 10
 cum limina sua de cruore agni notant. deus enim percussurus
 Aegyptios, ut ab ea plaga immunes faceret Hebraeos, praece-
 perat his, ut agnum candidum sine macula immolarent ac si-
 38 gnum liminibus suis de sanguine eius imponent. itaque cum
 Aegyptiorum primogenita una nocte interissent, Hebraei soli si- 15
 gno sanguinis tuti fuerunt, non quia cruor pecudis tantam in se
 uim gerebat, ut hominibus saluti esset, sed imago fuerat rerum
 39 futurarum. agnus enim candidus sine macula Christus fuit, id
 est innocens et iustus et sanctus, qui ab isdem Iudaeis immolatus

Auct.: 5-6 extendit . . . dimensus est] *cf.* Orac. Sib. 8, 302

Codd.: 19 *ab innocens incipit G p. 34 tota lecta*

1 potius *ex -ior* B² electus M^{ac} tam conspicuum] cons *in ras.* V²;
 tamquam spicuū M tamque] que *in ras.* S²; tamquam DVR¹
 2 deum B^{ar} 3 ex] et ex HM omni *om.* P urbe KS
 4 religio B^{ar} PKS 6 passionem B^{ar} iam] etiam HM
 7 ortus HM 8 tribubus B² D² S² R², tribus B¹ HMK S¹, tribubum
 D¹ V, tribu R¹; urbibus P 9 signumque] et (*s.l. m.3*) signum P
 illum R sublimem B^{ar} (~ *a m.2 add. eras.*) 10 regi D^{ar}
 11 lumina M sua *om.* HM enim] autem B 12 hebraeos faceret
 immunes R 13 iis P³ (*ex his*) R, is HM 15 *ante una exp.* uni P
 16 fuerant H cruor] *post u l litt. eras.* H; -re R^{ar} 16-17 in se uim]
 uim in eum, in eum *del. m.2*, R 17 gerebatur DV ut] ab V
 salus P^{ac} 18 futurarum *in mg.* H²; a *ex o?* B² enim *s.l.* M
 candidus *om.* B christus *s.l.* H² 19 et *ante* iustus *om.* G
 qui] et qui P hisdem B (*h s.l. m.2*) GHMKS immaculatus DV

saluti est omnibus, qui signum sanguinis, id est crucis qua sanguinem fudit, in sua fronte conscripserint. frons enim summum limen est hominis et lignum sanguine delibutum crucis significatio est. denique immolatio pecudis ab iis ipsis qui faciunt pascha nominatur ἀπὸ τοῦ πάσχειν, quia passionis figura est, quam deus praescius futurorum tradidit per Moysen populo suo celebrandam. sed tum figura ualuit in praesenti ad depellendum periculum, ut appareret quantum ueritas ipsa ualitura sit ad plebem dei protegendam in extrema totius orbis necessitate. quomodo autem uel in qua plaga tuti omnes sint futuri, qui signum hoc ueri et diuini sanguinis in summo corporis sui notauerint, in nouissimo libro docebo.

27. Nunc satis est huius signi potentiam quantum ualeat exponere. quanto terrori sit daemonibus hoc signum, sciet qui

Epit.: 4, 27, 1–2] 46, 6 . . . 7 exiguntur. 40, 2 furiatis . . . reponebat

12 in . . . libro] 7, 17, 10–11. 19, 1–5 indicari putat Gloning, 1967 (*u. p. LXII n. 185*), 295, *lb. VII summatim Win ad l.*; *cf. Br ad l. et 7, 16, 12*

Auct.: 5 pascha . . . figura] *cf. e. g. Iren. 4, 10, 1. Greg. Naz. or. 45, 10, PG 36, 636 c 13 §§ 1–20] cf. Tert. apol. 23, 1–19 passim. Min. Fel. 27, 5–7*

1 saluti est] est s. est P qua] quia DV sanguine B¹ (*corr. B²*) G
2 fudit ex fuit B² suo KS, su R^{ac} conscripserint B; cumscr- D;
-runt M enim] autem DV (*sup. a eras. ~, e in ras.*) 3 limen in
maiore ras. D; lumen M pro est I *litt. eras. S hominis] hom in*
ras. 4–5 litt. B signum DV dilibutum BGR¹ 4 post est del.
et P³ iis R, *om. DV, his cet. (G inc.), Mo 5 pascha BV^{ac} HM*
ἀπὸ τοῦ πάσχειν *om. BG, apotupaschin HM quia] qui R*
7 tunc HM; cum DV ualuit *om. V (et D spatio indice)*
debellandum DV 8 appareat P ipsa *s.l. H² 9 in om. B*
tutius? R^{ac} 10 autem . . . omnes] enim t. omnes (*ex -is*) u. i. q. p. DV
in *om. BG tuiti? Bar; tota Pac omnes ex ones B², omnes Pac*
futuri *ex -rae B² qui s.l. P³; et qui BG 11 et] ac R*
notauerint] non n. DV; -runt PHM 13 potentia P 14 terrore DV,
-ris Pac KS sciet signum DV 14–p. 420, 1 qui uiderit] quid erit S

- uiderit quatenus adiurati per Christum de corporibus quae ob-
 2 sederint fugiunt. nam sicut ipse cum inter homines ageret,
 uniuersos daemonas uerbo fugabat hominumque mentes emotas
 et malis incursibus furiatas in sensus pristinos reponebat, ita
 385 3 nunc sectatores eius eosdem spiritus inquinatos de hominibus et 5
 nomine magistri sui et signo passionis excludunt. cuius rei non
 difficilis est probatio. nam cum diis suis immolant, si adsistat
 aliquis signatam frontem gerens, sacra nullo modo litant
 'nec responsa potest consultus reddere uates'.
 et haec saepe causa praecipua iustitiam persequendi malis re- 10
 4 gibus fuit. cum enim quidam ministrorum
 nostri *e cultoribus dei*
 sacrificantibus dominis adsisterent, imposito frontibus *suis* si-
 gno deos illorum fugauerunt, ne possent in uisceribus hostiarum
 5 futura depingere. quod cum intellegerent haruspices, instigan- 15
 tibus isdem daemonibus quibus prosecrant conquerentes profa-

Auct.: 9 Verg. georg. 3, 491

Codd.: 7 in suis desinit G p. 34; hinc extant B DV P HM KS R

1 obsederunt M *contra numerum* 2 fugiunt BGDV MR Mo, fig- H;
 -iant PKS *Br dubitanter*; cf. *codd. Cic. fin. 4, 67* utuntur. *Tusc. 5, 121*
 sumus 3 daemonas PDV¹ HR, -nes BG V² KS, -nes M; cf. 2, 14, 6.
 7. *al. epit. 46, 7. 8* emotas et] emutasset DV; motas et HM
 4 pristinos] spiritus DV 5 eodem Dac; eosdemque P inquinatos
 Dac V 6 passionis] p. eius HM cui KS 7 difficile M
 si adsistat] talis existat HM 9 consultus ex -sut- P²; -tas D (*et V^{ac}?*)
 uatis, i ex e, B²; uoces DV¹ 10 saepe] semper HM causam Mar
 praecipia Dac V; -puam M iustitiam] ad i. R persequendis Bar;
 -dam R 11 enim om. DVHMR quidam om. KS
 ministri ex -rorum S² 12 nostri] e cultoribus dei R *ex retractatione*
ut uid.; u. Heck, 1972, 189 sq. 13 dominis] demoniis KS
 frontibus] f. suis HMR *ex retractatione ut uid.; u. Heck ibid. 184*
 15 future H depingere H^{ac} aruspices DMKS 16 iisdem ex isd-
 P³, hisd- KS; his B prosecrant BPKSR¹ Mo; -secant HM *edd., Br;*
consecr- R²; prosequantur D, -sequant V; -secrant edd. quidam, Buen;
cf. 3, 20, 16 consequentes P¹, *corr.* P³; consequentes KS

nos homines sacris interesse egerunt principes suos in furorem,
 ut expugnarent dei templum seque uero sacrilegio contamina-
 rent, quod grauissimis persequentium poenis expiaretur. nec 6
 tamen ex hoc ipso caeci homines intellegere possunt aut hanc
 5 esse ueram religionem, cui ad uincendum tanta uis inest, aut
 illam falsam, quae subsistere aut congrredi non potest. sed aiunt 7
 hoc deos non metu, uerum odio facere, quasi quisquam possit
 odisse nisi eum, qui aut noceat aut possit nocere. immo uero 386
 congruens maiestati fuit, ut eos quos oderant praesentibus poe-
 10 nis adficerent potius quam fugerent. sed quoniam neque ac-
 cedere ad eos possunt in quibus caelestem notam uiderint nec iis
 nocere quos signum immortale munierit tamquam inexpugna-
 bilis murus, lacesunt eos per homines et manibus persequuntur
 alienis. quos profecto si esse confitentur, uicimus. necesse est 9
 15 enim ueram esse hanc religionem, quae et rationem daemonum
 nouit et astutiam intellegit et uim retundit et eos spiritualibus
 armis domitos ac subactos cedere sibi cogit. si negant, testi- 10
 moniis poetarum ac philosophorum refellentur. quodsi esse et
 malos esse infitias non eunt, quid superest nisi ut alios esse

1 adegerunt DV; coeg- HM suos] ipsos DV furorem ex -re B³
 2 expurgarent KS seque] sed quae B^{ac} contaminare B¹, corr. B²
 3 grauissimi KS¹ 6 ullam D^{ac} V falsam] suam P 7 deos] d
 eras. B metu ... facere] metuere etiam uerum etiam f. DV
 ante uerum eras. uerū? H quasi] quia si H^{ac} quasi quisquam
 om. R post possit in fine lin. uero R² 8 noceat aut om. P
 9 ut] aut B^{ar} oderam, n ex m prima hasta exp. (uoluitne -rant?), P
 10 adficerit KS; afic- R¹ fugarent R 11 iis P³ R, his P¹ cet., Mo
 12 immortale (e in ras.) emunierit B inexpugnabiles muros HM
 13 per s.l. H² et om. HM 14 profecto si] i in ras. m.2 B; -tos
 VHM; perfectos D uincimus, n s.l. m.2, P; uicibus HM
 15 enim om. DV hanc ueram esse HM 17 ac subactos om. P
 caedere HM; cad- KS cogit] nouit DV 18 refelluntur B¹ (corr.
 B³) DV quodsi] quos si DVR ft. recte 18-19 et malos esse
 s.l. H² 19 infitias sit non M non eunt del. P³ quod HM
 ut om. DV esse om. KS

- 11 dicant deos, alios daemonas? exponant igitur nobis differen-
tiam generis utriusque, ut sciamus quid colendum, quid exse-
crandum sit, habeantne inter se aliquod consortium an uero in-
imici sint. si sunt aliqua necessitudine copulati, quatenus eos
discernemus aut quomodo utriusque generis honorem cultumque 5
miscebimus? si autem sunt inimici, cur aut daemones deos non
12 timent aut dii daemonas fugare non possunt? ecce aliquis in-
stinctu daemonis percitus dementit effertur insanit; ducamus
387 hunc in Iouis Optimi Maximi templum uel, quia sanare homines
Iuppiter nescit, in Aesculapii uel Apollinis fanum. iubeat utrius- 10
libet sacerdos dei sui nomine, ut nocens ille spiritus excedat
13 ex homine; nullo id pacto fieri potest. quae igitur uis deorum
est, si subiectos sibi daemonas non habent? at uero idem dae-
mones adiurati per nomen dei ueri protinus fugiunt. quae ratio
14 est ut Christum timeant, Iouem non timeant, nisi quod idem sunt 15
daemones quos uulgo deos esse opinatur? denique si constitu-
antur in medio et is quem constat incursum daemonis perpeti et

Epit.: 4, 27, 12] *cf.* 2, 7 non Iuppiter . . . torquebit 13–15] *cf.* 46, 8

1 dicant . . . alios *in mg.* H² daemonas DV¹ PKSR, -nes
BV² HM; *cf.* § 2 exponunt S differentias KS 2 excreandum
S¹, *post x s.l.* e S² 3 habentne S¹ 4 sint *om.* HM necessita H;
-sitate S quatinus P; *sup. q. m.2* uel quando R 5 discernemus
DV; decerneremus, *re del. m.2*, R cultusque B 6 (non) misce-
bimus *Volkman, Br* 6–7 daemones . . . aut *om.* P 7 di HM
daemones BV² (*ex -nas*) M; *cf.* § 2 figurare D aliqui P
instinctu] insignum DV 8 effertur] et fertur DVKS 9 sanare
om. R 10 aesculapii B³ P³ KSR, -pi B¹ DVP¹ HM (*esc-* DVKS);
cf. 2, 7, 17 fanum] templum DV utriusquelibet B^{ar} DVHM
11–12 ut . . . homine *in mg. inf.* P² 12 eorum DV 13 si *om.* DV
subiectus D^{ac} V daemones BV² (*ex -nas*); -nias H^{ar} at] ad
B^{ac} DV idem] idest *plene* D 15 non] autem n. DV
16 demones *s.l.* P² quod HM uulgo R opinantur R
denique *om.* R si *s.l.* H²; *deinde 1 litt. eras.* V; sic B^{ar}
17 et is] etisi B, et his M quem *ex quae* P³ incessum P

Delphici Apollinis uates, eodem modo dei nomen horrebunt et
 tam celeriter excedet de uate suo Apollo quam ex homine spi-
 ritus ille daemonicus et adiurato fugatoque deo suo uates in
 perpetuum conticescet. ergo idem sunt daemones quos fatentur
 5 exsecrandos esse, idem dii, quibus supplicant. si nobis creden- 15
 dum esse non putant, credant Homero, qui summum illum Io-
 uem daemonibus adgregauit, sed et aliis poetis ac philosophis,
 qui eosdem modo daemonas, modo deos nuncupant, quorum
 alterum uerum, alterum falsum est. illi enim nequissimi spiritus 16
 10 ubi adiurantur, ibi se daemonas confitentur, ubi coluntur, ibi se
 deos mentiuntur, ut errores hominibus immittant et auocent a
 ueri dei notione, per quam solam potest mors aeterna uitari.
 idem sunt qui deiciendi hominis causa uarios sibi cultus per
 diuersa regionum condiderunt, mentitis tamen adsumptisque
 15 nominibus ut fallerent. nam quia diuinitatem per se ipsos adfec-
 tare non poterant, adsciuerunt sibi nomina potentium regum, sub
 quorum titulis honores sibi deorum uindicarent. qui error dis- 18
 cuti potest et in lucem ueritas protrahi. nam si quis studet altius

Auct.: 6 Homero] Il. 1, 222

1 delfiti DV   nomen dei DV   2 tamen V HMR (D *deest*)
 excedent DV   de ex d R²   3 daemonicus KS; cf. 4, 13, 16
 4 perpetuo DV   conticescet BP¹ (*corr.* P³), conticescet R (cf. *Thes.*
III 696, 60–62); uatescit DV   fatetur R   7 alias Dac
 poetis in mg. H   8 modo om. KS   daemones BDV; cf. § 2
 modo in mg. H   quarum DV   9 pr. alterum ex alteri m.3? P;
 alterutrum DV   uerum alterum om. DVR   10 ibi] pr. i ex u BHM
 daemones BV² (ex -nas, D *inc.*) HM; cf. § 2   confitentur] esse c.
 DV   11 ut errores] terr- KS   errores ras. ex -oribus B
 a ex ad P³   12 dei ueri DVP   13 homines (*sic*) deiciendi P
 13–14 per diuersa regionum PKSR; p. d. religionum B; peruersa r.
 DV; p. diuersam regionem HM   14 considerunt DV² (ex -siderent)
 absumptisque H   15 hominibus HM   nam quia] namque KS
 per se bis, pr. del. S   adfectari B¹, *corr.* B³   16 adsciuerunt in mg. H
 nomina ex omnia P³   17 titulos R   18 potest] non p. B
 et om. P   luce M   ueritas PKSR; -tatis BVHM (D *deest*) contra
 numerum; cf. *epit.* 1, 1   studeat HM

- inquirere, congreget eos, quibus peritia est ciere ab inferis animas. euocent Iouem Neptunum Vulcanum Mercurium Apollinem patremque omnium Saturnum; respondebunt ab inferis omnes et interrogati loquentur et de se ac de deo fatebuntur.
- 19 post haec euocent Christum; non aderit, non apparebit, quia non 5
20 amplius quam biduo apud inferos fuit. quid hac probatione certius proferri potest? ego uero non dubito, quin ad ueritatem Trismegistus hac aliqua ratione peruenerit, qui de deo patre omnia, de filio locutus est multa quae diuinis continentur arcanis.
- 1 28. Quae cum ita se habeant ut ostendimus, apparet nullam 10
aliam spem uitae homini esse propositam, nisi abiectis uanitatibus et errore miserabili deum cognoscat et deo seruiat, nisi huic temporali renuntiet uitae ac se rudimentis iustitiae ad cultum uerae religionis instituat. hac enim condicione gignimur, 15
389 ut generanti nos deo iusta et debita obsequia praebeamus, hunc

Epit.: 4, 28, 1 – 29, 15] 44, 1–5 4, 28, 1–2] *cf.* 44, 1 nulla . . . secutus. 47, 1 . . . cognoscant

Auct.: 8 Trismegistus] *cf. e. g.* 4, 9, 3 et Wlosok, 1960, 210 et n. 78

1 quibus] in q. B cieri *ex* cieri? M; uere KS 2 uulcanum *codd.*; Vol- Br B m.3 uul- *ex* uol- *habere ratus* 3 patrem DV respondebunt *bis* V ab *om.* D (*spatio relicto*) V inferis] s *eras.* D, -ri M 4 [lo]quentes D et de . . . fatebuntur in *mg.* H ac de deo R (*repet. de, ut discernantur diuersa; cf. quae subaudit Löw, 2002, 122*); ac deo BPHMKS *edd., Br, Mo*; adeos D; ac deos V 5 euocet B; uocent DVH; uocem M *xpm s.l.* P apparebit] a. illis HM 6 qui H^{ac} KS haec KS 7 inferri DV quini *ut uid.* D, quam V 8 hanc, n *s.l. m.3*, B; hoc HM, *om.* R 8–9 de deo . . . de *om.* P 8 omnia de] omnium ac B 9 multaque DV^{ac} HMS (-*ta.que*) continetur P^{ac} acarnis KS¹ 10 habent BKSR *fi. recte ut s.l. m.2?* P 11 alia K hominis esse D^{ac} HM; -minesse R¹ propositum KS nisi] n. ut PKS (*pr. i ex e m.2*) 13–14 post iustitiae in *fine lin. fere 2 litt. eras., pro ad in 3 eras. litt. (ult. um) m.3?* et, cultum *om.* B 14 haec D^{ar} VR^{ar} gignuntur HM 15 generati B iustam D^{ar} et *om.* HM

solum nouerimus, hunc sequamur. hoc uinculo pietatis obstricti 3
 deo et religati sumus, unde ipsa religio nomen accepit, non ut
 Cicero interpretatus est a relegendo; qui libro de natura deorum
 secundo ita dixit: 'non enim philosophi solum, uerum etiam 4
 5 maiores nostri superstitionem a religione separauerunt. nam qui
 totos dies precabantur et immolabant, ut sibi sui liberi supersti-
 tes essent, superstitiosi sunt appellati, qui autem omnia, quae 5
 ad cultum deorum pertinerent, retractarent et tamquam relegere-
 rent, ii sunt dicti religiosi ex relegendo, tamquam ex eligendo
 10 elegantes, ex diligendo diligentes, ex intellegendo intellegentes.
 his enim uerbis omnibus inest uis legendi eadem quae in reli-
 gioso. ita factum est in superstitioso et religioso alterum uitii
 nomen, alterum laudis.' haec interpretatio quam inepta sit, ex 6

Epit.: 4, 28, 3 . . . accepit] 64, 5 hominem . . . nominatur

Auct.: 4-13 Cic. nat. deor. 2, 71 sq. (cf. Plasberg-Ax, 1933², ad l.)

Test.: 1 § 3] cf. Aug. uera relig. 307. retract. 1, 12, 13 (unde pendet
 Isid. orig. 8, 2, 2). ciu. 10, 3 p. 406, 15-16; ad §§ 4-13 cf. ciu. 4, 30
 p. 184, 19 - 185, 13; ad § 12 cf. uera relig. 310. Isid. diff. 1, 486

1 nouerim K; -ris S 2 et] 2 litt. eras. B, om. P obligati B
 3 est om. HM relegando HM qui] q. in (s.l. m.1?) B; quo DV
 de om. DV 4 solum] m m.1, 1 in ras., so et u s.l. m.3? B
 etam, am exp. m.3, P 5 nostris P¹, corr. P³ a] ac KS
 religionem KS sperauerunt D¹ V 6 dies ex deos? B³
 immolant HM, -bantur K^{ar} sui sibi DVHM superstites essent
 om. HM 7 superstitiosi ex -tio B³ appellati] a. quod nomen patuit
 postea latius Cic. 8 pertinent HM retractarent om. P; diligenter r.
 Cic. religerent R 9 ii R, hii P, hi cet. (et Non. p. 432, 1), Mo, om.
 codd. Cic. 9-12 religiosi . . . religioso] nonnullae litt. litura obrutae
 in B 9 legendo B, relig- R relegendo . . . eligendo] relegendo (r
 exp.) tantum P eligendo BKS, eleg- DVHM; religando R
 10 eligantes P (i s.l.) KS deligendo S; eleg- R ex . . . intelle-
 gentes om. DV; ex om. KSR (B litura inc.); intellegendo ex -ntes S²
 11 uerbis] in u. Cic. relegendi HM eadem quae BPH, -demque
 cet. 12 est] esse DV; est ut H 13 alterutrum V

- re ipsa licet noscere. nam si in isdem diis colendis et superstitione
 390 7 et religio uersatur, exigua uel potius nulla distantia est. quid
 enim mihi adferet causae, cur precari pro salute filiorum semel
 religiosi et idem decies facere superstitiosi esse hominis arbitre-
 tur? si enim semel facere optimum est, quanto magis saepius? si 5
 hora prima, ergo et toto die, si una hostia placabilis, placabili-
 ores utique hostiae plures, quia multiplicata obsequia demeren-
 8 tur potius quam offendunt. non enim nobis odiosi uidentur ii
 famuli qui adsidui et frequentes ad obsequium fuerint, sed magis
 cari. cur igitur sit in culpa et nomen reprehensibile suscipiat, qui 10
 aut filios suos magis diligit aut deos magis honorat, laudetur
 9 autem qui minus? quod argumentum etiam ex contrario ualet.
 si enim totos dies precari et immolare criminis est, ergo et se-
 mel; si superstites filios subinde optare uitiosum est, superstiti-
 osus igitur et ille qui etiam raro id optauerit. aut cur uitii nomen 15
 sit ex eo tractum quo nihil honestius, nihil iustius optari potest?
 10 nam quod ait 'religiosos a relegendo appellatos, qui retractent ea
 diligenter, quae ad cultum deorum pertineant', cur ergo illi qui

1 si in hisdem, *pr.* s. *s.l.* *m.1*, inh. *s.l.* *m.3* B in *s.l.* VP², *om.* HM
 hisdem DKS dis P¹ (*corr.* P²) KS 2 religioso DV
 uel] et P 3 enim *om.* B adfert B 4 arbitrentur P
 6 ora BD¹ HM ergo *om.* B; est ergo DV toto RH *Br.* *Mo*; tota
cet., *edd.* *ft.* *recte* ostia V^{ac} HM 7 ostiae HM (-ie)
 plurimae DV qui HM multisplacata H (ta *s.l.* *m.2*) M
 obsequii DV deum merentur *ex* demer- R² 8 offendat HM
 ii R, hii P¹, hi P³ *cet.*, *Mo* 9 famuli *in fine lin.* *in ras.* *fere 3 litt.* B³
 10 sit] si P in culpa et] culpa DV omen P accipiat HM
 11 diligit B deos] d. *eras.* B magis] satis P 13 si *om.* DV
 totus (*sic*) enim DV immolari DV est *om.* B 14 superstites]
 -stitiosi HM; supersticiosi (si *s.l.*) filios subinde (*deinde 2 litt.* *eras.*)
 optare uitiosum (*est om.*) *in mg. inf.* P² 15 et *om.* B; est et P; est HM
 uitii] *pr.* i *ex a.* *ult.* i *eras.* *rest.* B³ 16 tractatum, ta *exp.* *m.3*, P
 quod DV nihil iustius *om.* R 17 religioso H¹ relegendo] o *in*
ras. B² 18 pertinent HM ergo *om.* P illi PKS, et i. *cet.* *ex § 9*
 qui *om.* DV

hoc saepe in die faciant religiosorum nomen amittant, cum mul-
 to utique diligentius ex adsiduitate ipsa relegant ea quibus dii
 coluntur? quid ergo est? nimirum religio ueri cultus est, su- 11
 perstitio falsi. et omnino quid colas interest, non quemadmodum
 5 colas aut quid precere. sed quia deorum cultores religiosos se 391
 putant, cum sint superstitiosi, nec religionem possunt a supersti-
 tione discernere nec significantiam nominum exprimere. di- 12
 ximus nomen religionis a uinculo pietatis esse deductum, quod
 hominem sibi deus religauerit et pietate constrinxerit, quia ser-
 10 uire nos ei ut domino et obsequi ut patri necesse est. melius 13
 ergo id nomen Lucretius interpretatus est, qui ait 'religionum se
 nodos soluere'. superstitiosi autem uocantur non qui filios su-
 perstitites optant – omnes enim optamus –, sed aut ii qui super-
 stitem memoriam defunctorum colunt aut qui parentibus suis
 15 superstites colebant imagines eorum domi tamquam deos penat-
 es. nam qui nouos sibi ritus adsumebant, ut deorum uice 14
 mortuos honorarent quos ex hominibus in caelum receptos

7 diximus] § 3

Auct.: 11–12 Lucr. 1, 932 = 4, 7; cf. 1, 16, 1

Test.: 7 § 12] u. supra ad § 3

1 faciunt B (un in ras. m.3) HM admittant DV 2 itaque B
 3 colantur B quid est ergo mirum HM est ex es P²
 est post cultus] e. et HM 4 quod DV 5 praecedere B^{ar}; -care DV;
 -ceris HM 6 superstites DV nec] in haec DV a] ad DV;
 ac H^{ar} 7 significantia hominum DV 8 a uinculo] auunc- P^{ac}; ab
 incola DV 9 relegauerit DV constrinxit D quia ex qua B³
 seruire ex -ui B² nos seruire DV 10 est. melius BVPKSR (D
 deest), Le; eo m. HM; est. eo m. recc., edd. (cf. Hm, Buen, Le ad l.),
 Br, Mo 11 Lucretius] necesse est DV; om. P est om. BHM
 12 dissoluere R; exsoluere (sc. animum nodis) Lucr. autem] ta-
 men R filios] f. suos P superstitios K; -stitiosos S; cf. § 16
 13 enim] e. nos M ii R, hii P, hi cet., Mo 15 superstitibus P
 penates] p. colebant HM 16 adsumebat D^{ac} V ut] ut in PKS (in
 s.l.) uicem PH^{ar} MKS 17 receptos] raptos B

- 15 putabant, hos superstitiosos uocabant, eos uero qui publicos et antiquos deos colerent, religiosos nominabant. unde Vergilius: 'uana superstitio ueterumque ignara deorum.'
- 16 sed cum ueteres quoque deos inueniamus eodem modo consecratos esse post obitum, superstitiosi ergo qui multos ac falsos deos colunt, nos autem religiosi qui uni et uero deo supplicamus.
- 1 29. Fortasse quaerat aliquis quomodo, cum deum nos unum colere dicamus, duos tamen esse adseueremus, deum patrem et deum filium. quae adseueratio plerosque in maximum impingit errorem. quibus cum probabilia uideantur esse quae dicimus, in hoc uno labare nos arbitrantur, quod et alterum et mortalem deum fateamur. de mortalitate iam diximus; nunc de unitate doceamus. cum dicimus deum patrem et deum filium, non diuersum dicimus nec utrumque secernimus, quia nec pater a filio potest nec filius a patre secerni, siquidem nec pater sine filio potest nec filius a patre generari. cum igitur et pater filium faciat et filius patrem, una utrique mens, unus spiritus, una substantia est. sed ille quasi exuberans fons est, hic

Epit.: 4, 29, 1] 44, 4 . . . sunt 3] *cf.* 44, 5 neutrum . . . secerni 4 . . . 5 separatur] 44, 4 cum . . . est

Auct.: 3 Verg. Aen. 8, 187 16 §§ 4-5] *cf.* Tert. apol. 21, 11 sq.

Codd.: 7 §§ 1-3 *totas om.* DV; *cf.* p. XVII 18-p. 429, 8 sed . . . § 6 *portiones om.* B¹, *in mg. inf. suppl.* B³ *signis* -hd- et -hs- *usa*; *cf.* p. XV 1 et] ut DV 2 uirgilius DVMKS 3 ueterum P¹, *que s.l.* P³ 5 superstitios K, -stitiosos S; *cf.* § 13 qui multos *in mg.* H ac] et HM 6 ueri D^{ac} V 7 quaerat] qui erat P¹, *corr.* P³ deum *in ras.* R² 8 duos *ex deos* B³ esse *om.* P asseueramus K^{ac} 9 adseueratio B^{ac}; et seu- M impegit B (inp-) P 11 labere *sic ex* laborare B², -bare *ex* -bere P³; -bore HS nos *om.* HM et *post* quod] hunc *ex* hec P³ et *post* alterum *om.* HM 13 docemus B *contra numerum* non] nec HM 14 a filio] esse sine f. P 16 patri K^{ac} 17 et *om.* BDV filium] f. suum D patrem] fiat DV utri B; -risque DV; -rimque HM 18 hic] et hic B³

tamquam defluens ex eo riuus, ille tamquam sol, hic quasi ra-
 dius a sole porrectus. qui quoniam summo patri et fidelis et 5
 carus est, non separatur, sicut nec riuus a fonte nec radius a sole,
 quia et aqua fontis in riuo est et solis lumen in radio; aequae nec
 5 uox ab ore seiungi nec uirtus aut manus a corpore diuelli potest.
 cum igitur a prophetis idem manus dei et uirtus et sermo dicatur, 6
 utique nulla discretio est, quia et lingua, sermonis ministra, et
 manus, in qua est uirtus, indiuiduae sunt corporis portiones.
 propiore uti exemplo libet. cum quis habet filium quem unice 7
 10 diligit, qui tamen sit in domo et in manu patris, licet ei nomen
 domini potestatemque concedat, ciuili tamen iure et domus una
 et unus dominus nominatur. sic hic mundus una dei domus est 8 393
 et filius ac pater, qui unanimes incolunt mundum, deus unus,
 quia et unus est tamquam duo et duo tamquam unus. neque id 9
 15 mirum, cum et filius sit in patre, quia pater diligit filium, et

Epit.: 4, 29, 8–9] 44, 4 cum . . . 5 uinciatur

Auct.: 6 manus dei] *cf.* Cypr. testim. 2, 4 l. 1   12 hic . . . est] *cf.* Min. Fel. 33, 1

Codd.: 9 a § 7 rursus extant B DV P HM KS R

1–2 sol . . . a om. P   1 quasi] tamquam DV   2 a B³ DVKSR; ex
 HM *Br cl. Tert.*; *cf.* Heck, 1972, 183 n. 72   porrectus] u ex o M, a
 euan. sup. u K, us in ras. S²   quoniam] quam DV   3 sicut P, om.
 cet., *fi. recte*   4 quia et] qui et] et H   in ante radio ex i R²
 aequo M   5 a post manus s.l. P³   6 a post igitur om. V (D *deest*)
 manus dei idem D (*extat* dī idem) V   dicitur HM   7 ministra] m.
 est VKS (D *deest*)   8 uirtus est DV   diuiduae P   9 propiore
 DVKS; propiore BPHMR   ut V (D *deest*)   libet] habet M
 10 ei] et DV; enim M   11 ciuili tamen] ciuilitatem V (*in* D *extat*
 ciuili)   iurae VM; iudae H   domo DV   12 hic om. HM
 mundus] domus DV   13 et s.l. B³; aut DV   ac] aut DV
 unanimes BDV   deus unus] d. u. est KS   14 qui Pac
 et om. HM   est om. KS   15 in om. HM   patrem DV; -ter HM
 diligit ex dicit B²; -get DV

- 10 pater in filio, quia uoluntati patris fideliter paret, nec umquam
 faciat aut fecerit nisi quod pater aut uoluit aut iussit. denique
 unum deum esse tam patrem quam filium Esaias in illo exemplo
 quod superius posuimus ostendit, cum diceret: 'adorabunt te et
 in te precabuntur, quoniam in te deus est, et non est alius deus 5
 praeter te.' sed et alio loco similiter ait: 'sic dicit deus rex Is-
 rahel et qui eruit eum deus aeternus. ego primus et ego nouis-
 11 simus et praeter me non est deus.' cum duas personas propo-
 suisset, dei regis, id est Christi, et dei patris, qui eum post pas-
 sionem ab inferis excitauit, sicut ostendisse diximus Osee pro- 10
 phetam qui ait: 'et de manu inferorum eruam eum', tamen ad
 utramque personam referens intulit: 'et praeter me non est deus',
 cum posset dicere 'praeter nos'; sed fas non erat plurali numero
 12 separationem tantae necessitudinis fieri. unus est enim, solus,
 394 liber, deus summus, carens origine, quia ipse est origo rerum et 15
 13 in eo simul et filius et omnia continentur. quapropter cum

Epit.: 4, 29, 10–12] *cf.* 44, 3 13–15] *cf.* 44, 2 qui ... uoluit. 5 ...
 uinciatur

4 superius] 4, 13, 7 10 diximus] 4, 19, 9

Auct.: 4–6 Is. 45, 14 6–8 Is. 44, 6 11 Os. 13, 14

Codd.: 14–15 in frustulo A (fol. 1^r col. sin. 2 supremis lin. in media
 parte mutilis) extat | dinis fieri ... ipse |; u. p. LVIII

1 pater in filio] p. diligit f. KS¹, -trem diligit filius S² 2 ferit R¹
 aut ante uoluit om. P 3 tam] quam KS¹ esceas BR¹, -aya- K
 4 possumus M, posumus K, possuimus R 4–5 et ... precabuntur om.
 DV; et interpreta- K^{ac} S 5 depraecabuntur, pr. a del., B
 alius deus BDVHMR Mo, d. a. PKS Br; u. 4, 13, 7 6 simpliciter
 DV ait om. PR deus] dominus deus (s.l. m.3) B
 rex om. BR 7 eum] deum B^{ar} et ante ego om. PR
 8 et ante praeter om. P 9 ante regis s.l. et R² 10 Osee] et P
 propheta S 11 manu] domo DV 12 utraque DV est om. R
 13 nos] nos non est deus R plurali] li m.2 in ras. 2 litt., post i eras.
 n, B 15 originem B^{ac}, -ginem D^{ac} V H^{ar} M 16 cum] non R¹

- mens et uoluntas alterius in altero sit uel potius una in utroque,
merito unus deus uterque appellatur, quia quidquid est in patre,
ad filium transfluit, et quidquid est in filio, a patre descendit.
non potest igitur summus ille ac singularis deus nisi per filium 14
5 coli. qui solum patrem se colere putat, sicut filium non colit ita
ne patrem quidem. qui autem filium suscipit et nomen eius 15
gerit, is uero cum filio simul et patrem colit, quoniam legatus et
nuntius et sacerdos summi patris est filius. hic templi maximi
ianua est, hic lucis uia, hic dux salutis, hic ostium uitae.
- 10 30. Sed tamen, quoniam multae haereses extiterunt et in- 1
stinctibus daemonum populus dei scissus est, determinanda est
nobis ueritas breuiter et in suo proprio domicilio collocanda, ut
si quis 'aquam uitae' cupiet haurire, non ad 'detritos lacus' de-
feratur 'qui non habent uenam', sed uberrimum dei nouerit fon-
15 tem, quo inrigatus perenni luce potiatur. ante omnia scire nos 2
conuenit et ipsum et legatos eius praedixisse, quod plurimae
sectae haberent existere, quae concordiam sancti corporis rum-

Auct.: 13–15 cf. Ier. 2, 13. Ioh. 4, 13–15; u. *supra* p. LIX n. 166

Codd.: 17–p. 432, 2 in frustulo A (fol. 1^r col. dextr. lin. supremis 6
ualde resectis) extant partes textus concordiam . . . luctari; u. p. LVIII
1 uoluntas . . . sit] uolunptas, n eras., | in init. lin. 6 litt. (patris?) eras.,
seq. alterius (ius ex um? m.3) in filio sit (filio sit eras.?), | inter colum-
nas m.2 filius] patre, sed eras. | altero (o in ras. m.3) sit (sup. a. 2, sup.
s. 1 lineolae ordinis signa eras.) B 2 merito . . . uterque om. P
appellantur KS 3 ad] a V^{ac} est om. HM 4 ille om. KS
5 coli . . . filium om. P colere se R 6 nec HM quidem] q. colit
DV 7 et post simul s.l. H 8 et ante sacerdos] ac P
est ex et P³ 9 ante ianua eras. item B 10 tamen HMR Heck, 1972,
183 n. 76, Win, om. cet., edd., Br, Mo quia R multi B¹, corr. B²
haereses, tert. e ex i m.2, R, her- cet. 11 dei scissus] discissus ex
-sum P³; dei scissum KS^{ac} 12 breuiter om. HM; intuitur KS
collocandam KS^{ar} 13 cupit HM aurire HMK^{ac} 14 habent ex
-beat m.2? S ueniam P¹, corr. P³ 15 inrigatur DV
post nos exp. non P³ 16 quo R 17 sectae] s. et hereses HM
haberent om. DV concordia D^{ac} V corporis] corp in ras. B³

- perent, ac monuisse ut summa prudentia caueremus, ne quando
 in laqueos et fraudes illius aduersarii nostri cum quo nos luctari
 395 3 deus uoluit incideremus; tum dedisse certa mandata, quae in
 perpetuum custodire debemus; quorum plerique immemores de-
 serto itinere caelesti uias sibi deuias per anfractus et praecipitia 5
 condiderunt, per quas partem plebis incautam et simplicem ad
 tenebras mortemque deducerent. quod quatenus acciderit expo-
 4 nam. fuerunt quidam nostrorum uel minus stabilita fide uel
 minus docti uel minus cauti, qui discidium facerent unitatis et
 5 ecclesiam dissiperent. sed ii quorum fides fuit lubrica, cum
 deum nosse se et colere simularent, augendis opibus et honori
 studentes adfectabant maximum sacerdotium, et a potioribus
 uicti secedere cum suffragatoribus suis maluerunt quam eos fer-
 6 re praepositos quibus concupierant ipsi ante praeponi. quidam
 uero non satis caelestibus litteris eruditi cum ueritatis accusa-
 15 toribus respondere non possent, obicientibus uel impossibile uel
 incongruens esse ut deus in uterum se mulieris includeret nec
 caelestem illam maiestatem ad tantam infirmitatem potuisse de-

Codd.: 18-p. 433, 2 in frustulo A (fol. 1^v col. sin. lineis supremis 4
 ualde resectis) extant partes textus infirmitatem . . . atque; u. § 2

1 ac monuisse *om.* HM prouidentia B^{ar} PA (*extat* prou)
 2 aduersari D^{ac} V quos P^{ar} dei luctari D^{ac} V; deus l. D^{pc} KS
 3 inciderimus R¹ tunc HM quae] quod KS 4 deberemus, re in
fine lin. m.2, B deserto] o ex u ut uid. P 5 diuias H; diuitias M
 amfractus B¹ (*corr.* B²) P³, emfr- P¹ 6 quam P¹ (*corr.* P³) HMK S¹
 plebem HM incautum D^{ac} 8 fide *ex* -dem P³ 8-9 fidem . . .
 cauti] f. u. m. c. u. m. d. HM 9 docui B¹, docte B² uel minus *ante*
 cauti *om.* B uanitatis M et *s.l.* B², *om.* DV 10 ecclesias P
 ii R, hii B P¹, hi P³ *cet., Mo* 11 nosse se] non se D¹, nosse D² V
 similarent DV^{ac} augendis] audis, *pr. i s.l.*, S 13 quam] nam B¹,
 nec B² 14 praepositos] ae *ex* o? B² concupierunt HM
 15 cum] cur V (D *deest*) 17 se *om.* P mulieris se B
 mulieris *ex* -res P³ includeretur *ex* -ret P³; incluserit R
 18 ad] ac HM ad . . . infirmitatem *om.* R posse HM

- duci, ut hominibus contemptui derisui contumeliae ludibrio es-
 set, postremo etiam cruciamenta perferret atque execrabili pa-
 titulo figeretur, quae omnia cum neque ingenio neque doctrina 7
 defendere ac refutare possent – nec enim uim rationemque pe-
 5 nitus peruidebant –, deprauati sunt ab itinere recto et caelestes
 litteras corruerunt, ut nouam sibi doctrinam sine ulla radice ac
 stabilitate componerent. nonnulli autem falsorum prophetarum 8
 uaticinio inlecti, de quibus et ueri prophetae et ipse praedixerat, 396
 exciderunt a doctrina dei et traditionem ueram reliquerunt.
 10 sed illi omnes daemonicis fraudibus inretiti, quas prospicere et
 cauere debuerant, diuinum nomen et cultum per imprudentiam
 perdiderunt. cum enim Phryges aut Nouatiani aut Valentiniani 10
 aut Marcionitae aut Anthropiani seu quilibet alii nominantur,
 Christiani esse desierunt, qui Christi nomine amisso humana et
 15 externa uocabula induerunt. sola igitur catholica ecclesia est, 11
 quae uerum cultum retinet. hic est fons ueritatis, hoc domicilium
 fidei, hoc templum dei. quo si quis non intrauerit uel a quo
 si quis exierit, a spe uitae ac salutis alienus est. neminem

1 contemptui DVPHM, -mtui B (i ex e? m.2) KSR; -mptu| (non
 -mptū) A contumeliae om. P (et ft. A spatio indice); -lio KS
 ante | ludibrio add. et, e m.2, t m.3, P esse D^{ac} V 3 ficeretur HM
 cum neque] quicumque M 4 defendere] dere B¹, corr. B³
 reluctantare HM uim s.l. B³ rationemque] que in ras. B³; ratio-
 nem Mac 5 caelestis P 8 et ante ueri om. HM ipse ex -sa P³; -si
 DVS¹; Christus uel Christus ipse conī. Br, hoc ft. recte praedixerant
 DV 10 daemonum B S^{pc}; -nes KS^{ac} inpetiti sic DV
 12 phryges R, fryg- B³ DVK, frig- PHMS; frug- B¹ nouati DV;
 donatiani P Valentiniani] pr. ni in ras.? m.3? B; -entiani DV
 13 marcianitae P, -rtion- MKS anthropiani R, antr- cet.; a. aut
 arriani HM alii] aliqui HM 14 desiuerunt V (in D extat desi|)
 qui] hi qui HM nomen DV humana om. DV; -num ex -no B²,
 -no Mac 15 externum uocabulum, utrumque um ex o m.2, B
 catolica B; ecclesia (del.) catholica ecclesia M 16 fons s.l. P²
 domicium B^{ac} 17 quod BMKS non] uel D¹ V; s.l. non D²
 18 ab spe HM salutis] s. aeternae DV

- 12 sibi oportet pertinaci concertatione blandiri. agitur enim de uita
et salute, cui nisi caute ac diligenter consulatur, amissa et ex-
13 tincta erit. sed tamen quia singuli quique coetus haereticorum
se potissimum Christianos et suam esse catholicam ecclesiam
putant, sciendum est illam esse ueram, in qua est confessio et 5
paenitentia, quae peccata et uulnera, quibus subiecta est imbe-
14 cillitas carnis, salubriter curat. haec interim paucis admonendi
gratia rettuli, ne quis errorem fugere cupiens maiore implicetur
errore, dum penetrabile ueritatis ignorat; postea plenius et uberius
10 contra omnes mendaciorum sectas proprio separatoque opere
pugnabimus.
- 397 15 Sequitur ut, quoniam satis de religione uera et sapientia locuti
sumus, in proximo libro de iustitia disseramus.

Codd.: 1 in frustulo A (fol. I^v col. dextr. lin. suprema) extat sibi . . .
concertatione; u. § 2

1 oportet sibi HM 2 et] ac DV consolatur DV; pr. u in ras. H,
alt. ex o M admissa HM 3 erit] est R quia] quoniam R
quoque DV cetus KR haereticorum SR, her- cet.
4 cristianos B aeclesiam catholicam B; chatol- e. R 6 quibus] qui
D¹ V 8 retuli DPHM; u. ind. form. maiorem HM^{ar}
implicetur] incupetur sic DV^{ac} (in eras., hoc s.l. m.2?) 9 errorem
HM penetralem KS uberius HMR; uerius BDV PKS; cf. Br
ad l. et Heck, VChr 21, 1969, 291 sq. 11 pugnauimus D¹ V
12 satis ex sati R² 13 subscriptiones u. p. XXVI, in A periit cum
fol. I^v col. dextr. paene tota; u. p. LVIII